

Tình Cờ Anh Đã Gặp Phải Em

Contents

Tình Cờ Anh Đã Gặp Phải Em	2
1. Chương 1: Chuẩn Bị Tổ Tình	2
2. Chương 2: Đi Tổ Tình	4
3. Chương 3: Bị Từ Chối	6
4. Chương 4: Lớp Học	9
5. Chương 5: Cưới ?	11
6. Chương 6: Cố Tình Lên Giá	13
7. Chương 7	15
8. Chương 8: Sự Đều	27
9. Chương 9: Lạnh	28
10. Chương 10: Trả Góp	29
11. Chương 11: Bạn Thân	33
12. Chương 12: Pt Đại Thần	36
13. Chương 13: Đệ Tử Đích Truyền	37
14. Chương 14: Hiệu Ứng Kênh	39
15. Chương 15: Bị Vây Công	41
16. Chương 16: Bị Vây Công (2)	42
17. Chương 18: Không Vui	45
18. Chương 19: Phụ Bản Đêm	46
19. Chương 20: Đánh Cuộc	48
20. Chương 21: Phong Hoa Tuyết Đại	50
21. Chương 22: Vấn Đề Quan Hệ	53
22. Chương 23: Lòng Ta Hướng Trăng Sáng	55
23. Chương 24: Giang Hồ Cứu Cấp	58
24. Chương 25: Tam Quái	60
25. Chương 26: Yy (tự Sướng)	62
26. Chương 27: Ăn Cơm	65
27. Chương 28: Năm Mới	68
28. Chương 29: Iq	70
29. Chương 30: Bằng Hữu?	72
30. Chương 32: Tình Cảm Chuyện Đây... (Một)	75
31. Chương 33: Tình Cảm Chuyện Đây... (Hai)	78
32. Chương 35: Sự Kiện Ly Hôn	81
33. Chương 36: Cuộc Gọi Video	84
34. Chương 38: Vụ Đặt Cược Mới?	87
35. Chương 39: Tự Ăn Quả Đắng...	90
36. Chương 40: Nam Cưới Vợ Nữ Lấy Chồng Thì Sao...	93
37. Chương 41: Valentina Trắng...	96
38. Chương 42: Để Ý Không Rõ Tiểu Tâm Tình...	98
39. Chương 43: Thời Tiết Tốt	101
40. Chương 44: Thích	104
41. Chương 46: Nguyệt Gia Đại Triệt Đại Ngộ	105

42. Chương 47: Hấp Dẫn...	107
43. Chương 48: Nguyệt Gia Tức Giận...	108
44. Chương 49: Ai Rối Loạn...	112
45. Chương 50: Tổ 3 Người	115
46. Chương 51: Mất Cân Đối, Em Gái Mi!	117
47. Chương 53: Lạc Lạc Thanh Hoan (Hai)...	119
48. Chương 54: Đoạt Chuyện Lạ ...	122
49. Chương 55: Linh Ngộ...	126
50. Chương 57: Ngọt Ngọt Ngào Ngào...	128
51. Chương 58: Mạc Lục Quyết Định!	131
52. Chương 59: Nói Chuyện Phiếm	134
53. Chương 62: Ly Biệt	137
54. Chương 63: Một Con Gà Quay Hối Lộ	140
55. Chương 64: Trộm Acc...	143
56. Chương 65: Buông Tay	146
57. Chương 66: Ngàn Dặm Xa Xôi Đến Gặp Gỡ	150
58. Chương 67: Họp Mặt Tại Thành Phố A	153
59. Chương 68: Điều Có Chủ	155
60. Chương 69: Lau Súng Cướp Cò	159
61. Chương 72: Năm Xưa (Một)	162
62. Chương 73: Năm Xưa (Hai)	165
63. Chương 75: Ngàn Dặm Theo Đuổi Thê (Một)	168
64. Chương 76: Ngàn Dặm Theo Đuổi Thê (Hai)	171
65. Chương 78: Chim Nhỏ Phiền Ngoại: Chuyện Vui Buồn Ly Hợp	174
66. Chương 79: Phiền Ngoại : Tân Hôn	176
67. Chương 80: Phiền Ngoại : Hướng Mẫn	179
68. Chương 81: Phiền Ngoại : Ngoái Đầu Nhìn Lại Ngoảnh Lại Nhìn	183
69. Chương 82: Cổ Đại Thần Phiền Ngoại: Thiên Trường Địa Cửu Của Chúng Ta	186

Tình Cờ Anh Đã Gặp Phải Em

Giới thiệu

Lưu lại ba con bạn cùng phòng hai mắt nhìn nhau, có nên hay không cùng đi ra ngoài phòng ngủ và

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-co-anh-da-gap-phai-em>

1. Chương 1: Chuẩn Bị Tổ Tình

Mùa đông đêm lạnh khiến con người phát run bất quá mới chín giờ đêm trong trường hoạt động của sinh viên so với mấy ngày trước đây lại không ít đi là mấy.

Mạc Lục nằm trong chăn bông ngồi ở trên giường với cái máy tính trên màn hình góc trên bên trái rõ ràng là mới vừa lên game không lâu đó là Phong vân Online.

Mới vừa từ bên ngoài trở về bạn cùng phòng Vương Đan cầm trong tay ba phần Ma lạt thang để trên bàn rất cục nhện không được chà chà cái chân có chút lạnh cóng. Mạc Lục đối với người trên giường đang niệm Anh ngữ Trần Lệ thấy động tĩnh lập tức tháo xuống tai nghe hướng Vương Đan lộ ra một cái mặt cười to.

“Ừm, phòng chúng ta chỉ có Vương Đan là chịu khó nhất, mai một con trai nhà nào lấy được bạn về nhà thật là có phúc ~ “

Giường bên cạnh Trần Lệ là Thu Vân cũng lập tức từ trong chăn thò đầu ra.

“Chính thế chính thế...nếu có cái cờ trao giải ban thưởng thì chắc chắn mình sẽ giành cho Vương Đan. Vương Đan...sẽ cầm nó sau này khoe với chồng con ~ ha ha ~ “

Vương Đan nghe hai nàng tán gẫu thì nửa thật nửa giả nói:

“Mình là vì cái phòng này làm trâu làm ngựa, mấy bà đừng có nhiều lời, chờ ít ngày nữa được nghỉ mời mình về nhà chơi là được rồi!”

Trần Lệ vỗ đùi, kêu lên: “Mình thấy rất được! Vừa vặn ăn mừng tiểu Lục của chúng ta thành công đem sư huynh đoạt tới tay!”

Thu Vân cùng Trần Lệ ăn nhịp với nhau: “Ok! Cứ quyết định như vậy!”

Vương Đan không nói gì liếc mắt qua hai nàng một cái: “Này... bát tự còn không có nhích lên đây...” Nói rồi Vương Đan quay đầu nhìn Mạc Lục này giờ liên tục không lên tiếng.

“Tiểu Lục này... em rút cuộc chuẩn bị lúc nào thì đi tỏ tình ? Này nếu không sớm làm 1 chút thì Hướng sư huynh tốt nghiệp mất!”

Mạc Lục hồi lâu đều không có trả lời chỉ là ngơ ngác nhìn trên màn hình 1 pháp sư lv 70 tên Lòng ta hướng trăng sáng.

Tỏ tình... chuyện như vậy... Phải tỏ tình....tỏ tình như thế nào....? Không hề nghi ngờ kết quả cuối cùng đương nhiên là phải: tỏ tình!

“Đúng! Tỏ tình phải làm thật sớm, lão nương sẽ đi ngay bây giờ!” Nàng đột nhiên mở miệng, một bộ nghiêng rằng nghiêng lợi, Vương Đan vốn cho là bạn mình không có trả lời sợ hãi kêu lên.

“Tiểu Lục, em nói thật?” Trần Lệ lòng có ưu tư nhìn xem gò má Mạc Lục.

“Cái này.... Theo mấy người có nên hay không bàn luận thư thư 1 chút?”

“Đúng vậy, hiện tại có phải hay không quá vội vàng?”

... Mạc Lục không ngẩng đầu không phải mới vừa rồi các nàng ấy còn đề nghị mình đi tỏ tình? Hơn nữa phải nhanh... Giờ sao có thể! Nàng đầu gối cũng thăm mền Hướng Mãn sư huynh hai năm lẻ năm ngày, ý nghĩ tỏ tình từ rất sớm rất sớm liền xuất hiện trong lòng nàng...

Ngón tay tại bàn phím rắng rắc một hồi gõ, một phút đồng hồ sau Mạc Lục ngẩng đầu lên hướng ba con bạn cùng phòng làm cái tư thế chiến thắng.

“Lão nương vừa rồi dùng nick game thăm dò qua, Hướng sư huynh nói hần khuya hôm nay không có chuyện gì, cho nên trước khi ngủ cơ bản cũng sẽ ở ký túc xá chơi game!” Nói xong, Mạc Lục rời đi ổ chăn xuống giường đi thay quần áo.

Đợi đến khi nàng đem áo khoác mặc vào cùng với khăn quàng cổ... Tất cả vũ khí giữ ấm đều mặc đi ra sau, ba người đối với nàng liếc mắt nhìn, sau đó nhất trí hỏi:

“Tiểu Lục, em thật sự muốn đi?”

“WHY NOT?” Mạc Lục đôi mi thanh tú chớp lên, mặt mày lộ vẻ phong tình không hết.

“Dù sao về sau vẫn phải thổ lộ, cho nên không bằng sớm làm đem Hường sư huynh đoạt tới tay mới là vương đạo!”

“Mấy đồng chí ở chỗ này chờ lão nương khải hoàn trở về đi!” Nàng nói xong hào khí vạn trượng, đạp giày cao gót xoay người liền ra cửa.

Lưu lại ba con bạn cùng phòng hai mắt nhìn nhau, có nên hay không cùng đi ra ngoài phòng ngừa vạn nhất chuyện này có gì vướng mắc...

Hường Mãn sư huynh là sinh viên giỏi của khoa tâm lý học. Bộ dạng tuấn tú lịch sự, tuấn suất từ khi học đại học đến khi làm nghiên cứu sinh nhiều năm như vậy liên tục độc bá vị trí của khoa. Nghe nói hẳn cự tuyệt qua rất nhiều nữ sinh, số lượng bị cự tuyệt có thể xếp hàng từ kí túc cho tới cổng trường học...

Thậm chí ngay cả đại mỹ nhân đứng đầu khoa cũng thất bại mà về, có thể tưởng tượng cỡ này quá sâu, bó tay khó nhỡ! Mặc dù các nàng vẫn cho rằng tiểu Lục hoàn toàn so với Hà Hâm đại mỹ nhân may mắn hơn, cũng hi vọng nàng có thể mã đáo thành công đem Hường sư huynh bắt lại.

Nhưng là... Hường Mãn sư huynh thích cô gái có tri thức hiểu lễ nghĩa mà tiểu Lục nhà các nàng... Mặt mũi như quả trứng, vóc người... Phỏng đoán còn chưa mở miệng liền...

2. Chương 2: Đi Tổ Tình

Nói Mạc Lục hấp tấp xuống lầu. Dọc theo đường đi gặp được mấy người quen hỏi nàng “Đi ra ngoài à?”, nàng đều không nói, cũng không gật đầu.... đúng vậy bởi vì nàng đi làm chính sự.

Đi qua hàng bán đồ ăn vặt ở lầu dưới nàng mua 1 lon bia, mở ra liền bắt đầu uống uống. Từ ký túc xá của nàng đến kí túc của nghiên cứu sinh đại khái lộ trình năm phút đồng hồ, sau khi đến lầu dưới kí túc nghiên cứu Mạc Lục đã đem lon bia trong tay giải quyết xong. Vừa cầm lon bia ném đi, Mạc Lục đã cảm thấy lòng bàn tay bắt đầu ra mồ hôi lạnh.

Tổ tình.... chuyện như vậy... Trong đời của nàng là lần đầu tiên... Nói không khản trương khản định là gạt người ! Từ nhỏ đến lớn đều là người khác tìm nàng tổ tình, nhưng là cho tới giờ khắc này nàng mới hiểu được những người tìm người tổ tình quả là lớn mật!

Nàng xoa xoa đôi bàn tay, móc ra điện thoại lần tẩn trong chốc lát, sau đó chạy đến quầy bán đồ lật vật lại mua 1 lon bia. Tìm cái cây không có người ngẩng đầu lên đem trợn lon bia uống. Uống xong có điểm hơi choáng.... mượn bia lấy dũng khí bắt đầu gọi điện thoại cho Hường Mãn.

Điện thoại rất nhanh được nối đầu kia vang lên thanh âm của Hường Mãn.

” A lô?”

“Hường sư huynh, em là Mạc Lục.” Mạc Lục cả người bởi vì lạnh khê rúc vào một chỗ, thanh âm lớn mà sáng.

Đầu bên kia điện thoại sơ lược suy tư một phen, về sau mới nói:

“A, là em... có việc gì sao?”

Mạc Lục trực tiếp xem nhẹ cách nói xa cách của hắn, trong lòng âm thầm cao hứng. Hường sư huynh lại có thể nhớ kỹ nàng đây là 1 điều vô cùng trọng yếu để có thể tổ tình. Xem ra nàng vẫn rất có hy vọng...

“Hường sư huynh, em có việc tìm anh. Anh có thể xuống một chuyến không?”

“Chuyện gì nói trong điện thoại cũng được rồi.”

Phỏng đoán chiều này hơi tắc rồi... Uống qua bia nên đầu có chút choáng, nhất thời không nghĩ ra nên nói gì.

Đang ở trong phòng ngủ Hường Mãn đối với sự im ắng này nhú mày.

“Nếu như không có chuyện gì, tôi cúp máy.”

Gió lạnh thổi qua, Mạc Lục thoáng cái giật mình tỉnh vài phần.

“Nha...em vừa rồi nói Hường sư huynh đều không nghe thấy sao?”

“Trong trường học tín hiệu thật đúng là kém... Chuyện này trong điện thoại nói chỉ sợ cũng nói không rõ ràng, Hường sư huynh anh có thể hay không xuống một chuyến? Em hiện tại đứng dưới ký túc xá của anh.”

“...”

Đầu bên kia điện thoại không có người trả lời.

Mạc Lục sợ hãi không xuống vì vậy thuận miệng nói: “Hường sư huynh thật ra là Dương giáo sư kêu em tới tìm anh nói, em mấy ngày hôm trước không cẩn thận quên mất việc này...”

Dương giáo sư là thầy của Hường Mãn, về phần Mạc Lục vì sao người thứ nhất nghĩ đến là thầy ấy hoàn toàn là bởi vì thầy đó là thân thích nhà nàng, đến lúc đó đối khẩu che đậy dấu vết cũng tương đối dễ dàng...
o ()o

Một phút đồng hồ sau Hường Mãn mặc màu khoác màu xám tro xuất hiện ở trước Mạc Lục.

“Dương giáo sư nhà em tìm tôi có chuyện gì?” Hường Mãn cau mày, giọng nói lãnh đạm. Dù sao chuyện mấy ngày trước hiện tại mới nhớ tới thật sự là có vẻ muộn...

“Hường sư huynh, Dương giáo sư nhờ em kêu anh đề thi luận cuối tuần anh phải nộp lên đi.”

Mạc Lục dù sao có chút chột dạ bởi vì nàng cũng chỉ là trong lúc vô tình đi đến phòng làm việc của thầy Dương Dũng nghe được khi nói điện thoại có nhắc tới...

Hường Mãn còn tưởng chuyện gì trọng yếu, mi khẽ giãn ra, nói:

“Thì ra là việc này thầy hai ngày trước cũng có đề cập tới.”

“Nếu như không có chuyện gì khác, vậy tôi lên phòng trước.” Chuyện đơn giản như vậy hoàn toàn có thể ở trong điện thoại nói, cần gì làm cho hần phải xuống một chuyến...

Mất thấy Hường Mãn phải đi, Mạc Lục lập tức đưa tay giữ chặt áo của hần.

“Hường sư huynh... Em còn chưa nói hết cơ mà!”

Hường Mãn không dấu vết tránh tay của nàng, ánh mắt lạnh lùng.

“Còn có chuyện gì?”

Mạc Lục bị động tác của hần kích thích, khẽ cắn răng, lớn tiếng nói:

“Hường sư huynh! Em là tới hướng anh tỏ tình!” MD, chết thì chết ... Dù sao kết cục xấu nhất chính là bị cự tuyệt!

Chẳng biết tại sao Hường Mãn nghe được lời của nàng vốn là coi như mặt có lẽ phép trong nháy mắt lạnh băng.

“Em có phải hay không cùng bạn học đánh bài thua? Thực nghĩ không ra mấy cô nữ sinh bây giờ đầu chứa cái gì! Có thời gian xem thêm nhiều sách vào đừng cả ngày không làm việc đảng hoàng hử chút là tỏ tình! Tôi bận rộn nhiều việc, không có thời gian cùng các cô ồn ào!” Hường đại suất ca nói xong quay đầu rồi đi.

Lưu lại Mạc Lục một mặt mờ mịt đứng dưới tàng cây, mặc cho gió rét từ 4 phía thổi qua tại quanh mình...

Nàng đoán được mở đầu cũng đoán rất nhiều cái kết cục, lại không nghĩ rằng cuối cùng lại như vậy...

Nàng lấy hết dũng khí mạo hiểm rét lạnh đến tỏ tình, kết quả là lại chỉ nghe một cách nói như thế? ? ? Nàng khi nào làm việc không đảng hoàng rồi? Đi học mỗi tiết đều chưa từng muộn qua, còn hàng năm được học bổng, nàng làm sao lại không làm việc đảng hoàng chứ? ? ? Hần cho là hần là Hường Mãn có thể tùy tiện phê bình người khác sao? Hần cho rằng nàng thích hần nên bị hần chà đạp vậy sao?

Sâu trong đáy lòng bị tâm sự chính mình tận lực che dấu bao lâu mà... khi chỉ nghe thấy tiếng hít thở im ắng trong phòng ngủ xông tới mọi nguy trạng tất cả đều tan mất, nàng đột nhiên khổ sở muốn khóc. Bởi vì có gì so với việc bị người mình thích cự tuyệt, lòng người đau nhức cùng khó chịu...

Đưa tay xoa nước mắt không cẩn thận rơi Mạc Lục từ trên giường đứng lên mở máy tính.

S đại mặc dù xưa nay có truyền thống mười một giờ tắt đèn phòng ngủ bắt quá không có tắt điện, có thể cứ theo lệ thường mở máy vi tính. Mở ra máy tính sau Mạc Lục trực tiếp vào game.

Cái game Phong vân OL này xưa nay dùng quảng cáo trừ danh, mà nàng sợ dĩ sẽ chơi trò chơi hoàn toàn là bởi vì ngày nào đó đột nhiên nghe nói Hướng Mẫn sư huynh có chơi.

Nàng thông qua rất nhiều đường dây đã lấy được tên sever cùng với ID của hắn, sau đó cố ý đi đăng kí 1 cái ID ‘Nước biếc người ta quán’. Vốn tưởng rằng có thể mượn trò chơi này để đến gần đối phương ai ngờ Hướng Mẫn sư huynh ở trong trò chơi cũng cao ngạo làm cho người ta khó có thể đến gần... Sau khi trong trò chơi Nước biếc người ta quán lần thứ N cùng ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ lời kéo làm quen bị không để ý sau nàng rốt cục bị phản chạy tới đăng kí 1 cái acc phụ tên ‘Trăng sáng chiếu gương mặt’.

Lần này sau khi qua lv 20 hệ thống cũng sẽ nhắc nhở bạn có cần tìm 1 sư phụ cùng nhau bước chân vào giang hồ hay không? Nếu như ấn đồng ý, hệ thống sẽ ngẫu nhiên chọn. Chẳng biết thế nào mà hệ thống phân phối cho nàng đúng sư phụ là Hướng Mẫn sư huynh!

Khi đó nàng thật sự cho rằng trời tạo cơ hội ình... () ai, chỉ tiếc.... kết quả cuối cùng vẫn là như thế...

Thao tác chuột acc tên ‘Nước biếc người ta quán’ đi dạo, đã hai giờ sáng list hảo hữu cơ hồ đều không ngoại lệ đều là tắt đèn.

Trong lúc vô tình đi tới rừng hoa Thanh Điền chỉ là ngày trước cảm thấy biển hoa này thật xinh đẹp, giờ phút này rõ ràng cũng không thấy gì hơn. Thì ra là...người buồn cảnh có vui đâu bao giờ...

Nàng giờ phút này nhìn vật gì đó đều như phết một tầng bụi ẩm đậm ...

Nghĩ như vậy trong lòng không khỏi thêm vài phần buồn bã.

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Này! Không nhìn thấy ông đây đang nằm ngắm phong cảnh sao?

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (#) má, rõ ràng đi dẫm lên người ta, ra cửa không mang theo con mắt đi à?

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: TMD, mắt không có, ngay cả lỗ tai cũng không mang theo à? Ông đây không phát uy tưởng ông là con mèo bệnh à? ? ?

... Đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao giờ phút này rất nổi giận! Vốn là hôm nay đủ buồn bực rồi, núp ở chỗ này chính muốn được thanh tĩnh ai ngờ đâu chạy tới 1 cái nick nữ không giải thích được, lại còn trực tiếp đạp trên người mình... Tại kênh trước mặt hướng nàng rống lên vài câu rõ ràng còn làm bộ không nghe thấy... Chết tiệt! ! ! ! ! Mất thấy acc nữ kia lv 53 sắp đi mất hân lập tức đánh của sổ chat tới.

Đang như đi vào cõi thần tiên Mạc Lục đột nhiên bị nhắc nhở hệ thống trong tai nghe vang tới làm cho sợ hết hồn, lấy lại tinh thần phát hiện có người nói gì đó với mình.

Nguyệt Hắc Phong Cao đối với bạn nói: “Nhà người TM cố ý phải không? Ông đây hôm nay tâm tình đang không tốt, nhà người phải ngoan ngoãn nói xin lỗi ông đây sẽ cân nhắc có nên hay không tha thứ cho người! Nếu bây giờ nhà người dám đi, ông đây về sau gặp người một lần giết người mười lần! ! !”

Mạc Lục nhìn xem lời nói đột nhiên toát ra không hiểu ra sao, sau đó dò xét nhìn quả nhiên ở sau lưng nàng cách đó không xa trông thấy một nam tên là Nguyệt Hắc Phong Cao đang nằm trên mặt đất. Nhìn kênh nói chuyện cuối cùng trông thấy nội dung của kênh trước mặt, nàng mới phát hiện rốt cuộc bản thân mình vừa rồi không cẩn thận dẫm lên thân người ta... o ()o

Bất quá này nếu là bình thường nàng nhất định sẽ xin lỗi. Nhưng là hiện tại tâm tình của nàng cũng thật không tốt! Hơn nữa nhìn đối phương thái độ kiêu ngạo như vậy, nàng càng thêm không muốn xin lỗi !

Bạn nói với Nguyệt Hắc Phong Cao: “Lão nương hảo hảo muốn ở tại này ngắm phong cảnh, mi không có việc gì nằm trên mặt đất làm gì? Hơn nữa nhiều nơi như vậy người không nằm, hết lần này tới lần khác nằm ở chỗ lão nương phải qua bị giẫm cũng là chính người đáng đời!”

Nhạc Hằng chứng kiến câu trả lời thuyết phục kia lửa giận vụt bốc lên, thao tác nhân vật thích khách lv 75 max level trong nháy mắt từ trên mặt đất đứng lên. Chạy bộ 3 bước đến trước mắt Nước biếc người ta quần nói:

Nguyệt Hắc Phong Cao nói với bạn : “Kẻ mới hơn 50 mà lại dám kiêu ngạo như vậy, nhà ngươi còn muốn tại sever này lẫn lộn hay không? Ngày hôm nay nhà ngươi nếu như không xin lỗi ông đây sẽ giết cho ngươi đến phải xóa sổ rồi đi ! ! !”

Mạc Lục tính tình bị chọc lên, cả giận nói:

Bạn nói với Nguyệt Hắc Phong Cao : “Lv thấp thì làm sao? Lv thấp liền bị xem thường à? Người TM không phải chỉ là 1 thích khách max level thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người? ? ? Chẳng phải người cũng phải từng qua lv 53 đó sao!”

Đại nhân vật đứng top 3 trong BXH cư nhiên lại bị 1 cái acc lv thấp đập trước bất luận nguyên nhân là vì sao dù sao chuyện bị giẫm tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất! Nhạc Hằng bị nói đến chỗ đau, mắng:

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Nha, tên nhân yêu chết tiệt, mau đem quý danh của mi báo lên! ! ! Ông đây ngày hôm nay không dạy dỗ được người ta không phải là Nguyệt Hắc Phong Cao!”

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần]: “Người con mắt bị pháo nổ đi? Lão nương trước lời sau vĩnh lên ở đâu giống nhân yêu?”

Mạc Lục nói xong, đột nhiên sững sốt lập tức lại phát 1 tin tức qua

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần]: “Đợi một chút! Người là.... Nguyệt Hắc Phong Cao?”

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Như thế nào? Hiện tại muốn xin lỗi? Nói cho người biết... đã muộn!” Nhạc Hằng cho rằng đối phương bị đại danh của mình hù đến đang đắc chí ai ngờ câu nói tiếp theo của Nước biếc người ta quần lại làm cho hắn thiếu chút nữa từ trên ghế ngã xuống.

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần]: “Trùng hợp như vậy... lão nương đang muốn tìm nhà ngươi, người liền chính mình chạy tới cửa! Nghe qua một người tên là Lòng ta hướng trăng sáng chưa? Nhà ngươi thay lão nương đem người này xử lý, giá tiền tùy người định đoạt!”

... Làm rõ ràng người trước mắt này có điểm giống nhân yêu không theo như ý nghĩ trong đầu của mình làm gì, Nguyệt Hắc Phong Cao bắt đầu đánh giá đối phương một phen, cuối cùng nhàn nhã nói:

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:”Ồ, thì ra là lại là muốn thanh lí người ! Biết rõ quy củ của ông đây chứ?”

Trước máy vi tính Mạc Lục trợn trắng mắt vẫn là đáp:

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần]: “Nữ không giết, dưới lv sáu mươi không giết, xem tâm tình mới hứng thú.”

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Ừ , cho nên bây giờ ông đây tâm tình cực kỳ khó chịu!”

Mạc Lục nhìn thích khách trước mắt vẻ mặt vô lại, hơi co rút, nghĩ một đằng nói một nẻo:

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần]: “Chuyện vừa rồi là tôi không đúng, tôi nói xin lỗi. Đại thần ngài cao cao tại thượng có nên đừng làm khó xử 1 người lv 53 như tôi đi? Còn có cái việc này kẻ đồ trộm của tôi thứ rất trọng yếu, ngài có thể hay không giúp đỡ 1 chút? Giá tiền có thể thương lượng!”

Nhạc Hằng xưa nay thích mềm không thích cứng, giờ phút này gặp đối phương thái độ thành khẩn, tức giận vừa rồi đã sớm tiêu tan. Suy nghĩ một chút, hắn rốt cục gõ một hàng chữ:

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Tối mai tám giờ, ở chỗ này chờ tin.”

Không đợi đối phương trả lời, hắn liền trực tiếp lướt qua hông y trước mắt cũng không quay đầu lại rồi đi.

Mạc Lục nhìn xem một thân hắc y thích khách ở trước mắt mình biến mất, không khỏi thở dài. Nàng kỳ thật cũng không nói dối, người nọ thật sự trộm của nàng thứ rất trọng yếu...

4. Chương 4: Lớp Học

Sáng ngày thứ hai hơn bảy giờ, Mạc Lục bị đồng hồ báo thức đánh thức.

Quét mắt thấy 3 giường xung quanh trống không, nàng hoảng tốc từ trên giường đứng lên, sau đó động tác nhanh nhẹn rửa mặt thay quần áo bắt đầu gọi điện cho bạn cùng phòng.

“3 bà là kẻ không có nghĩa khí, rõ ràng đi học cũng không rống tôi một tiếng! Mau tìm giúp lão nương 1 chỗ, lão nương mười lăm phút sau đến! Nhớ rõ này khóa này chúng ta chiếm hàng thứ nhất!” Mạc Lục rằng rắc nói sau cũng không đợi đối phương trả lời liền trực tiếp cúp điện thoại bắt đầu chạy tới.

Mười lăm phút sau, Mạc Lục thở hổn hển xuất hiện ở cửa phòng học. Vị trí bục giảng đã có 1 người ngồi, Mạc Lục nhìn xuống thời gian kém 2’ mới là tám giờ đúng.

Thật may là không có muộn bằng không thật không biết về sau sẽ bị phê bình thành cái dạng gì. Mạc Lục giương mắt liếc nam tử trên bục giảng đang cúi đầu lật giáo án lặng lẽ vỗ vỗ ngực.

Hàng thứ nhất Vương Đan, Trần Lệ, Thu Vân đối với nàng phát tay, bởi vì vị trí quá mức rõ, cho nên người trên bục giảng vừa vận ngẩng đầu lên đã gặp 3 cô gái cùng ngoắc về hướng chỗ trống còn lại của hàng ghế thứ nhất, mảy may mỉm cười nói.

“Bạn học Mạc Lục, bạn biết giờ của tôi không thích người khác bị trễ đi.” Hường Mãn vừa phát ra thanh âm, vô số ánh mắt của cả phòng học toàn bộ hướng Mạc Lục.

Mạc Lục xưa nay không thêm để ý ánh mắt của người khác, vẻ mặt bình tĩnh quay đầu nhìn hẳn:

“Hường lão sư, ai nói tôi đến muộn? Tôi bước vào cái này phòng học thời điểm còn một phút mới tám giờ. Lão sư không nhìn ra sao? tôi chỉ là chưa tìm được chỗ ngồi mà thôi.”

Hường Mãn nghe câu trả lời của nàng, mặt không chút thay đổi hỏi:

“Kia xin hỏi bạn học bây giờ tìm được vị trí chưa?”

“Tìm được rồi.” Mạc Lục hướng người trên bục giảng lộ ra một giọng nói ngọt ngào mỉm cười, sau đó đi về hướng bạn cùng phòng giữ vị trí ỳnh.

Nàng ngồi xuống thì trên bục giảng Hường Mãn lập tức nói:

“Tốt lắm, hiện tại chúng ta bắt đầu giờ học...”

Mạc Lục nhìn thoáng qua Hường Mãn trên bục giảng nghiêm túc giảng bài theo thói quen bắt đầu móc ra lap ghi bài. Thập phần tập chung sau bên tay trái nàng bị nhẹ nhàng đụng, sau đó một tờ giấy xuất hiện ở trước mặt nàng

“Tiểu Lục, Bọn chị còn tưởng rằng trải qua chuyện tối ngày hôm qua, em về sau cũng không tới khóa này...”

“Vì cái gì không? Em là ưa thích này khóa này mới báo danh, lại không phải là bởi vì hẳn!” Vốn là giáo sư giảng khóa này là một giảng viên họ Trương, bắt quá cô ấy xin nghỉ sinh con, cho nên mấy tuần này đều là Hường Mãn thay mặt.

“... o (_)o... Thực xin lỗi, buổi sáng bạn chị không có gọi em...”

“Nhận sai với thái độ thành khẩn, hơn nữa kịp thời sửa lại nên lão nương người lớn không chấp nhặt lỗi lầm của người nhỏ tha ấy người!” Mạc Lục đem trang giấy trong tay hướng bên trái chuyển, một lát sau tờ giấy lại truyền về, trên mặt nhiều hơn ba cái mặt, còn có một hàng chữ.

“Nhưng là em nhìn thấy Hường sư huynh sẽ không cảm thấy không được tự nhiên sao? chúng ta còn phải có ý ngồi hàng đầu như vậy hả?”

Không được tự nhiên? Mạc Lục ngẩng đầu nhìn mắt xem tuần nhan mặt mày nghiêm túc hồi lâu, rốt cục thu hồi ánh mắt khẽ hướng bên cạnh bạn cùng phòng nhỏ giọng nói:

“Tại sao phải bởi vì một lần đã kích liên buồng tha cơ hội cùng trai đẹp tiếp xúc gần gũi?”

Cái này...Giống như rất có đạo lý... Ngồi cạnh Mạc Lục Trần Lệ gật gật đầu, rồi lại nghe được Mạc Lục nói:

“Cách làm ột người nhìn thẳng vào sự tồn tại của bạn tốt nhất chính là làm cho hần ngày ngày nhìn thấy bạn.”

“Tiểu Lục, em quá độc ác. Cái này Hường sư huynh muốn không nhớ rõ em cũng không được.”

“Tất nhiên, lão nương là dễ dàng bị đánh bại như vậy sao? Cổ nhân không phải là đều nói chân thành đến kiên định...” Mạc Lục nói nói rồi dứt khoát lại hồ nghi nhìn xem bạn liên tục động tay chính mình.

“Làm cái gì?”

Trần Lệ nghe câu hỏi của nàng về mặt hắc tuyến, rốt cục bắt đầu dĩ nhỏ giọng trả lời:

“Hường ba giờ...”

Mạc Lục vừa nghiêng đầu, quả nhiên trông thấy sắc mặt âm trầm của Hường Mãn đang nhìn mình. Cuộc sống quả là bị thống khi bạn đang nói chuyện trong giờ học bị lão sư bắt ngay tại trận. Mà càng bị thống hơn chính là.... hần đúng là đối tượng mà các nàng thảo luận...

Hường Mãn mặt không chút thay đổi nữ sinh ngồi ở hàng thứ nhất công khai nói chuyện, giọng nói không mang theo một tia nhiệt độ nào

“Tôi lặp lại một lần, trong giờ học không được nói chuyện! Nếu như có người thực không muốn nghe, lần sau đừng đến !”

Hần nói xong ánh mắt từ người Mạc Lục dời đi, mặt không gợn sóng bắt đầu tiếp tục nói nội dung vừa rồi.

... Giờ khắc này coi như là nàng từ trước đến nay không thêm để ý ánh mắt người khác cũng cảm thấy có chút lúng túng xấu hổ... Lại là lần đầu tiên... trong đời của nàng bị thống 2 cái đầu tiên... đều là cùng người trước mắt này có quan hệ a a a...

T.T

Mặc dù Hường Mãn lúc trước đến dạy thay tiết thứ nhất liền công khai đối với sinh viên chọn này nói khi hần trên lớp học không cho phép có người nào được phép nói chuyện, hần hi vọng mọi người có thể tôn trọng lẫn nhau. Khi đó, nàng còn đang suy nghĩ Hường Mãn sư huynh đi lên khóa ai sẽ vụng về đến mức ở trên lớp học nói chuyện? Đương nhiên sẽ là biểu hiện tốt một chút, tranh thủ cho đối phương lưu lại ấn tượng tốt. Nhưng là sự thật chứng minh kiếp sống hoàn mỹ đại học của nàng rốt cục bị năm thứ 4 sắp kết thúc phá hủy...

Hường Mãn giờ học thói quen là sau hai tiết thì sẽ nghỉ ngơi hai mươi phút, kế tiếp tiếp tục 2 tiết ba bốn. Thật vất vả đợi đến thời gian nghỉ ngơi Mạc Lục lại cảm thấy hai mươi phút giống như còn chưa kịp nghỉ gì nháy mắt đã trôi qua rồi. Thời gian còn lại trôi qua cực kỳ dài đằng đặc, lần đầu tiên Mạc Lục cảm giác được đi học đối với mình mà nói như đứng đồng lửa ngồi đồng than.

Cho nên sau khi tiếng chuông kết thúc giờ học vang lên nàng thật thoải mái.

Một bên Thu Vân nói qua vốn muốn mượn lap của Mạc Lục xem những chỗ vừa rồi không có nhớ rõ ràng. Ai ngờ không nhìn không biết... vừa nhìn bị dọa kêu to một tiếng... Sinh viên xuất sắc từ trước đến nay đi học luôn nghiêm túc cũng không thất thần bạn Mạc Lục mà bản viết trên laptop ngoại trừ vài dòng khi vừa vào lớp... rõ ràng tất cả đều là trống không! ! ! ! !

Oh my Lady Gaga! Thế giới này quá ảo...

2 kẻ khác đã thu thập xong đồ của mình trông thấy bạ mình một bộ gập quỳ nhìn thoáng qua hơi có chút không hiểu.

“Ngây ngốc gì thế? Còn không đi?” Trần Lệ đưa tay tại trước mắt bạn quơ quơ, rốt cục trông thấy bạn lấy lại tinh thần sau đó cầm lên lap của người nào đó không thể tin nói:

“Tiểu Lục rõ ràng đi học không có ghi chép...”

Trần Lệ vừa nhìn vừa khoa trương nói: “Ồi mẹ nó! Thiệt hay giả? Xác suất này quả thực so với người sao Hỏa tấn công Địa Cầu còn thấp hơn...”

Vương Đan cũng nghi ngờ nói: “Tiểu Lục, em thật sự không ghi chép? Em đi học nghĩ đồ ăn gì sao?”

“... Đúng lúc không có văn chương...” Mạc Lục một phát đoạt lại lap, nhanh chóng đem nhét vào trong bao.

“Ai nha, lão nương chết đói rồi! Chúng ta mau đi căn tin giành chỗ đi! Bằng không thịt đều bị mua hết !” Nói xong nàng thẳng hướng cửa phòng chạy, lại không để ý tới sau lưng 3 bạn lú lú cùng với thân ảnh cao nhất của người nào đó trên bục giảng.

... Trong phòng học Hướng Mãn vẫn còn ở lại thu dọn đồ đạc lời vài người kia nói chuyện nghe không thiếu 1 chữ vào trong lỗ tai, gương mặt nhìn nhìn hướng bốn người rồi đi, khóe miệng không thể xem xét khẽ gợn lên.

Không có ghi chép? Có lẽ giờ tiếp theo đã chọn được người cần hỏi rồi...

5. Chương 5: Cưới ?

Mỗi ngày giờ tan học là quãng thời gian đường trường đại học S cực kì hỗn loạn.

4 người Mạc Lục thật vất vả tới căn tin cơm nước xong xuôi, lúc này quyết định đi trở về phòng ngủ.

Trên đường trở về Trần Lệ nhin không được oán trách nói:

“Mỗi lần đi căn tin ăn cơm giống như đi đánh trận, ai... thực chẳng biết lúc nào mới là...”

Mạc Lục cánh tay để lên qua cổ Trần Lệ, cười đùa nói:

“Bà không phải ngày ngày la hét muốn giảm béo sao? Biết rõ vì sao lão nương vóc người thể này từ nơi nào mà đến không? Chính là từ căng tin nặn ra ~!”

Nàng vừa nói xong, lập tức bị ba người kia khinh bỉ.

Trong phòng bốn người thì bạn học Mạc Lục bên ngoài là được nhất. Thân cao 1m69, khuôn mặt trắng nõn kiêu mị phối với một đầu tóc màu nâu dài quần tùy tiện đứng đâu thì liền trở thành cảnh đẹp trong mắt người khác. Bất quá chẳng ai hoàn mỹ, bạn Mạc Lục khuyết điểm duy nhất liền là hoàn toàn không có tự giác thân là nữ, làm người rất hồn nhiên chưa phát giác ra mị lực của mình ở đâu, đến đây làm cho tâm hồn vô số người theo đuổi tại trường đại học S toàn bộ thất bại mà về...

“Tiểu Lục, có ai đã nói qua là em rất vô sỉ không?” Thu Vân liếc xéo Mạc Lục, các đốt ngón tay bóp rất vang dội.

“Hắc hắc hắc, chỉ là chuyện nhỏ...việc chen lấn căn tin điều kiện tiên quyết là...” Mạc Lục đưa tay nheo nheo má Thu Vân, ánh mắt còn cố ý tại trên ngực bạn mình nhìn lưu lại trong chốc lát.

Thu Vân vóc dáng là nhỏ nhất trong bốn người, một gương mặt trẻ con thường xuyên bị ba người còn lại trong phòng trêu là baby. Hơn nữa nàng hận nhất chính là nhìn nàng dáng người lớn lên trong bất lương mà gương mặt lại như búp bê kia... bởi vì cái này làm cho nàng thoát nhìn như 1 học sinh trung học...Bất quá, nàng cùng Mạc Lục giao đấu mười lần mười đều là thua. Giờ phút này đương nhiên cũng là thảm bại.

Đoàn người cười cười nói nói rất nhanh trở về phòng.

Bạn học Mạc Lục bởi vì đêm qua thức quá muộn cộng thêm buổi sáng tiêu hao quá nhiều trí lực cùng thể lực cho nên vừa về phòng là ngủ, ngay cả cơm tối đều là bạn cùng phòng giúp mang.

Ăn xong cơm tối bây giờ rượu đã qua, Mạc Lục hoả tốc mở máy tính o lên trò chơi.

Trong trò chơi nữ hiệp hồng y còn dừng lại map tại lần trước log out, gió thổi qua vạt áo phất phơ trên biển hoa rực rỡ, từng tầng một sóng lớn tựa như biển rộng nhấp nhô, xinh đẹp mà tráng lệ.

Danh sách hảo hữu người đứng đầu tên online là Nguyệt Hắc Phong Cao. Mạc Lục mở ra khung chat, gõ một hàng chữ.... ngấm lại bỗng nhiên lại đem từng chữ cắt bỏ.

Đoán chừng tám giờ còn chưa tới, nhớ hôm qua hấn lớn lối ngang ngược... Nàng đối với hấn ấn tượng đầu tiên thực tại không lớn ()b

Nhìn chung quanh 4 phía biển hoa một lần, cuối cùng quyết định đi vòng quanh Thanh Điền hái thảo dược. Trong game Phong vân OL khi đẳng cấp đạt tới lv hai mươi lăm người chơi có thể tự do lựa chọn kỹ năng sống. Mạc Lục lúc trước chọn kỹ năng là hái dược, làm như vậy là để tương lai tự cấp tự túc. Mà khu Thanh Điền cũng là nơi hái thảo dược cấp thấp trên cơ bản hái một vòng quay lại vài giây sẽ lại mọc ra thảo dược. Mặc dù tác dụng bình thường, nhưng ít ra có thể tăng cấp kỹ năng hái dược.

Bởi vì vừa qua tết, dịp nghỉ đông nên mỗi ngày 7 giờ tối – 9 giờ đều có online tăng đôi kinh nghiệm, cho nên hiện tại là khoảng thời gian online cực đông. Mạc Lục điều chỉnh che tất cả người chơi, bắt đầu hái dược.

Nhưng là....sau khi đi vòng tại map Thanh Điền lần thứ ba, nàng buồn bực phát hiện rõ ràng tìm không thấy thảo dược! ! Theo như nàng biết nơi này người chơi cơ bản đều là trực tiếp tiến vào khu bên kia phó bản lv 65 rất ít có người chơi sẽ lãng phí thời gian đến nơi không lớn này biểu diễn...

Trực tiếp đề xuống nút ẩn hiển thị cuối cùng là phát hiện có mờ ám. Từ lúc nàng mới vừa bắt đầu hái thuốc nàng đã nhìn thấy một acc nam tại bên cạnh mình, rồi kênh trước mặt tất cả đều là người nọ độc diễn.

[trước mặt] [thực tế quá bất đắc dĩ]: mỹ nữ! em đang làm gì?

[trước mặt] [thực tế quá bất đắc dĩ]: mỹ nữ tại sao không nói chuyện?

[trước mặt] [thực tế quá bất đắc dĩ]: mỹ nữ làm vợ anh đi!

[trước mặt] [thực tế quá bất đắc dĩ]: mỹ nữ? Có được hay không? Như thế nào không nói?

...

Mạc Lục khẽ nhíu mi, đột nhiên liền trong tai nghe truyền đến tiếng hệ thống tiếng nhắc nhở:

Người chơi Thực tế quá bất đắc dĩ nói với bạn: “mỹ nữ đang làm gì? Tại sao không nói chuyện?”

Mạc Lục khóe miệng khẽ kéo ra, nhìn nam trước mắt lvl 64 này, cố nén tâm mình mình giờ phút này rất khó chịu, bắt đầu gõ bàn phím.

Bạn nói với Thực tế quá bất đắc dĩ : “Có việc?”

Nàng lvl cũng không cao, trang bị không có tốt, cùng một người khác chênh lệch rất rõ ràng, đánh nhau thua khẳng định là nàng... Cho nên tạm thời còn chưa phải muốn gây thù hằn...

Thực tế quá bất đắc dĩ rất nhanh trả lời một câu:

Người chơi Thực tế quá bất đắc dĩ nói với bạn: “Mỹ nữ, em là nữ đi?”

Mạc Lục.... Hấn không phải kêu mỹ nữ còn gì? Nàng vỗ trán:

Bạn nói với Thực tế quá bất đắc dĩ : “Bạn ánh mắt thật tốt!”

Thực tế quá bất đắc dĩ phát cái vẻ mặt chảy nước miếng:

Người chơi Thực tế quá bất đắc dĩ nói với bạn: “Em là nữ? Em thật là nữ sao? Vậy em nói nhanh một chút em không phải là nhân yêu chứ?”

Người này nghe không hiểu tiếng người sao? Mạc Lục tương đối không chịu nổi:

Bạn nói với Thực tế quá bất đắc dĩ : “Lão nương có phải là nhân hay không yêu mắc mớ gì tới anh?”

Người chơi Thực tế quá bất đắc dĩ nói với bạn: “Nếu như em nói em không phải là nhân yêu, anh liền cưới em!”

(#) Móa! Loại tự cho là đúng này thực TM làm cho người ta không chịu nổi. Nàng có chút chán ghét gở một hàng chữ:

Bạn nói với Thực tế quá bắt đắ dĩ : “Anh hôm nay ra cửa đầu bị kẹp đi?”

Người chơi Thực tế quá bắt đắ dĩ nói với bạn: “CAO, mi SB! Vừa nhìn cũng biết là tên nhân yêu!”

Mạc Lục tiểu vũ trụ bộc phát:

Bạn nói với Thực tế quá bắt đắ dĩ : “Đúng vậy đúng vậy... lão nương chính là nhân yêu. Mi TM còn muốn cưới lão nương nhân yêu này làm bà đây! Mi đây là bệnh... phải trị! Mau vào bệnh viện kiểm tra một chút, tỉnh dần sau hần nói chuyện!”

Mạc Lục phỏng đoán chính mình vừa rồi cũng muốn đứt gân não, rõ ràng cùng một kẻ không có não lãng phí thời gian. Tám giờ liền tới, vì vậy đánh xong chữ nàng lập tức triệu hồi ra tiểu bạch mã chân ngắn của mình bắt đầu chạy đi. Đáng tiếc, chuyện đâu như người nguyện.

[Hệ thống]: Bạn bị người chơi Thực tế quá bắt đắ dĩ công kích.

Tuy nói buff máu dày nhưng là nàng mới chỉ là 1 thầy thuốc nhỏ lv năm mươi ba rõ ràng sau bằng người cùng phái kia lv sáu mươi bốn. Mạc Lục vốn muốn dĩ hòa vi quý, thực tế thực tại thật là làm cho người ta bắt đắ dĩ...

Đối phương một cái công kích không chỉ khiến cho bạn Mạc Lục huyết điều rào rào đi một nửa, mà tốc độ di động giảm xuống 50 %. Đang xác định chuẩn hay đánh trả mới là vương đạo thì...

Đáng tiếc chính là, nàng lúc trước vì thăng cấp mau không chú ý mấy cái khác. Cho nên cục diện tương đối ảm đạm...

[Hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Thực tế quá bắt đắ dĩ công kích.

[Hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Thực tế quá bắt đắ dĩ công kích.

[Hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Thực tế quá bắt đắ dĩ công kích.

...

Nhìn huyết điều mình rào rào rơi xuống dưới rồi lại vô lực đánh trả, tư vị này thực nàng không thể chịu được! Mạc Lục vẻ mặt tức nhìn xem lượng máu còn lại không đến 10 %, âm thầm nghĩ sau này nhất định phải luyện thật giỏi lv, đến lúc đó đem thuộc tính toàn bộ cải thành bạo kích! Bởi vì trong Phong vân OL sau khi người chơi đạt tới lv 55 có thể thông qua nhiệm vụ đạt được Tẩy Tủy Đan, đem thuộc tính trên người rửa đi, một lần nữa cộng lại.

6. Chương 6: Cổ Tình Lên Giá

Đang khi Mạc Lục ôm tâm sự sẽ phải nằm chết thì kênh trước mặt đột nhiên nhảy ra mấy câu.

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ơ, ông đây không nhìn lầm đi? Rõ ràng đồng môn mà tàn sát nhau?

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: sách, 1 nam thằng lv 64 cũng không biết xấu hổ ra tay đối với tiểu cô nương lv 53? Thật sự là mắt mặt người chơi là đàn ông quá...

--#

Mạc Lục cái trán nổi lên hắc tuyến. Nàng sắp nhanh bị chém chết, mà tên côn đồ này còn không động thủ hỗ trợ lại còn có công phụ nói nhảm... Cái tên gọi là Thực tế quá bắt đắ dĩ này rất ngu dần nếu là có tự giác của thằng đàn ông thì vừa rồi cũng sẽ không động thủ!

Bất quá rất hiển nhiên bạn Mạc Lục đã đánh giá thấp vấn đề mặt mũi của nam nhân. Thực tế quá bắt đắ dĩ cũng chịu không nổi người khác ngay trước mặt mình châm chọc.

Vì vậy, Thực tế quá bắt đắ dĩ bỏ qua Nước biếc người ta quần hp còn có 5%, mà bắt đầu công kích hắc y kia.

Đáng tiếc đối với di chuyển nhanh chóng, thân thủ nhanh nhẹn cộng thêm hiệu suất sát thương cao của 1 thích khách max level mà nói thì 1 thầy thuốc lv 64 không thể coi là đối thủ. Hẳn bất quá chỉ sử dụng kỹ năng ẩn thân đối phương liền tìm không được mục tiêu. Lợi dụng vài giây ngắn ngủi nhanh chóng đến gần phía sau đối thủ một chiêu vào đầu đối phương khiến cho đối phương 83% hp chỉ còn 40 %.

Thừa dịp hai người đối chiến Mạc Lục tìm 1 cái vị an toàn bắt đầu khôi phục huyết điều. Đợi đến khi nàng hoàn toàn khôi phục xong họ đã sớm đánh xong. Mà trên cây phía sau nàng đã có thêm một người. Người đó một thân hắc y che mặt, chỉ lộ ra một đôi mắt đào hoa treo ở trên cây, như cười như không nhìn xem nàng.

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: uy, mi rốt cuộc là giết lão bà của hần hay là trộm tiền riêng của hần? Bình thường người chơi nam cực ít giết nhân vật nữ kém hơn mình rất nhiều cấp.

[trước mặt] [Nước biếc người ta quẩn]: lão nương đến nay cũng không biết nguyên nhân rõ ràng! Đoán chừng là bị dướng vẽ hấp dẫn mê người của lão nương cho nên cầu ái bị cự tuyệt nên then quá hoá giận...

Mạc Lục mới nói xong chỉ nghe pằng một tiếng thích khách đang treo người ở trên cây từ trên cây ngã xuống, hơn nữa đỉnh đầu còn thổi qua sắc đỏ sẫm -1.

[trước mặt] [Nước biết người ta quẩn]: phốc... muốn làm tiên nữ cũng phải suy tính chứ mặt đất chứ có phải mây đầu àm lao đầu xuống

~Hắc y thích khách từ dưới đất đứng lên sau đó ngồi xuống bên cạnh cô gái mặc hồng y.

[trước mắt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: chớ nói nhảm... ông đây tới tìm mi là muốn nhân thù lao

~[trước mắt] [Nước biếc người ta quán]: chuyên như thế nào? Thành không? Lão nương muốn xem ảnh!

[trước mắt] Nguyệt Hắc Phong Cao]: đương nhiên, add qq vào số qq : 256XXXXXX

Bạn đang đọc vông du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyệt Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Một phút đồng hồ sau, trong qq của Mac Lục danh sách bạn có thêm 1 người tên : Nguyệt Hắc Phong Cao.

Nước biết người ta quẩn: “? ? ?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Ta đây thật không rõ... đầu năm nay sao nhiều người thích ăn như thế?”

Nước biển người ta quần: “Đương nhiên là bởi vì người hâm mộ quá nhiều, để hiện sẽ nhiều người tìm, trả lời không kịp ~ “

Nguyệt Hắc Phong Cao phát 1 cái vẻ mặt mồ hôi : “Mi là nhân yêu giả bộ cũng quá hoàn toàn đi, ngay cả QQ giới tính cũng chọn nữ...”

() Mạc Lục nghe lời của hắn không nói gì. MD, nàng đến tốt cùng ở đâu giống nhân yêu rồi? Bất quá hiển nhiên cùng kẻ trước mắt cô đồ nói cũng không thông.

Nước biếc người ta quán: “Đừng nói nhảm, trực tiếp đưa cho lão nương ảnh! ! !”

Mac Luc có thể thấy được một giây sau đã nhìn thấy ba tấm ảnh game.

Ảnh ở giữa nhân vật theo thứ tự là Nguyệt Hắc Phong Cao cùng Lòng ta hướng trăng sáng, Lòng ta hướng trăng sáng hp toàn bộ hết nằm trên mặt đất.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Chứng kiến ảnh đi? Mỗi lần ta ra tay bình thường đều là 1000J. Hiện tại tính mi giá hữu nghị: 888J.”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “PS: mà ta tổng cộng đông ba lượt ra tay. Trả tiền đi ~ “

Vừa kiểm kê tài sản trong trò chơi vừa chú ý nội dung nói chuyện Mạc Lục chứng kiến đối thoại trong nháy mắt nổi cơn tam bành. Cha nó..... cướp ngân hàng cũng không nhanh như vậy a!

Nước biếc người ta quẩn: “(_)# nhà ngươi ... đây là cổ tình lên giá! ! ! ! ! ! ! ! Đừng tưởng rằng lão nường không biết giá thi trường! Giết một người kiếm khách lv 70 giá chỉ 100J mà thôi!”

Nguyệt Hắc Phong Cao phát cái vẻ mặt cạo răng: “Vậy mi đi hỏi một chút, giá tiền của ta vẫn luôn rất lợi ích thực tế. Huống chi... ngày hôm qua nếu không phải là mi nói đáng thương như thế thì ta mới lười phải động thủ ~ giá tiền không thể thấp, mau trả tiền đi!”

Nước biếc người ta quần: “(#) dựa, đầu lão nương này, 100J có nhận hay không, còn có lão nương cũng không bảo người giết nhiều lần như vậy, đừng mơ lão nương sẽ thêm trả cho nửa đồng!”

Nước biếc người ta quần: “100J ta gửi qua thư, còn có 1 ít thảo dược coi như cảm ơn vừa rồi giúp.”

Ngồi trước máy tính Nhạc Hằng mở ra thư quả nhiên trông thấy gửi mình một chút thảo dược. NND, lần này thua thiệt lớn... Nhìn chằm chằm khung đối thoại cực kỳ lâu sau, người nào đó nghiêng rằng nghiêng lợi gõ bàn phím...

Đêm đã khuya mười một giờ, Mạc Lục đang chuẩn bị log out đi ngủ, đột nhiên góc phải phía dưới qq nhảy không ngừng. Nàng thuận tay mở ra đã nhìn thấy Nguyệt Hắc Phong Cao phát tin tức.

Nguyệt Hắc Phong Cao : “Ta mặc kệ, coi như ông đây phá lệ, i trả góp theo định kì.”

7. Chương 7

Đã cả tháng nay, Giàu như người mất hồn. Sau hôm bị Xuân Nhi đánh một trận thừa sống thiếu chết, chàng nằm liệt giường chiếu. Không có đêm nào là Giàu không gặp ác mộng, các bác sĩ tới chữa bệnh cho Giàu cũng đành bó tay. Người chàng càng ngày càng teo lại. Ông Giám bắt đầu thực sự lo lắng cho thằng con cầu tự độc nhất nối dõi tông đường này.

Sau khi giới Tây Y bó tay, ông Giám nhờ tới các thầy Thuốc Bắc, nhưng các ông này cũng đành chịu. Còn nước còn tát, ông bắt đầu nghe lời những thuộc hạ chung quanh. Có lẽ đây là hy vọng cuối cùng và lớn lao hơn cả, vì ông cho rằng, bắt ma trừ quỷ là nghề của mấy ông thầy bùa, thầy pháp chứ không phải của bác sĩ hoặc lang y.

Ông lại vừa nghe đám thuộc hạ kể lại chuyện vũ nữ Đỗ Nga bị ma Xuân Nhi tới bắt hồn mấy lần, nhưng không việc gì, vì nàng đã tìm được thầy bùa theo bảo vệ. Giàu cũng đã nói cho ông biết; chỉ vì mê Đỗ Nga mà y giết hại Xuân Nhi, cũng như cháu đích tôn của ông. Tuy giận thẳng con ngõ nghịch, nhưng bây giờ điều cần thiết là phải làm sao chạy chữa cho Giàu.

Ông quyết định tối nay đích thân đi kiểm Đỗ Nga hỏi cho ra lẽ. ông cũng vừa được thuộc hạ cho biết Đỗ Nga nghỉ việc tại vũ trường cũ, bây giờ đang làm tại Victoria. Một vũ trường nhỏ ở Phú Nhuận.

Đã lâu lắm, có lẽ cũng mười mấy năm rồi, ông không tới vũ trường; mặc dù ông biết thằng em duy nhất đang điều khiển cả một hệ thống làm ăn trong giới vũ trường trá hình. Ông đã khuyên y nhiều lần, nhưng có lẽ tay y đã nhúng chàm, làm sao gỡ ra cho được. Với sức học của y, muốn làm giàu chỉ có thể đi con đường đó là mau nhất. Thôi thì cũng là ý trời. Tối nay ông không muốn ồn ào nên lặng lẽ gọi xe Taxi tới vũ trường Victoria một mình, vô một góc tuốt phía trong ngồi nghe nhạc và xem thiên hạ nhảy.

Vũ trường này thật nhỏ, nhưng cứng quá. Tự nhiên ông có cảm tình với nơi ăn chơi nhỏ bé này. Ánh đèn mờ ảo, với những màu sắc rất dịu mắt, hồi nào tới giờ ai cũng nói ở những nơi giải trí rẻ tiền này toàn là du đảng và lớp trẻ chơi chơi tới phá phách. Nhưng sao nơi đây chẳng thấy cậu bé nào, đa số là những người trung niên. Có lẽ ông là khách hàng lớn tuổi nhất. Cô vũ nữ ngồi bên cạnh ông, thấy ông trầm ngâm, hỏi mấy câu không thấy trả lời cũng ngồi yên, nghe nhạc.

Cô ca sĩ đang ca một bản nhạc thực buồn, nàng gục đầu nức nở như khóc trên vai người tình; giọng nàng trầm xuống, thiết tha than khóc cho người yêu đã đành đoạn ra đi. Nàng đang diễn tả cho cuộc tình đổ vỡ trong một ca khúc thật thâm sâu. Cánh tay trắng ngà từ từ đưa lên cao, như muốn níu lại hình bóng người tình bội bạc. Chiếc áo dài thướt tha màu huyết dụ vẽ những chiếc lá thu rụi rơi trên tà áo càng làm cho hình ảnh nàng thêm buồn thảm. Nước mắt nàng dàn dụa và giọng ca thì trào, nức nở.

“Yêu anh môi nồng hôn ấm còn vương”

“Yêu anh vai gầy tóc mai còn thương”

“Mai xa rồi lòng tan nát tôi bời”..

“Mai xa rồi nước mắt nào đầy vơi”

“Thôi xa rồi sao ngời còn đứng đợi”

“Thôi xa rồi xin người hãy buông lời.”

(Ca khúc “Em Đi” của Đức Huy)

Ánh đèn chớp tắt, quay cuồng tới man dại. Người ca sĩ nghẹn ngào trong khi đèn từ từ mờ dần, mờ dần...

Ông Giám thở dài, tự nhiên bài ca đưa ông về dĩ vãng với mối tình 'đầu cùng mẹ thằng Giàu; thằng bé mồ côi ngay khi lọt lòng mẹ..Hồi đó ông còn nghèo, thật nghèo nên dãi đá lên đá xuống. Ông yêu vợ ông cũng ngay trong một vụ trường nho nhỏ như vũ trường này. Bất giác ông đưa tay nắm lấy tay cô vũ nữ ngồi bên cạnh, nàng ngả đầu vào vai ông ngay, thì thào:

“Anh không muốn nhảy à?”

“Em có thích nhảy không?”

“Dạ, nếu anh muốn, em xin nhảy với anh.”

Ông Giám đứng dậy, dìu cô vũ nữ ra sàn nhảy.

“Em tên gì?”

“Dạ, em tên Cúc, hình như anh mới tới đây lần đầu?”

“Phải rồi, anh ít có đi nhảy lắm; em có biết cô vũ nữ nào tên Đỗ Nga làm ở đây không?”

Cúc hơi ngạc nhiên hỏi:

“Ủa, anh biết tên cô ta sao không biết mặt?”

Ông Giám chưa hiểu ý nàng, hỏi lại:

“Em nói vậy nghĩa là sao?”

Cúc mỉm cười:

“Cô ca sĩ lúc này là vũ nữ Đỗ Nga đó.”

Ông Giám ngạc nhiên.

“Vũ nữ mà hát hay vậy sao? Tại sao cô ta không làm ca sĩ?”

“Anh còn lạ gì, ca sĩ đâu có làm ra tiền bằng vũ nữ, hơn nữa cô Đỗ Nga cũng chỉ biết hát dăm ba bản tử thi, chứ nhạc lý làm sao bằng các cô ca sĩ được. Bài hát anh vừa nghe là bài ruộm của nàng đó, con bé tương tự anh chàng ấy nên nó hát bài này xuất thần như vậy.”

“Anh muốn nhảy với Đỗ Nga được không?”

Cúc dụi đầu vào ngực ông Giám nũng nịu.

“Anh nhảy với Đỗ Nga có sao đâu, để em kêu cô ấy cho anh, nhưng anh không nhảy với em đêm nay nữa hay sao?”

Ông Giám đã thấy bộ ngực của Cúc ép sát mình ông, hơi thở nàng nóng hổi. Mặc dầu nhan sắc vẫn còn mặn nồng, thân thể đầy đặn, nhưng có lẽ cô vũ nữ này hơi lớn tuổi rồi, bởi vậy không thấy ai kêu nàng nhảy cả. Ông chợt thấy thương hại, có lẽ ông nghĩ tới hoàn cảnh của vợ mình khi xưa, có khác gì nàng này đâu. Tự nhiên một cảm giác lâng lâng chợt xâm nhập tâm hồn ông. Đèn tắt tối om, chỉ còn lại một ngọn đèn đỏ thật nhỏ treo tuốt trên cao; bóng tối làm ông bạo dạn. Ông từ từ cúi xuống đặt lên môi cô vũ nữ nụ hôn hơn hai mươi năm bỏ quên trong cuộc đời.

Cúc không ngờ ông già đang nhảy với nàng lại cúi xuống hôn nàng. Nụ hôn nóng bỏng, nhưng không vội vàng lụp chụp. Nàng không bỏ lỡ cơ hội, kiễng chân lên hứng trọn chiếc hôn đầy ấp ấy. Từ lúc mới tới đến

khi chị tài phán kêu nàng ra ngồi với ông già này, đây là ông khách đầu tiên trong đêm nay. Hàng ngày nàng ngồi ngáp gió là chuyện thường; vũ trường đông vũ nữ, cô nào cô ấy lại hơ hớ mười mấy hai mươi; làm sao với tuổi hơn ba mươi này có thể tranh khách với các nàng chơi chơi đó được. Phải nói hôm nay thực may mắn, Cúc vừa ngồi xuống đã thấy ông già móc tiền mua hết giờ cho nàng đêm nay; có nghĩa là nàng được ngồi với ông cho tới tận giờ. Đã lâu lắm không có ai mua giờ cho nàng như vậy; nàng không hiểu có phải ông già này muốn dụ nàng về nhà ngủ đêm nay không, nhưng nếu có đi chăng nữa nàng cũng không từ chối, vì chắc chắn nàng phải có một món tiền kha khá. Cúc đang cần tiền, thật cần.

Nhưng bất chợt Cúc lại nghe ông ta đòi nhảy với Đỗ Nga làm nàng thất vọng; bởi vậy Cúc mới dừng tới những cách mời chào sau cùng của nàng để cố giữ ông khách già sộp này lại. Bỗng ông thì thào bên tai Cúc:

“Như vậy em đã bằng lòng chưa?”

Cúc cắn nhẹ vào cổ ông.

“Em muốn anh đưa em về nữa cơ.”

Ông Giám ngạc nhiên, hỏi:

“Em dám về với anh hay sao?”

“Anh đã bao hết giờ cho em rồi phải không, còn cái gì em tiếc anh được nữa. Nhưng anh đừng hiểu lầm em nhé; không phải ai em cũng làm như vậy đâu. Gần năm năm rồi, em không về với khách.”

Ông Giám khôi hài, hỏi:

“Còn trước năm năm?”

“Có em đi với nhiều người; cho tới khi gặp chồng em là lần sau cùng, cách đây gần năm năm. Nhưng anh ấy vẫn sống, ngay sau tuần trăng mật.”

Ông Giám tính đợi câu trả lời của Cúc xong là cười, nhưng nàng nói xong, ông cười không được. Ông thì thầm:

“Và đêm nay em phá lệ, về với anh à, em không hối hận sao?”

Cúc cười khúc khích, trả lời:

“Không.”

“Em có sợ không?”

“Sợ cái gì chứ?”

“Sau năm năm không gần đàn ông?”

Cúc lại cười nho nhỏ.

“Nhưng trước năm năm, không phải là em hiền gì đâu nhé.”

Bây giờ thì ông Giám cười được rồi, ông nói:

“Nếu vậy thì được, anh sẽ về với em đêm nay, không phải nhà anh, cũng không phải khách sạn mà là nhà em. Có trở ngại gì không?”

Cúc cười sung sướng:

“Không, em ở một mình thôi. Nhưng căn nhà như ổ chuột, nhỏ lắm; anh có khinh em không?”

“Cái đó không thành vấn đề, nhưng có một điều...”

Cúc hơi lo.

“Điều gì hả anh?”

“Em phải làm cho anh một việc.”

“Bất cứ điều gì em có thể làm được là em làm ngay.”

“Tốt, em biết gì về Đỗ Nga?”

“Anh muốn biết cái gì chứ?”

Nhưng chợt nhớ ra vừa rồi ông già này nghe Đỗ Nga hát làm ông ta cảm động thấy rõ. Vậy mà sau đó lại hỏi Đỗ Nga là ai. Nàng nói:

“Anh cứ hỏi thực đi, anh biết Đỗ Nga như thế nào, anh cần gì ở cô ta, em nhất định giúp anh.”

Ông Giám tần ngần một lúc, bảo nàng:

“Chuyện này rất quan trọng. Em giúp được anh, anh không để em thiệt thòi đâu.”

“Chuyện gì vậy anh?”

“Nếu vậy chúng mình về bàn, anh nói em nghe.”

Ông Giám ngưng nghĩ, dẫn Cúc về bàn. Ông ngẫm nghĩ một lúc, nói:

“Câu chuyện là như thế này, anh có một thằng con. Y cặp với con bé Đỗ Nga, rồi mê cô bé này, bỏ bê con vợ nó, để cho con nhỏ phải chết oan. Không hiểu có phải quả thực vợ nó thành ma thực không, nhưng con anh luôn luôn mê sảng la lên là vợ nó về đòi giết nó, và cho biết cũng phải trả thù Đỗ Nga nữa. Hiện nay con anh chết lên chết xuống, còn con Đỗ Nga vẫn phây phây. Nghe người ta đồn cô bé này có bùa phép gì đó, con ma vợ thằng con anh không hãm hại được. Bởi vậy anh mới tính tới đây hỏi sự tình ra sao. Lúc này em ngạc nhiên khi anh hỏi Đỗ Nga mà không biết mặt cô ta là như vậy.”

Cúc nghe xong mặt mày hớn hờ, nói:

“Như vậy thì anh kiếm đúng người rồi; nhưng câu chuyện anh kể không đúng cho lắm, có thể là anh giấu em, cũng có thể anh không biết.”

Ông Giám ngẩn ngời, hỏi:

“Em cũng biết chuyện của thằng con anh sao?”

Cúc nói:

“Nếu em hỏi câu này đúng thì em biết nhiều lắm, mà phải thú thực những cô vũ nữ già nhiều chuyện như em, ai cũng biết hết. Còn nếu sai, anh cứ kể như em là con nhỏ nhiều chuyện thôi, đừng chấp em tội nghiệp.”

Ông Giám nắm tay Cúc kéo vô lòng, nàng cũng cố ngồi thật sát vô ông.

“Em muốn hỏi gì, nói đi.”

Cúc nói nhỏ nhỏ, hình như nàng sợ một điều gì:

“Anh có phải là nhà tỷ phú Nguyễn Văn Giám không?”

Ông Giám giật mình, nhìn Cúc đăm đăm như cố nhớ xem mình có gặp cô vũ nữ này ở đâu không. Cả mấy chục năm nay ông không lui tới vũ trường thì làm sao một cô vũ nữ ở cái vũ trường nghèo nàn này lại có thể biết ông được ông ngạc nhiên hết sức.

“Tại sao em biết anh?”

Cúc lắc đầu.

“Thực ra em đâu có biết anh là ai, chỉ đoán thôi; vì nghe câu chuyện anh kể về Đỗ Nga và con anh. Ông Tổng Giám Đốc Nguyễn Văn Giàu, ở vũ trường ai lại không biết, nhất là mối tình tay ba: Xuân Nhi - Nguyễn Văn Giàu - Đỗ Nga. Còn bố ông Tổng Giám Đốc Nguyễn Văn Giàu là nhà tỷ phú Nguyễn Văn Giám chứ còn ai nữa. Như vậy, anh không là tỷ phú Nguyễn Văn Giám còn là ai.”

Ông Giám thở dài.

“Anh lo làm ăn buôn bán, không có đầu ra ngoài, để thằng con anh làm bậy, bây giờ y bị quả báo cũng đáng. Nhưng vì anh hiểm muộn, có độc nhất một thằng con trai để nối dòng, nếu y chết đi là tuyệt giống, nên phải lo lắng chạy ngược chạy xuôi. lo cứu nó thôi.”

Hai tay Cúc bịt mắt ông Giám thực âu yếm nói:

“Nếu em cứu được con anh, anh có bằng lòng cho em một đứa con với anh không?”

Ông Giám đang lo lắng cũng phải phì cười vì câu hỏi của Cúc. Ông nói:

“Nếu em có con với anh cũng đủ để anh mang ơn em rồi; chứ nói gì em còn cứu được thằng nghịch tử Giàu nữa.”

Nghe ông Giám nói vậy, Cúc cười khúc khích, nói:

“Nếu vậy chúng mình về nhà, em nấu cơm anh ăn rồi sẽ cứu cả cậu Giàu lẫn để con cho anh.”

Tự nhiên ông Giám thấy vui vui. Sau bao nhiêu năm chúm mũi vô làm ăn, tột nay ông có thể vui một đêm cũng không hại gì. Ông cười hỏi Cúc:

“Em muốn anh ở với em bao lâu thì có thể cứu được thằng nghịch tử Giàu, ở bao lâu nữa thì cho anh thêm được một đứa con?”

Cúc nhí nhảnh, hát nho nhỏ:

“Chỉ cần một đêm nay nữa thôi, mai chúng ta mỗi người một nơi.”

Ông Giám cười ha hả, ông thấy mình trẻ ra thực rồi.

Vít đầu Cúc lại ông hôn lên môi nàng đắm đuối, hai người quện lấy nhau trong bóng tối lờ mờ của vũ trường. Bàn tay Cúc lần vô trong quần áo ông, rà lên những bắp thịt nhào nhoẹt vì tuổi già nhưng bắt đầu nóng lên. Nàng thủ thỉ:

“Chúng mình về nghe anh.”

Ông Giám gạt đầu nhẹ nhẹ, sửa lại quần áo, theo Cúc ra ngoài, gọi xe Taxi về nhà. Nhà nàng ngay cạnh nhà thờ Gia Định. Đúng như lời nàng nói, căn nhà nhỏ như cái ổ chim, tuy nhiên sạch sẽ và rất gọn gàng. Phía trong là nhà bếp và buồng tắm, phía ngoài là phòng ngủ và cũng là phòng khách luôn. Nhà tuy vách tường nhưng mái lợp tôn, những tấm tôn mỏng có nhiều vết hoen ố, chắc chắn đây không phải là loại tôn tốt rồi. Ông mỉm cười, tự nghĩ: Con nhà tỷ phú Nguyễn Văn Giám lại có thể thụ thai ở căn nhà như thế này được hay sao.

Cúc thấy ông cười, hỏi:

“Bộ anh cười em ăn ở bê bối quá phải không?”

Ông Giám ôm Cúc vô lòng, nơi đây ông không còn sợ ai dòm ngó nữa, ông cười lớn hơn một cách thích thú:

“Nếu đêm nay em thụ thai. Trang sử nhà họ Nguyễn phải lật qua một chương mới.”

Cúc nhí nhảnh:

“Và em sẽ là người viết trang sử đó.”

Ông Giám lại cười ha hả, luồn một tay vô áo Cúc; nàng ép sát vô ông, cắn lên vai ông thực mạnh. Ông Giám vẫn cười và bàn tay càng lần sâu vô trong hờn nữa. Cúc với tay tắt đèn, nàng kéo ông nằm xuống chiếc đi văng bên cạnh. Lăn lên áo, cởi từng chiếc nút, nhẹ nhàng kéo ra sau, Cúc còn khéo léo đạp tuốt xuống đất cả giấy và vớ của hai người. Chưa bao giờ ông Giám thấy thoải mái như hôm nay; ông vùng lên hăm hở như đứa con trai mới lớn, bước vào tình yêu.

Đã lâu, Cúc không gần đàn ông ở vũ trường nàng bị chê già; ngoài đời Cúc không phải là hạng gái gọi nên cứ lập lững gần năm năm trời. Hôm nay mới gặp ông Giám, nhà tỷ phú lừng danh trong giới thương trường Saigon. Cúc còn mong mỗi gì hơn nữa. Nàng vận vớ, mơn chớn, đẩy đưa run rẩy bước vào cuộc vui trong khoái lạc tuyệt vời nàng dùng tất cả kinh nghiệm tình ái có được áp dụng vào trận chiến, nàng không tiếc một chút công sức nào để phục vụ ông Giám những ngón đòn tuyệt vời mà ông Giám đã quên đi từ lâu...

Mồ hôi ông Giám đã vã ra; hơi thở hổn hển, ông không ngờ hôm nay ông khoẻ một cách lạ lùng. Ông sung sướng nghe được cả tiếng rên rỉ của Cúc.

“Anh... anh... á... á... anh, anh ơi..”

Không biết ông nằm vật lên mình Cúc lúc nào, ngủ ngon lành cho tới sáng. Khi mở mắt ra, ánh sáng mặt trời đã lọt qua khe cửa. Cúc nằm bên cạnh vuốt ve. Thấy ông thức, nàng cười tươi như hoa, thủ thủ:

“Anh dữ như con cọp ấy, có biết không?”

“Em có sợ không?”

Cúc cười khúc khích:

“Sợ”

Chỉ nghe một tiếng “Sợ” đơn sơ mà ông Giám thấy khoẻ khoắn làm sao, hình như mặc cảm tuổi già của ông được ve vuốt cùng tột. Ông cười ha hả, quay ngang ôm lấy Cúc hôn lên mí mắt nàng. Cúc thủ thủ:

“Anh à, nhiệm vụ đầu tiên em đã làm xong rồi. Còn chuyện thứ nhì phải thanh toán trong ngày hôm nay.”

Ông Giám ngơ ngác, mỉm cười hỏi:

“Nhiệm vụ gì em phải làm mà có thứ nhất thứ nhì nghe ghê vậy?”

“Anh quên rồi sao?”

“Anh có biết cái gì đâu mà quên.”

Cúc lại cười khúc khích:

“Chuyện thứ nhất là em hứa cho anh một đứa con, em đã làm xong rồi. Chuyện thứ hai là cứu đứa con anh, em sẽ phải làm xong trong sáng hôm nay.”

Ông Giám thích chí cười ha hả, ghì chặt lấy Cúc, hai thân thể trần truồng quện lấy nhau, lòng bùng trong chiếc mền mỏng...

“Hay... hay lắm, em rất biết giữ lời hứa. Anh cũng ước gì tối qua em đã thụ thai. Nhưng chuyện đó hạ hồi phân giải. Còn bây giờ nói anh nghe, làm sao cứu được thằng nghịch tử Giàu cho anh?”

Cúc gác một chân lên mình ông, nàng kéo hắt mặt ông quay về phía nàng, nhìn sâu trong mắt, từ từ nói:

“Đúng như anh nói, con nhỏ Đỗ Nga đã kiếm được một thầy bùa để theo bảo vệ nó. Sự thực thì thằng nhỏ này không phải là thầy bà gì, y chỉ là đệ tử của một môn phái Thần Võ trong xóm y ở. Chính y cũng chẳng biết gì về thuật trừ tà bắt ma cả; nhưng vì nhờ khi nhập môn, sư phụ y có ột ông Phật làm bằng nanh heo rừng, lúc nào y cũng đeo trên cổ. Vì ở gần nhà Đỗ Nga, nên khi con ma Xuân Nhi tới bắt hồn con Đỗ Nga, bà mẹ la cầu cứu, thằng nhỏ này mới chạy qua tò mò coi chuyện gì. Ai ngờ chính sự tò mò cón nút của y đã cứu con Đỗ Nga thoát chết, vì ông Phật bằng nanh heo của y phát ra một đạo hào quang đánh bay con ma Xuân Nhi, nên nó phải chạy trốn...”

Nó một hơi dài, Cúc ngưng lại thở. Ông Giám nóng ruột hỏi tới:

“Em có biết thằng nhỏ ấy là đệ tử của ông pháp sư nào không?”

Cúc mỉm cười.

“Không phải pháp sư đâu anh, để em nói hết cho anh nghe.”

Cúc hăng hăng, lấy giọng, nói tiếp:

“Điểm khoái nhất là chính con Đỗ Nga cũng không biết sư phụ thằng nhóc con này là ai. Mặc dầu nhà ông ta ở ngay trong hẻm nó, thằng bé hỉ mũi chưa sạch, nhưng lại tinh ranh như ma. Khi nó biết chính ông Phật bằng nanh heo rừng của nó cứu con Đỗ Nga, bèn bịa chuyện nói là thầy nó ở mãi trên núi nọ núi kia, lâu lâu mới ghé qua đây thôi. Thế là nó đã tìm cách leo lên giường với con Nga, con nhỏ cần nó nên đành chịu. Nhưng cô nàng cũng chẳng vừa gì. Lấy chiếc xe Honda bắt thằng nhỏ chở đi làm, sai bảo như đây tở; nhưng thằng bé lại chịu như vậy. Với y, miễn sao tối tối được ngủ với con nhỏ là mãn nguyện rồi.”

Thấy Cúc đồng dài quá, ông Giám nóng ruột hỏi:

“Em có biết nhà ông thầy nó không?”

Cúc mỉm cười, nàng biết lòng ông Giám đang nóng như lửa.

“Biết chứ anh, em sẽ dẫn anh tới đó; nhưng để em kể hết chuyện anh nghe, bây giờ còn sớm lắm, tới đó không ai tiếp mình đâu.”

“Nhưng em có quen ông thầy đó không?”

“Ông Trưởng Môn là Thượng Sư San thì không quen thân lắm, chỉ gặp được ông ta có một lần thôi. Ông ấy nay.. đây mai đó, khó gặp lắm. Nhưng học trò của ông ta là thầy Mạnh với em là chỗ thân tình.

“Mình có cách nào gặp ông Thượng Sư đó được không?”

“Em nghĩ cũng không khó đâu, nhưng cũng còn phải coi xem mình có duyên với ông ta không đã, ông này kỳ tiếp mấy loại người như tụi em lắm. Nhưng anh đừng coi thường thầy Mạnh, ổng lại chính là con của sư phụ ông. Thượng Sư San đó.”

Ông Giám ngạc nhiên, hỏi:

“Sao lạ vậy, cha không truyền chức Trưởng Môn cho con mà lại trao cho người ngoài.” Cúc làm ra vẻ thành thạo:

“Anh không biết đâu, môn phái này kỳ lạ lắm; nhất là tài phép của ông Thượng Sư San có khi còn cao hơn sư phụ ông ta nữa.”

“Cái đó thì kỳ cục thực, làm sao trò lại hơn cả thầy được,

“Em nghe thầy Mạnh nói, trong môn phái có những phép tắc chỉ có những trai gái đồng trinh mới tập được, còn những người lập gia đình rồi hoặc đã bậy bạ trai gái tập không thành. Ông Thượng Sư San theo thầy từ hồi nhỏ, nên ông ta luyện thành nhiều bửu bối mà chính sư phụ ông ta biết mà không luyện được; còn con cái sư phụ của ông Thượng Sư San... hì hì...”

Nói tới đây Cúc cười hì hì. Ông Giám hỏi:

“Con cái ông ta làm sao?”

“Em không biết nhiều, nhưng tụi bạn nói cả mấy người con ông ta ngoài vệt rừn rừn bắt mồi thì chỉ thích luyện ba cái phép của gái thôi; bởi vậy ông nào cũng năm bảy bà. Và lạ lùng lắm; cả đám ở chung nhà mà lúc nào cũng vui vẻ như Tết mới hay chứ.”

Ông Giám cười thích chí.

“Nếu vậy nhất định em phải dẫn anh ra mắt ông thầy Mạnh đó mới được. Còn Ông Thượng Sư Trưởng Môn, thăng thăng mình tính sau.”

Cúc thọc tay vô nách ông Giám làm ông nhảy nhồm lên, dẩy dành dạch. Ông cười ha hả thật sảng khoái.

“Cho anh chết luôn. Đàn ông, ông nào cũng giống ông này, nhưng đâu có được bao tầm hơi chứ.”

Hai người rờn với nhau một hồi rồi sửa soạn ra phố. Mặt trời đã lên thực cao, Cúc gọi Taxi lên Saigon ăn sáng; ăn xong lại kêu Taxi đi thẳng qua Thị Nghè tới nhà thầy Mạnh.

Xe Taxi chỉ có thể đậu được ở ngoài hẻm, vì con đường đất vô xóm thực nhỏ. Ông Giám cho Taxi đậu chờ ở ngoài, theo Cúc đi bộ vô trong hẻm.

Vừa đi được một khúc, con nít trong xóm chạy theo ngay. Chúng thấy người lạ, ăn mặc lịch sự là tò mò. Cúc nhìn đám trẻ, nói:

“Thằng nhóc cứu con Đố Nga mấy tháng trước cũng là một trong những đứa này. Bây giờ nó khá hẳn; đi xe Honda, chở vũ nữ dạo phố nữa.”

Ông Giám nhìn đám trẻ cười; ông nghĩ tới thời thơ ấu mà lòng lâng lâng buồn.

Bỗng trong đám trẻ leo đèo theo sau hai người, có một con bé đem dúi gọi lớn:

“Chị Cúc.”

Cúc quay lại, nhận ra nó ngay, hỏi:

“Ủa, bé Tư, ba em có nhà không?”

“Dạ có, chị vô tìm ba em hả?”

“Ừ.”

“Để em chạy trước cho bố em hay nhé.”

Nói xong con nhỏ cầm đầu chạy vượt lên trên, không để ý gì tới Cúc đang kêu nó không cần thiết phải làm vậy. Đi qua vài dãy nhà đã tới khu đất trống, ngllời ta gọi Khu Nghĩa Địa, họ băng ngang qua đây, đi hết cuối con đường mới tới nhà thầy Mạnh.

Ông Giám và Cúc chưa đi hết Khu Nghĩa Địa đã thấy thầy Mạnh lớn tơn nám tay bé Tư ra tận nơi đón. Cúc vội vàng chấp tay chào:

“Dạ, chào thầy.”

“Chào cô Cúc, con bé Tư nó kêu tôi cô tới chơi nên vội vàng la đón.”

“Dạ, con nói Bé Tư thủng thảng để con tới nhưng nó không nghe, chạy trước, làm phiền thầy rồi.”

Thầy Mạnh mỉm cười xoa đầu bé Tư, nói:

“Con bé lý lắt, nhưng cũng được việc.”

Có lẽ thấy đã đến lúc phải giới thiệu ông Giám, Cúc nói”

“Thưa thầy, con tới nhờ thầy giúp giùm một việc cho ông anh họ con đây.”

Bây giờ thầy Mạnh mới nhìn lên, ngó thẳng vô mặt ông Giám cười cười.

“Ai chứ thân nhân của cô Cúc muốn tôi làm gì lại không được.” lúc ấy cũng vừa tới sân nhà, thầy Mạnh nói tiếp: “Để mời ông với cô Cúc vô nhà uống ly nước đã,

thủng thảng nói chuyện nhé.”

Ông Giám chấp tay xá xá, nói:

“Dạ, cảm ơn thầy.”

Khi thấy mọi người vô nhà rồi, đám con nít theo sau cũng từ từ tản nát, chúng lại tiếp tục cuộc chơi bỏ dờ trên đường phố.trong con xóm nghèo nân này. Trong phòng khách, thầy Mạnh rót nước mời khách; ông Giám để ý không thấy bà vợ nào của ông thầy này ra tiếp khách, từ đầu tới cuối Mở cửa, kéo ghế, rót nước, mời khách ngồi cũng độc một mình ônglâm lấy. Ngay cả đám trẻ con cũng không thấy đứa nào nữa, có lẽ tụi nó ra ngoài đường chơi hết rồi.

“Mời ông với cô Cúc dùng nước.”

“Dạ, dạ, cảm ơn thầy.”

Ông Giám uống cạn ly trà, hăng hắng giọng, nói:

“Chẳng giấu gì thầy, nghe em Cúc nói thầypháp thuật cao cường về trừ tà bắt ma. Hôm nay tôi tới đây xin thầy giúp dùm đứa con tôi, nó bị một con ma làm sống dở, chết dở, làm tôi thật là khổ tâm.”

Thầy Mạnh cười hì hì:

“Ồ, có chuyện đó thực sao. Ma quỷ lộnhàng thời buổi này cũng hiếm hoi lắm. Nhất là ở thành phố to lớn này chúng ít dám xuất hiện; cái vụ này ông để tôi lo cho.”

Cúc nói vô.

“Dạ, trăm sự nhờ thầy.”

Thầy Mạnh nhìn ông Giám hỏi:

“VẬY ông có thể nói tôi nghe sơ qua cậu nhỏ ở nhà bị nó hành ra sao không. Phải thú thực, nhiều trường hợp đau ốm bệnh hoạn gì đó, cứ tưởng ma hành, chạy tới thầy bà như chúng tôi cũng vô ích thôi.”

Ông Giám nói ngay:

“TÔI chạy tới thầy hôm nay, phải thú thực là hết thuốc chữa rồi, chứ không phải là mê tín di đoan gì đâu. Thầy tây, thầy ta đều bó tay hết; cuối cùng họ kết luận thằng nhỏ điên, nên loạn thần kinh, thật là vô lý.”

“Như vậy theo ông thì lý do như thế nào và ma quỷ ra sao.”

Ông Giám từ từ kể lại mọi diễn tiến sự việc, tuy nhiên ông giấu hẳn việc giết người của Giàu mà chỉ nói Xuân Nhi bị oan ức mà chết nên thành ma về trả thù thôi.

Thầy Mạnh nghe xong chép miệng:

“Tội nghiệp, tội nghiệp, để tôi giúp cho. Ngày mai ông đem con ông tới đây tôi coi thế nào.”

Cúc nói:

“Thưa thầy, con của anh con ốm yếu lắm. Nếu thầy thương giúp dùm, xin giúp cho trót, chúng con đem xe tới rước thầy tới nhà được không ạ?”

Thầy Mạnh đưa tay gỡ đầu, cười cười..

“Quả thực cũng có đôi khi tôi ra ngoài, nhưng mấy hôm nay Thượng Sư Trưởng Môn đi Thái Lan luyện con Thiên Linh Cái bên đó, không biết bao giờ mới về, nên bỏ nhà đi xa sợ không tiện.”

Ông Giám nghe nói tới Thiên Linh Cái giật mình; hồi nào tới giờ ông đọc sách rất nhiều về loại ma con này. Người có bản lãnh luyện được thứ này không phải tay tầm thường. Ông không ngờ trong xóm lao động nghèo hèn này lại có người có bản lãnh cao như vậy thực hay sao? Ông chưa kịp nói gì, Cúc đã lên tiếng:

“Dạ, con biết mời thầy đi khỏi đây thực bất tiện, nhưng nếu thầy cố giúp dùm một chuyến, thế nào cũng xin tạ ơn thầy xứng đáng mà; hơn nữa con cũng đã lỡ hứa với ông anh họ con đây là thế nào thầy cũng thương con mà lo lắng cho con ảnh. Ra ngoài vài giờ có gì nhiều đâu phải không thầy.”

Ông Giám lo nhìn vô thầy Mạnh, không để ý con mắt đưa tình của Cúc khi nói. Nhưng thầy Mạnh đã bắt được ánh mắt ướm át mời mọc đó, cũng như những lời Cúc nói đều ẩn ý hai nghĩa mà chỉ có người trong cuộc mới hiểu được; người thầy hơi nóng lên, gật gù.

“Thôi thì cũng đành chiều cô Cúc một lần. Nếu Thượng Sư Trưởng Môn về biết chuyện phiền trách cũng đành chịu tội, chứ người khác các vàng tôi cũng không

dám nhận.

Cúc mừng rỡ chấp tay xá lia lia.

“Con đội ơn thầy, con đội ơn thầy, để con xin gửi thầy chút tiền nhang đèn...” vừa nói Cúc vừa đưa mắt nhìn ông Giám. Hiểu ý nàng, ông lật đật móc túi đưa cho Cúc một mớ bạc, không biết là bao nhiêu. Cả Cúc lẫn thầy Mạnh cùng giật mình tưởng ông đưa lộn Cúc cầm tiền ngăn ngừa. Hiểu ý nàng, ông Giám nói ngay. “Chỉ có chút đỉnh gọi là lễ ra mắt, sau này thế nào tôi cũng còn phải đền ơn thầy nhiều hơn nữa. Sự thực thì tính mạng cháu còn đáng giá ngàn vàng kia, chứ bấy nhiêu có là bao đâu, xin thầy nhận cho.”

Thầy Mạnh bỗng nhìn lên nóc nhà, một vài tia nắng lọt qua lỗ hổng chiếu vô nhà, ông đã chấp vá nhiều lần nhưng không thế nào khá hơn được, những miếng tôn cũ lỗ lổ nhỏ nhiều như tổ ong làm khổ cả nhà khi trời đổ mưa. Ngay cả bàn thờ tổ cũng còn bị dột nói gì tới những nơi khác. Hồi thân phụ ông còn sống, học trò đầy nhà, hẳn cứ có chuyện gì họ đều lo lắng đầy đủ cả. Cho tới đời ông, nơi này hoang tàn quá. Ông Thượng Sư Trưởng Môn cũng nghèo, lại nay đây mai đó; phải nói cũng chỉ tại mấy bà vợ ông ăn xài nhiều quá, không trách ai được. Hôm nay Cúc mang món này tới cho ông quả là lộc Tố; chắc chắn ông phải tận tình lo lắng cho ông khách giàu có này rồi. Từ hồi nào tới giờ Cúc thỉnh thoảng cũng giúp đỡ ông chút đỉnh, nhưng ông còn lạ gì những cô vũ nữ già như Cúc làm sao khá được, chỉ bấy nhiêu cũng là nhiều rồi. Món tiền đưa trước hôm nay của ông khách này sẽ giúp ông chẳng những thay được mái tôn, trả nợ nần lằng

những~và còn có thể đủ để xây thêm cái bộ luyện Thiên Linh Cái nữa; món bửu bối mà ông hằng mơ ước từ lâu trong cuộc đời làm thầy của ông.

Thầy Mạnh cầm tiền rút nhanh vô túi, xoa hai tay vô nhau suýt soa.

“Ông làm như vậy kỳ quá, không biết tôi có giúp gì được ông không, rồi tiền bạc này lỡ tiêu hết biết lấy gì trả lại cho ông chứ.”

Ông Giám cười cởi mở.

“Thầy nhận cho là quý rồi, mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên mà thầy. Miễn là thầy thực tâm giúp đỡ là chúng tôi đội ơn thầy rồi. Còn nói đại, nếu cháu vẫn số, chẳng qua cũng tại ý trời.”

Thầy Mạnh cũng cười cầu tài.

“Ông nói như vậy thì tôi yên tâm rồi. Nhưng ông tin tôi đi dù tài hèn sức mọn, tôi cũng sẽ xả thân vì cảm tình của ông và cô Cúc đây. Không những phải cứu cậu nhà cho bằng được mà còn không để cho con yêu nữ đó sống mà đi đầu thai nữa.”

Ông Giám đứng dậy cúi đầu, chấp tay xá xá thầy Mạnh, nói:

“Dạ, được như vậy chúng tôi xin qui y dưới chân Tổ nghiệp suốt đời, lo lắng ôn phái.”

Thầy Mạnh mừng rỡ.

“Cứ như thế được rồi. Để khỏi phiền tới ông và cô Cúc đây sáng sớm mai tôi đón xe Taxi tới nhà ông cũng được.”

Cúc lụp chụp nói:

“Dà... dạ... đâu có được thầy. Hay là để sáng mai, con tới đây cùng đi với thầy tới nhà anh con, vì thầy đâu có biết nhà anh ấy.”

Thầy Mạnh đồng ý ngay.

“Như vậy cũng được, bây giờ tôi phải ra chợ mua ít đồ cúng tế và tối nay luyện phép đăng ngày mai sử dụng chứ.”

Cả Cúc và ông Giám cùng đứng dậy, cáo từ ra về. Thầy Mạnh đưa hai người qua khỏi khu đất nghĩa địa mới trở lại Trước khi chia tay, Cúc ghé sát tai thầy mạnh nói nho nhỏ:

“Tối nay đi làm về con muốn ghé thầy, có nhiều chuyện phải nói lắm; gặp thầy ở đâu tiện?”

“Thì eo tới nhà tôi đi.”

“Vô xóm tối quá, con sợ không dám đâu.”

Thầy Mạnh ngần ngừ một lúc, nói:

“Nếu vậy tôi chờ cô ở quán cà phê cạnh chợ Thi Nghè đi mấy giờ?”

“Để con nghĩ làm một bữa tối sớm sớm cũng được, khoảng tám giờ tối đi.”

“Như vậy được rồi.”

Nói xong ông mới chợt nghĩ ra; nếu cô ta nghỉ làm một bữa, tới đây sớm sớm một chút thì còn sợ tội cái gì nữa mà mình phải ra mãi tận chợ Thị Nghè đón chứ.

Nhưng đã nói rồi, ông không muốn nói lại nữa. Bỗng ông nhớ tới ánh mắt của Cúc lúc nãy, bắt giác mỉm cười khoái trí, lòng lâng lâng. Ông có cả thấy bốn bà vợ, nhưng có bà nào trắng trẻo, đầy đặn được như Cúc đâu... Khi hai người đi rồi, thầy Mạnh trở về lấy xấp tiền ra đếm; ông muốn nín thở vì từ ngày làm thầy tới giờ, chưa bao giờ được cầm số tiền lớn như thế này. Số tiền này không phải như ông nghĩ; có thể sửa mái tôn mà còn có thể mua luôn căn nhà như thế này nữa cũng được. Trong đầu ông bao nhiêu thứ phải thanh toán không còn là mối bận tâm nữa. Ông cất tiền xong, thủng thẳng ra chợ mua ít đồ cúng tế và một ông phật bằng nanh heo thực lớn, sửa soạn cho ngày mai.

Trời đã về chiều, thầy Mạnh cũng đã sửa soạn xong mọi thứ cần dùng cho ngày mai. Ông biết là tối nay ra chợ gặp Cúc sẽ không còn thì giờ luyện phép nữa, bởi vậy ông đã làm hết sức cho xong trước khi ra chợ đón Cúc. Mấy hôm nay trời thực oi ả, những áng mây đen bay thực thấp mà không thể nào mưa được, làm cho không khí ngột ngạt hơn. Ông ngồi trong nhà nhìn ra sân, ngôi mộ của thân phụ ông được ông Thượng Sư Trưởng Môn cho chôn ngay trong sân trước cửa nhà, làm cho khu đất này trở nên thánh địa của môn phái. Thân phụ ông là Trưởng Môn đời thứ 17, rồi truyền chức Trưởng Môn cho Thượng Sư San là Trưởng Môn đời thứ 18. Hồi đó ông còn nhỏ không biết gì nhiều; nhưng cũng nhớ trước khi chết, cha ông có trăng trời trăm sự phải nhờ tới Thượng Sư San, cũng là sư phụ ông và anh ông nữa.

Sau này ông thắc mắc, không hiểu tại sao cha ông lại không truyền chức cho anh ông mà lại truyền chức cho người ngoài. Mặc dù ông Thượng Sư Trưởng Môn hiện tại rất tốt với ông, nhưng nhiều khi cũng rất khắt khe, nhất là cái vụ trai gái của ông làm ông Thượng Sư Trưởng Môn không hài lòng và hay cần nhằn hoài. Nhưng ông tự nghĩ; môn phái có bùa yêu, ngải nói để làm gì chứ. Không để mê hoặc đàn bà con gái thì để làm cái gì nữa; như vậy các đệ tử đã dày công luyện tập được, lại không cho sai sao. Cũng vì vậy mặc dù cho ông Trưởng Sư Trưởng Môn có cần nhằn nhiều lần, ông vẫn lén lút dùng như thường.

Tối nay gặp Cúc nhất định phải làm cho con nhỏ này mê một bữa. Vừa tiện vừa lợi, nếu không có Cúc làm sao có cái mô ông nhà giàu này mà có tiền trấn giữ thánh địa cơ chứ, nếu tổ nghiệp ở trên trời có linh thiêng cũng phù hộ ông lấy Cúc chứ có tội lỗi gì đâu. Qui luật của môn phái là cấm không được phá hạnh phúc gia cang của người khác, chứ đâu có cấm tán gái chưa chồng, và hơn nữa cũng chẳng có cái điều nào cấm lấy nhiều vợ, hoặc có nhiều nhân tình cả. Ông đã có bốn bà vợ, dù có thêm một mạng nữa cũng có sao đâu.

Bất giác ông thọc tay vô túi, mân mê chai dầu thơm tình yêu, mỉm cười một mình.

Chẳng mấy chốc đã gần tới giờ hẹn với Cúc. Thầy Mạnh với cái nón dạ, đội lên đầu, thùng thảng thả bộ ra chợ Thị Nghè. Vừa tới quán cà phê chỗ hẹn, ông ngạc

nhien thấy Cúc đã ngồi đó từ hồi nào rồi. Nàng thấy ông vội vàng trả tiền cà phê, vồn vã nắm tay ông kéo ra ngoài, kêu xe Taxi lên Saigon ngay.

Cúc nói:

“Con muốn kiến chỗ thanh tịnh nói chuyện với thầy cho dễ dàng một chút; ngoài đường, ngoài xá khó lòng, người ta dòm ngó kỳ cực lắm.”

“Cô Cúc muốn đi đâu?”

“Con định mời thầy về nhà con.”

“Ở đâu lạng.”

“Thưa thầy, nói là nhà chứ thực là đây chỉ là một căn phòng con muốn từ hồi nào tới giờ, ở trong một dãy nhà cạnh bến xe, gần Chợ Bến Thành.”

“Bộ cô Cúc ở ngay đó à?”

“Dạ”

Cúc nói dối ngọt sớt, thực ra nàng chỉ mới muốn căn phòng này trưa nay. Cúc đã dặn ông quản lý là nếu có ai hỏi, cứ nói nàng ở đây cả năm rồi. Cúc cũng đã gửi vô tay ông mấy trăm bạc cho vụ này. Lễ dĩ nhiên lão già bỗng dưng được tiền làm gì không khoái.

Nàng đã có cả một chương trình hành động ngoạn mục; chắc hẳn phen này phải đoạt ít nhất một phần gia tài nhà tỷ phú lừng danh Saigon này. Nếu không muốn

nói là có thể ắm trọn gia sản kếch sù kia không chừng. Đưa thầy Mạnh lên phòng, nàng đóng cửa lại cẩn thận, nói:

“Nhà con chật hẹp, thầy đừng chê nhé.”

“Bộ cô Cúc ở cái phòng nhỏ này thôi à?”

“Dạ”

“Rồi ăn uống ở đâu?”

“Thưa con ăn đầu đường xó chợ; chứ có một mình, bếp nước gì ệt.”

Thầy Mạnh ngồi xuống giường, ông nhìn quanh và có cảm tưởng như đây là phòng ngủ ở khách sạn chứ không phải là nhà một cô vũ nữ được. Cúc ngồi xuống bên cạnh ông, nàng vừa ngồi thấy mùi thơm quen quen, Cúc biết ngay là cái gì rồi; như vậy càng hay, màn kịch này khỏi phải rào đón lâu lắc nữa.

Thầy Mạnh làm bộ đập nhẹ vô vai Cúc nói:

“Sống thế này khoẻ quá rồi còn gì nữa mà than.”

Cúc biết thầy Mạnh đang thử bùa phép; nàng còn lạ gì sức dầu thơm ái tình, niệm chú, đập nhẹ vô mình nạn nhân là có chuyện ngay. Nàng nắm lấy tay thầy Mạnh, chớp mắt lia lịa như chlu phép, ngả đầu vô vai thầy ngay.

“Cúc định đưa tôi lên đây nói chuyện gì đó.”

Cái chuyện mà Cúc định nói không phải bâng miêng. Nàng muốn có một đứa con ngay trong khoảng thời gian này. Bốn bà vợ thầy Mạnh, bà nào cũng có ba bốn đứa con, như vậy thì giống thầy tốt quá rồi còn gì; nhà tỷ phú Nguyễn Văn Giám làm gì được như vậy. Một điều thích thú nhất là Cúc còn biết máu thầy Mạnh và máu nhà tỷ phú Giám cùng một loại nữa mới tuyệt vời. Có trời mới khám phá ra âm mưu của nàng.

Bây giờ chỉ còn cách nào dụ cho thầy Mạnh cứu công tử Giàu cho khoẻ mạnh. Bắt nhốt con ma Xuân Nhi lại, khi nàng gần sanh đẻ thì cho công tử Giàu về với ông bà sớm chừng nào hay chừng đó. Những chuyện này ai Cúc không giám chắc, chứ thầy Mạnh mà ra tay có trời mới cản nổi.

“Thầy à...”

Vừa nói Cúc vừa rà một tay lên ngực thầy Mạnh.

“Cúc muốn nói cái gì?”

“Cúc muốn thầy giúp ông anh Cúc bắt con ma Xuân Nhi nhốt lại đừng cho nó lộng hành được không hả thầy?”

Thầy Mạnh nắm lấy tay Cúc, thì thào:

“Nhất định là phải nhốt con yêu nứ đó lại rồi, đâu có để nó lộng hành như vậy được.”

”Thầy tử tế với Cúc quá hà, Cúc phải đền ơn thầy cái gì đây?”

Bộ ngực núi lửa của Cúc đã ép sát mình thầy Mạnh, hơi thở nàng ròn rập. Thầy Mạnh còn thấy nàng run rẩy và đùi nàng cũng đã gác cả lên chân thầy rồi. Thầy không ngờ chai dầu thơm này mới luyện mà có công hiệu mạnh ghê hồn như vậy. Thầy nghĩ có lẽ Cúc yếu bóng vía nên bùa vô thực mau. Tuy nhiên phải để thử lại, nếu có trục trặc gì mất mặt thầy bà hết.

Thầy Mạnh làm bộ để một tay lên đùi Cúc, làm như vô tình rồi một lúc lâu không thấy nàng nói năng gì mới giám xoa nhẹ nhẹ lần mò lên trên. Khi tay thầy đã để trên bụng nàng rồi, thầy hơi cúi xuống nhìn sâu vô mắt Cúc; hai con ngươi nàng đỏ dần. Muốn cho chắc ăn, thầy niệm chú một lần nữa, thổi nhẹ nhẹ vô mặt nàng, lần này quả thực Cúc hơi rùng mình, ưỡn hẳn người lên. Thầy Mạnh

mạnh dạn thọc hẳn bàn tay qua lưng quần nàng. Cúc rên lên:

“Thầy ơi...”

Cả hai cùng ngả xuống giường, quần áo rơi rớt xuống đất thật gọn gàng. Bóng tối tràn đầy căn phòng, Cúc không ngờ Thầy Mạnh trông ốm yếu mà lại khoẻ như vậy, chẳng bù với nhà tỷ phú Giám đêm qua chỉ làm nàng run rẩy lên rồi ông ta bỏ cuộc. Bây giờ Cúc đã căng cứng da thịt, bủn rùn chân tay, thần trí quay cuồng, thân thể vận vẹo mà thầy Mạnh vẫn hùng hục như trâu điên mới ghê hồn.

Nàng không còn rên rĩ được nữa, miệng há hốc ra, mắt nhắm nghiền, hơi thở ròn rập, có lúc như muốn đứt hơi, và sau cùng đã lim đi trong giấc ngủ đầy hoan lạc...

8. Chương 8: Sư Đồ

Đại khái là cực ít bị người hỏi vấn đề này Lòng ta hướng trắng sáng ngăn người, bất quá kể tiếp trả lời coi như nhanh.

[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: mở ra nhiệm vụ giết sói này rồi nhìn góc trái có chữ cùng hướng là được rồi.

Mạc Lục nhìn xem trả lời, âm thầm cảm khái. Đầu năm nay quả nhiên là có quan hệ thì làm việc sẽ tốt. Nếu là acc Nước biếc người ta quần hời người trước mắt phỏng đoán ngay cả nhìn chính mình cũng không.

[tổ đội] [Trắng sáng chiếu nương máng]: (*___*) hi hi... Tốt lắm, thanks sư phụ

~[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: ừ, cứ đứng cạnh nhìn được rồi, ta sẽ làm nốt q cho.

[tổ đội] [Trắng sáng chiếu nương máng]: a, ok.

Quái lv 20 đối với kiếm khách lv 70 mà nói chính là chuyện trong nháy mắt. Mở vài kĩ năng quần công không đến 3 phút trên mặt đất dĩ nhiên đây thì thể quái.

[tổ đội] [Trắng sáng chiếu nương máng]: sư phụ, nhiệm vụ đã xong.

[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: ừ, chúng ta bây giờ đi giao nhiệm vụ.

Lòng ta hướng trắng sáng nói xong triệu hồi ra bạch mã đi trước tới nơi giao nhiệm vụ, ai ngờ chạy tới lại phát hiện trên bản đồ cái hình chấm biểu thị đội viên vẫn còn ở vị trí bất động.

[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: ? Như thế nào còn không đi đến?

[tổ đội] [Trắng sáng chiếu nương máng]: sư phụ chờ một chút..... hắc, đồ đệ nhạt hòm. Không nghĩ tới quái rơi ra nhiều đồ như vậy, lần sau lại đến tốt lắm

~[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]:...

Ngồi trước máy tính Hướng Mãn có chút bất đắc dĩ đối với đồ đệ nói:

[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: những vật này đừng nhặt, không chỉ không có tác dụng gì còn chạp hòm đồ. Lễ bao của lv 15 đồ đệ mở ra chưa?

[tổ đội] [Trắng sáng chiếu nương máng]: ... không có

[tổ đội] [Lòng ta hướng trắng sáng]: bây giờ đem lễ bao mở ra bên trong có tặng mười cái phù, lập tức dùng sau đó tự động tìm đường đến chỗ giao nhiệm vụ.

Mạc Lục vốn còn muốn hỏi thăm mở như thế nào bất quá giả nai như vậy có vẻ hơi quá. Sử dụng phù sau nữ thầy thuốc cưới báo hướng nơi giao nhiệm vụ chạy như điên.

Giao xong nhiệm vụ sau tận hết chức trách sư phụ bắt đầu chỉ cho đồ đệ thay bộ đồ tân thủ bằng trang phục lv 15, hơn nữa mang nàng đi làm nhiệm vụ thăng cấp. Thời gian học buổi chiều nhanh đến lúc này Trắng sáng chiếu nương máng đã lên lv 19.

Ta dựa vào (o) ! Quả nhiên trong game sư phụ giống như cha ruột, không có sư phụ, không có cha nuôi như đứa trẻ lạc... Nhớ ngày đó nàng chơi acc Nước biếc người ta quần một buổi tối mới miễn cưỡng gắng gượng bay lên một lv a a... / (o) /...

Trong phòng ngủ Vương Đan rốt cục đang thúc giục rất nhiều lần 3 người còn lại là đến thời gian lên lớp, phát tối hậu thư nói nếu như chơi trò chơi không tắt máy tính, ngủ nếu không rời giường, nàng liền 1 mình đi.

Mạc Lục vội vàng hét được rồi đợi thêm 30 giây nữa. Vì vậy vội vàng cùng Lòng ta hướng trăng sáng nói lời từ biệt.

[tổ đội] [Trăng sáng chiếu nương máng]: sư phụ, thời gian lên lớp đã đến, đợi buổi tối trở lại lại tán gẫu nha
~[tổ đội] [Lòng ta hướng trăng sáng]: ừ, học quan trọng hơn, chờ tối rồi.

[tổ đội] [Trăng sáng chiếu nương máng] : 88

~Sau đó Mạc Lục lấy sách bút còn Vương Đan trong tiếng hô bò xuống giường...

Lúc đó, tại chỗ bày quầy thành đông 1 hắc y kiểm khách trong lúc vô tình trông thấy một cái ID quen thuộc, vì vậy chậm chạp sáng ngời đi đến trước mặt nàng.

Mở ra gian hàng bán ra gì đó vừa nhìn, ôi mẹ nó.... người bình thường bán 8, 9J gì đó, nơi này rõ ràng tăng gấp mười lần.

Lúc ấy, Nguyệt Hắc Phong Cao duy nhất trong lòng nghĩ chính là... yêu nhân này muốn tiền điên rồi.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ê, ta nói đồ Lesbian, mi nha rốt cuộc hiểu hay không giá thị trường ? Thứ này nếu là có người mua, ông đây sẽ đem cái đầu tặng nhà người làm bóng đá!

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Chẳng lẽ... mi là vì tiền nợ ta? Ai nha..ta đã lần trước không phải đã nói cho phép mi trả theo định kì sao? Chỉ cần một ngày 100J sớm muộn gì có một ngày sẽ đem nợ trả sạch cần gì ngồi bán kiểu này sẽ bị người ta lên án cho coi?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi nếu như không có tiền, ông đây xét co mi trước dùng thảo dược gán nợ ~ mặc dù giá trị không vài cái tiền, bất quá cũng cho ta thấy một chút quyết tâm trả tiền của mi

~[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ơ... cả buổi cũng không lên tiếng, không phải là bị người mắng thành ngu chứ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: _-||| mẹ kiếp nhà người... đồ Lesbian, mi kêu ta coi nào! ! ! ! Rõ ràng làm cho ông đây độc tấu à! ! ! ! ! ! ! !

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:...

Đường phố thành đông rộng rãi, hắc y thích khách tại trước quầy hàng tức giận đến giơ chân cuối cùng dứt khoát tại bên cạnh quầy Nước biếc người ta quần bày vài thứ.

Thật lâu sau, có một nam thầy thuốc kim quang lấp lánh lv 25 đến mua thuốc nhìn xem giá cả mắt cũng không nhìn nháy liền mua 5 bình. Nguyệt Hắc Phong Cao nhìn cái tên như nhà giàu mới nổi kia cười sư tử dùng nhân dân tệ mua chỉ muốn đánh một cái từ.... SB.

Chủ sạp bên cạnh như cũ mặt không đổi sắc bình tĩnh ngồi ở chỗ bày quầy, đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao cẩn thận quan sát lúc này mới phát hiện thì ra là tên quầy kia viết ba chữ to: đang treo máy

9. Chương 9: Lạnh

Mùa đông buổi tối hơn năm giờ sắc trời đã dần tối, gió lạnh xuyên qua cổ áo khiến Mạc Lục run lên.

Mặc dù từ nhỏ tại thành phố S lớn lên nhưng là Mạc Lục vẫn không thể nào thích ứng với mùa đông của thành phố S. Hàng năm đều lạnh muốn chết, còn tuyết rơi. Nàng rất thích tuyết trắng, nhưng là nàng chán ghét mùa đông làm người ta chết rét.

Lại một trận gió thổi qua, Mạc Lục rút lại cổ chui sau 2 người bạn cùng phòng thuận lợi đem chính mình giấu ở phía sau 2 nàng.

Đến từ phương bắc Vương Đan buồn cười nhìn Mạc Lục nói: “Tiểu Lục này, chị còn là lần đầu tiên trông thấy bộ dạng sợ lạnh giống như em... mà hơn nữa mùa đông ở thành phố S không tính quá lạnh... em đây là muốn...”

Mạc Lục bên cạnh run rẩy tiếp nhận lời của nàng:

“2 bà kia... lão nương có thể không sống nổi...”

Nàng mới vừa nói xong, Trần Lệ lập tức bắt đầu nhìn nàng một cái, nói:

“Tiểu Lục, có thể hay không đừng cả ngày đem từ lão nương treo trên mồm? Hình tượng giữ hình tượng, em có biết hay không thân là nữ hình tượng thật sự rất quan trọng?”

“Kỳ thật... Điều này cũng không có thể trách tiểu Lục ... Tại bị ảnh hưởng của mẹ Mạc quá cường đại nên tiểu Lục quả thực quá bình thường..... bất quá!” Thu Vân nói xong, trừ người trong cuộc ngoài hai người khác lập tức không nói.

Kể từ tiết Đoan Ngọ năm thứ 2, 3 thành viên trong phòng đi về Mạc Lục sau khi ăn cơm xong, các nàng đã thật sâu thấy được cái gì gọi là... lời nói và việc làm đều mẫu mực! (o)... Bởi vì với bạn Mạc lục và má của bạn trình độ tương đối quả thực là đồ đệ gặp sư phụ !

-__!

Trở lại phòng, Mạc Lục lập tức bò lên giường ngồi trước máy tính, hơn nữa kéo qua chăn quấn tròn vào người. Bên tai truyền đến tiếng mấy người trêu chọc nàng cười không có phản ứng.

Mở ra acc “trắng sáng chiếu gương máng nhìn ngay lập tức đến một cái hệ thống nhắc nhở.

[Hệ thống] : Đội trưởng Lòng ta hướng trắng sáng đã logout, đội ngũ đã giải tán.

o ()o ai... kỳ thật cũng không nghĩ qua người nọ sẽ ở tuyến. Nàng chỉ là... Chỉ là có chút thất vọng mà thôi.

Bởi vì online đủ năm giờ kinh nghiệm sẽ lên lv lên 25, cho nên acc Trắng sáng chiếu gương máng không có nhận nhiệm vụ. Nếu giờ phút này Lòng ta hướng trắng sáng không online, nàng cũng không có ý định bản thân làm nhiệm vụ thăng cấp.

Bởi vì nàng mới không muốn tại khi quan hệ hai người còn không có nảy mầm JQ thì đã xuất sư, nói như vậy bọn họ liền thật sự 1 chút dính lú cũng không có.

Quyết đoán thoát acc ‘Trắng sáng chiếu gương máng’ Mạc Lục bắt đầu mở ra cửa sổ acc ‘Nước biếc người ta quần’.

Vừa mở ra đã nhìn thấy tán gẫu cửa sổ nhảy không ngừng tất cả đều là của một tên du côn nhún lại. Nàng đem tin nhắn nhìn từ đầu tới đuôi rốt cục nhận không được thối phù một tiếng bật cười.

Trả tiền? Nghĩ khá lắm! Nếu như biết rõ giết người mắc như vậy nàng lúc trước mới mắc kệ! Nếu là về sau Hướng sư huynh biết rõ đứng phía sau bức màn là nàng, nàng phỏng đoán khỏi phải nghĩ đến... >

Vẫn cho là đại thần thích khách trên bảng xuất quỷ nhập thần cũng như đồn đãi cao ngạo lãnh khốc, ít nhất cũng nên có khí chất của đại thần đi... nhưng nàng như thế nào càng nhìn càng cảm thấy người này ngày thơ khôi hài còn là tên nói nhiều... Lời đồn đãi quả nhiên không thể tin.... không thể tin! o ()o

Mở ra sạp của chính mình, 10 bình được chế đều được người ta mua sạch. Thậm chí ngay cả bình lúc trước nàng cố ý lưu lại 1 bình 100J cũng bị người ta mua đi? Còn một mua 5 bình? !... Đầu năm nay thì ra là tiền dễ kiếm như vậy sao? ? ? (o)!

10. Chương 10: Trả Góp

Cố ý lưu ý nhớ tên người làm 100J tên hán là Ba tao là lý cương, coi thường bỏ qua nhiều người chửi mình lòng dạ hiểm độc, bạn Mạc Lục hào hứng ngẩng ở ra cửa sổ cùng đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao tán gẫu.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán] : ha ha ha ha ha, còn đồ, mau đem đầu nhà người vắn xuống cho lão nương làm bóng đá!

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: hừ (∞) tức.. đừng tưởng rằng không lên tiếng thì sẽ làm bộ không có ở đây! ! ! Người không ngại mất mặt, lão nương không ngại để đầu nhà người ở trên cổ thêm 1 thời gian!

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: bắt quá lão nương có một điều kiện

~Giờ phút này ngồi trước máy tính nghĩ làm bộ không có ở đây ba bạn Nguyệt Hắc Phong Cao vừa ở trong lòng chữ mình tay đứt gân não đỡ mới có thể nói vài câu như vậy, rồi tay run run bắt đầu ở trên bàn phím hoạt động.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :... Điều kiện gì?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: trước nói rõ: muốn trốn nợ thì không bàn nữa! Ông đây không bao giờ làm ăn lỗ vốn! ! !

Mạc Lục nhìn đối phương phát tới lời kia thì bĩu môi, còn đồ này miệng thật đúng là ba câu không rời tiền!

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: hắc hắc, kỳ thật cũng không có gì.. chính là hai ta đầu gì cũng coi như có chút giao tình, cứ tạm cho là bằng hữu đi nha ~

~Trong miệng ngậm một bbq của bạn cùng phòng mới vừa mang về ngồi trước máy tính Nhạc mỗ nhìn thấy đối phương phát tới tin tức này trong lúc nhất thời đem BBQ đang nóng nuốt xuống khiến cổ họng rất thê thảm bị phỏng.

Một bên bạn cùng phòng Quân Thiệu Liễm chuẩn bị mở máy tính nhàn nhạt liếc hẩn một cái, trêu chọc nói:

“A Hằng, ông chừng nào thì yếu ớt đến ngay cả ăn barbeque sẽ bị phỏng thế?”

Nhạc Hằng không có trả lời, bởi vì hẩn đã nói không ra lời đang cầm lên đồ uống bên cạnh đồ liệu mạng uống... Chứng kiến hình nữ hiệp trong trò chơi Nhạc Hằng trong đầu nghĩ đến 1 nam nhân tướng mạo bĩ ỉu dùng giọng điệu cô gái nhỏ nịnh nọt nhìn mình... rz, hẩn cảm giác nổi da gà rơi đầy đất, sau lưng đều cảm thấy trận trận gió lùa...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (#) Móa! Ta nói đồ Lesbian, mi có thể hay không nói chuyện bình thường? Có rắm mau thả! Đừng làm như chính mình là đàn bà thể..

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tin tưởng ca đây, loại kỹ thuật sống này thực không thích hợp với mi...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]:...

Đối với giải thích vấn đề giới tính của mình nàng đã chết tâm. Mạc Lục nghĩ nếu như mình giờ phút này giết được tên thích khách trước mắt này, nàng nhất định sẽ không hạ thủ lưu tình một đao chém chết hẩn! Nhưng là rất hiển nhiên, nàng còn không có đạt tới thực lực này...

Cho nên.... nàng nhẩn! ()b

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: kỳ thật cũng không có gì, chỉ muốn hỏi chuyển đi này của nhà người có phải hay không đều có đạo đức nghề nghiệp chứ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đó là đương nhiên, những người khác ông đây không dám nói, nhưng ta dám vỗ ngực bảo đảm trong giang hồ thượng ta tuyệt đối là người uy tín nhất!

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: __ dạ dạ dạ, ta cũng cảm thấy như ngài đại thần như vậy khẳng định nhân phẩm, uy tín đều đỉnh cao ~ cho nên... ngài liệu có không cố ý tiết lộ tư liệu khách hàng đi?

Trước máy tính nam nhân nào đó sững sốt một giây, lập tức cười to ra tiếng. Ha ha ha ha, lúc này cuối cùng là tìm được nhược điểm nhân yêu này ~ hẩn cũng không tin đồ Lesbian này không trả tiền! Chơi xỏ lá đùa giỡn hẩn? () hừ! Vớ vẩn, cho là hẩn Nguyệt Hắc Phong Cao này dễ khi dễ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đó là đương nhiên, chúng ta chắc chắn sẽ không làm loại việc bại hoại đạo đức nghề nghiệp!

Mạc Lục thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó lại chứng kiến đối phương phát đi đến một tin tức.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: bất quá mọi việc đều có ngoại lệ, chuyện này cũng giống vậy. Cho nên...

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: (O_O) ... Cho nên như thế nào?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: có một quy định, nếu như khách hàng không có đem chuyện mà nói... Mà đối phương bị giết lại nguyên ý xuất tiền mua tin tức này... Như vậy, chúng ta có thể lựa chọn có nên không đem tin tức tiết lộ cho hắn

~[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]:...

Cho nên, ý của cô đề này là... Nếu như nàng không trả tiền, sẽ đem chuyện nàng thuê kẻ giết người nói cho Lòng ta hướng trắng sáng cũng chính là Hướng Mẫn sư huynh? ? ?

(#) má! Rõ ràng ràng là uy hiếp...Bên này Mạc Lục đầu lắc rồi lắc suy ngẫm, suy ngẫm....

Bên kia Nguyệt Hắc Phong Cao cũng không nóng nảy, tâm tình thoải mái nắm con chuột mở ra vài động tác nhân vật chọn cái vẽ mặt cao hứng. Vì vậy trong trò chơi hắc y thích khách lập tức tay chống sườn, mặt ngẩng cao, hếch cằm đối với hồng y dùng một loại tư thế cười cực kỳ vô sỉ.

Mạc Lục nhìn xem hắc y cười to, lần đầu tiên cảm giác mình quả thực so với heo còn ngu xuẩn hơn! Nàng lại đem nhược điểm của mình ngoan ngoãn bại lộ trước mặt địch, còn vọng tưởng đối phương thay mình giữ bí mật? --#

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: nhà người nha rốt cuộc muốn làm sao?

Nguyệt Hắc Phong Cao nhếch miệng cười đến rất khoái trá. Trên đời này còn có chuyện gì sung sướng so với chứng kiến người ở trước mặt mình cúi đầu ủ rũ? Kỳ thật hắn không có gì ác ý gì chính là không muốn nhìn người khác điều vô dương oai

~[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: phải, ta cũng không ra vẻ gì cả, tiểu tử nhà người chỉ cần ngoan ngoãn đem đuôi khoản tiền thì ông đây nhất định sẽ làm cho bí mật chôn sâu

~[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ừ, kỳ thật cũng không nhiều, 2564J mà thôi.

2564J... Mà thôi.... TMD, nàng chính là đem lộ sạch cũng không đủ a (#)!

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: ta hiện tại không có tiền.

Nguyệt Hắc Phong Cao giống như sớm đoán được nàng sẽ nói như vậy, vênh lên hai chân bắt chéo đáp thành thạo.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: không quan hệ, ông đây lần trước không phải đã nói cho phép mi tiền trả theo phân kỳ?

Mạc Lục còn tưởng rằng cô đề này trở nên dễ nói chuyện, đang muốn lừa gạt ai ngờ câu tiếp theo của hắn làm nàng muốn mất mạng ngay tức khắc...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: buổi chiều bày quầy kiếm lời không ít tiền đi? Trước giao 500J để ông đây xem được thành ý của mi

~(^? ^) Mạc Lục rất buồn bực.

Thật vất vả kiếm 8,9 J gì đó tiêu cái 100J rõ ràng cũng có người mua? Cuộc sống có mấy lần sẽ gặp phải chuyện tốt như thế? Nàng phỏng đoán nàng nửa đời sau cũng sẽ không có loại vận cứt chó này...

Nhưng là, giờ khắc này nàng phải nhịn đau đem 588J đưa cho kẻ này 500J... Nguyên nhân chỉ là bởi vì nàng ngu đến mức đem nhược điểm nói cho cho đối phương nghe...

o () o ai, nàng đại khái là kẻ thuê giết người đau khổ nhất của Phong vân OL...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: lão nương làm sao biết nhà ngươi lời nói là thật hay giả? Vạn nhất nhà ngươi cầm tiền của lão nương rồi đem lão nương bán đứng, lão nương chẳng phải là thua thiệt lớn sao?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (o) ừ, người cũng có thể lựa chọn không trả tiền, nhưng là nếu như Lòng ta hướng trắng sáng ra giá ua tin tức thì ta nhất định sẽ không khách khí

~Trước khi sắp chết Mạc Lục hết lần này đến lần khác giãy giụa.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: nhưng là cho dù lão nương hiện tại đem 500J toàn bộ cho nhà ngươi, về sau cầm không ra 2064J đến rz

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (*@ @*)~ xem hai ta hợp ý thế thì mi liền một ngày 50J tốt lắm ~ đừng kiếm có nói lợi nhuận 1 ngày không được 50J.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: người chơi lv 53 mỗi ngày đều có thể làm ba lượt nhiệm vụ bảo giám, một lần có thể lợi nhuận 6J. Hơn nữa nhà ngươi cần phải có online nhận kinh nghiệm nhiệm vụ đi? Phỏng đoán rất nhanh có thể bay lên lv 55 thì 1 ngày có thể lợi nhuận gần 20J. Hơn nữa mi chế được bán 1 ngày thừa sức kiếm được 50J.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi không nên hi vọng kiếm khách lv 70 tên Lòng ta hướng trắng sáng biết là mi... Đúng không?

T T Mạc Lục nhìn xem chuỗi lời tỉnh lược kia sau, rốt cục bỏ qua vùng vẫy nhận mệnh mở ra khung giao dịch bắt đầu đưa tiền cho đối phương và thêm 1 bình thuốc lv trên 50.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: cái này cho nhà ngươi. Bốn bỏ năm lên, thiếu nhà ngươi 2000J.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đồng ý! >

‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ cảm thấy tiền kỳ thật thật sự là chuyện nhỏ, quan trọng là trông thấy đối phương cúi đầu nghe theo lúc mới là cảm giác thành tựu! —

Mạc Lục vẻ mặt bị thống nhìn chằm chằm túi đồ hồi lâu, cuối cùng tại trong tai nghe vang lên tiếng nhắc nhở hệ thống triệu hồi ra tiểu Bạch mã, thao tác hồng y nữ hiệp đi giao q online 5 giờ kinh nghiệm nhiệm vụ.

Tế đàn nơi giao nhiệm vụ hoàn toàn bị người chơi vây quanh, Mạc Lục nhìn xem NPC bị che trong biển quyết đoán ẩn F11. Lập tức, cảnh tượng thoáng cái sáng lên, cảnh trí cùng không khí đều trở nên giống nhau.

Giao hoàn nhiệm vụ, số kinh nghiệm vọt lên như bão tố. Đứng ở trên tế đài hồng y nữ hiệp toàn thân bao phủ trong bạch quang, hệ thống nhắc nhở: chúc mừng bạn lên tới cấp 55.

= =

Xem ra thật đúng là côn đồ kia đoán trúng...

TT nàng hiện tại coi như là kẻ thiếu nợ ... Nếu không có trả sạch nợ nần thì sẽ phải nắm chặt dây lưng quần sống qua ngày...

Từ tế đàn rời đi, Mạc Lục thao tác hồng y nữ hiệp đi Nguyệt Minh hồ làm làm nhiệm vụ bảo giám. 1 đường từ tế đàn đến Nguyệt Minh hồ luôn cảm thấy quanh mình sơn thủy đều ảm đạm làm cho người nhìn tâm tình cũng buồn bực theo.

Theo xuống thêm đá Nguyệt Minh hồ, NPC chung quanh cơ hồ tất cả đều là mấy đội đang làm nhiệm vụ. Ai, duy chỉ có nàng, một thân hồng y thật tịch mịch...

Nhưng là, nàng vì sao sẽ thành tình trạng như này a a a a a?

... o (_)o...

Ai cũng chương mắt!

11. Chương 11: Bạn Thân

Kể từ khi bị buộc sa vào tộc thiếu nợ, acc ‘Nước biếc người ta quán’ bắt đầu thường xuyên xuất hiện ở tể đàn, Nguyệt Minh hồ cùng với Thanh Điền là ba chỗ.

Nàng duy nhất ý niệm trong đầu chính là: sớm làm kiếm được 2000J nợ nần trả, sau đó cùng ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ còn đồ kia phát tay bye bye, không còn một tia liên quan!

Lần này Mạc Lục vừa rồi đi tể đàn tiếp online kinh nghiệm nhiệm vụ, tán gẫu khung trong lập tức nhảy ra một điều tin tức.

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: O (_)O~ tiểu Lục, đang làm gì thế đây?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: đang chuẩn bị đi Thanh Điền hái thuốc ~ tiểu Tuyết, không phải đã nói vài ngày đi thư viện học vì sắp thi sao?

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: (*__*) hì hì... Cố ý online thăm tỷ một chút nha

~[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: -_-||| đến lúc đó thì nợ môn đừng nương nhờ lão nương...

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: đồ mờ hôi, tiểu Lục tỷ quá độc ác! ! ! Em còn chưa bắt đầu thi liên nguyện rửa em nợ môn...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: (~o~)Y được rồi, lão nương đem lời thu hồi lại. Đi tới phó bản à?

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: ok, tại cửa phó bản 21 gặp

~Hai người 1 tổ đội Mạc Lục thao tác hồng y lao tới cửa phó bản. Bởi vì tể đàn cách truyền tống thạch có điểm xa cho nên đợi đến khi nàng xuất hiện ở cửa phó bản thì cô gái lv 43 kia đã đợi tại chỗ chờ. Mạc Lục cười cười, lập tức chạy lên trước.

Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết đã đợi gần 4,5 phút đồng hồ lại không có một chút bực mình. Nhìn thấy hồng y nữ hiệp tới về mặt kinh ngạc.

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: (o) oa, tiểu Lục, hai ta mới vài ngày không gặp tỷ liền lên lv 56 rồi? Đừng nói chờ em thi xong trở lại tỷ sẽ cùng nam nhân bỏ trốn?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: hừ (∞)) tức! Ai bảo em không hảo hảo luyện cấp ? Bất quá như vậy cũng tốt, bắt đầu từ bây giờ lão nương chính là chủ lực của phó bản ... !

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: ha ha ha ha, tiểu nhân bái tạ trước

~Mạc Lục trước buồn bực, xoay người làm động tác ôm.

[Hệ thống]: Bạn ôn nhu ôn áp Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết.

Đúng lúc nhàm chán đi ra ngoài cửa phó bản ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ mắt sắc thoáng nhìn hai acc nữ ôm nhau nhện không được ở trong lòng cảm khái nói: nhân yêu này bản lĩnh trên hoa ghẹo thật đúng là làm người ta lau mắt mà nhìn !

‘Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết’ trước nhận q phó bản, cho nên hệ thống rất nhiều lần nhắc nhở : Hết thời gian người chơi sẽ bị đẩy ra khỏi phó bản” rồi hai người rút cục tiến vào.

Phó bản cấp 21 trước hai nàng cấp thấp cũng rất dũng cảm đi đến xông qua mấy lần, đáng tiếc cuối cùng kết cục nhiệm vụ thất bại. Hiện tại mặc dù loại kết quả này không xuất hiện nhưng là hai nàng đi dạo một lần phó bản luôn gấp 3 lần thời gian người khác. May mắn chính là phó bản thời gian 1 giờ, cho nên mỗi lần đều là suýt.

Lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ, bất quá đánh quái hai người biến thành một người. Hồng y ở phía trước rất ra sức giết quái còn cô gái kia đi theo sau lưng, ngẫu nhiên phang vài con quái. Còn lại thời gian đều là tại chết chết.

Mạc Lục thi thoảng bớt thời mới trả lời nàng một câu. Hai bên tuy nhiên cũng thích thú đây là hình thức chung sống của hai nàng. Có đôi khi, vô luận là thực tế hay là qua mạng chúng ta đều sẽ gặp đủ loại dạng

người nhưng là cuối cùng cùng với khi trở thành bằng hữu vô tình thành hữu tình, nhất là nói chuyện hợp nhau.

Mà ‘Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết’, còn lại là người bạn đầu tiên mà Mạc Lục tại Phong vân OL quen.

Lúc trước hai kẻ lính mới bước vào Game Online tại chỗ NPC tân thủ gặp nhau, quanh mình đều là tổ đội làm nhiệm vụ duy chỉ có hai nàng lạc đàn nên hai người tại chỗ gà mới gặp gà mờ hai mắt lừng tròng. Vì vậy nhiệm vụ là muốn giết chết phân thân mà hai cô gái này tạm thời chỉ sẽ hiểu dùng đao chém cái kĩ năng sơ cấp sau khi hàn huyền đôi câu cực kỳ hợp ý đã ngay lập tức bắt tay lẫn nhau.

Đáng tiếc hai người lúc ấy thực quá yếu nhiệm vụ như vậy mà liên tiếp chết năm sáu lần. Rốt cục một kiếm khách lv 20 động tâm nên động thủ giúp giải quyết. Cũng là từ đó về sau kiếm khách lv 20 kia đã trở thành bằng hữu của các nàng. Mạc Lục vẫn luôn cảm thấy kiếm khách tên ‘Núi xanh vẫn như trước’ làm cho người ta cảm giác có điểm không đáng tin nhưng là từ đoạn đường thăng cấp này của 2 nàng hẳn xác thực giúp rất lớn. Cho nên có mấy lời nàng vẫn liền để ở trong lòng chưa nói.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán] : Tiểu Tuyết, em gần đây cùng Núi xanh phát triển thế nào?

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết] : O___O “... Thì vẫn như bình thường, hẳn đi hạ phó bản cũng sẽ mang theo em, làm nhiệm vụ nếu như em gọi hẳn, hẳn cũng sẽ tới giúp. Tiểu Lục, em phát hiện Núi xanh thật sự là người tốt ~!

Chứng kiến câu cuối cùng kia, Mạc Lục lần nữa nhin không được cười ra tiếng. Cái tiểu ngu ngốc này! Nàng đã sớm liền phát hiện ý đồ của hẳn duy chỉ có Tiểu Tuyết người trong cuộc còn ngây thơ cho rằng đối phương là bởi vì tâm địa thiện lương mới hỗ trợ làm lao động không công...

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: o ()o Tiểu Tuyết, tên Núi xanh kia nhất định sẽ không hi vọng nghe được em khen hẳn là người tốt !

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: nhưng là em thường xuyên ở trước mặt hẳn nói hẳn là người tốt đó... Hơn nữa mỗi lần em nói xong Núi xanh cũng sẽ cùng em nói nếu có việc gì cần giúp cứ gọi hẳn.

‘Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết’ cũng không có cảm thấy ở đâu không ổn, nàng chỉ là đơn thuần nghĩ vì người bạn này là người rất tốt. Phàm là có bất kỳ việc gì cần chỉ cần là nàng nói, hẳn tổng hội sẽ trước tiên chạy đến.

Mạc Lục chứng kiến Tiểu Tuyết trả lời đột nhiên cảm thấy ‘Núi xanh vẫn như trước’ có vẻ đáng thương. Ngay cả nàng người ngoài đều nhìn ra hẳn đang đuổi theo Tiểu Tuyết nhưng kẻ bị đuổi lại hồn nhiên chưa phát giác ra...

‘Núi xanh vẫn như trước’ quả thực... quá thất bại ! ! ! ! ! ! ! !

Từ cửa phó bản đi ra trùng hợp còn dư lại năm phút đồng hồ đến hết hạn giao nhiệm vụ. Giao qua nhiệm vụ sau Mạc Lục bắt đầu dẫn ‘Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết’ đi tề đàn đón nhiệm vụ online kinh nghiệm.

Trên đường gặp ‘Núi xanh vẫn như trước’ tiếp nhận lời mời tổ đội của đối phương sau Mạc Lục trực tiếp đem Tiểu Tuyết ném cho đối phương.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán] : Núi xanh, việc Tiểu Tuyết lên cấp liền do ông phụ trách. Lão nương đi hái thảo được .

[tổ đội] [Núi xanh vẫn như trước]: OK

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: Tiểu Tuyết, em hảo hảo thăng cấp, không cho phép lười biếng!

[tổ đội] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]:... Nha...

Lấy được câu trả lời hài lòng Mạc Lục ra khỏi đội ngũ, sau đó cười bạch mã đi Nguyệt Minh hồ kiếm tiền. Trên đường đi khung tán gẫu phát ra của ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ở chỗ nào?

Mạc Lục nhìn xuống chung quanh có điểm hoang vu suy nghĩ mới trả lời.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần] : Nguyệt Minh hồ

Đầu kia Nguyệt Hắc Phong Cao hồi lâu cũng không trả lời, Mạc Lục cũng không để ý, minimize cửa sổ trò chơi, bắt đầu đi mở acc Trăng sáng chiếu mương máng.

Đợi đến khi nàng vào acc Trăng sáng chiếu mương máng quay lại một lần nữa mở ra lúc cửa sổ trò chơi rất cục bộ nội dung khung chít chát làm kinh đến.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (#) ta lau! Không phải nói mi đang Nguyệt Minh hồ? Lão tử tìm lần lần đều không nhìn thấy bóng dáng của mi!

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi nha không phải là đang đùa ta đi?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: vẫn luôn biết rõ mi nhân yêu này lại mang thù lại keo kiệt nhưng là này cảnh giới cũng quá cao đi? Ông đây vốn đang hảo tâm nghĩ dẫn mi đi phó bản cấp 55 nhìn với đức hạnh của mi hay là thôi đi! Thật sự là tự mình làm khổ mình mà!

Mạc Lục suy nghĩ hồi lâu, rốt cục dè dặt hỏi thăm câu:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]:... Trộm số?

Nàng mới vừa hỏi xong Nguyệt Hắc Phong Cao xù lông.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: trộm cái rắm! Mi TM có phải hay không lo lắng ông đây đến đòi tiền mi mới có ý nói tại Nguyệt Minh hồ đi? ? ?

Đối mặt với đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao đột nhiên xuất hiện hảo tâm cùng với tức giận Mạc Lục lần đầu tiên cảm thấy chột dạ. Mặc dù nàng vừa rồi mục đích vốn chính là đi Nguyệt Minh hồ, nhưng là...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: trước nhà ngươi hỏi ở nơi nào thì là lão nương đang trên đường đến Nguyệt Minh hồ...

Ngụ ý chính là kỳ thật nàng không có lừa gạt hắn. Nhưng là Nguyệt Hắc Phong Cao không tin.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: truyền tống thạch đến Nguyệt Minh hồ mà 30 giây cũng chưa tới! Ông đây đợi mi sáu phút mi còn chưa tới! ! ! Ở trên đường cho ông đây là trẻ ba tuổi hả?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]:...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: trong cái bao ta không đủ tiền mua truyền tống, cho nên ta vừa rồi chính là tự động tìm đường...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:...

‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ cảm thấy chuỗi ... thật dài im lặng tuyệt đối cũng không đủ biểu đạt tâm tình của mình lúc này. Vì vậy dứt khoát lựa chọn trầm mặc khi hồng y nữ hiệp rốt cục xuất hiện ở trước mặt hắc y thích khách thật lâu không có động tĩnh cửa sổ tán gẫu nhảy ra một hàng chữ.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi làm nhiệm vụ bảo giám lấy được tiền trước hết giữ lại mua truyền tống, chờ mi làm xong nhiệm vụ chúng ta đi phó bản lv 55.

Mạc Lục cảm thấy hôm nay đại khái trời giáng mưa hoa hồng kẻ luôn luôn quảng cáo rùm beng không làm ăn lỗ vốn Nguyệt Hắc Phong Cao lại có lòng thương mình đi? Hệ thống nhảy ra lời mời Nguyệt Hắc Phong Cao tổ đội sau đó nàng ngay người hồi lâu không có phản ứng.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ngay ngốc gì? Mau tiếp nhận tổ đội, sau đó đi!

Mạc Lục ngoan ngoãn nhận tổ đội sau đó đi nhân q. Nhưng là đợi đến khi làm xong nhiệm vụ bảo giám sau, Mạc Lục rốt cục nhịn không được.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: ta nói... Nhà ngươi hôm nay có phải hay không trúng giải nhất xổ số? Không có người trả lời.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: chẳng lẽ là... đào bảo được thứ tốt rồi?

Vẫn như cũ không có người trả lời, Mạc Lục nghĩ đột nhiên cả kinh.

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: Nguyệt Hắc Phong Cao! Nhà ngươi hôm nay sẽ không phải là uống nhầm thuốc đi?

Liên tục không hiểu nổi chính mình tại sao lại ngột ngạt, còn ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ bị mấy lời của Mạc Lục tức giận ngàn.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (o) Má! Mi mới TM uống nhầm thuốc! Cả nhà mi uống nhầm thuốc! ! !

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: có đi phó bản cấp 55 hay không? Không đi thôi..thời gian của ông đây rất quý báu!

Hắc y che mặt nói xong lập tức hướng truyền tông thạch đi. Không hiểu ra sao hồng y nữ hiệp không biết mình rốt cuộc ở đâu lại đắc tội đại nhân vật này chỉ có thể thật sát đi theo bên cạnh hắn.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán] : đi ... vì cái gì không đi? Phó bản cấp 55 lão nương còn chưa tiến vào qua, coi như đi xem một chút!

‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ kể tiếp liên tục không lên tiếng. Mạc Lục còn tưởng rằng hắn không có ý định đi tới phó bản, chuẩn bị một lí do thoái thác đang định mở miệng thì bị tin nhắn nhắc của hệ thống làm giật mình – -

[hệ thống] : Người chơi ‘Quân tử ái tài’ gia nhập đội ngũ.

[hệ thống] : Người chơi ‘Công tử phù bạch’ gia nhập đội ngũ.

[hệ thống] : Người chơi Nước chảy gia nhập đội ngũ.

3 nhân vật này đều là người chơi max level, hơn nữa đại danh đều treo trên bảng xếp hạng. Quan trọng nhất là – - năng thuận tay tra xét thì cả 3 người này lại là thuộc bang phái đệ nhất sever Thượng Sơn hoàng hôn.

12. Chương 12: Pt Đại Thần

Mạc Lục lúc này rốt cục bắt đầu cẩn thận đánh giá ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ một phen, sau đó nàng cảm giác mình trước thật sự là mù đôi mắt chó! -_-||| rõ ràng liên tục cũng không phát hiện còn đồ tên ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ này... A, không...phải gọi là ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ đại thần thì ra là chính là phó bang chủ của Thượng Sơn hoàng hôn!Nói như vậy... những hành vi của nàng trước kia... Không khác nào là vuốt râu hùm... b đổ mồ hôi

‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ nhìn nhìn nhân số trong đội ngũ cảm thấy không sai biệt lắm. Vì vậy ở trong kênh đội ngũ nói:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : “Người đã ok, tiểu Lục mi nhận vào phó bản.”

Mạc Lục hoàn toàn bị cái từ “tiểu Lục” này hù đến. Đây là từ hồi biết nhau một tuần lễ tới nay ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ lần đầu tiên không có gọi mình là nhân yêu, hơn nữa lại còn gọi 2 từ “tiểu Lục” hồn nhiên như thế.

Nhưng là nhiều đại nhân vật max level ở đây như thế, nàng chỉ đành phải run rẩy nói “A “, sau đó hấp tấp chạy tới nhận phó bản.

Trong đội ngũ mấy người chơi kia nhìn tình cảnh thế này, lập tức ồn ào nói:

[tổ đội] [công tử phù bạch] : ơ.... Nguyệt gia, cô nàng này là người nào của ngài thế? Ngài đây cũng không hiền hậu đi, thế nào lại liên tục che giấu, chẳng lẽ còn lo lắng huynh đệ ta nạy ra góc tường sao?

[tổ đội] [quân tử ái tài] : mình liền nói cậu mấy ngày nay như thế nào không bình thường như thế, thì ra là có nguyên nhân a...

[tổ đội] [Nước chảy]: vì vậy..... ta chỉ nghĩ hỏi một câu : khi nào thì ọi người phát kẹo cưới ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Ta lau! Ông đây đến nay vẫn còn là quý tộc độc thân được hay không?

[tổ đội] [công tử phù bạch]: quý tộc độc thân? Vậy cô gái này nói như thế nào ? Rõ ràng JQ >> JQ!
Đừng nói cho chúng ta biết hai người trong lúc đó đậu hủ trắng bạch...

[tổ đội] [quân tử ái tài]: ta nghe thấy được một tia hương vị giầu dầu hổ đuôi...

[tổ đội] [Nước chảy]: +1...

[tổ đội] [công tử phù bạch]: +2...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mẹ kiếp nhà ngươi, ông đây dù gì cũng không vừa ý tên nhân yêu này!

[tổ đội] [quân tử ái tài]:...

[tổ đội] [công tử phù bạch]:...

[tổ đội] [Nước chảy]:...

Mạc Lục nhận nhiệm vụ nhìn xem nội dung nói chuyện trong đội ngũ quang minh chính đại về mình có xúc động muốn học máu. Không hề nghĩ ngợi... nàng liền trả lời một câu:

[tổ đội] [Nước biển người ta quần] : (o) Má! Lão nương dù gì cũng không bao giờ thích tên côn đồ Nguyệt Hắc Phong Cao này! ! !

[tổ đội] [quân tử ái tài]:...

[tổ đội] [công tử phù bạch]:...

[tổ đội] [Nước chảy]:...

Vì vậy, kể tiếp phó bản cấp 55 luôn rất yên lặng. Cho đến khi phó bản kết thúc, tổ đội giải tán, 'Nguyệt Hắc Phong Cao' cùng Nước biển người ta quần cũng không nói tiếp qua một câu nào.

13. Chương 13: Đệ Tử Đích Truyền

Hôm sau là thứ bảy, Mạc Lục ngủ một giấc thẳng tới mười hai giờ trưa mới tỉnh.

Nhìn nhìn phòng mình trống rỗng nàng mới hậu tri hậu giác nhớ tới hôm qua có nghe Vương Đan cùng Trần Lệ bảo hôm nay đi dạo hội tuyển dụng nhân tài, mà Thu Vân qua chỗ bạn trai chơi. Về phần chính mình... Danh sách trong hệ cử đi học nghiên cứu sinh vừa vận có tên của nàng.

Từ trên giường đứng lên đi đánh răng rửa mặt sau, Mạc Lục bắt đầu nấu mì tôm ăn.

Đợi đến xong xuôi hết thấy, mở máy tính trèo lên game đã là chuyện của một canh giờ sau.

Hình ảnh hiện ra là cửa phó bản đêm qua đi.

Đêm qua sau khi hết phó bản giao xong nhiệm vụ nàng liền trực tiếp out game, không để ý tới côn đồ 'Nguyệt Hắc Phong Cao' nữa. Coi như là tượng đất cũng có vài phần tình, càng không nói đến tính tình của nàng xưa nay không được tốt.

Ở cửa phó bản có vài con quái chủ động công kích những con quái này đẳng cấp cơ bản chừng lv56, lv57 cho dù Mạc Lục rất dè dặt nhưng vẫn khó tránh khỏi bị một chút tổn thương. Đương nhiên lấy kinh nghiệm nàng trải qua thời gian dài lọc lõi ra lúc này tốt nhất cười bạch mã có thể chạy được bao xa thì tốt bấy nhiêu, bởi vì dừng lại kết quả là chết không thể nghi ngờ.

Rời đi cửa phó bản chuyện đầu tiên Mạc Lục làm chính là đón nhiệm vụ online kinh nghiệm. Bởi vì thời gian event đến tuần này hết hạn.

Lĩnh nhiệm vụ và một cái đương nhiên phải đi làm chính là nhiệm vụ bảo giám. Bất cứ chuyện gì tái diễn nhiều đương nhiên sẽ sinh biến.

Chỉ mười phút đồng hồ liền làm xong nhiệm vụ này. Mạc Lục nhìn nhìn trong bao có 65J quyết định gửi 40J cộng thêm ít được chế cho 'Nguyệt Hắc Phong Cao'.

Xử lý tốt sau thấy giờ phút này ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ không online nên để tin nhắn lại.

[Thư] [Nước biếc người ta quán] : 40 J công thêm ít thuốc này cũng coi như vừa đủ 50J đưa cho nhà người.

Gửi xong Mạc Lục truyền tổng người đến Thanh Điền đang chuẩn bị đi hái thuốc, đột nhiên bên acc phụ vang đến tiếng báo có tin nhắn. Mở ra nhìn lại là tin từ ‘Lòng ta hướng trăng sáng’.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] : đang làm gì thế?

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng] : (*___*) hi hi... Sư phụ buổi chiều tốt ~ đồ đệ mới lên, đang chuẩn bị đi giết heo rừng.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: tại đó chờ ta.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng]: a

Mạc Lục tiếp nhận lời mời tổ đội sau đó đứng ngốc tại chỗ chờ hần. Không bao lâu 1 kiếm khách lv 71 xuất hiện ở trước mặt nàng. Chỉ là đối phương thấy nàng phản ứng đầu tiên là:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: như thế nào vẫn lv 19?

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng] : > < sư=“” phụ=“” thực=“” xin=“” lỗi...=“” kỳ=“” thật=“” đồ=“” đề=“” không=“” hiểu=“” lắm=“” phải=“” chơi=“” thế=“”>

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]:... Thôi, trước làm nhiệm vụ

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng] : thanks sư phụ ~o (v)o...

Vì vậy, kế tiếp một đoạn thời gian rất dài tiểu thầy thuốc lv 19 đi theo bên cạnh kiếm khách lv 71 đem nhiệm vụ làm hết thầy. Ngay sau đó, kiếm khách lại dẫn đồ đệ đi làm nhiệm vụ thầy trò, sau đó đồ đệ kia bay lên lv 21 sư phụ kiếm khách bắt đầu mang theo đi tới phó bản.

Trong phó bản tiểu thầy thuốc sôi nổi đi theo kiếm khách bắt đầu hồi huyết cho đối phương. Mặc dù những thứ này đối với kiếm khách kia mà nói kỳ thật cũng không có bao nhiêu tác dụng, hần tùy tiện dùng một chai thuốc có thể đem huyết đầy nhưng là những thứ cử động nhỏ này sẽ làm cho hần cảm thấy uất ức.

Vì vậy tại khi đại BOSS bị đánh ngã trên mặt đất sau kiếm khách xưa nay thích độc lai độc vãng đã phá lệ.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: tiểu Nguyệt, để ta thu đồ đệ làm đệ tử đích truyền đi.

Trước máy tính Mạc Lục nhìn chằm chằm khung chat rồi nhìn rất nhiều nơi vẫn như cũ có chút không dám tin. Đệ tử đích truyền thì cho đến lv 45 mới phải xuất sư này và đó bất kỳ bên nào đều không thể giải trừ quan hệ sư đồ. Nói cách khác... Nàng còn có rất nhiều, rất nhiều cơ hội có thể cùng Hướng Mãn sư huynh phát triển JQ? ? ? Còn có, Hướng Mãn sư huynh gọi nàng tiểu Nguyệt ôi chào... Nếu như nói trước đây ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ gọi nàng tiểu Lục nàng cảm thấy thụ sủng nhược kinh cùng kinh ngạc thì lần này Hướng Mãn sư huynh gọi nàng ‘tiểu Nguyệt’, nàng chỉ cảm thấy trong lòng vui mừng muốn ca hát! Nhưng là nàng nào biết máy tính bên kia người nọ chẳng qua là cảm thấy gọi Mương máng quá khó nghe không thích hợp với con gái, cho nên vì dễ nhớ mới gọi nàng là tiểu Nguyệt...

Nhưng mà Mạc Lục mới mặc kệ nhiều như vậy nàng nhìn màn hình huyết sáo. (o)/

Đội đã lâu mà không có động tĩnh Hướng Mãn hơi có chút ảo não với hành động của mình, giống như tát nước ra ngoài.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: nếu như cảm thấy quá miễn cưỡng thì cứ vậy thôi đi.

Mạc Lục chứng kiến lời của hần, lo lắng hần cho là mình không muốn, lập tức đáp:

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng] “A a a a a, trời sập rồi cục nện vào đồ đệ đây! ! ! Trăng sáng sư phụ ngài là tốt nhất! ! ! Vậy sau này đồ đệ liền theo ngài bước chân vào giang hồ a! ! ! ! ()/ ~ “

Trước máy tính Hướng Mãn nhìn thấy đối phương trả lời xong khoe miệng không tự chủ khê giờ lên. Lại giương mắt nhìn ngoài cửa sổ mưa phùn ẩm đậm giống như cũng không có cảm thấy buồn phiền nữa.

Ngay sau đó, ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ mang theo đồ đệ tử đích truyền ‘Trăng sáng chiếu mương máng’ bắt đầu bước chân vào giang hồ lắm rắc rối và phức tạp.

Nhiệm vụ quan trọng chính là đem truyền tông thạch khai thông.

Bởi vì lv 25 trở xuống người chơi được hệ thống bảo vệ, cho nên rất nhiều điểm truyền tông bị giới hạn nên các người chơi đều sẽ phải bị hệ thống nhắc nhở:

Hệ thống : mục tiêu không đúng, mời bạn chỉ lại lần nữa.

Chứng kiến hệ thống nhắc nhở thì người chơi thẳng chửi má nó, ngay cả lv 25 cũng thế nên đúng là cái rắm a!

‘Lòng ta hướng trăng sáng’ đương nhiên cũng là nhìn đúng điểm này mới có thể mang theo đồ đệ của mình mở ra thông truyền tông thạch bằng không phỏng đoán đồ đệ này tối thiểu phải chết mười mấy lần...

Cuối cùng sau khi đem truyền tông thạch cơ bản khai thông sau Lòng ta hướng trăng sáng bắt đầu giáo dục đồ đệ.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: tiểu Nguyệt, về sau thời điểm khi nào chỉ có 1 mình đừng tùy ý chạy đến nơi ít người ví như U châu thành, Thân Bình Tây hay là vùng ngoại thành bởi vì ở những nơi này người chơi cấp thấp xác suất bị giết là rất lớn.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: vô luận gặp phải chuyện gì cũng có thể tìm ta, ta nếu không online thì đồ đệ hãy nhắn lại.

Mạc Lục nhìn đối phương nói phát một cái icon khuôn mặt tươi cười rất lớn.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng]: sư phụ ngài yên tâm đi, đồ đệ về sau nhất định không có việc gì đều tới tìm ngài!

14. Chương 14: Hiệu Ứng Kênh

Ngồi trước máy tính Hướng Mãn nét cười ở trên mặt hồi lâu, ba cùng phòng Tôn Vĩ hết sức tò mò đi tới gần mưu toan tìm tòi nhưng đáng tiếc không nhìn ra cái gì. Chỉ là nhìn chằm chằm khung chat cái ID Trăng sáng chiếu mương máng suy nghĩ hồi lâu.

Cuối cùng hần vồ vai Hướng Mãn nói:

“Ai, ta nói lão Đại, tên của 2 người có vẻ như trong thơ “Ta nguyên bản là lòng hướng trăng sáng, nhưng sao trăng lại chiếu mương máng ư?””

Hướng Mãn chỉ cười không nói. Hần lúc trước vốn là không muốn thu đồ đệ nhưng khi nhìn đến ID đối phương thời điểm đột nhiên cảm thấy hai người rất có duyên phận, vì vậy thành quan hệ sư đồ.

Ngoài phòng ngủ có người ở hô lớn tên Tôn Vĩ Tôn Vĩ trước khi đi nho nhỏ nói thầm:

“Tên này lần trước giống như ở nơi nào đó nghe qua...”

Đáng tiếc một lát chính là nghĩ không ra.

Tôn Vĩ sau khi rời đi, phòng lại khôi phục yên lặng. Hướng Mãn suy nghĩ một chút đối với nhà mình tiểu đồ đệ nói:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Tiểu Nguyệt, đi, vì sư dẫn đồ đệ đi thăng cấp!”

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng]: * __ * ok

~Ngoài cửa sổ trời u u âm âm, còn mưa nhỏ bay. Nhiệt độ đã xuống gần dưới 0 độ, Mạc Lục lại cảm thấy đây là 1 ngày tuyệt vời nhất bởi vì với người khác mà nói không có ý nghĩa vui mừng nhưng hôm nay nằng ngay cả rét lạnh cũng không sợ hãi.

Một buổi chiều dài dằng dặc mà như rất ngắn ngủi sau khi nói chuyện cùng làm nhiệm vụ kết thúc. ‘Trăng sáng chiếu mương máng’ thấy ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ logout không lâu sau cũng lập tức logout.

Mà acc ‘Nước biếc người ta quần’ mới vừa lên tuyến không bao lâu đã thấy tin nhắn của ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ tới.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :... Ta nói đồ Lesbian, mi không phải là tức giận đi?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Nằm cái rãnh! Mi dù gì cũng là một đại nam nhân mà lại còn so với đàn bà còn nhỏ hơn! ! Ông đây là lần đầu tiên nhìn thấy nam nhân như thế...

Mạc Lục nhìn lời hần nói đột nhiên cảm thấy cơn đồ trước mắt này thật đáng yêu a

~Hai người bọn họ biết lâu như vậy hần vẫn còn cho là mình là gay! Nàng ngoại trừ ngôn ngữ hơi thô lỗ nhưng rất cuộc điểm nào biểu hiện giống nhân yêu rồi?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần] : (o)/~ lão nương hôm nay tâm tình tốt cũng không cùng với cơn đồ mi so đo ~ Mi làm q Chu thường không có? Ta và mi cùng nhau làm?

‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ lần nữa cảm thán nhân yêu ‘Nước biếc người ta quần’ này tâm tình bất định so với nữ nhân còn khó hơn! Bất quá hần vừa vặn q Chu thường chưa làm miễn cưỡng gắng gượng cùng nhân yêu này tổ cái đội là ok.

Vì vậy kế tiếp gần một canh giờ khi làm q chu thường các người chơi cũng sẽ trông thấy một tổ đội quỷ dị Đỏ và Đen. Đại đa số thời gian thích khách max level đều là ở một bên quan sát hồng y nữ hiệp lv trên 5x giết quái chỉ khi nữ hiệp kia huyết điều còn dư lại một phần ba hần mới động động tay tiến lên đi bổ vài cái.

Kênh trước mặt có một vài kẻ lớn gan mắng thích khách là dạng ăn cơm chùa lại để cho nữ nhân động thủ. Nhưng là kỳ quái đó là hồng y nữ hiệp rõ ràng cũng không tức giận mà có vẻ càng giết càng hăng hái...Vì vậy đám người chơi hùng hùng hổ hổ tự cho là chính nghĩa lại tiếp tục lựa chọn trầm mặc.

Khi một canh giờ sau trên kênh đột nhiên có người mắng lên:

[kênh] [cả nhà người đều là SB] : thảo! ! ! Nguyệt Hắc Phong Cao mi có tật xấu a! ! ! ! Lão tử tại đây ngoan ngoan treo máy làm phiền đến mi sao? ? ? ! ! ! !

[kênh] [sóng trước chết trên bờ cát] : ĐM! Ta mới đi WC nên treo! ! ! ! Vậy mà có người đánh lén, chết không tử tế! ! ! !

[kênh] [thuốc trừ sâu DDVP] :... (#) Móa! Lão tử đang làm nhiệm vụ đột nhiên đã bị giết, thật không có thiên lý! ! !

...

Liên tiếp 7,8 người map đó nói bị giết.

Mạc Lục nhìn nhìn mấy ID có chút quen thuộc rất cục bưng tỉnh đại ngộ. Những người này không phải là vừa rồi mắng ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ ăn cơm chùa hay sao? (L: có vẻ đây là cách giải quyết của các đại thần đối với những kẻ chỉ thích mình hay phụ nhân mình...)

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần] “ () ta nói cơn đồ này...mi là một đại nam nhân mà trả thù cũng quá mạnh đi! Đây nếu là vợ tương lai của nhà ngươi hoặc là tình nhân hồng hạnh treo tường chắc nhà ngươi sẽ không lấy đao đuổi giết cô ấy đến chân trời góc bể chứ?” (L: sự thực có đuổi giết hay ko sau này bạn Lục chẳng đã rõ hay sao? ^^)

Ngồi trước máy tính Nhạc Hằng sờ sờ cái cằm, cười đùa nói:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Chuyện đó có vẻ không có ý nghĩa, chi bằng tìm một người khác.”

Hần ở trong lòng lặng lẽ bổ sung một câu: bởi vì điều kiện tiên quyết cho phép nàng chỉ có thể là mình không yêu cô ấy. Chỉ là đáng tiếc những lời này hần về sau liên tục không có cơ hội nói ra miệng.

15. Chương 15: Bị Vây Công

Mỗi tuần chủ nhật sever so với ngày thường cũng sẽ so chen chúc hơn rất nhiều. Mạc Lục định log mở 2 acc cuối cùng rồi cục bộ ý tưởng. Bởi vì hôm nay là ngày cuối của event kinh nghiệm cho nên nàng lựa chọn mở acc ‘Nước biếc người ta quần’.

Tiếp sau khi làm nhiệm vụ Mạc Lục theo thói quen lại là đến Nguyệt Minh hồ làm q bảo giám, sau đó lại là Thanh Điền.

Trực tiếp đem người truyền tống đến Thanh Điền, hệ thống đột nhiên nhảy ra một nhắc nhở.

[hệ thống]: Bạn đột nhiên rùng mình một cái vì người chơi Thất hỉ phi khả nhạc đang nhìn lên trang bị của bạn.

--||| Mạc Lục khòe miệng giật giật.

Từ khi nàng vừa online đến bây giờ mới hơn 10 phút sau tổng cộng có hơn 30 nhìn lên nàng. Người trong game này không phải nhảm chán như vậy chứ! Nàng acc này cũng không phải nổi danh, trang bị vừa nhìn cũng biết là loại người chơi ít nhân dân tệ rất cuộc có gì hay mà nhìn lên nha?

Vấn đề này khi nàng một mình tại Thanh Điền thì nàng rất cuộc biết đáp án.

4 người chơi lv 67, 68 đứng vây quanh nàng

[trước mặt] [Thất hỉ phi khả nhạc]: lúc trước chính là người này đem được đáng ra chỉ 8J bán tới 100J?

[trước mặt] [ba ta là lý cương] : đúng vậy, chính là ả ta! ! ! ! ! Lúc trước lừa ta 500J! ! ! ! !

Mạc Lục chứng kiến tên acc kia làm cho nàng khắc sâu ấn tượng Ba ta là lý cương cùng với đoạn đối thoại kênh trước mặt sau lập tức liền hiểu một sự việc. Trước rõ ràng là bản thân hẳn cam tâm tình nguyện tự đi mua được lần này rõ ràng biến thành mình lường gạt hẳn? ? ?

--# nàng là xui khiến hẳn hay là giật giây qua hẳn mua 5 bình được kia sao?

[trước mặt] [cải thìa] : Má! ! ! Cô TM có xấu hổ hay không a? đồ 8J mà bán 100J? ? ?

[trước mặt] [Nước biếc người ta quần] : lão nương chỉ là đem giá tiền treo ở đó lại không chỉ mặt gọi tên cho anh ta mua, đầu năm nay như thế nào còn có loại người ngu tự đâm đầu vào tường thế xxx...

[trước mặt] [Thất hỉ phi khả nhạc]: (#) Móa! Nước biếc người ta quần, làm người đừng quá kiêu ngạo! Cô lừa gạt tiền một tân thủ cảm thấy tự cao à?

[trước mặt] [tay đứt ruột xót cái đầu đau] : cùng loại người này nói nhảm cái gì? Trực tiếp động thủ mới là vương đạo!

Nữ pháp sư lv 67 nói xong trực tiếp định thân hồng y nữ hiệp bắt đầu tiến hành công kích.

Pháp sư loại nghề nghiệp này khả năng công kích hút máu cao, hơn nữa trong mấy người này trừ ‘Tay đứt ruột xót cái đầu đau’ ra thì ‘Thất hỉ phi khả nhạc’ cũng là nữ pháp sư lv sáu mươi tám cấp pháp sư. ‘Cải thìa’ là một buff lv sáu mươi bảy mà người trong miệng bọn họ là tân thủ ‘Ba ta là lý cương’... Đẳng cấp rõ ràng so với hồng y nữ hiệp cao hơn 4 lv...

Mạc Lục nhìn máu trên người mình rào rào rơi xuống lập tức kéo ra danh sách hảo hữu... Dựa vào.... thời khắc mấu chốt còn đồ ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ kia lại không có ở tuyến! ! ! ! ! ! Trong danh sách mấy người nữa nhưng đáng tiếc lv của bọn họ cũng không cao bằng mấy người trước mắt này nếu gọi chẳng phải tự chui đầu vào lưới hay sao...

Đang trong tích tắc hồng y nữ hiệp kia ngã xuống đất bỏ mình thì Mạc Lục chứng kiến 1 kiếm khách hồ hững tên ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ đi tới bên cạnh mình...

Chỉ là nàng còn chưa kịp khổ sở thì ‘Cải thìa’ rõ ràng đối với nữ hiệp đang nằm trên mặt đất kia sử dụng một cái phù hồi sinh một giây sau nữ hiệp trên mặt đất bị cưỡng chế tại chỗ sống lại. mà phù hồi sinh ở trong trò chơi thuộc về vật phẩm khan hiếm có tiền cũng không nhất định mua được...

= =. Bạn học Mạc Lục nhìn xem mình bị cưỡng chế sống lại không đến mấy giây lại tiếp tục bị đánh bổ nhào định làm một cái quyết định mà nàng cho từ trước tới nay đều không quyết định: đó chính là cưỡng chế rút khỏi game.

16. Chương 16: Bị Vây Công (2)

Việc như vậy rất có thể sẽ bị mấy người này thử thi và lần sau login kết quả vẫn là như vậy nhưng là nàng không thể trở mắt nhìn mình thật vất vả thăng lên cấp mà bị luân bạch tụt lv.

Out khỏi acc ‘Nước biếc người ta quán’, Mạc Lục mở acc ‘Trắng sáng chiếu nương máng’ vào trò chơi, sau đó đi qua Thanh Điền sau thấy tên mình vẫn như vậy ở tại chỗ, dù sao sẽ chẳng ai suy nghĩ 2 acc này là cùng 1 người.

Những người ở chỗ Thanh Điền kia quả nhiên còn tại nguyên đó không đi.

[trước mặt] [cải thìa]: các người nói Nước biếc người ta quán còn có thể lên tuyển sao?

[trước mặt] [Thất hỉ phi khả nhạc]: ta phỏng đoán không.

[trước mặt] [tay đứt ruột xót cái đầu đau]: có nên hay không tìm vài huynh đệ trong bang đến thử thi?

[trước mặt] [Thất hỉ phi khả nhạc]:em , muốn ra sao thì cứ nói?

[trước mặt] [ba ta là lý cương]: ngạch... Hay là thôi đi? Dù sao chúng ta cũng đã giết cô ta 2 lần...

[trước mặt] [tay đứt ruột xót cái đầu đau]: tiểu Lục! Thái độ của cậu tương lai sau này sẽ thiệt thòi lớn ! Chúng ta hiện tại giết cô ta 2 lần, ngày mai cô ta rất có thể tìm người giết chúng ta bốn lần! ! !

[trước mặt] [cải thìa]: () nếu không... trước như vậy đi dù sao nhìn đối phương trên đỉnh đầu chỉ là 1 bang phái nhỏ, không có danh tiếng gì chúng ta cũng không sợ đối phương đến khiêu khích, lại không sợ đánh không được đối phương như thế thì lo lắng gì?

[trước mặt] [Thất hỉ phi khả nhạc]: Cải thìa nói rất đúng, cùng lắm thì về sau ở trên đường trông thấy người tên Nước biếc người ta quán gặp một lần giết một lần là được rồi

~...

Mạc Lục thao tác nhân vật lắc lư quanh bốn người nhìn đối phương quang minh chính đại thương lượng như thế nào đối phó với mình, nàng ài 1 tiếng Sau khi đi xong phó bản Lòng ta hướng trắng sáng thấy thông báo đồ đệ login lập tức phát tin tức đến.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trắng sáng] : tiểu Nguyệt?

[mật ngữ] [Trắng sáng chiếu nương máng]: (*___*) sư phụ tốt ~ ngài đang làm gì đó?

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trắng sáng] : tại phó bản Thanh Điền sắp xong ngay đây. Trò ở đâu? Ta dẫn đồ đệ đi thăng cấp.

[mật ngữ] [Trắng sáng chiếu nương máng]: hắc hắc, thật trùng hợp đồ đệ cũng đang tại Thanh Điền hái được ~ sư phụ... vậy đồ đệ chờ ngài... hắc ~!

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trắng sáng]: ừ

... Bạn Mạc Lục cảm thấy chỉ ngắn ngủi chớp lát mà tâm tình mình thay đổi rất nhanh.

Trong game Hướng Mãn sư huynh đối với đồ đệ của mình ‘Trắng sáng chiếu nương mán’g thái độ khác với người qua đường Giáp ất Bính Đình tương phản rất rõ ràng ~! Khi nàng còn đắm chìm trong suy nghĩ của mình hoàn toàn không có cân nhắc đến mình hái thuốc ở đây đứng hồi lâu đã sớm cho kẻ địch hiểu lầm.

Khi bạn ‘Ba ta là lý cương’ có chút buồn bực đang ở trong kênh đội ngũ cùng các đồng đội lặng lẽ nói:

[tổ đội] [ba ta là lý cương]: Mấy người có trông thấy acc tên ‘Trắng sáng chiếu nương máng’ kia chưa? Vừa rồi ‘Nước biếc người ta quán’ logout không lâu cô ta liền đứng ở nơi đó...

[tổ đội] [tiểu bạch thảo] :... Không phải là acc phụ của Nước biếc người ta đi?

[tổ đội] [tay đứt ruột xót cái đầu đau]:... Quân khỉ gió mọi việc, lão tử trước đem cô ta chém!

[tổ đội] [Thất hỉ phi khả nhạc]:...

Bên này pháp trượng của ‘Tay đứt ruột xót đầu đau’ thẳng đến mục tiêu thì người bên kia vừa rồi cùng đồng đội từ phó bản Thanh Điền ra ngoài ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ vừa vận trông thấy đồ đệ của mình bị hồng danh đuổi theo và công kích.

Hắn khẽ nhíu mi chưa cùng đồng đội nói tiếng nào lập tức lập tức cười ngựa chạy như điên tới.

Chọn mục tiêu người tên ‘Tay đứt ruột xót đầu đau’ công kích sau, kiếm khách lv 71 lần đầu tiên vì đồ đệ quen không lâu mở pk giết người.

Mấy người ‘Thất hỉ phi khả nhạc’ gặp kiếm khách kia đột nhiên toát ra như vậy lập tức vây lên trước hỗ trợ. Mà vừa rồi những người cùng pt của ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ thấy đồng đội bị chặt thì đương nhiên tiến lên hỗ trợ. Vì vậy gần mười mấy người chui rúc ở đây cho nên khung cảnh rất hỗn loạn a!

Sau 1 hồi ảm đạm bước ra thầy thuốc nhỏ và kiếm khách kia đều thành hồng danh.

Kiếm khách có chút không hiểu nhìn đồ đệ nhà mình hỏi:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] :”Tiểu Nguyệt, làm sao đồ đệ đắc tội với người của bang Cuồng long?”

Người trong cuộc giả bộ vẻ mặt ngu ngốc đáp:

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: “Đồ đệ vừa rồi chính là cùng ngài nói chuyện phiếm, sau đó hái thảo được a. Nhưng là người tên Tay đứt ruột xót đầu đau đột nhiên liền hướng đồ đệ đi tới... Sau đó đồ đệ liền chạy...”

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “... Tiểu Nguyệt, trò làm rất chính xác. Đánh không lại thì phải lập tức bỏ chạy...”

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: “O (_)O thì ra là sư phụ cũng cảm thấy đồ đệ làm đúng ? Trò cũng biết là...”

Kiếm khách nghe tiểu đồ đệ tự hào giọng nói cũng lấy nhiễm tâm tình tản mát của nàng bộc lộ ra.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] : “Nếu sau này đụng phải loại người này đánh không lại thì phải nhớ phương pháp thiết yếu là chạy trốn chết quan trọng hơn.” Hắn bắt đầu chỉ giáo đồ đệ mình khi mới bước chân vào giang hồ phải có kế sách bảo vệ tính mạng mình. Bởi vì người chơi hồng danh mở pk giết lung tung nhiều như qua cá ở sông. Có lẽ trong lúc lơ đãng liền trở thành vong hồn dưới đao người khác.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] “Chờ một chút... treo cho hết hồng danh, sư phụ dẫn trò đi thăng cấp.” Lòng ta hướng trăng sáng nói xong, vốn tưởng rằng tiểu đồ đệ sẽ cao hứng gật đầu nói tốt.

Ai ngờ lại chứng kiến tiểu cô nương này cúi gằm đầu, phát cái vẻ mặt than khóc nói:

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng] : “Sư phụ, đồ đệ có thể hay không lui về lv 25?”

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “... Vì cái gì?” Hắn chơi trò chơi lâu như vậy là lần đầu tiên trông thấy có người không muốn thăng cấp ngược lại muốn lùi cấp ?

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: “o (> <)o=” bởi=“” vì=“” dưới=“” lv=“” hai=“” mười=“” năm=“” cấp=“” trở=“” xuống=“” được=“” hệ=“” thống=“” bảo=“” vệ=“” sẽ=“” không=“” tùy=“” tùy=“” tiện=“” tiện=“” bị=“” người=“” ta=“”>

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] : “...”

Ngồi trước máy tính nam tử lần đầu tiên đối với màn hình lạnh như băng phù một tiếng bật cười. Hắn đột nhiên cảm thấy kỳ thật có người đồ đệ thế này cũng là chuyện rất tốt. Ít nhất tại nơi không có gì cho hắn nhớ thương lưu luyến cuối cùng tìm được một chút gì đáng giá dừng chân...

Vì vậy tay hắn ở trên bàn phím bay đi lại một lần nữa phá lệ đối với tiểu đồ đệ hứa hẹn nói:

... Mặc Lục nhìn xem kênh nói chuyện phiếm mà nói không khỏi sửng sốt. Đây là... lần đầu tiên từ khi nàng chơi game như vậy tới nay lần đầu tiên có người kiên định nói cho nàng biết: hắc là hậu thuẫn kiên cường.. Hơn nữa, người kia...lại là nguyên nhân khiến nàng chơi trò chơi.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu gương máng]:”Cảm ơn sư phụ!”

Cùng lúc đó kẻ vừa vào trò chơi Nguyệt Hắc Phong Cao nhìn xem tin nhắn quỷ dị nhúu mi.

[thư] [Nước biết người ta quẩn] : mẹ nhà người ! Thường ngày không có việc gì cả ngày cùng lão nường lặc lư, khi lúc cần thì cái bóng cũng không thấy được! ! ! ! !

[thư] [Nước biếc người ta quán] : Thôi! Còn đồ mà đáng tin thì heo mẹ cũng có thể lên cây! ! ! ! ! Lão nường cũng không trông cây vào nhà người...

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Đồ Lesbian còn sống không?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Đừng giả bộ, ông đây biết rõ mi bây giờ còn online có phải hay không lại muốn thuê ông đây giết người người hắc hắc?”

Mạc Lục vốn là làm bộ không có ở đây đang cùng sư phụ trong trò chơi nói chuyện rất hợp nhau, chứng kiến mấy từ thuê ta giết người rất cục quyết định bớt thời giờ trả lời hẳn một chút.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Nói như vậy, mi vừa rồi thật sự tìm ta có việc?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “... Nói năng thô lỗ như vậy nói mi là nữ ta thật không tin! Mi vừa rồi không phải là bị người ta giết đi?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Ha ha ha ha, ức chế !!! Lần sau khi nào bị giết nhớ thông báo cho ta một tiếng.” Kỳ thật hắn là muốn nói lần sau nếu như có người giết mi có thể kêu ta qua đi hỗ trợ... Nhưng là Mạc Lục rõ ràng không có cùng hắn ăn ý đến mức này.

Nước biển người ta quẩn: “Cút! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

17. Chương 18: Không Vui

Cùng ngày, Mạc Lục mở ra hai acc ngồi trước máy tính từ xế chiều mãi cho đến mười hai giờ khuya logout. Trong trò chơi event kinh nghiệm nhiệm vụ đã kết thúc, sau khi tới khu Thanh Điền cùng với Nguyệt Minh hồ làm q bảo giám xong sau nàng đơn thương độc mã đi phó bản lv 21. 49 phút sau, nàng từ phó bản đi ra giao hoàn nhiệm vụ đứng ở cửa phó bản âm trầm đáng sợ chợt không biết tiếp theo nên đi nơi nào.

Cưỡi ngựa một mình bước chậm những ồn ào náo động giờ lại trở nên tịch mịch. Lần đầu tiên nàng phát hiện giang hồ lớn như vậy, mà lại tìm không được một địa phương muốn đi.

Cuối cùng nàng mở ra thống nhiệm vụ tiếp theo chỉ cần chú ý là có thể nhận nhiệm vụ cơ hồ không một bỏ sót cho đến khi hệ thống nhắc nhở

[hệ thống] : “Bạn đã nhận nhiệm vụ quá nhiều mời bạn hãy hoàn thành rồi lại tiếp tục”.

Cơ hồ mỗi người chơi Phong vân OL cũng sẽ nói cái trò chơi này không cần lo không có nhiệm vụ làm. Mạc Lục cứ như vậy ngồi ở trước màn hình máy tính theo hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở thao tác nhân vật màu hồng lăm lăm và làm nhiệm vụ. Dù cho trước đây nàng ghét nhất đúng là làm những nhiệm vụ này....

Ngoài cửa sổ đêm đen như mực trong phòng yên tĩnh có thể nghe thấy tiếng hít thở khe khẽ của bạn cùng phòng. Mạc Lục một lần nữa đem âm thanh tắt nhỏ.

Góc phải phía dưới thời gian đã qua 0giờ, hồng y nữ hiệp bên người đột nhiên nhiều hơn một thân ảnh màu đen. Ước chừng đi theo năm phút đồng hồ, hắc y thích khách rốt cục nhịn không được lên tiếng.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ai da...mi rõ ràng nhàm chán làm những nhiệm vụ này? ? ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Mi chẳng lẽ nghĩ thăng cấp chỉ dựa vào làm những thứ Q không có ích lợi này hả?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: làm chu thường hoặc là đi phó bản kinh nghiệm được đều so với mấy cái Q này nhiều hơn.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Mi sẽ không phải là ngay cả độ thưởng thức cũng không có đi?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: -_-||... Cùng loại người như nói chuyện đúng là thật khó khăn ... Trên cơ bản nói mười mấy câu cũng không trông thấy nói một tiếng...

Hồng y nữ hiệp không để ý hấn tiếp tục vùi đầu làm nhiệm vụ.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Nói... Mi sẽ không phải là tìm không được người đi phó bản với mình đi?

Hồng y nữ hiệp tiếp tục không để ý tới hấn, trong rừng chém sóc. Hắc y thích khách vừa hỗ trợ giết sóc vừa phát lời mời tổ đội với đối phương. Nhưng phát ra ngoài N lần bị không để ý sau hấn rốt cục bưng bình đại ngộ:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (o) ôi mẹ nó! Sẽ không phải thật sự bị ông đây nói trúng đi? Mi đó nha còn sống thực không phải thường nhân ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Hồng y nữ hiệp lửa giận rốt cục bị cái dấu chấm than dài ngoằng khơi mào trực tiếp dừng lại việc chém quái lấy hắc y thích khách làm mục tiêu mở hồng.

Nàng biết rõ nếu hấn đánh lại nàng đương nhiên chết là không nghi ngờ nhưng mà nàng chỉ muốn phát tiết một chút phiền muộn trong lòng.

Kỳ quái là hắc y thích khách rõ ràng không đánh lại, ngược lại điềm nhiên như không tìm chỗ ngồi xuống mặc kệ đao chém, cho đến khi nhân vật HP gần hết sạch mới uống thêm thuốc tăng máu. Hai phần bốn mươi giây sau, hồng y nữ hiệp tại bên cạnh hấn ngồi xuống - -

[mật ngữ] [Nước biển người ta quán] : uy, làm sao mi đều không đánh lại?

(+ +)~ hại nàng cuối cùng cảm giác mình đuối lý...

Nguyệt Hắc Phong Cao phát 1 cái mặt cười tủm tỉm rồi đương nhiên nói:

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: bởi vì mi tâm tình không tốt coi như i phát tiết một chút thì tốt lắm dù sao cũng không mất miếng thịt...

Mạc Lục xem này một hàng chữ kia không hiểu sao cảm thấy áy náy. Nhìn bàn phím cuối cùng gõ 2 chữ “Cảm ơn”, đang định gửi đi ai ngờ câu nói tiếp theo của Nguyệt Hắc Phong Cao làm cho nàng cảm giác mình thậm chí nghĩ có ý cảm ơn hẳn thật sự là ngu không ai bằng...

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: __ có cái gì không vui nói ra làm cho ông đây cùng vui vẻ vui vẻ

~[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]: Nguyệt Hắc Phong Cao

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: hừ?

[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]:... Có người hay không đã có ai nói qua nhà người rất vô sỉ?

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (~ o ~) trên cơ bản theo như ta được biết không có một người nào không có không thích ông đây ~ cho nên thật xin lỗi.... này còn thật không có

~[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]: -_-||| lão nương cho tới bây giờ chưa thấy qua kẻ tự luyện cộng thêm da mặt dày như nhà người lúc này xem như mở rộng tầm mắt...

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: phải, vừa vặn ta cũng chưa từng thấy qua nhân yêu nào thất bại như vậy ~ người ta nam chơi acc nữ đầu gù cũng có thể lừa gạt vài tên nam hỗ trợ chém quái ít nhất cũng có thể mấy người chơi nữ cùng nhau tổ đội làm nhiệm vụ. Nhưng nhìn người đi ? Ngoại trừ lần đó tại cửa phó bản hai mươi một nhìn đến mi cùng một nữ ôm thì giống như đều chưa thấy qua bên cạnh mi có những người khác?

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đương nhiên, ngoại trừ ông đây

~Mạc Lục suy nghĩ một chút hình như là thế... Coi như là có list hảo hữu kia nàng cũng là cực ít khi gọi bọn họ giúp... Nhưng dù vậy nàng cũng sẽ không cho đối phương có cơ hội châm chọc mình. Vì vậy nàng nói:

[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]: một người có cái gì không tốt? Như vậy cũng không nợ nhân tình của đối phương, cũng không cần phải để ý những thứ quan hệ linh tinh đáng ghét kia. Không cần bởi vì A không thích B mà cố ý làm bất hòa hoặc là khó xử đối phương. Một người lẩn lộn giang hồ có gì không tốt?

Nàng đem những chữ này phát ra ngoài trong lòng lại cũng không thập phần khẳng định. Bởi vì là độc cô lai vắng rất khổ sở thế nào nàng đã thấu hiểu rất rõ. Ở nơi này là thế giới ảo nếu như không có bằng hữu như vậy sẽ không có người ức mình bị người khác vây công ra mặt giúp. Mới bước chân vào giang hồ 1 mình thực không xong.

18. Chương 19: Phụ Bản Đêm

Ngồi trước máy tính Nhạc Hằng xem hết một dài kia không khỏi thở dài một hơi. Cố làm ra vẻ nhẹ nhàng? Hay tự mình an ủi mình? Hắc lắc lắc đầu đột nhiên cảm thấy có lẽ cái giả thuyết này của hồng y nữ hiệp vậy người đối diện bên kia thật sự không chừng là nữ.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục, ta dẫn mi đi phó bản

Mạc Lục nhìn đối phương đột nhiên thế vô ý thức liền cự tuyệt - -

[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]: nhà người không cần thương hại lão nương, ta có thể chính mình đi.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Mi nha cần người khác thương hại sao? Ông đây chỉ là nửa đêm canh ba tìm không được người cùng nhau đi phó bản mà thôi

~[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (__)# có đi hay không ? Mi sẽ không một chút nghĩa khí cũng không có đi? Nhìn xem dù gì ta đây cũng giúp mi cùng nhau chém quái cũng nên xem xét chút

[mặt ngữ] [Nước biển người ta quán]:... Được rồi...

Mạc Lục giao nộp nhiệm vụ sau tiếp nhận Nguyệt Hắc Phong Cao giao dịch ình mấy viên thuốc tẩy điểm pk sau lúc này mới đi theo người nào đó cùng đi phó bản.

Hai người đầu tiên là đi Bạch Vân Quan. Bởi vì Mạc Lục bản thân cực ít đi phó bản đi nhiều nhất cũng chính là mấy cái phó bản cấp thấp mà thôi. Thậm chí trước cùng Nguyệt Hắc Phong Cao đi phó bản phó bản lv 55 cũng là lần đầu tiên. Đường nhiên trước nàng lc chưa tới đường nhiên là không đi được, chẹp ~o ()o

Cho nên khi đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao mang theo nàng đi vào phó bản lv 58 mới có thể tiến vào sau nhìn exp nàng ...và....

Nhưng là – -Trong phó bản nhìn thân thủ hắc y thích khách anh dũng giết quái Mạc Lục phát hiện kinh nghiệm của mình rõ ràng như vũ bão! Đợi đến khi nàng hiểu được hắc là cố ý mang mình đến hít kinh nghiệm nàng cũng không biết mình tại sao mình lại tức giận như vậy lập tức ở trong đội ngũ quát:

[mật ngữ] [Nước biển người ta quán]: Nguyệt Hắc Phong Cao! ! Lão nương không cần nhà người đồng tình! ! ! ! ! !

Nàng nói xong.... lập tức liền điểm rút khỏi phó bản. Có lẽ bởi vì nguyên nhân mình học tâm lý học nên nàng xưa nay không thích nội tâm của mình bị người ta khám phá. Còn có... nàng chán ghét loại cảm giác thương cảm bố thí này.

Nguyệt Hắc Phong Cao sau khi giải quyết đại boss thứ hai sau, mới rốt cục trả lời nàng:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đẹp... đừng tự mình đa tình~ mi không biết 1 chữ đồng tình này với ông đây cơ hồ là không?... Hơn nữa mi đừng nói sẽ không muốn max level cũng không cần thăng cấp đi? Về sau Phong vân OL còn có thể mở cấp 80, ông đây là nhân cơ hội ém kinh nghiệm trước

~[mật ngữ] [Nước biển người ta quán]:...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: hơn nữa, mi nha không phải là còn nợ tiền ta sao? Cho mi cùng nhau vào phó bản đương nhiên cũng là hi vọng mi nhanh thăng cấp, kiếm nhiều tiền một chút sớm ngày đem nợ trả sạch cho ta sao

~...

Mạc Lục nhiều lần suy nghĩ lời của hắc giống như có điểm có đạo lý. Hơn nữa nàng xem câu “Muốn nàng sớm ngày trả sạch tiền nợ” mới là nguyên nhân cơ bản hắc lần này mang nàng đi phó bản đi... ()

Ai, đã như vậy.... nàng cũng chỉ biết tiếp tục cọ kinh nghiệm thôi

~Xoát hết phó bản sau Nguyệt Hắc Phong Cao hỏi nàng có muốn hay không đi ngủ? Sau khi lấy được đáp án không sau liền lôi kéo nàng đi làm q hằng ngày.

Đợi đến xong qua cũng là gần 3 giờ sáng.

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : khuya lắm rồi, đi ngủ đi

~[tổ đội] [Nước biển người ta quán] : lão nương học kỳ này chỉ còn lại tiết học tối mai, ta dự định trốn.

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : vấn đề là ngủ trễ đối với thân thể không tốt

~[tổ đội] [Nước biển người ta quán] : nhà người dự định đi ngủ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ông đây buổi sáng ngày mai còn có giờ, thực sợ sẽ xảy ra án mạng

~[tổ đội] [Nước biển người ta quán] : (o) oa! Nhà trông còn đồ thể mà còn đi học? ? ? Quả thật là nhìn người không thể xem bề ngoài!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :... Có cái gì kỳ quái đâu! Mi cũng không phải vẫn là sinh viên sao?

[tổ đội] [Nước biển người ta quán] : nhà người và lão nương ta tại sao có thể đánh đồng? Nhà người toàn thân phát ra hơi thở còn đồ có một chút nào giống sinh viên sao? Chúng ta liền không giống nhau vì lão nương ta toàn thân đều tràn đầy nồng nặc mùi sách~ (∞)

~[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : (#) Móa! Ông đây đường đường thanh niên tốt đẹp, mi lại còn nói toàn thân ta tản ra hơi còn đồ ... Mi có văn hóa hay không thế?

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần] : O__O “... Đạo này lừa đảo quá nhiều, gốc tử rõ ràng không thiếu... Nhà ngươi thật coi lão nương là kẻ gốc? Còn thanh niên tốt đẹp?... Trứng...vỏ cũng không dày đến thế đi!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : -_-# thôi, ông đây nói chuyện với mi không có cách nào ra lí lẽ! !! Thế có ngủ hay không, ông đây đi ngủ đây!

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần] :... Thẹn quá hoá giận?

Mạc Lục vừa rồi phát ra tin tức, hệ thống lập tức nhắc nhở:

[hệ thống] : Đội trưởng Nguyệt Hắc Phong Cao đã logout, đội ngũ giải tán.

Mạc Lục tại chỗ không nói gì mở ra QQ ẩn vào khung chat.

Nước biếc người ta quần: “Uy, nhà ngươi sẽ không giận thật đó à?”

Bởi vì không có người trả lời, nàng đành phải nói:

“Được rồi, ta cũng logout ngủ, ngủ ngon.”

Nói xong, thuận tay tắt đi QQ và rút khỏi trò chơi, tắt máy bò đi ngủ.

Đây là nàng lần đầu tiên không có cô bạn ‘Thiên Sơn Điều Phi Tuyết’ on game mà không thấy buồn.

Mà cho đến nàng out game một khắc kia, nhớ nick ‘Trắng sáng chiếu gương máng’ list hảo hữu chỉ có một người duy nhất là ‘Lòng ta hướng trắng sáng’ từ đầu đến cuối đều là xám.

19. Chương 20: Đánh Cuộc

Mạc Lục vốn là định ngày này một cho hết. Ai ngờ chưa đến bốn giờ chiều Mạc Lục đã bị 3 kẻ kia xách đi lên.

Lý do là tiết học cuối cùng tới nay tạm thời hủy bỏ, vừa vặn là ngày lớp học tổ chức liên hoan. Mà phí liên hoan là của ai người đó tự chi cho nên, phải đi và phải đi. Một đám người tầng tầng lớp lớp đi ăn một bữa, sau đó lại đi Karaoke.

Tối gần tháng tốt nghiệp, tất cả mọi người đều phóng khoáng hơn, trong lúc có men bia rượu liền cùng thổ lộ với người trong lòng. Trong ánh đèn mê ly, những oan gia từ hồi năm nhất thế mà giờ đây rõ ràng không cẩn thận vừa mắt nhau. Vì vậy, trận liên hoàn kết quả cuối cùng chính là... phát triển ra tình yêu xê bóng.

>o

Một đám người chơi đến gần 12 giờ mới trở về trường. Bởi vì phụ đạo viên trước đó cùng dì quản lí kí túc thông qua cho nên không cần lo lắng sẽ không được vào. Trong bốn người Mạc Lục uống rượu ít nhất, thật may là Thu Vân đầu cũng coi như thanh tỉnh cho nên hai người một tay đỡ một con quỷ say miễn cưỡng coi như tạm qua.

Trở lại phòng hai con con ma men ngủ vô cùng sâu, Thu Vân đi một cũng không lâu liền ngủ mất. Duy chỉ có Mạc Lục đầu càng lúc càng thanh tỉnh.

Vốn là tính toán mở máy tính lên game đi dạo vài vòng kết quả bị kịch phát hiện - - mạng yếu, phí mạng tháng này -_-||| Còn có vài ngày có thể về nhà lại đi giao tiền phí mạng thì thật sự là lãng phí ...

Tìm tòi qua qua xem có cái gì có thể xem tạm ~ (o)/Mặc dù tốc độ internet có điểm chậm nhưng là dưới tình huống này có mạng hay không đều thế! Bất quá Mạc Lục vừa rồi mở ra vài trang web, ngay cả QQ cũng không kịp trào lên thì lập tức bị bay mạng.

Mạc Lục lại đi tìm tòi, phát hiện không có gì, không có một cái nào có thể dùng. O ()o

Rơi vào đường cùng nàng đành phải tắt máy, tắm nước nóng sau đó đi ngủ. Từ đó mãi cho đến ngày nghỉ Mạc Lục đều chịu đựng không thể lên trò chơi.

Mấy ngày sau, Mạc Lục ngồi ở điểm chờ xe buýt cách trường học có một nam sinh viên rất khó chịu đàm luận chuyện mạng trường chen lấn chậm quá. Chủ điểm chính là của hắn vô mạng cảm sau mười hai giờ đồng thời bị bốn người chen thi nhau vào kết quả làm cho tại trong game hắn kẹt bị người ta chém chết... Hắn dưới cơn nóng giận đem tất cả mọi người đập ạng bị đờ, đó thì lập tức sửa lại ký tên: khiếp trước không ai là thiên sứ cả, nhất là chen lấn mạng của người khác!

Ngồi ở trước Mạc Lục nghe được lời nói vô cùng ngán ngừ này nàng nghĩ mình sẽ không phải trùng hợp cũng là 1 trong thiên sứ này đi? Bởi vì phòng của nam sinh kia ở tầng trên phòng của các nàng...

Về đến nhà mang bao đồ để xuống 1 cái là Mạc Lục nhảy lên on game ngay tức khắc.

Không có mang 1 tuần rất là hoài niệm nha.

Nàng vừa lên lập tức nhận được tin nhắn từ ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi gần đây làm gì? Lâu như vậy không thấy mi on?

Mạc Lục nhìn thoáng qua tin, không hề nghĩ ngợi trả lời câu:

[mật ngữ] [Nước biển người ta quán] : đi tán gái

--! Cho nên nói.... sẽ bị hiểu lầm nhân yêu, lần sau có nói mình là con gái hắn cũng không tin cho coi...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :có phải mi là bị gái cho rút đi?

[mật ngữ] [Nước biển người ta quán]: ++ nhà ngươi sao biết rõ? Chẳng lẽ nhà ngươi thường xuyên bị gái trêu chọc? ? ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Ông đây từ trước đến nay giữ mình trong sạch, cũng không bừa bãi quan hệ nam nữ nha.

[mật ngữ] [Nước biển người ta quán]: vạn năm độc thân...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:...

() Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí bày tỏ, chính mình mỗi lần cùng cái tên chẳng ra nhân yêu này nói chuyện áp lực rất lớn nha... Hơn nữa mỗi lần giao tranh, kẻ không biết nên nói gì nhất định sẽ là hắn... Lần đầu tiên trong đời hắn có cảm giác nguy hiểm a.

Đúng lúc Quân Thiệu Liễm từ sau lưng Nhạc Hằng đang nhìn đến chữ “vạn năm độc thân” này đưa tay vỗ vỗ vai người nào đó mỉm cười nói:

“A Hằng, cô gái này nhìn vấn đề lập luận rất sắc sảo. Tôi cảm thấy ông có thể trực tiếp đem cô ta thu về...”

“Cô gái? Quân Thiệu Liễm đồng chí, mắt cậu để đâu đó? Người này nếu là nữ, ông đây thay cậu làm trâu làm ngựa một tháng!”

“Cậu nói thật?” Quân Thiệu Liễm như cười như không nhìn hắn.

Nhạc Hằng bị hắn nhìn có chút sợ hãi, nhắm mắt nói:

“Đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt đó! Người này nếu là nữ, lão tử tùy cậu khổ sai ba ngày, ok!”

Quân Thiệu Liễm tay vuốt cái cằm, trầm tư hai giây, nói:

“Mặc tôi sai khiến ha ha coi như xong, cậu nếu bị thua đi ra thao trường trần truồng chạy một vòng rồi trở lại đi.”

“Ok!”

Lấy được khẳng định sau, Quân Thiệu Liễm đưa tay đẩy kính mắt , ánh mắt thoáng hiện lên một tia giáo hoạt.

Mà Nhạc Hằng đồng chí tựa hồ cảm thấy ở đâu có vẻ không ổn, lần nữa nghiêng đầu liếc mắt ngồi trở lại trước máy tính, đột nhiên bắt đầu có chút hối hận nói ra ok ...

Bởi vì quen bạn mình nhiều năm như vậy hiểu rõ tên kia không nắm được phần thắng thì hẳn không quyết định như thế...

o (> <) o=" vì=" vậy,=" nhạc=" hàng=" vẽ=" mặt=" rất=" không=" bình=" tĩnh=" ngay=" lập=" tức=" quyết=" định=" trước=" đi=" thám=" thính=" hư=" thật!= " != " != " dù=" sao=" là=" vẫn=" đề=" sống=" còn=" ">

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: này, ta hỏi cái, mi học ngành gì ?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: tâm lý học ~ như thế nào.... đột nhiên phát hiện mình rất sùng bái lão nương sao?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:...Trường nào? Có cơ hội ca ca đây tìm mi gặp mặt luận bàn một tý.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: nhà ngươi cũng học tâm lý ?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ah, cũng gần thế

-_-||| Trong quản lý học cũng có được học qua tâm lý học, dù sao cũng có dây mơ rễ má đi... Cho nên hẳn cũng không tính là đang nói xạo.

Lúc đó trước máy tính Mạc Lục nhìn đồng chí Nguyệt Hắc Phong Cao hàm hồ trả lời, lập tức trúng tim đen nói:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: gần thế là có sự khác biệt rất lớn! Nghĩ lừa lão nương? Không có cửa đâu...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: a..., hai ta quen như vậy, hỏi học trường nào mà thôi, cũng không phải đại sự?

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: () hai ta giống như là không có quen thuộc đến mức đó đi?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: nha... phi! Lần trước mi không phải là còn nói hai ta rất quen thuộc sao?

Mạc Lục chứng kiến những lời này, vô ý thức đối với màn hình máy tính giả làm cái cái mặt quỷ.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: hắc hắc ~ này hoàn toàn là hai chuyện khác nhau

~[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: hẹp hòi! Nói một chút cũng sẽ không chết...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: Vạn nhất lão nương nói cho nhà ngươi, về sau không cần thận đắc tội với nhà ngươi, nhà ngươi tìm tới chém ta thì sao?

Trước máy tính người nào đó chứng kiến câu trả lời của Mạc Lục khóe miệng giết giết. Vị này sức tưởng tượng thực không phải bình thường ... Hơn nữa vì sao hẳn hiện tại càng nhìn càng cảm thấy khả năng Nước biếc người ta quán người này là nữ rất lớn...

(@ @) ~ kẻ này không phải là nữ, kẻ này không phải là nữ... Người nào đó ở trong lòng mặc niệm N lần, sau đó lại đi hỏi lại một lần vấn đề này.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Ta nói... Tiểu Lục này... Kỳ thật mi chính là nhân yêu đi? !

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán] : (o) Má! ! ! Côn đồ, nhà ngươi mai đi SHI đi...

20. Chương 21: Phong Hoa Tuyệt Đại

Bởi vì là kì nghỉ đông nên người on game cũng ít đi. Bang Phong hoa tuyệt đại của Mạc Lục cũng không ngoại lệ. Mặc dù trong bang phần lớn là chút ít người lv 56, nhưng phần lớn đều là từ 1 kẻ mới chơi mà bỏ lên, cho nên giao tình cũng không tệ lắm. Hơn nữa bang phái từ từ lớn mạnh nên có thêm một chút người chơi lv 23, 30 xin vào. Lúc đó có 1 người chơi nữ tên 'Băng Nhược' mới vừa gia nhập bang phái đang hỏi có ai giúp bạn ấy đi phó bản không, đoán chừng hình như chẳng ai rảnh, cho nên cô nương này hỏi năm sáu lần không ai để ý đến lời mình nói, cứ vậy out khỏi bang...

Loại tình huống này, tiểu Lục cảm thấy thông cảm, bắt đắ dĩ đem cô nương ‘Băng Nhược’ một lần nữa mời trở lại. Hơn nữa tự mình mang thầy thuốc lv 26 này đi phó bản lv 21.

(_) liên tục thiếu kinh nghiệm Mạc Lục chưa có lên cấp 60 nên Mạc Lục cảm giác mình thành người bảo kê đi phó bản 21 rất chuyên nghiệp... Từng cảnh cây, ngọn cỏ trong phó bản đều khắc ở trong đầu nàng, muốn quên cũng không quên được.

Phó bản đi một nửa, bạn kia liên tục không lên tiếng đột nhiên tại trong đội ngũ mở miệng.

[tổ đội] [Băng Nhược]: Nước biếc tỷ tỷ, cảm ơn tỷ...

[tổ đội] [Băng Nhược]: Tỷ là người đầu tiên trong bang nói chuyện với muội, cũng là người đầu tiên dẫn muội đi phó bản người, cảm ơn tỷ.

Đang xoát quái Mạc Lục bị đột nhiên được cảm ơn sững sờ, đột nhiên liền nhớ lại chính mình trước mới vào trò chơi không biết gì. Khi đó, toàn là có người xa lạ tại khi mình làm nhiệm vụ thời điểm cần chìa tay giúp đỡ, bọn họ đều giúp. Có lẽ đối với người kia là thuận tay, nhưng về sau mình rất nhiều lần gặp được người nên luôn mang tâm tình là cảm kích.

Mạc Lục cảm khái một phen, đối với bạn kia theo thật sát phía sau mình nói ra:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: :) không cần phải nói cảm ơn a ~ nếu đã gia nhập Phong hoa tuyệt đại , vậy chúng ta chính là người một nhà. Người một nhà cần gì nói cảm ơn

~[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: kỳ thật vừa rồi trong bang mọi người là đúng lúc không có ở đó, hơn nữa có nhiều người theo thói quen tất cả kênh nói chuyện cho nên mới không có trả lời kéo muội đi thôi.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: Băng Nhược, về sau nếu như đám người kia không có phản ứng, muội liền tới tìm ta ~ _ chỉ cần có thể giúp, ta nhất định sẽ giúp!

[tổ đội] [Băng Nhược]: ~ (@_@)~ tốt, cảm ơn Nước biếc tỷ tỷ.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: ha ha, ngoan

~Đến khi chia vật phẩm sau khi hoàn thành phó bản Mạc Lục trực tiếp đem tất đồ mình được chia chia cho đối phương.

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: hữu dụng thì giữ lại, vô dụng có thể lấy ra cho ngựa ăn.

[tổ đội] [Băng Nhược]: a

~Từ phó bản sau khi đi ra, Mạc Lục kêu mấy pháp sư, thuật sĩ lv 6x trong bang phái giúp ‘Băng Nhược’ cô nương đi làm nhiệm vụ. Trong game nam người chơi cơ bản đều rất thích mang người chơi nữ cấp thấp đi, đặc biệt là tại Phong hoa tuyệt đại có hơn 20 người chơi nhân vật nữ nhưng đã có 3 người đã kết phu thê rồi, vì vậy nữ trong bang phái rất được hoan nghênh.

Mấy người trong bang phái được dịp lên mặt một phen, bị ‘Đạo sĩ’, ‘Võ sĩ’ cùng với ‘Hòa thượng rượu thịt’ hung hăng khinh bỉ, sau đó bị đuổi giết cúp đuôi chạy trốn.

Sau đó mấy người lại bắt đầu đối với Mạc Lục tiến hành giáo dục:

[bang] [hòa thượng rượu thịt]: ca nói tiểu Lục muội tử này , đồ tốt như vậy cũng không giữ lại cho lão ca hả ?

[bang] [đạo sĩ] : chính thế... chuyện tốt như vậy sao có thể tiện nghi tên tiểu tử Thuật sĩ kia ? ? ? Ta đây dù thế nào cũng so với tên tiểu tử thuật sĩ kia mạnh hơn một chút đó? ? ?

[bang] [võ sĩ] : nói đến đây...tiểu Lục muội tử, này là muội không đúng. Thuật sĩ tên hồn tiểu tử kia thấy thế nào cũng không mấy người chúng ta có RP (nhân phẩm, vận khí) cực tốt hơn nha. Muội dù sao cũng phải hỏi trước mấy người chúng ta, sau đó sẽ quyết định chứ ?

[bang] [nước biếc người ta quán]: b đồ mờ hôi, các người hãy đến chỗ lão nương đăng ký một chút, lần sau trong bang có người mới tới sẽ chỉ định mấy người theo thứ tự đi cùng, ok...

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: không có thành ý nha... không có thành ý, lại còn phải đăng ký! ! ! Chúng ta quen biết lâu như vậy chẳng lẽ muối nên phải là chủ động thông báo chứ?

[bang] [nước biếc người ta quẩn]: () ! Mấy người các anh rảnh rồi như vậy vậy thì hãy mau mau thăng cấp đi thăng cấp? Cấp bậc cao các cô nương mới có thể cuộn cuộn mà đến...

[bang] [chim nhỏ ưu thương] : phốc - -

[bang] [chim nhỏ ưu thương]: còn cuộn cuộn mà đến, tiểu Lục, em nói tài nguyên cuộn cuộn ...

[bang] [nước biếc người ta quẩn]: chim nhỏ, tỷ chẳng lẽ không nhìn thấy trong mắt bọn họ tản ra lục quang, đều là xích || lửa, trắng trợn thềm thường sao?

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: tiểu Lục muối tử, muối nói như vậy, lão ca thật sự là thương tâm! / (o)/...

[bang] [đạo sĩ]: tiểu Lục này... Thì ra là muối liên tục như vậy đối đãi với vài kẻ bọn ta... Ca đối với muối bây giờ quá thất vọng rồi...

[bang] [vô sĩ]: () ai, tiểu Lục muối tử, muối làm hại trái tim thủy tinh mỏng manh của ca ca ta vỡ 3 mảnh, tan nát dưới đất... Muối có mau đến bồi thường tổn thất cho ca ta không!

[bang] [chim nhỏ ưu thương]: ha ha ha ha ha, TVB không thuê mấy người này quả thực là tổn thất của bọn họ! Em xem mấy người này nếu là đi diễn trò, giải Oscar cũng không thành vấn đề!

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: chim nhỏ... đừng tưởng rằng có Việt ca che chở làm chỗ dựa uội là có thể cười nhạo ca đây vài cái!

[bang] [đạo sĩ]: chim nhỏ... đừng quá kiêu ngạo, ca thể nhưng rất là thù dai !

[bang] [vô sĩ]: chim nhỏ... coi chừng chúng ta đem muối thành món nướng!

[bang] [chim nhỏ ưu thương]:... (_)... các anh hợp tác khi dễ em...

... Vốn là mấy người bọn họ chính là trong ngày thường bị lão công của Chim nhỏ là Việt ca ức hiếp quen nên lúc này liền muốn nhân cơ hội khi dễ lại. Ai ngờ, Mạc Lục trông thấy hệ thống nhắc nhở tin tức hảo hữu của bạn 'Liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua' online thì xuất phát từ đạo nghĩa lập tức đem nội dung ới chuyện này chia cho đối phương.

Phỏng đoán Chim nhỏ cũng chứng kiến lão công nhà mình online, nói chuyện bị mấy anh kia khi dễ nên lập tức kênh nói chuyện bang phái bay ra một hàng chữ lớn:

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : (#) Móa! 3 người các người gan thật lớn! Lại dám thừa dịp ta không có ở đây quang minh chính đại khi dễ vợ ta! ! ! Không muốn sống phải không?

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: Việt ca bớt giận...

[bang] [đạo sĩ]: Việt ca bớt giận...

[bang] [vô sĩ]: Việt ca bớt giận...

[bang] [nước biếc người ta quẩn] : () σ ~ Việt ca V5! ! ! ! ! ! Việt ca có khí phách! ! ! ! ! ! !

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: tiểu Lục muối... tên phản đồ này...

[bang] [đạo sĩ]: tiểu Lục là tên phản đồ +1...

[bang] [vô sĩ]: tiểu Lục là tên phản đồ +2...

...

Ha ha ha ha, Mạc Lục đối với mấy tính trực tiếp cười gian...

Mấy cái kẻ dở hơi này... Có bọn họ bang phái không náo nhiệt cũng không được a a!

21. Chương 22: Vấn Đề Quan Hệ

Giữa kì nghỉ đông các thành viên trong bang phái Phong hoa tuyết đại bắt đầu sôi động thi nhau online.

Mà Mạc Lục ngày thường vào game cơ bản rất ít lên tiếng, phần lớn thời gian đều là độc lai độc vãng, những náo nhiệt trong bang phái thân là phó bang chủ nàng nên việc phải làm tự nhiên cũng liền nhiều hơn. Tổ chức pt ọi người đi phó bản cùng với thành viên trong bang tiện cho việc thăng cấp, nếu có người mới chơi mà nói còn phải chịu trách nhiệm tìm người mang đi luyện cấp...

Nói tóm lại, Mạc Lục bề bộn nhiều việc, loay hoay cũng không có thời gian trả lời lại vẻ mặt u buồn của ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ đồng chí.

Ngày hôm đó, Mạc Lục cùng ‘Chim nhỏ ưu thương’, ‘Hòa thượng rượu thịt’, ‘Đạo sĩ’ và vài cái người tại phó bản 5x vinh quang chết ba lượt sau, thật vất vả hoàn thành nhiệm vụ từ phó bản bỏ ra ngoài, lập tức liền chứng kiến tại bên ngoài đồng chí kia rất nhân rồi sáng ngời.

Thật là kỳ quái! Từ lúc biết ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ người kia sau, Mạc Lục phát hiện 1 người trước kia muốn thấy mặt thì khó như lên trời mà hiện tại biến thành cơ bản mỗi ngày đều sẽ gặp... Còn đụng nhiều lần là đăng khác...

Nàng vẫn buồn bực hệ thống truyền đến đình một tiếng là tin nhắn của ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ phát tới.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ơ, tiểu Lục, trùng hợp như vậy, đi phó bản?

--||| Mạc Lục khi trông thấy những lời này trong đầu rất tự nhiên hiện lên câu nói “Vô sự mà ân cần không phải là tặc tức là trộm”.

Nàng lập tức rất cảnh giác nói:

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần] : “Nhà ngươi muốn làm gì?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “--# nhìn thấy người quen ân cần thăm hỏi một câu đã mà... mi khẩn trương như vậy làm gì?”

Mạc Lục vừa ở trong đội ngũ viết chữ pt đi trước, vừa đi đến cạnh Nguyệt Hắc Phong Cao :

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần] :”Bởi vì nhà ngươi hôm nay có điểm không bình thường...”

Nguyệt Hắc Phong Cao có chút chột dạ nói:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Ta xem mi mới không bình thường! ! Ông đây tổ đội đi phó bản vừa hay thiếu vị người, mi có đi hay không ?”

Người này hôm nay siêu cấp không bình thường, không bình thường... Đáng tiếc Mạc Lục nhìn màn hình nghiên cứu nửa ngày, cũng không suy nghĩ sau ra cái gì như thế nào. Vì vậy tại khi Nguyệt Hắc Phong Cao khó được khi vô cùng kiên nhẫn hỏi thăm lần thứ năm, nàng dứt khoát mà quyết định đi cùng hẳn cộ kinh nghiệm đi

~Nguyệt Hắc Phong Cao mời nàng gia nhập đội ngũ, vừa vào đội ngũ Mạc Lục liền đã bị kích thích a

~T T lần này trong đội ngũ trừ nàng thì người chơi lv thấp nhất là 1 buff nữ tên Ta là Đậu Đậu nhưng đáng tiếc người ta cấp bậc tuy thấp nhưng cũng là lv 69... Hơn nữa nhìn thế này, phỏng đoán chỉ cần đơn giản bay thêm ít exp cũng chưa có bay lên cấp 70 được...

[tổ đội] [KAKA là anh hùng] : Aha, Nguyệt ca, đây con gái?

[tổ đội] [ta là Đậu Đậu] : Em lần đầu tiên trông thấy Nguyệt đại ca có lòng tốt như vậy mang bạn nữ đi phó bản, ôi chào...

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa] : ba chữ tổng kết: có JQ!

[tổ đội] [nước biển người ta quần] : này này.. lời không thể nói mò. Lão nương với Nguyệt ca nhà mấy vị thanh bạch, quan hệ hữu nghị tinh khiết!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : (_)# chính thể! Bọn người các ngươi con mắt đều mờ rồi, đã mờ thì đừng nói nhảm!

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa] : (_) ừ, Nguyệt ca dạy dỗ đúng không biết thì không thể ồn ào! ! !

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa]: chúng ta chờ về sau có việc lại đến ồn ào

~[tổ đội] nước biếc người ta quần :...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] :...

Năm người vào phó bản sau, người chơi KAKA là anh hùng đứng mũi chịu sào. Kiếm khách max level Ba nghìn phần hoa chịu trách nhiệm dẹp tiểu quái, mà thầy thuốc thì chịu trách nhiệm thêm máu ọi người.

Một bên khác, thích khách lv 75 che mặt bảo vệ tiểu Lục sắp up lv 60 khỏi bị công kích, rất vô sỉ ở một bên chuyện gì cũng không quản chỉ lôi kéo người nào đó tán gẫu.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Nói này tiểu Lục, mi rốt cuộc vì sao phải giết Lòng ta hướng trăng sáng?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Theo ông đây hiểu rõ ‘Lòng ta hướng trăng sáng người’ này mặc dù trăm mặc ít nói, nhưng RP(nhân phẩm, vận khí) cũng không tệ lắm. Cơ vốn thuộc về loại người không đánh ta ta không phạm người. Hắn nha rốt cuộc là như thế nào trên chộc đến mi?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Tiểu Lục, lão sư mi chẳng lẽ không có dạy mi làm người lớn phải biết suy nghĩ sao? Nói một chút cũng sẽ không chết...”

Mạc Lục bị lải nhải làm cho cực bất đắc dĩ, nhin không được hỏi: [mật ngữ] [Nước biếc người ta quần] : “Không lẽ tích khách giết thuê như nhà ngươi, chẳng lẽ cũng không có quy định không được thám thính riêng tư của cổ chủ sao?”

Nguyệt Hắc Phong Cao chứng kiến vấn đề của nàng, vô cùng kinh ngạc giọng nói:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] “(o)! Tiểu Lục! ! ! Mi chẳng lẽ không biết quy củ là thích thì thay sao? ? ?”

Mạc Lục chứng kiến những lời này, đột nhiên nhớ tới hôm đó hắn uy hiếp mình sẽ đem tin người thuê giết bán cho Hướng Mãn sư huynh nên giờ lập tức liền nổi lên!

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần]: “(#) Móa! ! ! Đem lí luận chó má của nhà ngươi thu lại! Đừng vọng tưởng từ trong miệng lão nương moi ra 1 tẹo tin tức! ! !”

Này nha tính tình thực không phải bạo bình thường... Nguyệt Hắc Phong Cao đối với màn hình máy tính lắc lắc đầu. Hắn vẫn là chưa tin người này là nữ...

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “ () ai, ta đây cũng không nặng lời thế, mi mù mờ kích động gì? Theo lẽ thường mà nói, thuê giết người nhìn chung có thể chia ra hai loại tình huống. Hoặc là báo thù, hoặc là chính là tình sát. Theo tình huống này của mi ... Tình sát khẳng định là không thể nào, chẳng lẽ... Lòng ta hướng trăng sáng đã từng từng giếtmi? ? ?”

(? ~)~ nếu muốn chính thức làm rõ ràng Nước biếc người ta quần đến cùng phải hay không là nhân yêu, nhiệm vụ thiết yếu chính là trước rõ ràng quan hệ của nàng ta cùng Lòng ta hướng trăng sáng, dù sao thuê giết người chuyện như vậy, ngoại trừ báo thù thì chỉ có thể vì tình...

Mạc Lục nhìn giọng của Nguyệt Hắc Phong Cao khẳng định như vậy, do dự hạ cuối cùng vẫn quyết định hỏi ra lời.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quần] ; “(O_O)? Vì cái gì không thể là tình sát?”

Nàng mới vừa hỏi xong, ngồi ở máy tính một chỗ khác Nhạc Hằng lập tức lật bàn.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “...Ni má! ! ! Sẽ không thật sự là tình sát đi? Lòng ta hướng trắng sáng đoạt Lão bà của mi hay là phát hiện thân phận mi là nhân yêu? Thế cho nên mi mới ghen ghét hằn như vậy? ? ?”

Mạc Lục ngồi trước máy tính đột nhiên cảm thấy một hồi gió lạnh, co rúm lại dưới cổ, nàng quyết định dùng bốn chữ kết thúc chuyện không vui lần này.

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Miễn nói việc vớ vẩn!”

Kết thúc hết đề tài sau, Mạc Lục đột nhiên phát hiện phó bản trong rất yên lặng, vốn là những người chủ động quái giờ phút này đều mất tung ảnh. Lại vừa nhìn trong đội ngũ 3 người kia rõ ràng rất nhàn nhã vây quanh hồng y nữ hiệp cùng hắc y thích khách ngồi xuống.

b mờ mờ... Mạc Lục chẳng biết tại sao cảm thấy có chút chột dạ...

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: cái kia... Mọi người vất vả a... (o)... Cao thủ liền làm không giống với bình thường, hiệu suất tương đối cao a

~Trong đội ngũ rất yên lặng, 3 người kia ngồi xuống không lên tiếng.

Nguyệt Hắc Phong Cao nhìn không được, cả giận nói - -

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: lau, ta nói các người ba giả bộ thâm trầm cái gì? Bình thường không cho các người nói chuyện nguyên một đám nói như điên, hiện tại cho các người nói ngay cả P cũng không phóng một cái!

[tổ đội] [ta là Đậu Đậu]: ách, Nguyệt Đại ca, kỳ thật ngẫu nhiên đang suy tư một cái vấn đề...

[tổ đội] [KAKA là anh hùng]: ừ, đúng vậy. Bất quá vấn đề này chúng ta còn không có nghĩ thông suốt...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: vấn đề...

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: vấn đề gì...

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa]: chúng ta liên tục không nghĩ không thông quan hệ 2 người là gì? !

(__) chứng kiến ‘Ba nghìn phần hoa’ nói những lời này thời điểm Mạc Lục hoa hoa lệ lệ.

Nàng cùng côn đồ có quan hệ gì a... Miễn cưỡng cũng liền... Cũng liền bằng hữu bình thường mà thôi...

Lúc đó, ngồi ở phòng nghiên cứu sinh đại học N Nhạc Hằng trông thấy câu hỏi không có lửa thì sao có khói như thế khỏe miệng co giật, trong lòng oán thầm tiểu tử Ba nghìn phần hoa tiểu tử kia thật không có mắt, thậm chí ngay cả mắt cũng không tốt...

O ()o hần cùng một nhân yêu có thể có quan hệ gì a...

Đồng tính hấp dẫn nhau loại kỹ thuật sống này, tại trên người hần thật đúng là không có tác dụng...

Mặc dù khả năng Nước biếc người ta quán có thể là nữ, nhưng là vì không để ỉnh thật sự trần truồng tại đại học N chạy, Nhạc Hằng quyết định đem một chút xíu khả năng nháy mắt rơi! ! !

Hần nha cũng không tin, thị lực chuẩn của hần sẽ có nhìn nhầm sao? ! ! ! ! (∞))

22. Chương 23: Lòng Ta Hướng Trắng Sáng

Tối hôm đó, Mạc Lục 1 mình ngồi trước máy tính ngẩn người.

Mạc ba ba tới gọi đi ăn cơm, gõ vài cửa không được thấy đáp lại sau, trực tiếp đẩy cửa đến. Mạc Lục còn đắm chìm tại trong suy nghĩ của mình, hoàn toàn không có phát hiện ba chạy tới bên cạnh nàng.

Mạc ba ba nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính nghiên cứu mấy giây, sau đó nói: “Tiểu Lục, giải trí có thể, nhưng đừng trầm mê.”

Mạc Lục bị giọng nói đột nhiên vang lên sợ hãi kêu lên, trên mặt thoáng hiện lên một vẻ bối rối, giọng nói hàm hồ đáp thanh

“Con biết rồi”.

“Ừ, đi ra ăn cơm.” Mạc ba ba vỗ vỗ vai của con mình, sau đó rời đi trước.

Mạc Lục ngay cả màn hình game cũng không kịp minimize, lập tức ngoan ngoãn đi theo phía sau cha ra đi ăn cơm.

Trong nhà này, Mạc Lục sợ nhất là cha của mình.

Từ nhỏ đến lớn, chỉ cần Mạc ba ba nhăn mi, nàng liền sẽ cảm giác mình có phải hay không ở đâu lại làm gì không tốt. Dù cho khi còn bé nàng làm sai chuyện, cha cũng không đối với nàng đánh chửi, chỉ là kêu nàng đến thư phòng đơn giản nói chuyện. Nhưng là tại trước mặt cha nàng cũng không dám tùy ý làm càn.

Có lẽ do Mạc ba ba làm việc tại pháp viện. Mạc ba ba công tác bề bộn nhiều việc, Mạc Lục khi còn bé ít khi cùng chung đụng cơ bản mỗi lần nhìn thấy phụ thân thời điểm trên người trang phục làm việc chưa thay. Dần dà, Mạc Lục liền dường thành bộ dạng trước mặt Mạc ba nhu thuận.

Mặc dù, nàng lớn như vậy cũng không còn hành động phản nghịch qua. Đơn giản chính là khi còn bé đoạt đồ ăn của đứa trẻ đồ nhà xóm, học trung học cùng một bạn trai đánh nhau không cần thận phá vỡ đầu người ta... —

Ăn cơm tối xong, Mạc Lục lập tức lại ngồi trở lại trước máy tính.

Khung tán gẫu khung treo có hai câu nói —

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] : tiểu Nguyệt?

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng] : như thế nào một mình tại đây treo máy?

... Từ ngày tiết học cuối cùng sau, Mạc Lục liền liên tục chưa gặp qua Hường Mẫn.

Mà nàng từ trường học về nhà gần một tuần cũng không thấy Lòng ta hướng trăng sáng on game qua. Nàng mỗi ngày đều treo acc này tại nơi lần đầu tiên cùng hắn gặp mặt, chờ hắn đến. Hôm nay một tuần sắp kết thúc, nàng rốt cục chờ đến.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: — trăng sáng sư phụ!

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: thực xin lỗi... Đồ đệ vừa rồi ăn cơm ...

Bởi vì vừa rồi nàng ngăn người quá lâu, kiếm khách lv 72 bởi vì liên tục không thấy đáp lại, liền trực tiếp tại bên cạnh nàng ngồi xuống bày quây. Giờ phút này chứng kiến trả lời, khóe môi mỉm cười nói.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: không sao.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: tiểu Nguyệt, làm sao 1 mình đồ đệ ở chỗ này? Hơn nữa cấp không có thay đổi gì?

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: T T bởi vì sư phụ không có ở đây, cho nên tìm không được người hỗ trợ chém quái ...

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: —! Tiểu Nguyệt, kỳ thật đồ đệ có thể nhiều biết vài bằng hữu, theo chân bọn họ cùng nhau làm nhiệm vụ, lv sẽ thăng nhanh.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng] : (*___*) hì hì... Trăng sáng sư phụ, ngài lợi hại như vậy, đồ đệ có cần trợ giúp mà nói, trực tiếp tìm ngài là được rồi ~ ()/

~Mạc Lục đem những lời này gửi đi sau hồi lâu, người nọ ở một chỗ khác đều không có trả lời. Nàng dưới đáy lòng an ủi mình, hẳn khả năng vừa lúc bạn rớt đi... Chỉ là khó nén được thất lạc... ()

Qua có trong chốc lát, đối phương rốt cục pm tiếp.

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: tiểu Nguyệt, ta dẫn đồ đệ thăng cấp.

Mạc Lục không chút do dự nào, lập tức đáp tốt.

Rất nhiều thời điểm, chúng ta luôn muốn có thêm 1 giây cùng người trong lòng với nhau. Cho dù là trên game thế giới ảo cũng không ngoại lệ. Bởi vì biết rõ người kia là hắc, cho nên dù là qua mạng, dù thế nào cũng muốn thử 1 chút.

Tiểu thầy thuộc lv 26 sôi nổi đi theo sau kiếm khách lv 72, một đường đi tuy có chút ít hư ảo nhưng cảm giác như cảnh vật xinh đẹp dị thường. Từ đầu đến cuối, đều chỉ có nàng cùng hắc chỉ có hai người.

Mạc Lục thậm chí len lén nghĩ tới, nếu là thực tế không cách nào như nguyện có thể ở trong trò chơi liên tục tiếp tục như vậy cũng tốt...Chỉ tiếc, thực tế vẫn luôn rất tàn khốc.

Trong đội ngũ, Lòng ta hướng trăng sáng hoàn thành nhiệm vụ sư đồ cấp 30 sau, đột nhiên đối với tiểu đồ đệ nói:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Tiểu Nguyệt, ta trong khoảng thời gian này cũng sẽ bề bộn nhiều việc, khả năng không cách nào lên trò chơi nữa. Ta sẽ chờ dẫn vài người bằng hữu dẫn đồ đệ đi, về sau nếu như là cần cũng có thể tìm bọn họ hỗ trợ.”

Trước máy tính Mạc Lục chứng kiến đoạn văn này rõ ràng sửng sốt.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu nương máng]: “Trăng sáng sư phụ, vậy ngài sau khi hết bận còn có thể online sao?”

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Ngô, cũng chưa biết...”

Đến lúc đó xuất ngoại sẽ phải bận rộn hơn đi... Hướng Mãn nhìn hình ảnh trong game, chẳng biết tại sao đột nhiên có chút không ổn. Kỳ thật chơi game đến bây giờ, ngoại trừ cái đồ đệ mới quen này hắc thật đúng là không có gì để nghĩ.

Mà lúc đó trước máy Mạc Lục bởi vì câu nói của Hướng Mãn đột nhiên khổ sở muốn khóc. Hóa ra nó đến thực mau...1 chút chung giữa bọn họ cuối cùng cũng muốn biến mất. Từ nay về sau, người này cùng nàng thật sự lại không khả năng gì.

Nghĩ tới đây, Mạc Lục chớp mũi đau xót, nước mắt rốt cuộc không nén được, lách cách lách cách rơi xuống, làm ướt bàn phím.

Lòng ta hướng trăng sáng gặp đồ đệ thật lâu không nói, cho rằng nàng lo lắng không có người mang mình đi thăng cấp, vì vậy nói:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Tiểu Nguyệt, đợi lát nữa ta dẫn đồ đệ đi làm quen vài người bằng hữu, về sau để bọn họ dẫn đồ đệ thăng cấp, không cần lo lắng không có người hỗ trợ chém quái. Sư phụ cũng liền không cần lo lắng đồ đệ sẽ bị người khác khi dễ, hắc.”

Câu nói cuối cùng kia hắc rõ ràng là dùng giọng điệu nói giỡn mà nói, nhưng Mạc Lục lại bởi vì một câu nói kia, nước mắt càng rơi càng nhiều

Trong tích tắc, nàng đột nhiên hiểu hắc tại sao lại rời đi cái trò chơi này... Nàng rõ ràng biết rõ hắc làm ra quyết định đều đã định, sẽ không sửa đổi. Nhưng nàng chính là ngăn không được nước mắt... Hoặc có lẽ vì hắc vĩnh viễn sẽ không biết nàng đối với hắc này 751 ngày lẫn đêm niệm tưởng...

Cho phép mê hoặc...

Lại có lẽ vì dự cảm đến giữa nàng và hắc từ đó mỗi người 1 phương, núi cao biển lớn xa tít chân trời..

Lại không liên hệ với nhau.

Mạc Lục cuối cùng vẫn đi theo ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ đi gặp vài người bằng hữu của hắc. Hai nam một nữ. Theo thứ tự là lv 73 Kẹo đường, lv 74 Cô gái bán lão diêm cùng với lv 70 Thượng Quan du.

Này ba người nhìn thấy người kia lv 30 tên ‘Trăng sáng chiếu nương máng’ đều biểu hiện ra nhiệt tình rất lớn, rồi rít cổ họng bảo đảm nói sẽ thật tốt che chở nàng. Mạc Lục mặc dù nhớ tới mấy cái ID quen thuộc này là trước kia giúp mình kéo bè kéo lũ đánh nhau lại không có tâm tình gì, từ đầu tới cuối cũng không nói vài lời. Chỉ là theo sự phụ lời nói, đem ba người này thêm vào list hảo hữu.

Bất quá ba người này tựa hồ cũng biết Lòng ta hướng trăng sáng khả năng không lên trò chơi, tại kênh đội ngũ lại xác nhận một lần.

[tổ đội] [cô gái bán lão diêm] : thật sự quyết định tiếp tục chơi?

[tổ đội] lòng ta hướng trăng sáng : có lẽ có rảnh rồi còn có thể online nhìn 1 chút...

[tổ đội] kẻo đường : () người người này thiệt là! ! Nói không chơi cà không chơi... Cũng không nghĩ tình bạn bè chúng ta đã lâu như vậy! !

[tổ đội] [Thượng Quan du] : / (o)/... Trăng sáng, người đi, chúng ta đã chiến thiếu chủ lực...

[tổ đội] [lòng ta hướng trăng sáng] : không quan hệ, đồ đệ của ta không phải sao? Mấy người các người thật tốt bồi dưỡng một chút, tương lai nhất định có thể có một đại tác phẩm

~[tổ đội] [trăng sáng chiếu mương máng] : > < trăng=" " sáng=" " sư=" " phụ=" " ta=" " sẽ=" " nhớ=" " tới=" " ngài...=" " ngài=" " có=" " thời=" " gian=" " nhất=" " định=" " phải=" " trở=" " lại=" " ngó=" " ngó=" " đồ=" " đệ=" " đáng=" " yêu=" " là=" " muội=" ">

[tổ đội] [lòng ta hướng trăng sáng] : ừ, có thời gian, sư phụ sẽ lên. Cho nên hảo hảo luyện cấp, đừng đến lúc đó gặp lại cấp bậc của muội còn dừng lại tại nguyên chỗ nha

~[tổ đội] [trăng sáng chiếu mương máng] :... (_)... Biết rồi...

...

Tối hôm đó, Lòng ta hướng trăng sáng một mình mang theo tiểu đồ đệ đi xoát phó bản chém quái làm nhiệm vụ 1 sư phụ. Mãi cho đến khi thời gian nhảy qua mười hai giờ, lại nhảy qua rạng sáng, hai giờ, ba điểm.

Tiểu đồ đệ lác mình một cái thành 40.

Kiểm khách lên lv 73 rốt cục nhện không được đối với tiểu đồ đệ nói:

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Tiểu Nguyệt, đã rất trễ, nên out đi ngủ.”

Mạc Lục liếc hạ góc phải phía dưới thời gian, do dự hồi lâu, mới rốt cục phát cái

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng] “Ok”.

[mật ngữ] [Trăng sáng chiếu mương máng]: “Sư phụ ngủ ngon.”

[mật ngữ] [Lòng ta hướng trăng sáng]: “Ngủ ngon.”

Cùng nói ngủ ngon sau, hấn so với nàng out trước. Nhìn xem thân ảnh kiểm khách biến mất tại nguyên chỗ, Mạc Lục lại một mình quay đầu, đi một lần con đường lúc trước bọn họ đi qua...

Về sau acc ‘Trăng sáng chiếu mương máng’ nàng có on lên qua mấy lần, nhưng vẫn không có lên cấp 45.

Bọn ‘Kẹo đường’ đã từng hỏi nàng vì cái gì không thăng cấp? Nàng cười cười không trả lời. Kỳ thật, nàng chỉ là ngại thẹn cho rằng không lên tới bốn mươi lăm quan hệ giữa nàng và hấn sẽ liên tục tồn tại. Cho dù sau này có thể sẽ không thấy hấn còn online nữa.

23. Chương 24: Giang Hồ Cứu Cấp

Hôm sau buổi trưa ánh mặt trời trên cao chiếu rọi đến tận trên mặt, Mạc Lục bỗng nhiên bình tĩnh, chỉ là đầu còn có chút chưa tỉnh táo.

Mạc má má gõ cửa gọi con gái rời giường ăn cơm, bởi vì không thấy có tiếng đáp lại dứt khoát đưa tay mở cửa, ai ngờ vừa mở cửa ra đã nhìn thấy con gái mình từ trước đến nay thông tuệ rõ ràng ngây ngốc ngồi ở trên giường...

Mạc má má cảm thấy hết sức ngạc nhiên, đi lên trước bàn tay dò xét dò cái trán, sau đó rồi so với nhiệt độ trán mình.

Đo xong sau, Mạc má má thu tay lại, thầm nói:

“Không có nóng lên nha...”

Mạc Lục vốn là bị cử động của mẹ khiến cho có chút buồn bực, nghe được giọng mẹ nói thầm sau, cái trán bốc lên hắc tuyến. -_-|||

Chỉ là còn chưa chờ đến nàng lên tiếng cãi lại, Mạc má má lập tức hạ lệnh:

“Mau đi rửa mặt sau đó ra ăn cơm!”

Mạc má nói xong liền bước chân thật nhanh ra khỏi phòng ngủ con gái, lưu lại một mặt Mạc Lục không nói gì .

Ăn cơm xong, Mạc Lục theo thói quen mở máy tính, trèo lên QQ, lên game.

Sau đó nàng mới chợt nhớ tới người kia sẽ không chơi game nữa... T T đột nhiên không có động lực.

Nhìn hình ảnh game lại ngẩn người hồi lâu, cho đến khi góc phải qq lảo liên nháy không ngừng cũng chưa phát giác. Cuối cùng bị đình 1 tiếng gọi hoàn hồn.

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “(o)? Tiểu Lục, bạn đang làm gì thế ? Trong bang phái kêu cả buổi cũng không phản ứng? ? ?”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Tiểu Lục... Nghe được tiếng gọi thăm thiết của em không? ? ?”

Nước biếc người ta quần: “... Chuyện gì?”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “không có việc gì thì không thể tìm tỷ sao?”

Nước biếc người ta quần: “(~ o ~)Y có thể có thể, nhưng là tiểu tuyết a... Em cắt đứt suy tư của lão nương! ! ! ! !”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “(o) a! Nghĩ gì nghĩ nhập thần như vậy? Chẳng lẽ là vấn đề đàn ông?”

Mạc Lục chứng kiến vấn đề này, nghiêm trang đáp: “Đúng vậy, đáng tiếc bị em cắt đứt! Suy nghĩ thật kỹ như thế nào đền bù tổn thất cho lão nương đi! ! ! !”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết chứng kiến cái câu trả lời, lập tức phát cái biểu tượng ngậm miệng, giọng khoa trương nói: “Ôi mẹ nó! Tiểu Lục - - té ra tỷ thế mà lại tư xuân !”

Nước biếc người ta quần: “(_)# tư cái đại đầu quỷ nhà em “

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “(*___*) hì hi... Bề ngoài phủ nhận sao, mùa đông mới đến, mùa xuân còn rất xa...”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Đến đến, nói nhanh một chút xem là thực tế hay là trong game?”

Bát quái quả nhiên là bản tính của con gái... Mạc Lục vỗ trán, sau đó thử bắt đầu nói sang chuyện khác.

Nước biếc người ta quần: “Tiểu tuyết, nghe nói hôm nay bắt đầu hoạt động nhiệm vụ thường niên?”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Là thế... đợi lát nữa chúng ta đội đi đi ~ “

“OK~” Mạc Lục cho rằng ậy cho qua, đang âm thầm mừng rỡ, ai ngờ đối phương lại bay ra câu tiếp.

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Tiểu Lục, mùa xuân của tỷ rốt cuộc là thực tế hay là game? Cùng trong trường hả? Hay là vị nào trong bang mình? Vị nào trong bang? Hòa thượng? Đạo sĩ?... Hay là núi xanh?”

O___O “... Mạc Lục khoe miệng co giật. Còn Núi xanh... Xanh cái đầu nhà bà,đồ tiểu bạch.

Nước biếc người ta quần: “Tiểu tuyết, loại người như em suy nghĩ theo phương pháp khi gió gì thế! Mấy kẻ trong bang mình có mấy cái, vẫn là lưu cho cô nương khác đi! Mùa xuân của lão nương, còn chưa nở hoa! ! ! ! !”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Gì kia, tiểu Lục a... Kỳ thật.. tỷ là bị kích thích đi?”

Nước biếc người ta quần: “- - P! ! ! !”

Hai người nói chuyện phiếm hàn huyên tới nửa giờ, Mạc Lục đột nhiên bị âm thanh trong tai nghe bị trắng kinh đến. Vừa mở ra màn hình, phát hiện acc mình nằm bị ai trên mặt đất...

Đối với máy tính vẽ mặt bi phần Mac Luc rất cục làm cái quyết định.

Thiên Sơn Điều Phi Tuyền: “{{{ () }}}...”

phong vân OL tổ đội năm người trừ Mạc Lục và Hòa thượng thịt rượu lv 69, Thiên Sơn Điểu Phi Tuyệt cấp 48 còn có một van Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi lv 65.

Sự thật chứng minh, Mac Luc suy đoán là rất chuẩn xác.

Mạc Lục mở ra list hảo hữu, phát hiện một người duy nhất max level hảo hữu than ái Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí, thành lình online.

Vừa rồi cùng thành viên trong bang tổ đội tiếp nhiệm vụ tam quái Nguyệt Hắc Phong Cao nhìn thấy tin tức này rất nhanh pm lại?”.

[mât ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : --||... Chờ ta hắc hắc...

Sau khi nói xong, không đề ý tới đồng đội trên chọc gù, hắn rút khỏi đội ngũ, đón lấy lời mời pt của Nước biếc người ta quần phát tới.

Hai phút sau, Nguyệt Hắc Phong Cao hoàn thành qua quái hùng quái cùng hồ yêu, cười ngựa đi vào đánh xà yêu 3 đầu.[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : cùng hưởng nhiệm vụ

Cùng hưởng nhiệm vụ sau, Nguyệt Hắc Phong Cao bắt đầu đông thủ giết quái.

[tỏ đời] [Hòa thượng rượu thịt]:... Nguyệt Hắc Phong Cao? Là Nguyệt Hắc Phong Cao trên BXH kia hả? ?

[tổ đôi] [Hòa thương rượu thịt] :... Nói, Nguyệt Hắc Phong Cao vì sao sẽ đến giúp chúng ta giết quái? ? ?

[tổ đội] [vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi]: cái này, hẳn là trùng hợp đi...

[tổ đội] [Hòa thượng rượu thịt]: lau, trùng hợp cái P. Vậy tại sao nhiều đội ngũ như vậy không vào, lại vào pt chúng ta?

[tổ đội] [vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi]: đó cũng là trùng hợp...

Nguyệt Hắc Phong Cao vội chém quái, Mạc Lục vội cùng nhau hỗ trợ, còn có một người hoàn toàn ở ngoài tình hình Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết đang nhìn đến trong đội ngũ nói chuyện phiếm sau mờ mịt hỏi câu:

[tổ đội] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết] : có người hỗ trợ thật là tốt đó chứ?

[tổ đội] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết]: chúng ta chú trọng chính là kết quả! Quá trình đều làm mây bay... oa...

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]:...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:...

[tổ đội] [Hòa thượng rượu thịt]:...

[tổ đội] [vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi]:...

Nguyệt Hắc Phong Cao đang trên đường làm nhiệm vụ, không cẩn thận cùng pt vừa rồi cùng làm nhiệm vụ này gặp thoáng qua. Quân tử ái tài chứng kiến Nguyệt Hắc Phong Cao bên cạnh người chơi gọi Nước biếc người ta quán sau, khê khiêu mi.

[tổ đội] [kiến quang chết] : di... Vừa rồi người kia không phải là nguyệt Đại ca sao? ? ?

[tổ đội] [Tần lúc trăng sáng] : đúng ta cũng vậy thấy Nguyệt đại ca...

[tổ đội] [đêm khuya người cao || triều] : nói... Nguyệt ca lúc nào biết người của Phong hoa tuyết đại ?

[tổ đội] [quân tử ái tài] : ừ, trước đó không lâu.

[tổ đội] [Tần lúc trăng sáng]: (o) oa! Quân đại ca, huynh biết chút ít tin tức gì sao?

[tổ đội] [đêm khuya người cao || triều]: cầu xin tin tức!

[tổ đội] [kiến quang chết]: ôi mẹ nó! Quân đại ca, tri tình bất báo không phải là quân tử a! ! ! (L: là có việc lớn như vậy không báo, không phải là quân tử)

[tổ đội] [Tần lúc trăng sáng]:...

[tổ đội] [đêm khuya người cao || triều]:...

[tổ đội] [quân tử ái tài]:... Tiểu Quang...

[tổ đội] [quân tử ái tài]:em học trung văn quả là giỏi...

Lại nói, Nguyệt Hắc Phong Cao một đôi nhân mã thành công hoàn thành nhiệm vụ sau, Mạc Lục trực tiếp giải tán đội ngũ, mọi người muốn làm sao thì làm đi.

Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết bị Núi xanh vẫn như trước gọi đi phó bản.Hòa thượng bị đạo sĩ gọi đi làm Chu thường. Mà ‘Vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi’ tất bị ‘Chim nhỏ ưu thương’ cùng với ‘Hắc Miêu’ gọi đi làm nhiệm vụ.

Còn dư lại Mạc Lục một lần nữa tiếp nhận lời mời pt của ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ cùng đi làm q biển ảo.

Mạc Lục mắt nhìn rất hắc y thích khách nhàn nhã, nhin không được tại kênh đội ngũ hỏi:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán] : “Côn đồ, ngươi dù sao thân là phó bang chủ của ‘Thương Sơn hoàng hôn’ lại rảnh rỗi như vậy sao?”

Nguyệt Hắc Phong Cao chứng kiến vấn đề của nàng, vẻ mặt lên mặt:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : Người “Thương Sơn hoàng hôn tài ba nhiều như vậy, ở đâu cần ông đây động thủ ~ “

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “... Nhưng thật ra là chính người lười đi... Dem chuyện đều giao cho bang chúng tự làm, cho nên mới rảnh rỗi như vậy...”

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Hừ, tiểu Lục, mi là ghen ghét đi ~ “

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “Lau, lão nương không có việc gì ghen ghét người làm gì thế!”

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Đừng tưởng rằng ông đây không biết, mi làm phó bang chủ của ‘Phong hoa tuyết đại’ cực kỳ vất vả đi? Ngày ngày muốn tìm người tổ đội đi phó bản, trong bang ai thiếu đồ đều tới tìm người đi? ? ?”

Mạc Lục nghĩ: Kỳ thật lời nói của hắn có chút khoa trương... Cũng chỉ là hỗ trợ tổ đội phó bản làm nhiệm vụ các loại...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “__ nói tiểu Lục này...”

Mạc Lục chứng kiến Nguyệt Hắc Phong Cao đột nhiên xuất hiện mặt tươi cười, vô ý thức cảnh giác hỏi câu:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “Người lại muốn làm gì?”

-_-||| Nguyệt Hắc Phong Cao thấy nàng nói, vẻ mặt hắc tuyến. Hắn liệu sẽ đối với kẻ kia làm gì?... Hơn nữa cho dù muốn cũng phải tìm vị cô nương ra tay ! Hắn cũng không phải đầu óc có bệnh...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “(#) Móa! Không lẽ trong lòng mi, hình tượng ông đây lại như thế sao? ? ? ?”

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “Ồ, không tệ lắm, còn tự biết mình thế nào!”

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Lau, hảo tâm muốn mời mi tới bang chúng ta mà lại hiểu lầm ta như thế. Coi như quên đi, mi là đồ mất mùa...”

Mạc Lục bị hắn nói có chút đuối lý, lập tức trấn an nói:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “Aha, còn đồ, kỳ thật người hiểu lầm lão nương... Hơn nữa hai ta đều quen như vậy, chỉ đùa một chút thôi, đừng để ý a... (> <)=””>

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Không có thành ý!”

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Mỗi lần cần giúp đỡ đều nói hai ta quan hệ tốt, vừa nghiêng đầu liền làm bộ như không biết ta, ông đây coi như nhìn thấu người!”

Ngồi trước máy tính Mạc Lục vô thức sờ sờ mũi, cười khan nói:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: “Hắc hắc hắc, người lại hiểu lầm lão nương... Hai ta quan hệ không phải là càng ngày càng tốt sao? Về sau có bất kỳ ý gì ngài nói một câu tiểu nhân lập tức lên núi đao xuống biển lửa, nửa câu không oán hận!”

Lời của nàng như vừa ý nguyện Nguyệt Hắc Phong Cao, vì vậy người nào đó khóe môi mỉm cười nói, gõ bàn phím câu:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Ta thấy được!”

25. Chương 26: Yy (tự Sướng)

Kể từ Mạc Lục hào ngôn chí khí nói qua câu “Nguyện ý lên núi đao xuống biển lửa không oán” sau, người nào đó thái độ lập tức chuyển biến hơn 180 độ. Có phó bản cũng sẽ lôi kéo nàng cùng đi, còn chủ động mang nàng đi thăng cấp. >o

Mạc Lục thụ sủng nhược kinh đồng thời lặng lẽ ở trong lòng đắc ý chính mình thú nhận thật là tốt. Đối với Nguyệt Hắc Phong Cao người thích mềm không thích cứng, lời hữu ích không chỉ phải nói, hơn nữa phải nói thật nhiều.

Nhưng mà nàng không biết là, Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí sở dĩ tốt như vậy, hoàn toàn là bởi vì muốn thám thính thực hư chuyện người kia có phải nhân yêu hay không.

Vì vậy ngày nào hai người đi phở bản thời điểm, hồng y nữ hiệp cùng hắc y thích khách trong đội kênh chat đột nhiên bay ra đối thoại thể này

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: (*@ @*) oa ~ còn đồ ~ ta thấy người vừa rồi quả thực suất ngây người!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đó là ~ đương nhiên, cũng không nhìn một chút ta đây là ai! Mi nghĩ BXH dùng để đẹp thôi sao?

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: hắc hắc hắc, còn đồ, bắt đầu từ bây giờ người liền làm thần tượng của lão nương! ! !

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: (o)/ ơ a, nếu đã nói là thần tượng, thần tượng nói 1 cái yêu cầu, là fan sẽ không có ý kiến chứ?

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: yêu cầu gì cứ việc nói

~[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: __ lão nương nhất định tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: yêu cầu kỳ thật rất đơn giản, hỏi trước người có số YY không?

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán] :... YY? Là đồ gì?

... Chứng kiến câu nói của đối phương, Nguyệt Hắc Phong Cao hết chỗ nói rồi. Phàm là chơi game online cơ bản không có người nào không biết YY (tự sướng) công cụ nói chuyện phiếm...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: __||| không phải chứ, mi chơi game lâu như vậy, thậm chí ngay cả YY cũng không biết? ? ? Thật mất thể diện! ! !

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]:...

Mạc Lục nhìn hần nói nghiêm trọng như vậy, lập tức tìm tòi một chút. o ()o

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]:... Lão nương tìm... thì ra là công cụ trò chuyện...

[tổ đội] [Nước biếc người ta quán]: Đây là tại sao? Tưởng là gì quan trọng, hóa ra chỉ là công cụ nói chuyện tán gẫu!

Nguyệt Hắc Phong Cao tiếp tục không nói gì! o ()o

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi không biết số YY của bang phái mi? ? ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: hay bang mi chẳng lẽ cũng không có dùng YY tán gẫu? ? ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : bang chiến không lẽ không dùng YY tổ chức, sắp xếp? ? ?

(o)...

Đối diện với mấy cái vấn đề này, Mạc Lục đột nhiên có chút không xác định lắm. Vì vậy nàng mở ra khung chat với bạn tốt Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết, hỏi rõ ràng.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán] : tiểu Tuyết này, bang mình có dùng YY không?

[mật ngữ] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết] : cái này a... Có lẽ khả năng đại khái giống như...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: (#) vậy rốt cuộc là có hay không có ?

[mật ngữ] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: ngại... Nếu như nhớ không lầm, hẳn là có...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: được rồi, YY số bao nhiêu? ? ?

[mật ngữ] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]:... Hình như là 2@# \$%...

[mật ngữ] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyết]: ách, không đúng, hình như là 41X@# \$...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: __-# đại ngu ngốc! Núi xanh có phải hay không tại bên cạnh em? ? ? Sao không mở miệng hỏi một chút? !

... Vì vậy ba mươi giây sau, thân là phó bang chủ của Phong hoa tuyệt đại Mạc Lục rốt cuộc biết số YY của bang phái mình! -_-|||

Ngay sau đó nàng bắt đầu có chút bực mình đáp lời Nguyệt Hắc Phong Cao .

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: Bang phái lão nương đương nhiên có YY ! Chỉ là lão nương cảm thấy được cái kia quá phiền toái, cho nên không có đăng kí!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: =_= mi xác định không phải là bởi vì không biết dùng YY như thế nào... ?

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần]: đương nhiên không phải thế! ! ! ! ! Lão nương loại người có IQ cao sao lại không biết cơ chứ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: thiệt hay giả? Nếu như là có thể ở mi hãy trong hai phút trong xuất hiện ở YY, ông đây liền tin tưởng mi!

Đón lấy 1 chuỗi số của Nguyệt Hắc Phong Cao, sau đó lại bổ sung một câu:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Nếu như mi làm sẽ không được, thì không sao, ta đây cũng sẽ không xem thường mi~ “

rz rõ ràng làm phép khích tướng.

Đáng tiếc thông minh như Mạc Lục từ nhỏ đến lớn không chịu được chính là phép khích tướng. Vì vậy, nàng đầu càng nóng, cũng không còn cẩn thận suy nghĩ gì lập tức liền gõ bàn phím nói:

[tổ đội] [Nước biếc người ta quần] “Ai nói lão nương sẽ không? ! Nhà ngươi chờ!”

Nói xong, Mạc Lục lập tức download YY, lập tài khoản trèo lên. Thời gian vừa vặn, hai phút.

Mạc Lục ấn F2, có chút đặc ý mở miệng:

“Côn đồ, như thế nào?”

Nguyệt Hắc Phong Cao ngồi trong phòng YY, giờ phút này chỉ có hấn cùng với Mạc Lục hai người.

Cho nên Mạc Lục vừa mở miệng, hấn lập tức bị giật mình.

Cái thanh âm này... Cái thanh âm này... ngọt mềm... Rõ ràng chính là âm thanh con gái (_)?

> < có=“” kẻ=“” trước=“” máy=“” tính=“” giống=“” như=“” bị=“” thiên=“” lời=“” bổ=“” trúng=“” người,=“” nằm=“” đơ=“”>

Trong khi đó Mạc Lục chờ trong chốc lát không nghe thấy tiếng nói chuyện, có chút bực mình mở miệng nói thúc giục:

“Uy! Côn đồ, nhà ngươi có nghe thấy lão nương nói chuyện chứ? Nghe thấy nói một tiếng ...”

Người nào đó tiếp tục nằm đơ .

YY tiếp tục an tĩnh hồi lâu, đang khi người nào đó một lần cho rằng vừa rồi chính mình nghe nhầm , trong tai nghe rõ ràng lần nữa vang lên 1 giọng ngọt ngào mà mang theo mềm mại:

“Di ~ chẳng lẽ tai mình mạch bị hư? Không đúng, mới vừa mua không bao lâu ...”

Là vừa vặn Nhạc mỗ gần như khôi phục người, lần nữa tựa như thiên lôi bổ trúng, sụp đổ. Hấn gõ một nhóm lớn kí tự phát đưa qua, đang thử tai nghe Mạc Lục lập tức hung hiểm nói:

“Làm cái P ! Gọi lão nương nói, chính nhà ngươi rõ ràng tại đây viết chữ! ! !”

Nhạc Hề nghe trong tai nghe, mấy giây sau đột nhiên nặng nề vỗ đầu mình một chút. Vì sao hấn sẽ cảm thấy dù cho cái thanh âm này hung dữ, vẫn để cho người khác cảm thấy dí dỏm a a a a - -

(_) lần này xong đời

~Nhất thời nhin không được, hấn vô cùng chán nản thất vọng đối với tai nghe kêu một tiếng:

“Tiểu Lục...”

Mạc Lục vốn là nổi cơn tam bành nghe được thanh âm của hắn đột nhiên hơi sững sờ. Cái thanh âm này rõ ràng ôn thuận... Cùng nàng nghĩ có sự khác rất lớn... Không, quả thực là kém nhiều lắm! Ách, so với nàng tưởng tượng thật sự là dễ nghe nhiều lắm! !

Hắng giọng một cái, Mạc Lục hỏi:

“Tại sao?”

Người nào đó tiếp tục rối ren: “Mi vì sao sẽ là giọng nữ a? ? ?”

Lại là luận điệu cũ rích nói chuyện bình thường, Mạc Lục cực độ không nói gì trở về câu:

“Vậy mi lại vì sao sẽ là nam? ? ?”

Người nào đó tiếp tục không nói gì.

Mạc Lục cũng không nói.

Hai người tương đối không nói gì trong chốc lát, thời gian đã nhảy qua rạng sáng lâu rồi. Mạc Lục rốt cục đối với này tai nghe nói: “Lão nương logout đi ngủ! Có việc ngày mai nói sau!”

“... Được rồi, ngủ ngon.”

Chờ Mạc Lục out sau, Nhạc Hằng vẫn đối với máy tính sững sờ đột nhiên đầu linh quang chợt lóe sau đó mặt mày buồn bã lộ ra một cái nụ cười to. Hắn đã quên trên đời này còn có phần mềm thay đổi giọng... Ha ha ha ha ha hắc, đêm nay rốt cục có thể ngủ an ổn

~~ ()/

~Bất quá ngày mai nhất định phải đi hỏi thăm kia đến tột cùng vì sao dùng phần mềm thay đổi, mà thanh âm này tương đối tốt nghe !

26. Chương 27: Ăn CƠM

Đáng tiếc ngày hôm sau người nào đó không có đợi được ‘Nước biếc người ta quán’ login, bởi vì trên thực tế Mạc Lục buổi sáng chưa tới mười giờ đã bị cậu Dương Dũng Huy mình gọi một cú điện thoại ra cửa.

Mạc Lục thậm chí cũng không lên tiếng hỏi vì chuyện gì, cậu liền cúp điện thoại. Nàng liền nghe đến cậu báo một chuỗi địa chỉ cùng với giọng nó.

” Ăn mặc đẹp mắt hãy ra cửa”... o ()o

Bởi vì cha mẹ ra cửa thăm người thân, cho nên trong nhà chỉ có một mình nàng. Vốn là cho rằng có thể ngủ một giấc ngủ thẳng, không nghĩ tới nửa đường nhảy ra Trình Giảo Kim a a a...

Mạc Lục mới mặc kệ nhiều như vậy, rửa mặt xong sau, tùy tiện đem tóc quần buộc cái đuôi ngựa, mặc lên áo khoác thật dày vội vội vàng vàng ra cửa.

Bên ngoài ánh mặt trời không biết chạy đi đâu, ngày về âm u. Gió rét đập vào mặt, Mạc Lục hàm răng run lên.

(#) Ài! Cậu thiệt là, ra cửa cũng không chọn ngày trời tốt! Mạc Lục vừa đứng ở ven đường gọi taxi vừa ở trong lòng oán hận.

Đợi gần hai mươi phút mới rốt cục gọi được một xe taxi, đợi đến khi nàng tới được nhà hàng cậu nói lúc đó đã là mười một giờ.

Báo ra số ghế lô sau, nhân viên phục vụ lập tức dẫn nàng đi vào bên trong.

Mạc Lục sau lưng nhịn không được oán thầm, coi như là phải gọi nàng tới dùng cơm cũng không cần thần thần bí bí như thế...

Nhưng là đợi đến cửa mở ra, nàng tại chỗ liền tròn tròn mắt.

- - trong đó chưa thấy ai đã mà lại là Hường Mãn sư huynh rất nhiều ngày không thấy...

(@ @)

~Nàng xem như rõ ràng vì sao Dương đồng chí sẽ thần bí như vậy ! Còn gọi nàng ăn mặc xinh đẹp một chút... Mạc Lục cúi đầu liếc qua y phục trên người mình, nhìn không được rơi lệ đầy mắt... o (_)o...

Trong đó tổng cộng ngồi bảy tám người, trừ Hường Mãn, còn có bốn sư huynh đều là người sinh viên cậu chỉ dạy. Trong đó Hường Mãn ngồi đối mặt với cửa, cho nên nghe tới cửa có động tĩnh, hẳn vô ý thức ngẩng đầu nhìn sang. Lúc nhìn thấy Mạc Lục khẽ sửng sốt .

Mạc Lục có chút lúng túng đứng ở cửa, tiến cũng không được đi cũng không được. Này rõ ràng chính là tiệc tạ sư, nàng một người từ bên ngoài đến gom góp náo nhiệt a... Thực không hiểu nổi lão Dương đồng chí nghĩ gì! b đổ mồ hôi

Bởi vì ở đây vài người ít nhiều gì cũng biết quan hệ của Mạc Lục cùng lão sư, cho nên nhìn thấy nàng thời điểm cũng không nghĩ lạ. Cùng phòng với Hường Mãn Tôn Vĩ bí mật cùng Mạc Lục giao tình tương đối sâu dày, cho nên vừa thấy được nàng lập tức chào hỏi:

“Sư muội đó hả, đến đến, cùng nhau ăn cơm a.”

Mạc Lục hướng hắn cười cười, sau đó len lén trừng mắt đến lão hồ ly Dương đồng chí.

Tiếp thu được ánh mắt tức giận Dương Dũng Huy lập tức đối với đang ngồi sinh viên nói:

“Thầy đến kêu tiểu Lục hỗ trợ đến cầm đồ, các trò ăn trước đi, thầy đi một chút sẽ trở lại.”

Ngồi bên cạnh hắn Hường Mãn cũng mở miệng nói:

“Lão sư, để Mạc sư muội cùng nhau dùng cơm đi, nhiều người thêm náo nhiệt điểm.”

Dương Dũng Huy gật gật đầu, sau đó đứng dậy hướng phía cửa Mạc Lục bị lôi đi đến.

Mạc lục đã sớm lui đến ngoài cửa đương nhiên cũng nghe đến lời mà Hường Mãn nói, chỉ là câu Mạc sư muội kia nghe rất cuộc thấy xa cách. Bất quá trước điều quan trọng nhất chính là lão Dương đồng chí đến tốt cùng gọi nàng đến vì cái gì!

Dương Dũng Huy vừa ra cửa, lập tức nhủ mi:

“Tiểu nha đầu, cậu không phải là bảo cháu cách ăn mặc xinh đẹp một chút sao?”

Mạc Lục không để ý hắn, chỉ là hạ thấp giọng chất vấn:

“Uy, cháu nói lão Dương này, cậu rốt cuộc gọi cháu tới làm gì nha? Lãng phí giấc ngủ ngon của cháu!”

Nàng mới vừa nói xong, đầu lập tức bị người nào đó hung hăng gõ một cái.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyệt Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! (_)

Dương Dũng Huy quắc mắt trừng mi nói:

“Không có lương tâm nha đầu chết tiệt kia, cậu đây không phải là nhìn cháu thăm mền A Mãn lâu như vậy đều không có động tĩnh gì, muốn nhân cơ hội cho cháu có cơ hội hay sao? Bảo cháu ăn mặc đẹp mắt điểm, là hi vọng cháu lưu cho đối phương 1 cái ấn tượng tốt đẹp. Ai biết thật là, thôi lếch thếch liền ra cửa...”

Mạc Lục vuốt vuốt đầu, vẻ mặt vô tội nói: “Cháu nào biết a, ai bảo cậu ở trong điện thoại không nói rõ ràng?”

“Thật tốt nắm chặt cơ hội nha, A Mãn tiểu tử này tiền đồ tươi sáng, thừa dịp trước khi hắn xuất ngoại mau đem hắn thu phục!”

“...” Mạc Lục không nói gì. (_) nàng là rất muốn đem Hường sư huynh đoạt tới tay a, nhưng vấn đề là đối phương không muốn làm cho nàng làm cho...

Đương nhiên cuối cùng Mạc Lục vẫn là cúi đầu đi theo đằng sau lão Dương. Bởi vì vì cơ hội khó được bày ngay trước mắt, nếu như không thử một chút liền buông tha đều là ngu.

Vào phòng sau, Tôn Vĩ lập tức ngoắc kêu Mạc Lục ngồi bên cạnh hắn, Mạc Lục nhìn thoáng qua vị trí hắn, đúng lúc là giữa hắn cùng với Hướng Mãn. Nàng hai lời chưa nói, cười tủm tỉm tới ngồi.

Tôn Vĩ nhìn chăm chăm y phục trên người nàng nhìn một lát, rốt cục nhịn không được hỏi:

“Sư muội, hôm nay có lạnh như vậy sao?”

Mạc Lục vừa ăn đồ vừa gật đầu:

“Lạnh chết người đi được!”

Tôn Vĩ bị câu trả lời của nàng ghen đến:

“Sư muội, em đến tột cùng sợ lạnh đến độ nào...”

Lão Dương đồng chí nghe được đối thoại của hai người bọn họ, cười cười đáp:

“Nha đầu kia là sinh non, khi còn bé thể chất kém, thường xuyên ngã bệnh, tất cả mọi người cho rằng không sống nổi. May mà, hơn hai mươi năm qua rồi, cũng lớn, thành 1 cô bé hoạt bát nhảy loạn, chính là cứ mùa đông liền kêu lạnh.”

Hướng Mãn nghe xong, rốt cục đối với Mạc Lục nói: “Mạc sư muội, thể chất đã như vậy, bình thường càng cần phải rèn luyện nhiều hơn.”

Hướng Mãn sư huynh đây là... Quan tâm nàng? Mạc Lục ngẩng đầu hồ nghi nhìn hắn một cái, lại bị cái ân cần chột lóe trong mắt của hắn nhanh đến bịt đến, có chút ngây ngốc ứng thanh:

“Nha.”

Đề tài trò chuyện cuối cùng trở về nhân vật chính hôm nay – - Hướng Mãn.

Lần này liên hoan, một là ăn mừng Hướng Mãn được thông qua việc đến Mi học, hai là cảm ơn thầy giáo mấy năm dạy dỗ, ba là sắp chia tay mọi người. Chờ Hướng Mãn qua hết năm đi Mĩ, phỏng đoán cũng không biết là bao giờ gặp lại.

“Hướng sư huynh khi nào đi Mĩ?” Im lặng không lên tiếng hồi lâu Mạc Lục rốt cục mở miệng.

Hướng Mãn mím môi nghiêng mặt nhìn nàng, lại chỉ thấy nàng khẽ buông xuống đầu.

” vé máy bay ngày 6.”

“Nha...” Mạc Lục tiếp tục cúi đầu, vẫn luôn không có ngẩng đầu nhìn người bên cạnh. Đây là những câu cưỡi cùng trưa hôm đó cùng Hướng Mãn nói.

Cho đến bữa cơm này tan cuộc, trong lòng nàng muốn hỏi rất nhiều nhưng lại nói không ra lời.

Mạc Lục cúi gằm đầu vô tình cùng sóng vai với lão Dương đồng chí mà đi, lão Dương đồng chí về mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép chọc chọc gáy cháu mình

“Cơ hội 1 lần khó có được, cháu lại không biết đường nắm chắc! Thôi, về sau đừng nói cậu không giúp...”

Mạc Lục trầm mặc ở trong lòng mình làm tư tưởng, sau đó đang lúc mọi người đi ra khỏi nhà hàng sau, làm cái quyết định.

“Lão Dương đồng chí, đợi lát nữa về nhà, cháu tự mình đi về, cậu cứ kệ cháu.”

Dương Dũng Huy nhìn xem nàng về mặt thấy chết không sờn, khóe miệng giật giật,

“Về cẩn thận.”

Cuối cùng, đoàn người đều tự tản đi, lão Dương đồng chí cũng mở cửa xe rồi ly khai.

Mạc Lục đi theo sau lưng Hướng Mãn, rốt cục nổi lên dũng khí lớn tiếng kêu:

“Anh Hướng Mãn “

Đang định lên xe nghe tiếng gọi bước chân Hướng Mãn ộ hơi chậm lại, chậm rãi nghiêng nhìn xem nàng.

“Anh Hướng Mãn, em có lời muốn nói!” Giờ khắc này, nàng cùng hắn khoảng cách có vài bước, trên mặt nhưng lại kiên định chưa bao giờ có.

Hướng Mãn rốt cục hoàn toàn xoay người lại, nhưng không có tiến lên cũng không có lui về phía sau, chỉ là bình tĩnh nhìn nàng

“Mặc sư muội, có chuyện gì?”

“Em...” Mặc Lục còn chưa kịp toàn bộ đem lời từ đáy lòng mà nói toàn bộ nhưng lại đột nhiên nửa đường thoát ra Trình Giảo Kim. Nàng chỉ nghe phía sau mình đột nhiên vang lên 1 giọng nữ hô to “Hướng Mãn ca ca”, sau đó đã nhìn thấy Hướng Mãn nét mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng nụ cười biểu lộ cơ hồ hòa tan tuyệt lạnh, một chút xíu dừng khí cuối cùng của nàng rốt cục cũng biến mất như không còn.

“Tiểu Lạc, em tại sao lại ở chỗ này?” Ánh mắt Hướng Mãn rơi vào đạo thân ảnh từ xa đến gần.

Mà cô gái được Hướng Mãn gọi là tiểu Lạc, tiếng cười thanh thúy ngân 4 phía, thân mật nắm cánh tay Hướng Mãn

“Em cùng bằng hữu tới nơi này ăn cơm. Đúng lúc, Hướng Mãn ca ca anh có đi xe tới không, cho em đi nhờ 1 đoạn đường đi!”

Hướng Mãn đưa tay xoa xoa mái tóc của nàng, cau mày nói:

“Em uống rượu rồi?”

“Mới không có...”

... Hai người nói chuyện nhập thần, cũng không có phát hiện thân ảnh cô đơn kia rời đi.

Mặc Lục bước chân rối loạn ở trên đường cái mù quáng mà đi, mặt trời xuất hiện trong chốc lát cũng không biết trượt đi đâu. Gió lạnh len vào cổ, nàng nhin không được một hồi run rẩy.

Nàng không sao... thật sự. Bởi vì nàng phát hiện mình ngay cả nước mắt đều rơi không được.

Chỉ là có một loại hương vị khổ sở từ đáy lòng liên tục đến cổ họng tràn lên... Khó chịu hơn cả uống thuốc mười lần vạ lần...

Vấn đề nàng muốn hỏi rốt cục cũng không có cơ hội nói ra lời.

Anh có thích em không? Dù là một chút xíu...

Từ nay về sau.... những tình cảm này đều sẽ nát chôn sâu tại trong đáy lòng nàng.

Bạn thấy đó có rất nhiều thời điểm khoảng cách chỉ là trong gang tấc nhưng chính là đây bị ai.

27. Chương 28: Năm Mới

Thời gian rào rào trượt qua cực kỳ mau, nháy mắt tháng một sắp kết thúc. Không biết ai mở đầu, người trong bang rối rít tán gẫu chuyện những ngày qua.

[bang] [hòa thượng rượu thịt] : ca đây cứ đến lễ mừng năm mới liền buồn.

[bang] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyệt] : buồn gì ? Lễ mừng năm mới có người phát lì xì, thật tốt!

[bang] Hòa thượng rượu thịt]: tiểu hài tử xấu xa! Nói em không có lớn lên còn không thừa nhận! Lão ca chính là người mà trong miệng em là người phát lì xì!

[bang] [Thiên Sơn Diệu Phi Tuyệt]: -_-|||

[bang] [chim nhỏ ưu thương] : ai, cuối năm chuyện rất nhiều, không có thời gian quan tâm game.

[bang] [đạo sĩ] : chim nhỏ, em yên tâm, mấy người chúng ta sẽ thật tốt thay em trông coi Việt ca!

[bang] [thuật sĩ] : đúng vậy đúng vậy, vừa có gió thổi cỏ lay, chúng ta lập tức báo cáo cho em!

[bang] [nước biếc người ta quán] : chim nhỏ, Việt ca nếu là dám có nhị tâm, lão nương đứng mũi chịu sào thay tỷ chấm dứt hẳn!

[bang] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : phốc - -

[bang] [chim nhỏ ưu thương] : (_) các người yên tâm đi, hoa đại bên ngoài sao bằng hương hoa trong nhà

~[bang] [chim nhỏ ưu thương] : hơn nữa ta tin tưởng hẳn

~[bang] [vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi] : chim nhỏ tỷ cùng Việt ca thực là vợ chồng tình thâm ...

[bang] [Hắc Miêu không ngủ] : Việt ca nếu là không đáng tin cậy, trái đất cũng quá nguy hiểm!

[bang] [nước biếc người ta quán] : >o< hắc=“” miêu,=“” đến=“” lúc=“” đó=“” nếu=“” như=“” thực=“” như=“” vậy,=“” chúng=“” ta=“” mang=“” hành=“” lí=“” trở=“” về=“” hỏa=“” tinh=“” là=“” được=“”>

~[bang] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : () ỉnh 1 vé với

~... Trong bang cuối cùng vẫn còn bàn về chuyện thông tin diễn đàn nói là từ 1 -3 đầu năm sẽ có online tặng bảo rương cùng kinh nghiệm, bảo rương trong có tặng nhiều trân bảo, tóm lại đều là vài thứ cực phẩm mà nhân dân tệ cũng rất khó mua được, mặc kệ trong đó thiệt giả ai biết được! Trò chơi mục đích đơn giản là một cái: kiếm tiền! Nghĩ để cho bọn họ xuất huyết nhiều quả thực so với làm cho kẻ keo kiệt bỏ tiền còn khó hơn...

Chim nhỏ ưu thương on được 1 lúc liền out. Không khéo chính là, nàng vừa đi, Việt ca liền login.

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : ai, vợ ta ?

Hắn mới vừa nói xong, dưới đi theo một đồng lớn giống nhau như đúc trả lời:

[bang] [nước biếc người ta quán] : vừa đi...

[bang] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : vừa đi...

[bang] [hòa thượng rượu thịt] : vừa đi...

[bang] [Hắc Miêu không ngủ]: vừa đi...

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : (#) dựa, các người sao không kéo dài thêm trong chốc lát? Dầu gì chờ lão tử đến nói sau ! ! ! !

[bang] [đạo sĩ] : Việt ca, đó là vợ người cũng không phải vợ bọn ta...

[bang] [nước biếc người ta quán] : hắc hắc hắc, Việt ca, huynh chỉ cần đoạn thời gian này giữ mình trong sạch, tin tưởng chim nhỏ trở lại nhất định sẽ ban thưởng cho huynh

~[bang] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : đúng vậy đúng vậy

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : lau, trên đời này còn tìm được nam nhân kiên định không rời như ca ca?

[bang] [Hòa thượng rượu thịt] : kháng nghị ! ! Việt ca, người đây rõ ràng là trắng trợn châm chọc những kẻ độc thân quý tộc như bọn ta!

[bang] [thuật sĩ] : kháng nghị +1

[bang] [đạo sĩ] : kháng nghị +2

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : kháng nghị không có hiệu quả, bác bỏ thỉnh cầu!

...

Bằng Nhược login sau, tại trong bang hỏi “Có người hay không hỗ trợ ai cùng nhau đi phó bản?”, bất quá bởi vì trong bang nói chuyện phiếm, cho nên câu hỏi của nàng đoàn người cũng không thấy.

Núi xanh như trước online, bắt quá vừa rồi cùng Thiên Sơn Điều Phi Tuyệt cùng nhau đi phó bản, lần này ra khỏi phó bản mới có thời gian xem thật kỹ chuyện các thành viên nói. Sau đó chứng kiến lời nói của Băng Nhược không có người nào phản ứng sau, lập tức ở thế lực gõ chữ nói:

[bang] [nước biếc người ta quán] : “Mấy người đều rảnh rồi như vậy, giúp Băng Nhược cùng nhau đi phó bản!”

Băng Nhược vốn là có chút buồn bực, đang nhìn đến bang chủ đại nhân thay mình làm chủ buồn bực lập tức biến mất không còn một mảnh.

[bang] [Băng Nhược] : O (_)O ha ha ~ bang chủ V5! ! !

[bang] [nước biếc người ta quán] : hòa thượng, đạo sĩ, hiện tại cho 2 người có cơ hội cống hiến sức lực!

[bang] [hòa thượng rượu thịt] :... Không nói sớm, ca ca đây có chuyện phải ra khỏi cửa một chuyến a a a a...

[bang] [đạo sĩ] : b mờ hôi! Hắc Miêu vừa rồi bí mật bảo ta cùng đi làm nhiệm vụ a a a a a a...

[bang] [Băng Nhược] :... (_)... Thuật sĩ ca ca huynh có rảnh rồi hay không?

[bang] [thuật sĩ] : XD có a có a, bắt quá hai ta đi có điểm huyền. Việt ca dù sao ngài hiện tại cũng rất nhàn rồi đi, muốn không đi cùng? ? ?

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : OK~!

~[bang] [vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi] : TT mặc dù ta hiện tại chỉ là bình thường, nhưng là sớm muộn gì có một ngày ta sẽ biến thành máy bay chiến đấu!

Mọi người lặng yên...

Đứa nhỏ này yêu cầu cũng quá thấp đi,...

28. Chương 29: Iq

Kể tiếp mọi người đều tự mình đi làm nhiệm vụ, Mạc Lục xem thấy Nguyệt Hắc Phong Cao hình cái đầu sáng lên, đang chuẩn bị hỏi hấn đang làm gì thế, không nghĩ tới đối phương tốc độ so với nàng nhanh một chút, bắt quá vừa mở miệng kêu Mạc Lục mang ba trăm lượng đi Thục châu thành. Mạc Lục mở ra bao xem xét còn thừa lại ba trăm lẻ ba hai, ngẫm lại dù sao nàng gần đây cũng không nộp bạc, ba trăm lượng liền ba trăm lượng a! Dù sao Nguyệt Hắc Phong Cao còn đồ này còn là bằng hữu khá tốt, thả dây dài câu cá lớn chuyện như vậy thích hợp muốn làm một lần, ai dám cam đoan sau này mình không có cái tốt nhất a

~Vì vậy, Mạc Lục cười ngựa hướng Thục châu thành chạy đi.

Vừa rồi hấn giết người trở về tẩy pk ngồi ở Thục châu thành, hấn không có để ản người chơi khác, nhưng vẫn là đầu tiên nhìn liền nhận ra 1 màn hồng y tươi đẹp từ trong đám người.

Nguyệt Hắc Phong Cao nhúu nhúu mày, đợi hồng y nữ hiệp đến gần lập tức hỏi:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : “Ta nói tiểu Lục a, trang bị trên người của mi nhìn quá nổi, mau đổi bộ khác, bằng không có có người đánh lén mình nhất định sẽ chết vô cùng thảm...”

Mạc Lục thu ngựa, ngồi tại bên cạnh hấn cười đùa nói:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán] :”Aha, màu hồng rất đẹp a, vừa vặn phối hợp với dáng vẻ mê hoặc của lão nương. Đây trong tiểu thuyết kiếm hiệp lão nương chính là đại mỹ nhân một người gặp người thích!”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “ rz rz chưa gặp qua người không biết xấu hổ, không biết xấu hổ...”

Giữa hai người hình thức chung đụng cứ như vậy, Mạc Lục cũng không thèm để ý, tiếp tục trêu chọc nói:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Thế nào, ngày hôm nay giết bao nhiêu người ? Coi chừng đợi lát nữa sét đánh chết người...”

Nguyệt Hắc Phong Cao còn chưa kịp đáp lời, trên trời Thục châu thành g đột nhiên sấm sét vang dội, một nhúm tia chớp tự đầu Nguyệt Hắc Phong Cao đánh xuống n, hắc y thích khách tránh cũng không kịp trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình.

Hệ thống lập tức xoát ra một đạo tin tức:

[hệ thống] : thiên lý sáng tỏ, ác gặp báo ứng. Người chơi Nguyệt Hắc Phong Cao làm nhiều việc ác, tội ác tày trời, cuối cùng bị thiên lôi trừng phạt!

Một câu thành sấm...

Ngồi trước máy tính Mạc Lục nhìn xem kẻ bị thiên lôi bổ ngã xuống đất vẫn còn bốc lên khói trắng nhìn không được cười to!... _...

Game này thật sự là giống như thật đáng yêu a

~[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: >o< ha=" ha=" ha=" ha=" ha=" hắc...=" !=" còn=" đồ,=" báo=" ứng=" đến=" cực=" nhanh=" a,=" cho=" nên=" nói=" trong=" ngày=" thường=" làm=" phải=" phúc=" hậu,=" dùng=" cả=" ngày=" cứ=" thấy=" người=" khác=" cấp=" bậc=" không=" bằng=" mình,=" thể=" đây=" sớm=" muộn=" cũng=" gặp=" báo=">

Giờ tại chỗ sống lại Nhạc Hằng nhìn chăm chăm thân ảnh hồng kia hồi lâu, phảng phất chứng kiến giả thuyết sau lưng cô gái nào đó nhếch miệng cười đến rất vô sỉ. Cho dù phán đoán hình dáng không rõ ràng, nhưng là cái loại cảm giác này lại làm cho trong lòng hắn nơi nào đó mềm mại khê ngứa, như là có người cầm lông vũ tại nhẹ nhàng trên chọc.

Loại cảm giác này thật sự là cực kỳ quái...

Hắn vẫn mang theo vài tia mờ mịt, trong tai nghe truyền đến hệ thống tiếng nhắc nhở làm cho hắn lấy lại tinh thần.

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: uy uy uy, tại sao không nói chuyện a? Không phải là bị thiên lôi bổ 1 cái thành ngu chứ? ? ?

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: xong đời, người thật giống như lớn lên không thông minh, sao lại trở thành ngu chứ?

Nguyệt Hắc Phong Cao thấy lòng cảm xúc không biết, gõ bàn phím đáp: “

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: Mi mới ngốc! Ông đây là người thông minh như vậy, 1 đám sét nhỏ nhỏ sao làm ngu ta được?”

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: “Còn đồ, lão sư nhà ngươi có hay không đã dạy người: tự tin thái quá tương đương với kiêu ngạo? !”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Ai, thiên tài thực tịch tịch! Loại người tài trí bình thường như mi nơi nào sẽ hiểu nổi khổ tâm của ta! ! Ba trăm lượng mang theo có? Vừa vặn giúp mi đổi trang bị, chờ ta 1 chút ta dẫn mi đi!”

Nhìn người đi theo sau mình trên màn hình, nhưng không có phát giác chính mình khé miệng càng lúc càng lớn quẹt một cái vui vẻ.

Hắn mới vừa nói xong không có mấy giây, hệ thống lập tức bắn ra khung giao dịch.

Mạc Lục đem ba trăm lượng trên người giao dịch cho hắn sau, trả lại cho hắn một tổ được cấp 60.

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: “Còn đồ, người có lòng thể là tốt rồi. Trang bị đều làm mây bay a ~ dù sao những kẻ trong list kẻ thù về sau lão nương cũng sẽ từng kẻ chém lại, một người giết không nổi, chúng ta liền kêu một đám người đi!”

[mật ngữ] [Nước biển người ta quần]: “Đơn độc đấu không được, quần đấu không tin không được?”

... Nhìn chăm chăm câu nói kia trên màn hình, ngồi ở trước máy tính Nhạc Hằng rất cực nhọc nhìn không được không hề hình tượng cười ha ha.

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Hắc hắc, thấy lão nương thông minh đi?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Đâu chỉ thông minh, quả thực thông tuệ! Chiến thuật biến người vận dụng tương đối đúng chỗ!”

Lần đầu tiên nghe được từ trong miệng Nguyệt Hắc Phong Cao khen ngợi, Mạc Lục vốn là ánh mắt như nước trong veo giờ phút này nhúu cùng một chỗ, cong cong lông mày lộ vẻ đắc ý.

Giờ khắc này, hai người khoảng cách thành thị khác nhau, khoảng cách ảo xa lạ lạnh như băng rõ ràng ngay cả mặt mũi đều chưa từng thấy qua, lại có cái gì ở trong lòng lặng lẽ thay đổi.

Cùng ngày, Nguyệt Hắc Phong Cao lôi kéo Quân tử ái tài, cố nhân hai tướng quen, công tử phù bạch cùng với theo nước đi chà suốt ba giờ đi phó bản 70.

Đáng tiếc pt max level này mặc dù các phương diện kia vô cùng tốt, nhưng RP (nhân phẩm, vận khí) lại cực kém, cái gì đều mờ tối, duy chỉ có đồ Nguyệt Hắc Phong Cao cần không có.

Vì vậy kế tiếp suốt một tuần lễ, rất nhiều người chơi trong sever này đều trông thấy 1 pt cực phẩm liên tục xuất hiện ở cửa phó bản cấp bảy mươi...

Bất quá những thứ này, Mạc Lục đều chưa từng biết rõ.

29. Chương 30: Bảng Hữu?

Đêm ba mươi, Mạc Lục ngồi tại trước ti vi nhìn xem trên sân khấu vừa ca vừa nhảy múa, không khỏi cảm động một bữa. Bất quá Ngô Kỳ Long đại ca mặc dù vẫn là tuần láng như thế, khoe mắt đuôi mày đã có dấu vết thời gian, suýt ca hôm nay cũng dần dần già rồi... () Mạc Lục cuối cùng không có xem hết tiết mục cuối năm liền đến trước máy tính chơi game.

Trong bang rất náo nhiệt, ngay cả Cím nhỏ vài ngày không có xuất hiện cùng với 1 đôi phu thê khác có một đoạn thời gian không có online Cải thìa cùng Dương Nãi Vô cũng lộ mặt.

[bang] [vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhân rồi] : mọi người xem chương trình cuối năm không ?

[bang] [hòa thượng rượu thịt] : ca ca ta đã đổi với tiết mục cuối năm mất đi hứng thú

~[bang] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết] : O___O “... Vì vì sao? Em cảm thấy được cũng không tệ lắm a...

[bang] [nước biếc người ta quán] : đó là bởi vì Hòa thượng đã già...

[bang] [hòa thượng rượu thịt] : P, ca ca vĩnh viễn mười tám tuổi!

[bang] [chim nhỏ ưu thương] : tiểu vạn tử qua hết tuổi tròn mười tám đi?

[bang] [vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhân rồi] : gạt đầu

~Cải thìa đón vô cùng thuận miệng - -

[bang] [cải thìa] : kết quả nhất định là chân chính mười tám thắng!

[bang] [Hắc Miêu không ngủ] : +1

~[bang] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết] : +2

~[bang] [núi xanh như trước] : ta ủng hộ tiểu tuyết

[bang] [Dương Nãi Vô] : +10086~ trăm phần trăm tán thành vợ ta!

Dù cho cấp nhân vật quan trọng đều có mặt đối lập, Hòa thượng vẫn còn vùng vẫy giãy chết:

[bang] [Hòa thượng rượu thịt] : “Lau, đạo sĩ, thuật sĩ mấy người các người còn không nhanh tỏ thái độ!

[bang] [đạo sĩ] : hòa thượng ca, huynh xem đến bang chủ còn như thế...

[bang] [thuật sĩ] : tiểu nhân bỏ cuộc...

[bang] [Hòa thượng rượu thịt] : dựa vào! ! ! ! Quá là đả kích, cực kì đả kích! ! ! ! !

[bang] [Băng Nhược] : (o)... Hòa thượng ca, em ủng hộ anh khỏe...

[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: Việt ca, làm người phải phúc hậu! Băng Nhược muội muội, về sau ca ca sẽ che chở cho em, hắc

~[bang] [Băng Nhược : O (_)O cảm ơn Hòa thượng ca

~[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : Băng Nhược muội muội, ngàn vạn lần không nên bị hòa thượng biểu hiện giả dối che mắt, mau đứng cạnh đội ngũ hùng hậu của chúng ta

~[bang] [Hòa thượng rượu thịt]: chim nhỏ, mau chạy ra đây quần giáo chồng em! Ở trước mặt em lại còn đùa giỡn Băng nhà chúng ta, em đây nếu không quần hấn, hấn càng thêm OOX

~[bang] [nước biếc người ta quần] : miệng chó không mọc được ngà voi, Việt ca là loại người như vậy sao? Chim nhỏ này, hòa thượng lâu không ăn đòn, phỏng đoán ngứa da...

[bang] [chim nhỏ ưu thương] : ha ha, ta đương nhiên cùng Việt ca là cùng một tuyến!

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : (3) vợ ngoan ngoan ~PS: hòa thượng, đợi lát nữa đến PK!

...

Khi đó, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng chim nhỏ cùng Việt ca này một đôi sẽ đi vô cùng xa...

Mạc Lục cũng thì cho là như vậy, chỉ là đáng tiếc...

Cửa không có khóa cho nên âm thanh của ti vi trong phòng khách vẫn nhẹ nhàng truyền đến.

Giọng nói MC đếm ngược chờ đợi giây phút giao thừa Mạc Lục vội vàng chạy hướng phòng khách.

Mỗi đêm 30, cả nhà bọn họ ba người cũng sẽ ở cùng nhau đón giao thừa. Cùng nhau lớn tiếng theo MC đếm ngược sau, Mạc Lục nhin không được hoan hô, mới một năm lại bắt đầu! Lập tức lấy điện thoại di động ra gửi đi tin nhắn năm mới vui vẻ.

Mạc ba ba cùng đi người trong khu mang theo một chuỗi pháo, Mạc Lục theo đuôi cha cùng nhau đi. Cư xá rất náo nhiệt, từng nhà đèn vẫn sáng trưng.

Đám trẻ nhỏ có chút nghịch ngợm trong tay quơ pháo hoa chơi đùa, Mạc Lục nhìn ngứa tay, đưa tay tới cậu bé hàng xóm lấy ít tiền lì xì để đổi lấy 2 cây pháo bông, sau đó vui mừng hớn hở nhen nhóm nó đi theo sau vài đứa con nít quơ múa vui đùa náo loạn lên.

Mạc ba ba chứng kiến con gái như thế, khẽ lắc đầu cười khẽ. Lớn như vậy rồi mà còn cùng chưa trưởng thành, vẫn như đứa bé... Kỳ thật ở trong mắt cha mẹ, cho dù con mình tuổi có lớn hơn nữa, cũng rất cuộc vẫn là đứa trẻ.

“Tiểu Lục, cha đi lên trước. Chơi rồi về sớm, coi chừng bị lạnh.”

“Dạ~” Mạc Lục khua khua tay.

Trong tay khua hai cây pháo bông cháy hết mới thôi, di động trong túi Mạc Lục vang lên.

Mở ra vừa nhìn tất cả đều là tin chúc tết. Nhưng có 1 tin nhắn, của 1 người làm nàng đột nhiên ngây ngẩn cả người - -

“Mạc sư muội, năm mới vui vẻ!”

Người gửi Hướng Mẫn. Nội dung rất ngắn nhưng lại rõ ràng xác thực tên nhắn cho nàng không phải gửi cho tập thể. Cầm di động ngón tay còn bảo trì tư thế đó, chỉ là có chút run rẩy. Không biết là bởi vì trời lạnh hay là kích động...

Bé hàng xóm bên cạnh chơi đùa thấy vẻ mặt của chị hàng xóm kỳ quái, ánh mắt nhìn trên tay chị thấy ngón tay dừng lại mấy giây mà pháo bông sắp cháy hết, sau đó không chút ngoài ý muốn chứng kiến đối phương bị phỏng tới dậm chân.

Bé nghiêm mặt, cuối cùng nhảy ra hai chữ:

“Chị ngu ngốc.”

Mạc Lục nhìn xem bé hàng xóm bỏ chạy, mắt muốn rơi lệ.

Ài! Đầu năm nay làm người thật sự là càng ngày càng không dễ dàng!

Nàng đường đường một sinh viên tài cao cư nhiên bị 1 thằng nhóc nhìn khinh bỉ sao?

A a a a – - thế giới này không có thiên lý đi! ! ! !

Cuối cùng liếc mắt nhìn tin nhắn, Mạc Lục đưa di động hướng đại túi áo nhét vào, dứt khoát quyết định trở về trên lầu.

Bất quá một cái tin nhắn mà thôi, không có gì. Bình tĩnh, bình tĩnh....

Về đến nhà, Mạc má mới vừa từ trong phòng bếp hết bận rộn cùng Mạc ba ba vai kề vai ngồi ở trên sofa trong khách sảnh xem ti vi. Mạc Lục cười tủm tỉm chào hỏi, lập tức trở về gian phòng tiếp tục on game.

On QQ cùng trò chơi thấy mọi người nói chuyện đều rất náo nhiệt.

Mạc Lục một hồi sau, sau đó ấn số YY của Nguyệt Hắc Phong Cao nhập đi vào.

Nàng vừa xuất hiện, Nguyệt Hắc Phong Cao lập tức cười nói:

“Tiểu Lục, năm mới vui vẻ !”

Đây là lần thứ hai on YY, Mạc Lục vẫn còn có chút không cách nào đem giọng nói dễ nghe như vậy của hần so với hình ảnh tên du côn liên lạc cùng một chỗ. Bất quá không thể phủ nhận chính là, được nghe thanh âm này cũng là một loại hưởng thụ .

“Hi hi, còn đồ, năm mới vui vẻ, hắc ~” Mạc Lục dùng một lát, bổ sung:

“Chúc mừng vừa già thêm một tuổi ~!”

Nguyệt Hắc Phong Cao nghe được câu nói phía sau nàng, lập tức lên tiếng cãi lại:

“Sai, mi nên chúc mừng ông đây lại lớn thêm một tuổi!”

Mạc Lục vui vẻ: “Còn đồ, người thật là trẻ con!”

“Tiểu Lục, mi đây là đang vũ nhục ta! ! ! ! ! !” Hần đường đường một đại nam nhân cư nhiên bị người ta nói là ngây thơ! ! ! ! Không thể chịu được nữa! Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí rất cục toàn diện bộc phát – - hần suy nghĩ thật lâu cũng không làm cho rõ vấn đề này thì cũng rất cục bật thốt ra:

“Mi nha vẫn là đang hoàng một chút thẳng thắn nói mi đến tốt cùng là vì sao dùng phần mềm thay đổi giọng? Hôm nào rảnh chỉ cho ta dùng thử với~ “

Mạc Lục nhin không được liếc mắt: “Rõng, Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí! Có ai nói qua với người con mắt bị mù không hả? ! ! ! !”

“... Mù cái đầu mi, không cần phải ngại biện ~ ông đây hoá nhân kim tinh, mi đã sớm lộ ra nguyên hình. Mi nói ngại trang thành nhân yêu có chỗ gì tốt hả? Một thân trang bị rách rưới, ngay cả 1 người dẫn phó bản cũng không có...”

Mạc Lục nghe hần nói đạo lý rõ ràng, cười đến rất vất vả.

Chỉ là người nào đó tựa hồ không có phát hiện, thao thao bất tuyệt nói: “Còn giả bộ hoàn toàn như thế, trò chơi, QQ thậm chí ngay cả thanh âm đều giả bộ giống như vậy... Mi rất cục muốn làm gì?”

“Phốc ha ha ha ha ha – -” Mạc Lục rất cục cũng nhin không được nữa, cười nằm sấp ở trên bàn máy tính. Động tĩnh quá lớn, khiến Mạc má má ánh mắt ân cần nhìn xem.

Đợi đến Mạc má má đi, Mạc Lục mới rất cục đối với tai nghe trên choker nói:

“Lão nương nói còn đồ này, người cứ dán cho lão nương hình ảnh nhân rớt cuộc là vì sao ?”

“...” Người này nếu như thực là gay hấn cũng không cần trần truồng chạy ~ bắt quá những lời này hấn sẽ không nói ra !

Mạc Lục thấy hấn không nói, tiếp tục bát quái nói: “Lão nương có phải là nhân yêu hay không đối với người mà nói trọng yếu như vậy sao?”

() quả thực quá trọng yếu, trực tiếp quan hệ đến mũi cả đời hấn a ~! Hấn háng giọng, giả bộ trấn định nói:

“Đó là đương nhiên! Hai ta nói như thế nào cũng là bằng hữu, bằng hữu tự nhiên nên thẳng với nhau! Nếu như ngay cả giới tính loại chuyện nhỏ nhặt này đều giấu này là có có ý gì...”

Mạc Lục mím môi, suy nghĩ trong chốc lát lời của hấn chân thật tính, cuối cùng khẽ cười nói:

“Côn đồ, lão nương coi ngươi là bằng hữu nên sẽ nói! Nước biếc người ta quán, giới tính nữ, học trường S~ “

Mạc Lục tự giới thiệu sau, ngồi chờ đối phương đáp lại. Nàng cũng không biết mình tại sao lại đối với Nguyệt Hắc Phong Cao có lòng tin như vậy, bằng trực giác nhận định hấn là người có thể tin cậy người. Cho nên cho dù bên kia người trầm mặc vài phút, nàng cũng chỉ biết rất kiên nhẫn chờ.

Lúc đó, ngồi trước máy tính Nhạc Hằng đối mặt với cảnh ô liu Nước biếc người ta quán ném tới cảm giác mình thực tại không giống nam nhân tí nào. Bắn khoản cái này bắn khoản cái kia, nếu như đối phương thật sự là người nữ? Nghĩ như vậy liền có chút ít bình thường trở lại. Đối với tai nghe, hấn nói: “Nguyệt Hắc Phong Cao, Nam, đại học N nghiên năm 3.”

Hấn nói xong, đầu kia giọng nữ cười ngọt ngào lập tức nói:

“Bằng hữu?”

Hấn gật gật đầu, gương môi vô cùng khẳng định trở về câu: “Bằng hữu!”

Giờ khắc này, việc đánh cuộc cùng Quân Thiếu Liễm tựa hồ trở nên không hề trọng yếu như vậy...

30. Chương 32: Tình Cảm Chuyện Này.... (Một)

Khi về đến nhà, trong nhà ba bốn thúc bá đều là bạn tri kỷ của cha. Bởi vì Mạc ba ba cùng Mạc má má cực lực giữ lại, vì vậy mấy người đó lưu lại ăn cơm trưa. Mạc Lục ngoan ngoãn đi đến giúp Mạc má 1 tay, kết quả bị Mạc má má nói một câu “Đừng cho lão nương thêm phiền là được” cản trở về. Cuối cùng nàng quyết định trở về phòng mở máy tính vào game.

Mới vừa trèo lên vào trò chơi liền chứng kiến kênh bang phái Việt ca kêu người đi phó bản. Mạc Lục vừa vặn không có chuyện gì, cho nên liền vào đội ngũ. Trong đội ngũ ngoại trừ nàng cùng v Việt ca, còn có Băng Nhược cùng vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhân rồi.

Mấy người đi chính là phó bản 35, chủ yếu là cho ‘Băng Nhược’ xoát trang bị. Phó bản 35 đối với ba người 60, 70 thật sự mà nói rất đơn giản, bắt quá những thử này quái đối với Băng Nhược mà nói lại rất nguy hiểm, quái hơi chút sờ một chút, nàng có khả năng liền treo. Cho nên vừa mới tiến phó bản Việt ca liền bắt đầu dặn dò Băng Nhược.

[tổ đội][liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : Băng Nhược muội muội, em đợi lát nữa nhớ rõ trốn phía sau chúng ta.

[tổ đội][Băng Nhược]: O (_)O tốt

~[tổ đội][nước biếc người ta quán] : ừ, tốt nhất cũng đừng cách quá xa, bằng không không có kinh nghiệm.

[tổ đội][Băng Nhược] : (o)/~ tốt

~Vốn là cái phó bản này vốn hấn nên có thời gian tán gẫu, đáng tiếc xoát đến một nửa ‘Băng Nhược’ cười cưỡi ngựa không cần thận liền chạy vội tới trước mọi người, quái cấp ba mươi lăm chủ động công kích trong nháy mắt xông tới, phía sau mấy người còn không có đuổi kịp thời điểm nàng liền cúp...

Loại sai lầm này, một lần lời nói Mạc Lục cảm thấy còn có tình hữu khả nguyên. Hai lần mà nói, nàng cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng khi lần thứ ba xuất hiện thời điểm... Mạc Lục hết chỗ nói rồi.

Vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi đem Băng Nhược cứu sống sau, Băng Nhược bắt đầu ở trong đội ngũ xin lỗi.

[tổ đội][Băng Nhược]: ô ô ô... Thực xin lỗi, em không phải cố ý...

[tổ đội][nước biếc người ta quán]:...

[tổ đội][vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi] :...

tổ đội][liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]:... Thôi, vừa mới bắt đầu chơi chơi, có thể lý giải.

[tổ đội][Băng Nhược]:... o (_)o... Em bảo đảm sẽ không còn có lần thứ tư !

... Trên cơ bản trong trò chơi người chơi nữ yếu thế cũng sẽ kích khởi ý muốn bảo hộ cùng thương tiếc của con trai. Cho nên mãi cho đến khi hoàn thành phó bản đi ra, Việt ca cùng ‘Vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi’ cũng không nói gì Băng Nhược, ngược lại là Việt ca cử chỉ có chút kỳ quái.

[tổ đội][Băng Nhược]:... o (_)o... Trời ạ thường còn không có làm...Mấy anh chị thì sao?

[tổ đội][liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : cái này... ca ca ta vừa vặn cũng chưa làm, đợi lát nữa cùng nhau đi.

[tổ đội][Băng Nhược]: (*___*) hì hì... Tạ Tạ Việt ca ca.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! (_)

Mạc Lục nhìn xem kênh đội ngũ nói chuyện phiếm có chút buồn bực, biết lâu như vậy, nàng biết rõ Việt ca mỗi ngày đều có thói quen đi chiến trường. Trước kia ngày ngày cũng có thể thấy thân ảnh 2 vợ chồng bọn họ, bất quá Chim nhỏ những ngày qua nguyên nhân quá bận rộn, cho nên cơ bản đều là Việt ca tự mình đi.

[tổ đội][nước biếc người ta quán] : Việt ca, huynh lát nữa không đi chiến trường sao?

[tổ đội][liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : =. = năm mới, chiến trường gì nha

~[tổ đội][liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]: tiểu Lục, muội cùng tiểu vạn như thế nào? Có muốn hay không cùng nhau làm không?

Vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi bày tỏ đã làm qua, mà Mạc Lục thì tại chứng kiến Nguyệt Hắc Phong Cao phát inh tin tán gẫu sau, quyết đoán cự tuyệt lời mời của Việt ca.

[tổ đội][nước biếc người ta quán]: hắc hắc, liên giao cho cho Việt ca, huynh đi làm đi.

[tổ đội][nước biếc người ta quán] : =_____,= lão nương có việc trước chuẩn trước

~Nói xong, Mạc Lục rút khỏi đội ngũ, một giây sau liền chứng kiến Nguyệt Hắc Phong Cao phát tới mời tổ đội. Đồng ý sau, Mạc Lục truyền tổng đến đó.

Tiếp nhiệm vụ sau, Mạc Lục rất thành thoi ngồi trên lưng ngựa, ngay cả xuống đất đều lười. Đại thần chính là không giống thường nhân, ngó ngó bên cạnh nàng Nguyệt Hắc Phong Cao không chỉ có động tác gọn gàng, vừa chém quái đồng thời lại còn có thời giờ rảnh rỗi cùng nàng nói chuyện phiếm.

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục mi thật không có tiền đồ! Năm mới còn on game?

Mạc Lục đã sớm đối với Nguyệt Hắc Phong Cao lời nói mở miệng tổn hại người không thoải mái có thói quen.

[tổ đội][nước biếc người ta quán]: nói như thế ngươi không phải là cũng cùng lão nương đồng dạng không có tiền đồ sao?

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: hai ta tại sao có thể đánh đồng? Hoàn toàn không cùng cấp bậc!

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: ừ, đúng vậy. Đem lão nương với nhà người đánh đồng, thực tại quá mất thể diện lão nương

~[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]:...

Nguyệt Hắc Phong Cao đồng chí cam bái hạ phong.

Miệng lưỡi bén nhọn, đại biến người sống, hần đầu phải là đối thủ người này?

Nhìn xem Nguyệt Hắc Phong Cao bị mình nói không phản ứng, Mạc Lục rất là hài lòng. Kế tiếp, thân ảnh một đỏ một đen cùng nhau xuyên qua nơi làm q hằng ngày. Hồng y nữ hiệp đột nhiên ngừng lại.

Nguyệt Hắc Phong Cao chạy về phía trước trong chốc lát, lại lui về, có chút khó hiểu.

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: uy, không có việc gì gây ngốc gì thế?

Mạc Lục thu hồi thần trí, đầu óc tâm tình phức tạp.

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: không có việc gì

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: O__O “... Không có việc gì đuổi theo, đừng im hơi lặng tiếng tụt lại phía sau, đợi lát nữa tìm mi lại mất nửa ngày!

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: X X lão nương lại không cần nhà người tìm...

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: hơn nữa, chưa có ép khô người, lão nương mới không nhanh như vậy thả người

~[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: -_-!

Nguyệt Hắc Phong Cao lặng yên...

Những lời này nghe như thế nào.... như thế nào làm cho người ta thấy nghĩa khác...

Bất quá Mạc Lục hiển nhiên không có có ý thức đến điểm này, nàng còn đắm chìm hình ảnh mới nhìn đến chính là 1 màn Việt ca cùng Băng Nhược gần bó kề cận bên nhau cùng cười một con ngựa kia.

Kế tiếp, Mạc Lục liên tục yên lặng.

Nguyệt Hắc Phong Cao thói quen cùng nàng tranh cãi, đột nhiên có chút không thích ứng bộ dáng như vậy của nàng.

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: () không có việc gì giả bộ nhả nhận a... Nói thật, thế không thích hợp với mi! ! !

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: trong game tình cảm có phải hay không đều chịu không được khảo nghiệm?

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Động... đột nhiên hỏi vấn đề sâu xa như thế?

[tổ đội][nước biếc người ta quần]: thuần túy , tự phát thôi

~[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: kỳ thật chuyện như vậy mỗi người khác nhau, mấu chốt là mình có tâm tính gì.

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]: như thế nào? Mi nha không phải là vừa ý 1 người nào đi?

[tổ đội][nước biếc người ta quần] : cút! Lão nương có người mình thích! ! ! !

Nguyệt Hắc Phong Cao thuận miệng nói đùa - -

[tổ đội][Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Mi nói người nọ, sẽ không phải là Lòng ta hướng trăng sáng đi?

Bị đoán trúng Mạc Lục h hồi lâu một chuyển im lặng tuyệt đối, sau đó một đoạn thời gian rất dài không có động tĩnh.

T____T

-||| trước máy tính Mạc Lục chứng kiến lời của hắn về mặt hắc tuyến.... Nàng có phải hay không cần phải cảm kích hắn chí cốt thể nào, sau đó từ nay về sau đối với hắn đối ân đối nghĩa?

Với vấn đề của nàng, Nguyệt Hắc Phong Cao đáp cực kỳ đúng trong tâm.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Mi nói hai người kia, quan hệ khăng định đã ngoài bạn bè! Về phần có hay không vượt qua ranh giới yêu thì bất quá quyết định bởi tại thái độ song phương mà thôi.”

Xác thực, rất lâu một việc sẽ có kết quả, thường quyết định bởi đương sự. Đúng như hiện tại, nếu như Việt ca cùng Băng Nhược hai bên vô tình như vậy chuyện cũng sẽ không phát triển đến như bây giờ.

Mạc Lục tiếp tục thở dài.

Thân là bằng hữu, nàng rốt cuộc có nên hay không nhắc nhở một chút Chim nhỏ đây?

Rối ren đến cuối cùng, Mạc Lục quyết định gửi thư cho ‘Chim nhỏ ưu thương’, kêu nàng chú ý một chút Việt ca cùng Băng Nhược. Còn lại chuyện dù sao cũng là việc riêng giữa Việt ca cùng ‘Chim nhỏ ưu thương’, nàng cũng không nên quá nhúng tay cho nên khi nói những lời khác cũng không nhiều lời.

Bất quá nàng phát tin nhắn lại sau liên tiếp vài ngày cũng không còn gặp ‘Chim nhỏ ưu thương’ online, cho nên nàng cũng không biết nên làm gì.

Buổi tối hôm đó duy nhất một món làm cho Mạc Lục cảm thấy chuyện rối ren chính là, thiên hàng hoành tài hơn nữa hoa lệ lệ nện vào nàng! (o)/

~Bởi vì là tháng giêng đến tháng ba trong game online tặng rương hoạt động còn không có hết hạn.

Mạc Lục tiện tay mở ra mười cái cái rương, hệ thống lập tức xoát ra một cái thông cáo:

[hệ thống] : Người chơi Nước biếc người ta quần mở ra thiên quan chúc phúc rương, trong nháy mắt bị ánh sáng trong rương tản mát ra quang mang chói ngời cả người. Nhìn kỹ, dĩ nhiên là thần thú trăm năm khó gặp... ĐM!

Hệ thống thông cáo vừa ra, kênh thể giới lập tức nổ tung.

Bởi vì lần này hoạt động Thiên quan chúc phúc khẩu hiệu chính là ngoại trừ sẽ mở ra một vài thứ vốn cần dùng kim nguyên bảo mua còn sẽ có tỷ lệ nhất định xuất hiện hệ thống tặng thần thú: bạch hổ, Kỳ Lân, Thao thiết.

Đương nhiên, trong rương cũng sẽ xuất hiện một vài thứ khác. Tỷ như, báo phù lễ bao...

Mà khi có event ngoại trừ bang chủ Thương Sơn hoàng hôn Cổ nhân hai tướng quên mất một có Kỳ Lân , bạch hổ người có là một vô danh lv 25. Hiện tại cuối cùng một chỉ Thao Thiết được hồng y lv 62 đoạt được.

[thế giới] [đánh đấm giả bộ đi ngang qua] : (#) Móa! Đây Nước biếc người ta là kẻ nào ?

[thế giới] [nàng vẫn còn con nít] : người này là phó bang chủ phong hoa tuyết đại... Giống như thao tác rất bình thường?

[thế giới] [cho gia cười một cái] : sách, bạn trên nói chân tướng!

[thế giới] [hoa thối mưa hoa] : ô ô ô ô, vận cứt chó a vận cứt chó... Vì sao cô nương ta không có vận khí như vậy? ? ?... o (_)o...

[thế giới] [Somalia hải tặc nhà thân thích] : cô nương trên kia khóc gì, dù sao thượng cổ thần thú liên một tháng hết hạn mà thôi

~[thế giới] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : O (_)O ha ha ~ chúc mừng tiểu Lục, chúc mừng tiểu Lục... !

[thế giới] [Hòa thượng rượu thịt]: a a a a, tiểu Lục muội tử, em nha vận khí cũng quá tốt đi...

[thế giới] [đạo sĩ] : thở dài, tiểu Lục muội tử tay em rõ ràng cũng có thể lấy ra nó? ? ? ?... Vì sao lão tử mở ba ngày rương chỉ có thể lấy ra vài chục báo phù? ? ? ? ? ? ? ?

[thế giới] [thuật sĩ] :...

[thế giới] [Hắc Miêu không ngủ] :...

[thế giới] [nước biếc người ta quần] :...

[thế giới] [vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi] :...

[thế giới] [thiên tài tin] : vị huynh đài này, bạn có thể gặp trở ngại rồi! ! ! !

[thế giới] [sóng trước chết trên bờ cát] : lau, thật mất thể diện! Vận may thối đến mức này, cầm đao đem mình chấm dứt đi! ! !

...

— đạo sĩ rơi lệ đầy mặt.

Vốn là tim bị đả kích vô cùng yếu ớt, giờ phút này rào rào nát khắp nơi.

Vận may không phải là bạn muốn tốt, nghĩ kỹ nó là tốt rồi... Hơn nữa, vận xui cũng không phải sai lầm của hần...

Hần hần hần hần hần... Hần dễ dàng sao...

Mà lấy được thần thú kỳ thật chính là Mạc Lục, giờ phút này đang ngồi ở trên đầu cái gọi là thần thú, từ từ du lãm rời xa nơi ồn ào náo động.

Nhìn cảnh sắc hai bên bờ Lâm Giang, hơi có phần phù hợp thơ cổ “Lạc Hà cùng cô vụ đủ bay, thu thủy chung trường ngày toàn là”. Bất quá Mạc Lục vẫn sinh lòng tiếc nuối... Bởi vì thời khắc kích động lòng người như thế, còn đồ Nguyệt Hắc Phong Cao kia rõ ràng không có ở đây! ! ! ! Nàng khó được cơ hội một lần có thể chạy trước mặt hần khoe khoang, cứ như vậy bị tước đoạt!

Kỳ thật Nhạc Hằng đồng chí cũng rất vô tội, bởi vì hần cùng cha mẹ về quê trở lại không bao lâu vốn là chuẩn bị lên trò chơi, ai ngờ máy tính mới vừa mở đã bị Quân Thiếu Liễm điện thoại cho gọi đi ra ngoài.

Lần này Quân Thiếu Liễm mặc dù nói ra cho oai năm mới nhiều ngày không gặp thừa dịp tụ họp, kì thực là vì thám thính tiến triển giữa Nguyệt Hắc Phong Cao cùng Nước biếc người ta quần.

“A Hằng, bạn gần đây chơi game tựa hồ chơi rất khoái trá đúng không?” Quân Thiếu Liễm cười nhìn xem hần.

“... Có sao?” Nhạc Hằng liếc đối phương một cái. Hần không phải là vẫn luôn như vậy sao?

Quân Thiếu Liễm thấy hần giả ngu, vì vậy lời nói xoay chuyển, trực tiếp hỏi:

“Như thế nào? Chuyện hai ta lần trước đánh cược, bạn biết rõ chân tướng chưa?”

“Ách... Chuyện này có vẻ phức tạp, chờ ông đây biết rõ lại trả lời thuyết phục!” Nhạc Hằng đáp vẻ mặt nghiêm nghị.

Phốc – -

Một bên Quân Thiếu Liễm thiếu chút nữa đem gì ăn trong miệng phun ra đến...

Này kỳ thật liền là một việc tương đối cực kì đơn giản, mà kẻ trước mắt này trong miệng rõ ràng liền biến nó thành phức tạp? Rõ ràng chính là không muốn thừa nhận chính mình thua phải trần truồng chạy, cho nên kiếm cớ...

Quân Thiếu Liễm tâm tình sung sướng trên mặt nụ cười nhìn Nhạc Hằng, thấy Nhạc Hằng trong lòng sợ hãi, hần mới đưa tay vỗ vỗ vai Nhạc Hằng.

“A Hằng, kỳ thật bạn khỏi cần như vậy. Bất quá chỉ là tại thao trường lửa chạy một vòng mà thôi, thật sự không có gì đáng ngại!”

Nhạc Hằng sau khi nghe xong bị phẫn! Dựa vào... Cái gì gọi là không có gì đáng ngại ? ? ? Lửa chạy người đó cũng không phải hần! ! ! ! ! Nói mát ai không biết a a a a a a?

Nhưng mấu chốt là, tiểu Lục kia đến cùng phải hay không hàng thật giá thật con gái đây?

Hần cả đời thanh danh tất cả đều vì 1 cái này...

32. Chương 35: Sự Kiện Ly Hôn

Xe trở về chạy nhanh mà qua, phong cảnh 2 bên một đường lùi lại, thời gian lại không thể quay lại.

Lúc về đến nhà, sớm đã qua giờ cơm trưa. Trước Mạc má má gọi điện thoại gọi nàng về nhà ăn cơm, nàng nói dối cùng bằng hữu ăn rồi. Mạc má má không nghi ngờ gì, chỉ là dặn dò nói mình cùng Mạc ba buổi chiều cùng nhau xuất môn một chuyến, phỏng đoán sẽ trở lại vân vân...

Nàng trên ghế sofa trong phòng khách ngồi yên hồi lâu, cho đến trời chiều màu vàng rải đầy góc phòng, mới rốt cục đứng dậy trở về phòng.

Mở ra máy tính, vào acc “Trăng sáng chiếu gương máng” vẫn lv như trước.

List bạn tốt ‘Lòng ta hướng trăng sáng’ và bốn người kia cũng không có login.

Minimize cửa sổ game sau, nàng lại vào acc ‘Nước biếc người ta quán’. Nhưng mà tin nhắn nhảy ra trước mắt lại làm cho nàng kinh ngạc không thôi...

[mật ngữ] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết] : tiểu Lục! ! ! Việt ca vì cùng Băng Nhược một chỗ, hiện tại muốn cùng Chim nhỏ ly hôn...

[mật ngữ] [Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết]: () Chim nhỏ tại trong bang nói, bạn vẫn luôn biết rõ chuyện Việt ca cùng Băng Nhược, đến cùng chuyện là đúng hay không?

[mật ngữ] [Hắc Miêu không ngủ] : tiểu Lục, Chim nhỏ hiện tại tâm tình có chút kích động, em bao dung một chút đi...

[mật ngữ] [Chim nhỏ ưu thương] : tiểu Lục, đây hết thấy đều do cô! ! !

[mật ngữ] [Chim nhỏ ưu thương]: nếu như lúc trước cô không có thêm cái tiểu tam Băng Nhược vào bang, tôi cùng hắc cũng sẽ không thành như vậy! ! !

[mật ngữ] [Chim nhỏ ưu thương]: hơn nữa trước cô không phải là thề son sắt nói sẽ giúp tôi nhìn hắc? Nhưng là bây giờ tại sao phải biến thành như vậy? ? ?

[mật ngữ] [Chim nhỏ ưu thương]: cô là không phải là đã sớm biết giữa bọn họ có vấn đề? ? ? Vì cái gì cô không ra mặt ngăn cản hoặc nhắc nhở? ? ?

[mật ngữ] [Chim nhỏ ưu thương]: tiểu Lục, tôi đối với cô quá thất vọng rồi! ! ! Uống phí tôi liên tục đem cô trở thành bạn tốt! ! ! ! !

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyết. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ!!!!!! ()

Mạc Lục có chút không cách nào tiêu hóa những lời trước mắt này.

Như thế nào tất cả cùng nàng không quan hệ vậy mà toàn bộ đổ trên đầu nàng? ? ?

Nàng bởi vì xem Chim nhỏ như bằng hữu mới tốt ý nhắc nhở, nhưng là vì cái gì Chim nhỏ có thể lý giải thành thế? Nếu như nàng có thể dự đoán đến Băng Nhược sẽ làm cho Việt ca cùng Chim nhỏ tình cảm tan vỡ, nàng cũng sẽ không lại đi đem tiến đến...

Thật là nghe thấy tin tức này, nàng ngoại trừ khiếp sợ còn cũng thay Chim nhỏ thấy không đáng...

Đúng là vì cái gì...

... Chẳng lẽ tại trong mắt Chim nhỏ, nàng liền là một người như vậy?

Đối mặt chất vấn kia trong lòng nàng cảm thấy ủy khuất, lại chỉ có thể lựa chọn trầm mặc. Hồi lâu sau, nàng rốt cục mở ra xem kênh bang phái nói chuyện.

Từ vừa mới bắt đầu on mọi người tập thể khiển trách Việt ca cùng Băng Nhược, Việt ca chính mình không phân t giải lại ra mặt bảo hộ Băng Nhược, dần dần đến cuối cùng chỉ còn lại tiếng Chim nhỏ một người chất vấn.

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]:Anh, anh cùng Bằng Nhược bắt quá biết hơn mười ngày, chúng ta cùng một chỗ gần hai năm, chẳng lẽ bù không được hơn mười ngày ngắn ngủi?

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]: từ Áo cảnh đến Phong vân OL , anh đã nói anh yêu em, cũng đã nói tình này không thay đổi, chẳng lẽ những thứ này đều là giả sao?

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]: Bằng Nhược cô gái này rốt cuộc có bao nhiêu tốt? Tốt đến mức có thể làm cho anh không tiếc phản bội hứa hẹn? Vào thời điểm này lại vẫn che chở cô ta?

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]: anh luôn miệng nói nàng ta không có làm sai, như vậy người sai có phải hay không là em ư?

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]: bởi vì em liên tiếp hơn mười ngày không có online, cho nên anh cảm thấy em không coi trọng anh? ? ?

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]:... Nhưng là anh có biết hay không, nếu như không phải là bởi vì nghĩ muốn ngày sinh nhật anh có thể thể đến tận nơi gặp anh, em đã cố gắng thu xếp công việc để được nghỉ?

Việt ca luôn trầm mặc, rốt cục lần nữa tại trong bang mở miệng.

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : chim nhỏ, thực xin lỗi.

[bang] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : chúng ta đi nguyệt lão ly hôn đi.

Thành viên trong bang chứng kiến những lời này, mặc dù cũng muốn quát Việt ca dừng lại. Nhưng là dù sao cũng là chuyện riêng của hai người, bọn họ không nên động thủ. Hơn nữa, trầm mặc hồi lâu Chim nhỏ gật đầu nói tốt, những người khác liền cũng không có quyền lên tiếng.

[bang] [Chim nhỏ ưu thương]: vượt qua, anh đã lựa chọn rồi đi, vậy thì mời anh vĩnh viễn đừng trở về.

Sau hệ thống xoát ra một cái thông cáo.

[hệ thống]: Người chơi Liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua cùng người chơi Chim nhỏ ưu thương hôn nhân tan vỡ, từ đó chân trời góc biển, nam cưới vợ nữ lấy chồng không liên hệ với nhau.

Kênh thể giới yên lặng trong chốc lát, đột nhiên nghị luận rối rít. Bởi vì có có người nhớ lại đôi ly hôn này là đôi cưới nhau đầu tiên của Phong vân OL.

Ai, vui buồn ly hợp luôn vô tình...

Kênh thể giới rất nhiều người bắt đầu thảo luận tình cảm qua game.

Có người nói trong tình cảm game quá mức yếu ớt, chỉ dựa vào thể giới ảo không bền chắc. Cũng có người nói là vì hai bên yêu còn chưa đủ sâu nếu quả như thật sâu yêu làm sao có thể sẽ bị người khác nạy ra góc tường? Có chút biết rõ nội tình nói xong rất mật mờ đối với việc tiểu Tam tồn tại vô luận là thực tế cuộc sống hay là thể giới ảo đều là bị người ta phỉ nhổ. Cho nên lần này kênh thể giới những người chơi nữ nhất trí đứng ở bên ‘Chim nhỏ ưu thương’...

Nhưng là dư luận mạnh hơn thì có ích lợi gì đây?

Chim nhỏ cùng Việt ca trong lúc đó đi đến tình trạng này, đã không có khả năng quay lại...

Hệ thống thông cáo xoát ra sau không đến một phút thông báo bang Phong hoa tuyết đại xoát ra hai cái thông cáo:

[bang]: Người chơi Chim nhỏ ưu thương từ chức vị.

[bang]: người chơi Chim nhỏ ưu thương rút khỏi bang hội.

Thành viên bang phái chứng kiến tin tức này, cũng nhin không được mở miệng.

[bang] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết]: không nhìn lầm đi? ? ? Chim nhỏ rút khỏi bang rồi? ? ?

[bang] [Hắc Miêu không ngủ] :... Muốn lui cũng không nên Chim nhỏ lui bang! ! !

[bang] [hòa thượng rượu thịt] : lau, chim nhỏ vừa rồi không có làm sai, sao lại rời bang a!

[bang] [đạo sĩ] : đúng vậy, phải đi cũng không nên là chim nhỏ đi! ! !

[bang] [vạn Thủy Thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi] :... Ta pm mật chim nhỏ tỷ tỷ thật lâu, nàng cũng không trả lời...

[bang] [núi xanh như trước] : ta vừa rồi thêm nàng lại, nàng cự tuyệt.

[bang] [nước biếc người ta quần] :... Ta đi thử một chút.

Cửa sổ chat Mạc Lục còn đó, nhưng là nàng lại chợt phát hiện list hảo hữu không tìm thấy người chơi tên đó ..

... Chim nhỏ rõ ràng... Xóa hảo hữu với nàng?

Mạc Lục khóe miệng nổi lên một nụ cười khổ.

Nếu như lúc trước, nàng không có phát tin tức làm cho Chim nhỏ chú ý Việt ca cùng Băng Nhược có vấn đề, bây giờ không phải là sẽ khá hơn một chút sao?

Ít nhất, tại trong mắt Chim nhỏ nàng sẽ không bị là kẻ không được tha thứ.

[mật ngữ] :Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: chim nhỏ, chị trở về bang đi.

[mật ngữ] :Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: nên đi người kia là Băng Nhược, không phải chị.

[mật ngữ] :Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: trong bang tất cả mọi người hi vọng chị có thể trở về.

[mật ngữ] :Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: em phát tin tức đưa cho chị khi đó chỉ là có chút hoài nghi mà thôi, cũng không phải là thật sự rõ ràng quan hệ giữa bọn họ. Nếu như chị gắng trách tội tại trên đầu em thì em cũng không thể nói gì hơn.... Nhưng là em một chút cũng không hối hận phát tin tức cho chị chú ý Việt ca cùng Băng Nhược, bởi vì em coi chị là bằng hữu.

[mật ngữ] :Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: nhưng mà chị suy nghĩ một chút, nếu như Việt ca thật sự đối với chị tình sâu vô cùng làm sao có thể tại 10 ngày ngắn ngủi cùng với Băng Nhược tốt hơn rồi? Mặc dù nói như vậy rất tàn nhẫn... Nhưng là Chim nhỏ, hẳn cũng không thích chị. Ít nhất, không có tích như chị vốn cho rằng như vậy.

Mạc Lục tâm tình phức tạp chờ đối phương trả lời thuyết phục, nàng hi vọng Chim nhỏ có thoát ra bức tranh mình nghĩ. Bởi vì thiếu người kia... cũng không có cái gì không được, mà cuộc sống vẫn là phải tiếp tục...

Không có gì đáng ngại...

Chim nhỏ cuối cùng trả lời thuyết phục, lời nói tràn đầy tức giận chưa bao giờ có.

[mật ngữ] :Người xa lạ Chim nhỏ ưu thương đối với bạn nói: Nước biếc người ta quần, cô cho rằng cô là ai? Cô có quyền gì đối với can hệ chuyện tôi và anh ấy? Cô có tư cách gì nói hẳn không thích tôi?

[mật ngữ] :Người xa lạ Chim nhỏ ưu thương đối với bạn nói: đừng tưởng rằng chính mình cái gì đều hiểu, thu hồi lí do thoái thác kia đi! Tôi không cần!

[mật ngữ] :Người xa lạ Chim nhỏ ưu thương đối với bạn nói: cô làm cho tôi cảm thấy được đối trá!

... Đối trá? Mạc Lục tròn mắt nhìn xem đối thoại, thật lâu không nói.

Trong game này, ngoại trừ Thiên Sơn Đỉnh Phi Tuyết, Chim nhỏ ưu thương là 1 trong số người nàng coi như bằng hữu... Nàng nhớ rõ khi mình chỉ lv mười mấy, một thân một mình làm nhiệm vụ, lại bởi vì nhiệm vụ cần tổ đội, liên tục không cách nào làm.

Lúc ấy, tiểu Tuyết cùng Núi xanh cũng không online, nàng chung quanh phát lời xin vào đội toàn bộ không để ý tới. Nàng uể oải ngồi ở một bên vắt hết óc cũng nghĩ không ra biện pháp, sau đó có 1 tiểu thầy thuộc lv hơn 20 đi đến bên cạnh nàng hỏi nàng cần giúp đỡ sao?

Nàng cực độ hoài nghi bậc thấp thế rồi cùng mình cộng lại có thể hay không đánh thắng được nhiệm vụ, bất quá nghĩ thầm hai người ngờ ngác mong thành một Gia Cát Lượng đi, vào đội sau, nàng mới phát hiện đội ngũ rất có tiềm năng...

Khi đó vượt qua cấp 39, nhưng là tại trong mắt Mạc Lục dĩ nhiên là một cao thủ. Lúc ấy làm xong nhiệm vụ, rồi cô gái ấy còn nói về sau chuyện gì nàng cần muốn giúp đỡ, thì nếu giúp được cô ấy sẽ tới... Dù cho có đôi khi đội ngũ này sẽ bị quai ngược vô cùng thảm... nhưng là khi đó, tâm tình của các nàng lại vui vẻ...

Chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày.... Chim nhỏ sẽ nói nàng dối trá...

Trước kia qua lại thân thiết mà nay cố nhân thành người lạ.

Nàng hôm nay thấy trời đông đủ giá rét, ai ngờ trong mắt lệ vẫn tuôn trào...

33. Chương 36: Cuộc Gọi Video

Đứng ở bên cạnh hồng y nữ hiệp hắc y thích khách phát vô số tin đều đá chìm đáy biển sau, lần nữa bắt đầu mở ra QQ ẩn thành 1 cái cuộc gọi trực tuyến. Nhìn xem hình ảnh bắn ra cửa sổ video call, Mạc Lục vốn là muốn điểm cự tuyệt, ai ngờ nhất thời không không có chú ý thể nhưng ẩn thành tiếp nhận. Bất quá đang đắm chìm tại trong tâm tình khổ sở nàng cũng không có phát hiện, chỉ là đầu khê buông xuống lau nước mắt, nhưng là nước mắt lại càng rơi càng nhiều. (L: cũng đã từng khóc vì những người bạn ảo, cảm giác mình coi họ là bạn mà họ bỏ qua mình, thật khó chịu....)

Nàng không biết đây hết thấy tại sao phải làm cho thành như vậy, nàng vừa rồi không có làm gì sai...

Cúi đầu tiếng nước nổ nghẹn ngào đầu kia truyền tới Nhạc Hằng lập tức tay chân hoảng loạn, thậm chí không cẩn thận đổ chén trà trên bàn...

Cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, có một ngày mắt chứng thực 1 kẻ mà bị hấn dấn mác nhân yêu, thật sự là 1 cô gái.

Hắn chưa bao giờ từng nghĩ đến đối phương sẽ thật sự tiếp nhận lời mời video, bởi vì trước đây đã bị vô số lần cự tuyệt vô số lần. Còn nữa hắn phát video muốn mời vốn là nguyên nhân, cũng bất quá là nhắc nhở một chút kẻ tâm hồn treo đi đâu đó...

Đúng là trước mắt cửa sổ kia cô gái kia khê cúi đầu, 2 vai gầy yếu khê run, nhiều lần không ngừng đưa tay lau nước mắt trên mặt.

Đối mặt tình cảnh này, Nhạc Hằng luôn luôn nói nhiều giờ phút này có chút tay chân luống cuống. Trong đầu hắn nổi lên ý niệm trong đầu không phải thua đánh cược với Quân Thiếu Liễm, mà là một loại thương xót đến chính hắn cũng chưa quen thuộc. Chẳng biết tại sao, hắn từ đáy lòng không hi vọng thấy nàng khóc...

“Tiểu Lục...này... đừng có khóc...”

“Có phải hay không trong game có người khi dễ mi... Em nói cho tôi biết... Tôi giúp em khi dễ lại... Được hay không?”

Giọng nam ôn thuận mang theo ý trấn an đột nhiên tại trong tai nghe vang lên, Mạc Lục trong nháy mắt sửng sốt, ngay cả động tác lau nước mắt cũng đình chỉ. Chỉ là nghe được giọng nói trong tai nghe kia thanh âm hơi quen thuộc tiếp tục nói:

“Muốn...à thôi... Hay là tôi hát một bài cho nghe được hay không?”

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyệt Liền. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Đầu vòng vo mấy giây sau, Mạc Lục rốt cục nhớ tới chủ nhân thanh âm này là ai. Nhưng là nàng cũng không có vào YY a... Vừa thút thít vừa ngẩng đầu lên đi xem màn ảnh máy tính, nhìn thấy trên màn ảnh có biểu tượng chat webcam, nàng tròn tròn cặp mắt, về mặt kính ngạc.

Bây giờ là tình huống gì?... Nàng đến tới cùng khi nào thì đồng ý cái nút này?

Mạc Lục trừng mắt nhìn khung chat QQ, thút thít không đáp hồi ngược lại:

“Vì cái gì tôi không nhìn thấy anh?”

Nhạc Hằng bị nàng lí lẽ không theo lẽ thường làm cho ghen, suy nghĩ cẩn thận nàng đang hỏi cái gì sau có chút không biết nên khóc hay cười nói:

“Đương nhiên không nhìn thấy, bởi vì tôi ở chỗ này máy không có wc.”

“Không công bằng... Anh có thể trông thấy tôi, tôi nhưng không nhìn thấy anh...” Mạc Lục dừng một chút, tiếp tục nói:

“Anh buổi tối ra cửa mua cái WC trở lại, tôi muốn thấy!”

Kỳ thật dựa theo tính Nhạc Hằng, trong ngày thường nếu như có người dám đối với hắn nói chuyện như thế hắn nhất định xù lông. Nhưng là giờ khắc này, hắn lại cảm thấy cô gái đang khóc đến con mắt hồng hồng giống con thỏ bá đạo đáng yêu. Vì vậy hắn khéo môi tung bay, dùng một loại giọng nói dịu dàng cũng chưa từng phát ra đáp:

“Được.”

Lấy được câu trả lời hài lòng sau Mạc Lục này mới lộ ra nụ cười đầu tiên của ngày. Nàng toét miệng, đối với đầu kia nhìn không nhân đạo:

“Còn đồ, tôi muốn nghe anh hát!”

Lo lắng bị cự tuyệt, nàng lại bổ sung câu: “Không cho phép cự tuyệt! Bởi vì đây là anh vừa rồi hứa hẹn! Anh cũng không thể nói lời không giữ lời!”

“Ok.” Hắn đáp khẳng định, giọng nói dễ nghe khẽ dẫn theo chút vui vẻ.

Mấy giây sau, Mạc Lục nghe được tiếng hát truyền đến:

Yêu từ mùa hè qua xong tới mùa thu

Sau nhiều năm tình yêu của anh lớn hơn một chút

Sau cơn mưa bầu trời cầu vồng xuất hiện

Anh đứng dưới cơn mưa chợt nghĩ

Đó là mưa xuân của ánh mặt trời

Mỗi mùa đông mang đến sự thất vọng. Bao nhiêu tổn thương

Đột nhiên nhìn lên bầu trời, hình dáng của những đám mây mỏng nhẹ

If you listen to the rhythm of the pouring rain

Đó là mưa xuân trong ánh mặt trời

Mỗi mùa đông mang đến sự thất vọng. Bao nhiêu tổn thương

Mỗi nhịp thở đều là hương thơm mới

...

Cái thanh âm kia phẳng phất dẫn theo ma lực, như mặt ấm áp xua tan khói mù tận đáy lòng người.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Mạc Lục bình sinh lần đầu tiên ngồi trước máy tính bị tiếng hát mê người hấp dẫn, đắm chìm trong đó quên hết thấy phiền não. Nàng thậm chí âm thầm hi vọng, thời gian có thể dừng tại thời khắc này, không hề đi về phía trước.

Cùng ngày tối hôm đó, Nhạc Hằng xuyên qua cơn mưa như trút của thành phố A đi vào cửa hàng mua các thiết bị âm tính, chỉ đi mua có 1 cái wc hơn 100 khối. (L: rẻ nhĩ @@)

Lúc về đến nhà, mưa to làm ướt tóc của hắn cùng với y phục trên người. Nhị lão Nhạc gia không hiểu nhìn xem con trai luôn luôn tự có chừng mực, thực nghĩ không ra hắn đến tốt cùng vì chuyện trọng yếu gì mà mạo hiểm rét lạnh đêm mưa ra cửa. Cuối cùng chỉ đành bất đắc dĩ thúc giục con mau đem quần áo ướt sũng đổi đi, đem tóc sấy khô.

Nhạc Hằng vẽ mặt sung sướng gật đầu đáp dạ, sau đó bước chân nhẹ nhàng trở lại phòng của mình đem thứ mới vừa mua cài đặt tốt. Sau hắn mở ra QQ phát một tin cho Mạc Lục:

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Có đó hay không? Ông đây mua đồ về rồi!”

Nhắc tới cũng khéo, Mạc Lục cùng cha mẹ và cậu một nhà ăn cơm tối từ nhà hàng mới trở lại, mở máy tính vừa trèo lên QQ ngay cả trò chơi cũng chưa on lập tức đã nhìn thấy tin phát tới. (L: này là duyên số...)

Nàng lập tức phát cái vẽ mặt mắt lấp lánh, ngón tay ở trên bàn phím nhanh chóng gõ:

Nước biếc người ta quần : “Muốn muốn muốn!” Gửi đi sau, nàng rồi lập tức phát gọi video call.

Nhạc Hằng ấn xác định, sau đó đối với ống kính nhìn cô gái có cái vẽ mặt mong đợi vẫy vẫy tay, cười trên choker:

“Tiểu Lục, khi em không khóc thật sự là đẹp hơn nhiều lắm!”

Mạc Lục nghe được lời của hắn, đối với ống kính làm cái động tác khinh bỉ.

“Người biết lão nương, không có một người nào, không có một kẻ nào không nói lão nương bộ dạng rất tốt!”

“Ồ, trùng hợp như vậy, người biết tôi đây cũng đều nói anh lớn lên đẹp trai ~” Nhạc Hằng vừa nói vừa cầm khăn lông lau khô tóc.

Mạc Lục thổi phù một tiếng bật cười, cũng đang chứng kiến động tác của hắn đôi mi thanh tú hơi nhíu

“Chỗ anh bây giờ đang mưa hả?”

Nhạc Hằng gật gật đầu: “Ừ, lúc chàng vạng bắt đầu mưa đến bây giờ còn không có ngừng. Phỏng đoán có xu thế mưa lớn hơn.”

Mạc Lục tiếp tục nhíu mày: “Vậy anh vừa rồi đợi mưa to ra cửa?”

“Đúng vậy, cố ý đi mua. Như thế nào, cảm động đi?”

Lấy được câu đáp lời của người nào đó trả lời sau, Mạc Lục không nhịn được nói:

“Còn đồ, anh là ngu ngốc à! Sao anh không chờ hôm nào mưa tạnh lại đi mua? Mua cái đó cũng không phải chuyện gì trọng yếu, muộn vài ngày không có quan hệ gì! !” Nói xong, nàng bỏ thêm câu:

“Anh là đại ngu ngốc!”

Đầu kia người bị chửi lại càng cười đến càng sáng lạn: “Ai, tôi nói tiểu Lục này, không nghĩ tới em như vậy quan tâm tôi đây nhé. Em sẽ không phải là thương thâm tôi đi?”

Hắn nụ cười mê người làm Mạc Lục chứng kiến thực muốn rất vô sỉ. Nàng vẽ mặt khinh bỉ nhìn hắn, nói: “Anh suy nghĩ nhiều, thân là bằng hữu, thuận miệng quan tâm một chút mà thôi ~ “

Nhạc Hằng không thềm để ý nhún nhún vai, đang muốn nói cái gì, đột nhiên không khỏi hắt hơi một cái.

“Ai ai ai ai ai, hình tượng hoàn toàn không có...”

Mạc Lục nhìn xem người nào đó kêu rên, lập tức cười to nói: “Còn đồ, tôi thấy anh vẫn đem tóc sấy khô khi khác nói! Đợi lát nữa 2 ta nói chuyện tiếp!”

Nhạc Hằng phát phát tay, chứng kiến đối phương hủy bỏ trò chuyện, này mới đứng dậy xử lý y phục ướt. Bất quá loại chuyện như vậy, đối với người ngày thường thích sạch sẽ như hắn mà nói ít khi từng phát sinh qua...

Đáng nhắc tới chính là đêm khuya hai giờ sáng, Mạc Lục cùng Nguyệt Hắc Phong Cao ở trong game chuẩn bị nói ngủ ngon logout lúc, chợt thấy có người ở xoát kênh thể giới.

[thế giới] [chim nhỏ ưu thương] : tiểu Lục, thực xin lỗi, mong em tha thứ những lời nói trong lúc đó của chị.

[thế giới] [chim nhỏ ưu thương]: tiểu Lục, chị hiểu rõ chuyện này cùng em hoàn toàn không liên quan. Chị chỉ là... Chỉ là bởi vì không tiếp nhận được sự thật, cho nên mới giận lây sang em, em có thể tha thứ cho chị sao?

[thế giới] [chim nhỏ ưu thương]: tiểu Lục, với chuyện đã xảy ra, chị cảm thấy thật xin lỗi, thực xin lỗi.

[thế giới] [chim nhỏ ưu thương]: chị biết rõ những lời nói dă thương người kia không cách nào thu hồi, chị cũng biết em giờ phút này vẫn online, nếu như em không muốn tiếp nhận lời này, chị cũng không thể nói gì hơn...

Mạc Lục chứng kiến những lời này, hốc mắt lại ửng hồng.

Vào ban ngày những ủy khuất kia, giờ khắc này rốt cục tản đi 1 chút. Kỳ thật tâm tình của nàng bây giờ vui vẻ, bởi vì nàng biết mình không có mất đi người bạn này.

Thông báo gửi lời mời kết làm hảo hữu, nàng không chút do dự ấn xác định. Sau đó mỉm cười rưng rưng tại kênh thế giới nói .

[thế giới] [nước biếc người ta quần] : chim nhỏ, lão nương tiếp nhận lời xin lỗi của ngài! Ngài mau rút nhanh về bang, mọi người không có ngài cuộc sống khó trôi qua! ! ! ! ! _

Mạc Lục tin tức phát ra sau, chim nhỏ theo sát phía sau.

[thế giới] [chim nhỏ ưu thương]: tốt! Kỳ thật chị cũng vậy rất không bỏ được.... Phong hoa tuyệt đại... >__

Chuyện cuối cùng kết quả coi như viên mãn, Chim nhỏ trở về, bắt quả Việt ca cùng Băng Nhược thì khi ban ngày Chim nhỏ rút khỏi bang không lâu sau tự động rời đi Phong hoa tuyệt đại. Bang chủ Phong hoa tuyệt đại Núi xanh như trước muốn giữ lại Việt ca, nhưng Việt ca nói không hi vọng chứng kiến thành viên trong bang bởi vì vì chuyện riêng của bọn họ mà không vui, cho nên từ chối nhã nhận lời mời. Mà Băng Nhược nhúng tay vào tình cảm người khác từ đầu tới đuôi đều bảo trì trầm mặc. Nói nhiều sai nhiều, có lẽ là sợ hãi sai càng thêm sai đi...

Bắt quả có kinh nghiệm chuyện này sau, thành viên bang mỗi lần nói chuyện phiếm đều sẽ dè dặt tránh đi đề tài này. Chỉ là phần dè dặt này lại làm cho Chim nhỏ có chút khổ sở, nàng biết rõ mọi người là vì tốt ỉnh, nhưng nàng tình nguyện mọi người giống như trước tùy ý. Mặc dù, nàng còn chưa có đem kia người kia bỏ xuống...

34. Chương 38: Vụ Đặt Cước Mới?

Tết nguyên tiêu 15 tháng giêng, tối hôm đó trên đường 1 lớp đi dạo phố đoán đồ đèn. Đang ở nhà đang cùng Mạc Lục nói chuyện phiếm Nhạc Hằng đột nhiên nhận được điện thoại của bạn tốt Quân Thiệu Liễm. Trong điện thoại chỉ có một câu nói: trong vòng mười phút đường Long Đằng quán lẩu cá phủ.

Nhạc Hằng cùng Mạc Lục nói lời từ biệt sau, mặc áo khoác ra cửa vội vã đi nơi hẹn. Đến địa điểm thời gian qua mười phút.

Mạc Phồn cầm lấy ly rượu đã sớm chuẩn bị đứng lên, Kiều Bắc thì cầm lên mở ra chai bia, hai người vô cùng phối hợp đem chén đưa tới trước mặt Nhạc Hằng.

“Được rồi, mình tự phạt một ly!” Nhạc Hằng cầm lấy cái ly, sau đó ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Ngồi đối diện hần Quân Thiệu Liễm nhẹ khẽ đẩy kính ở cánh mũi, cười nói:

“Trọng yếu như vậy còn sẽ quên! Tự phạt ba chén không quá đi?”

Nhạc Hằng còn chưa kịp đáp lại, đối diện nhóm mấy người này kia lập tức rối rít tỏ rõ lập trường:

“Tớ không có ý kiến.”

Từ sau năm mới đây là buổi họp đầu tiên sáu người ra tụ họp, nói ra cho oai là liên lạc tình cảm. Mà ngày hôm qua tại QQ bạn học Bạch Nguyên còn cố ý cường điệu một chút ngày 15 đường phố đông chớ tới trễ... Ai ngờ vẫn có người đến muộn.

Nhạc Hằng tự biết đuối lý, mặt không đổi sắc liên tiếp đem ba chén rót vào trong bụng, lúc này mới được nhập tọa.

“Ai, mình nói a Hằng này, bạn ngày hôm qua không phải là bảo đảm sẽ không đến muộn sao? Như thế nào hôm nay chỉ một mình cậu muộn!” Kiều Bắc lấy tay chỉ cái đầu nhìn xéo Nhạc Hằng, vẻ mặt hiếu kỳ.

“Vừa rồi có chút việc, cho nên muộn một chút.” Nhạc Hằng đáp phải vẻ mặt trấn định.

Quân Thiếu Liễm nghe được câu trả lời của hắn lại khẽ khẽ cười, nói:

“A Hằng, chuyện gì so với cùng mấy người chúng ta tụ hội còn trọng yếu hơn chứ?”

Mạc Phồn cũng cảm thấy kỳ quái: “Đúng vậy đúng vậy, trước bạn không phải nói nói tết nguyên tiêu nhân rồi cực kỳ sao?”

Nhạc Hằng ho nhẹ một tiếng, liếc đang ánh mắt 5 người nhất tề nhìn qua hướng mình, giả vờ cả giận nói:

“Mấy người hiếu kỳ cái gì ?! Cơm có ăn hay không ? Bụng đều nhanh đói!”

Hắn nói xong cũng không để ý mọi người, gấp thịt cá vùi đầu ăn .

Mấy người khác hai mắt nhìn nhau, về sau nghe được 1 người nói:

“... Thẹn quá hoá giận?”

Nhạc Hằng vốn là quyết tâm không để ý tới, nào biết Quân Thiếu Liễm vào thời khắc này rõ ràng làm như có thật gật gật đầu nói:

“Chỉ sợ thế.”

Quân Thiếu Liễm một bộ dạng vẻ cảm kích, như kiểu trừ người trong cuộc ngoài mấy người thật tò mò.

“Hắc, mấy người nói xem chuyện gì khiến lão Nguyệt quên hết tất cả đây?”

“... Trên đời này có thể làm cho nam nhân quên chuyện trọng yếu, đương nhiên chỉ có nữ nhân!”

“Ôi mẹ nó! Không thể nào? ? ? Từ trước đến nay lão Nguyệt quảng cáo rùm beng độc thân vì kiêu ngạo cũng đổi tính rồi?”

“... ”

Kiều Bắc, Mạc Phồn Bạch Nguyên ba người bất chấp người trong cuộc đang ở đây thảo luận cực kỳ nhiệt liệt. Thậm chí ngay cả người kia mà Kiều Bắc luôn luôn cho rằng ngây thơ Thiên Lỗi lần này cũng không nhận được chen miệng vào. Bất quá hắn là trực tiếp mở miệng hỏi người trong cuộc .

“A Hằng, nghe nói bạn cùng 1 người trong game tên Nước biếc người ta quần có quan hệ?”

“Phốc - -” đang uống rượu Nhạc Hằng thiếu chút nữa liền phun ra. Hắn trong nháy mắt ngẩng đầu lên

“Bạn nghe ai nói ? !”

Hắn phản ứng quá mức nhanh chóng làm cho đoàn người trong lòng đều tự có ý.

Thiên Lỗi khiêu mi, “Chẳng lẽ không phải? Nhưng là tất cả mọi người cho rằng như vậy.”

“(#) dựa - -” Nhạc Hằng lập tức để xuống đôi đũa trong tay, giải thích:

“Chúng ta chính là quan hệ bạn bè thuần khiết!”

Quân Thiếu Liễm cười nói: “Nha... Thì ra là cậu sở dĩ muộn là vì cùng giai nhân ước hẹn...Kỳ thật cậu cũng biết đối phương là nữ đi?”

Nhạc Hằng cả kinh, bật thốt lên:

“Làm sao cậu biết?”

Tiếng nói còn chưa rơi xuống đất, Mạc Phồn, Kiều Bắc mấy người ồ lên. Nhạc Hằng lúc này mới thấy phản ứng mình hơi có vấn đề.

- - lỗi

Vì vậy kế tiếp vô luận mấy người như thế nào quần a quần nhưng là nếu dính líu đến Nước biếc người ta quần là Nhạc Hằng lập tức liền ngậm miệng không đề cập nữa. Thậm chí hắn còn ngại thơ dùng ánh mắt ra hiệu Quân Thiệu Liễm không cho phép nói nữa chứ!

Khi đó hắn đơn thuần cho rằng, hắn bắt quá là bởi vì không muốn làm cho các hảo hữu biết mình cựa cùng Quân Thiệu Liễm... Cho đến sau đó không lâu một ngày kia, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ....

Rời tiệc đi toilet Nhạc Hằng nắm cả vai Quân Thiếu Liễm khoa trương cười nói:

“Được rồi, tiểu tử coi cậu như bạn chí cốt! Không cần ở trước mặt mọi người vìu dập ta ! Tìm cái thời gian, hai ta đơn độc đi ra ngoài nói chuyện?”

“Ừ hử?” Đối với người hiểu tận gốc rễ Quân Thiếu Liễm dừng bước lại, như cười như không nhìn hắn.

Nhạc Hằng có chút chột da, nói: “Nếu không tiền đặt cược... Cứ như vậy tính?”

“Thành, bắt quá địa điểm phải mình chọn. Còn có...”

“Ai nha, những thứ này đều là chuyện nhỏ chuyện nhỏ. Còn có vấn đề gì?”

“Không lã chày cũng có thể... Bất quá...”

“Bất quá cái gì?” Nhạc Hằng thực tại không chịu nổi người trước mắt này cố làm ra vẻ.

“Ta nói Quân Thiệu Liêm! Ban có thể hay không đem lời 1 lần nói xong?”

Quân Thiệu Liễm cười đến vẻ mặt vô hại: “A Hằng, cậu nếu như là có thể đem Nước biếc người ta quần đuổi tới tay, đánh cuộc 2 ta coi như mây bay!”

Nhạc Hằng đầu óc thông minh thất mấy giây, sau đó lập tức đem hết thảy tất cả đều liên hệ. Hắn đưa tay nâng nề tai lưng Quân Thiệu Liễm vỗ xuống, cả gian nói:

(#) Má tá dựa vào! Qua thất đức! Cậu nha lúc trước đã sớm biết ta nhất định sẽ thua đi? Lại còn hãm hại làm cho lão tử nhảy vào trong hố! ! Không có tính người! ! ! ! ! ! ! !”

“Ngô... Mình nhớ được chuyện đánh cuộc hình như là người nào đó chính mình nói ra trước ?” Quân Thiếu Liễm cảm giác mình thực vô tội.

“...” Nhạc Hằng giờ phút này cũng cảm giác mình vô tội cực kỳ. Hẳn nơi nào sẽ biết rõ tiểu Lục kia cử chỉ thấy thế nào như tên nhân yêu rõ ràng sẽ là vị cô nương! ! ! ! !... Hơn nữa... Còn là một cô nương xinh đẹp như hoa đây...

Lần này đến phiên Quân Thiệu Liễm đưa tay đập Nhạc Hằng không nói gì

“A Hằng, cậu tự mình hiểu rõ !” Nói xong, hắn trước tránh ra. Bất quá không có vài bước lại dừng lại đối với người đứng tại nguyên chỗ nói:

“A Hằng, người thất tín, dù sao là không tốt.”

“...” Nhạc Hằng bi phẫn!

Hắn không phải là một ngày, tự chủ trương thay người này đáp ứng giúp học muội đồng hương sửa máy tính sao?

Mặc dù sau chuyện này, nghe nói học muối cơ hồ ngày ngày lên mạng liền quần quít lấy Quân Thiếu Liễm hỏi làm sao có thể trở thành một hacker... Có một hồi người nào đó chịu đựng không nổi người quấy rầy, thiếu chút nữa liền phá máy tính của tiểu cô nương. Hắn trả lời một câu:

“Cậu phá máy tính em ấy, cô ta không phải là sẽ tới tìm cậu sửa sao?”

Người nào đó: “Ai nói mình muốn giúp cô ấy sửa máy tính?”

Hắn lúc ấy chính là võ võ người nào đó, nói:

“A tài ca, thất tín dù sao là không tốt.”

... _ nhưng là điều này có thể trách hắn ư? ?

35. Chương 39: Tự Ăn Quả Đắng...

Thời gian hàng này mỗi lần trượt đi đặc biệt mau, nháy mắt đã đến thứ bảy.

Bởi vì trong Phong vân OL bang chiến hệ thống chỉ định vào mỗi tối 7h thứ bảy, vì vậy trải qua 3 ngày từ sự kiện quần đấu kai sau từ tối hôm đó các thành viên của bang Cuồng long bị hưởng thụ dày vò.

Bởi vì từ lần trước quần đấu sau, người của Cuồng long rất hân hạnh được thiên hạ đệ nhất bang của sever Thương Sơn hoàng hôn luân phiên chèn ép.

Nguyên nhân vì sao...

Chỉ riêng việc bọn họ dám để ý tới Phó bang chủ ‘Nước biển người ta quần’ 1 loại quan hệ mờ ám, ‘Hang thỏ bên cạnh cỏ’ cùng với ‘Công tử phù bạch’ chờ mấy vị trưởng lão nhất trí cảm thấy không thay người bị hại báo thù thì thấy mình thật không có lương tâm!

Cho nên dưới sự hướng dẫn của bọn họ các thành viên vô cùng tung tăng như chim sẻ rồi rít thêm vào trong đó.

Mà Phong hoa tuyệt đại các thành viên khi biết được đối phương khi dễ thì cũng quyết đoán tuyên bố chính thức cùng Cuồng long đối địch!

Vì vậy, khi bang chủ của Cuồng long ‘Ngửa mặt lên trời cuồng tiếu’ tại thứ bảy online xem cục diện trước mắt khắp nơi bị chèn ép một hơi không có đi lên thiếu chút nữa nấc cái rầm. Hắn nha... không phải vài ngày không online sao? Vốn là bang phái nên tươi tốt phồn thịnh mà sao rõ ràng biến thành người người kêu đánh chuột chạy qua đường? ? ? Tổ đội đi làm cái nhiệm vụ cũng có thể thành ma vô hồn...

Bây giờ đến trước năm phút đồng hồ bang chiến hệ thống sẽ mở ra tuyên chiến. Đối phương có thể tiếp nhận cũng có thể cự tuyệt.

Cuồng long tại N lần cự tuyệt Thương Sơn hoàng hôn phát ra tuyên chiến sau rơi vào đường cùng bị buộc tiếp nhận chiến thư của bang phái ngang nhau là Phong hoa tuyệt đại.

Kỳ thật Cuồng long vốn là không chuẩn bị đón. Nhưng là thành viên của Phong hoa tuyệt đại tại kênh thể giới kênh kêu gào lợi hại, nói người Cuồng long là con rùa đen rút đầu, cháu nội rùa...Cho nên trên đời này nam nhân chịu không nổi nhất là bị coi thường! Vì vậy tại khi ‘Ngửa mặt lên trời cuồng tiếu’ lập tức bị chọc giận, liều lĩnh tiếp nhận lời mời của đối phương.

7h đúng, bang chiến bắt đầu.

Bản đồ bang chiến chia 2 phe đỏ và xanh, trên bản đồ có 2 điểm phục sinh, 2 cái kho hàng, 4 cái kho lúa. Thành viên bên đỏ sẽ xuất hiện tại phục sinh bên đỏ, thành viên bên xanh sẽ xuất hiện phục sinh bên xanh. Hai phe người chơi phải tranh đoạt 4 kho lúa trên bản đồ. Đem lá cờ giữa bản đồ mang về kho lúa hoặc là kho hàng.

Vốn còn muốn liều chết đánh cược một lần ‘Ngửa mặt lên trời cuồng tiếu’ đang nhìn đến mất ID trên bảng xếp hạng quen thuộc ID an phận của Phong hoa tuyệt đại, trong nháy mắt rơi lệ đầy mặt. () cái này, cá muối vĩnh viễn cũng khỏi phải vọng tưởng biết bởi...

Không hề nghi ngờ bị kéo ra chênh lệch sau Cuồng long thua.

Bất quá, bang chiến tối đó người liên tiếp vài ngày không có online Việt ca cùng Băng Nhược ra nhập Cuồng long cho nên xuất hiện ở trong đội ngũ bang Cuồng long.

Thì ra là ngày đó Việt ca cùng Băng Nhược rời đi Phong hoa tuyệt đại sau, Băng Nhược biết một người chơi của Cuồng long nên bị người kia liền thuyết phục Băng Nhược vào Cuồng long. Băng Nhược đi Cuồng long sau, Việt ca một cách đương nhiên cũng bị Băng Nhược một đạo kéo qua đi. Khi đó Cuồng long cùng Phong hoa tuyệt đại hai bang còn chưa đối địch, cho nên Việt ca cảm thấy không sao cả liền đi vào.

Nhưng là lần này song phương giao chiến, Việt ca cảm thấy cục diện lúng túng vốn là không muốn tham gia, chỉ là cuối cùng vẫn không lại Băng Nhược làm nũng.

Nếu nói là trên đời này khoảng cách xa nhất là cùng người đã từng yêu trở thành đối địch, khói thuốc súng tràn ngập trên chiến trường rút ra vũ khí sắc bén đâm về hai bên.

Bất quá Việt ca cuối cùng khi nhìn thấy rõ ràng người nọ là Chim nhỏ sau yên lặng thu hồi vũ khí trong tay.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Chim nhỏ nhưng không có bởi vậy mềm lòng. Nàng vũ khí trong tay không mang theo một chút do dự đâm về đối phương, máu liền tiếp đổ tươi mà chói mắt tại đầu Việt ca lướt qua. Cuối cùng, chiến sĩ lv 70 chậm rãi trước mặt ngã xuống, mặt đất tung bay khói bụi chặn lại khuôn mặt 2 người.

Chỉ là một ít sát, chỉ có mình Chim nhỏ mới hiểu, thương hại đều tăng gấp bội phản kích khắp nơi trong lòng 1 cảnh hoang tàn...

Mà Băng Nhược mắt thấy hết thấy phát sinh, trong khoảnh khắc đó tức giận tại kênh thế giới lên tiếng chất vấn Việt ca, cũng bởi vậy đưa tới một hồi chiến nước miếng. Bất quá vô luận nàng nói cái gì, Vượt qua cùng Chim nhỏ đều không có trả lời.

[thế giới] [Băng Nhược] : Liên tục bị bắt chước chưa bao giờ bị vượt qua anh có ý gì? Trong lòng anh có phải hay không còn thích Chim nhỏ ưu thương?

[thế giới] [Băng Nhược]: vừa rồi bang chiến anh rõ ràng có cơ hội giết cô ta, vì cái gì không phản kháng mặc cho cô ta đối với anh động thủ? ? ?

[thế giới] [Băng Nhược]: chẳng lẽ anh không biết ở trên chiến trường chỉ có địch nhân không có bằng hữu? ? ? Anh cho rằng nhớ tình bạn cũ người ta liền sẽ đối với anh đội ân đội nghĩa sao? Nhưng là anh xem cuối cùng giết chính là anh người kia còn không phải là cái gọi là tình nhân cũ đó sao! ! !

Vượt qua không có trả lời ngược lại là người qua đường Giáp người qua đường Ất rồi rít lên tiếng đánh đám giả bộ.

[thế giới] [màn hình cuốn gió tây] : ơ, vượt qua người anh em này coi như có chút lương tâm . Nếu như hấn đối với tình nhân cũ ra tay, lão tử liền thật sự coi thường hấn !

[thế giới] [dịch kha linh] : b tiểu Tam, ghê tởm nhất !

[thế giới] [Băng Nhược]: uy! Bạn trên miệng phóng sạch sẽ tí đi! Nói ai tiểu Tam đây? Chim nhỏ ưu thương chính mình không có bản lãnh giữ lại nam nhân còn không biết xấu hổ chỉ trích người khác?

[thế giới] [dịch kha linh] : () kích động gì ? Chưa làm qua sao còn sợ người ta nói? Hơn nữa, bốn cô nương có điểm tên đạo họ mị?

[thế giới] [Magic Kỳ Kỳ] : này nha liền một NC! Bạn cô nương trên khỏi phải để ý nàng ta...

[thế giới] [Hắc Miêu không ngủ] : để ý loại người này làm cái gì? không biết xấu hổ, chưa thấy qua kẻ không biết xấu hổ như vậy. Vượt qua nếu như đối với Chim nhỏ động thủ kia chỉ có thể nói rõ hấn lương tâm bị chó ăn! ! ! Người thứ ba phá vỡ tình cảm người khác có tư cách gì đánh giá người khác?

[thế giới] [Magic Kỳ Kỳ] : ai da uy, nói quá đúng ~! Trong game này, không thiếu nhất đúng là JQ... Hôm nay có người kết hôn, ngày mai có người ly hôn, ly hôn kết hôn kết hôn ly hôn này chính là một tuần hoàn... Cho nên xin khuyên tất cả các cô nương, thận trọng và thận trọng!

[thế giới] [mực sơ cách] : tiểu Tam mà! Bất quá tự gây nghiệt không thể sống! Một chút cũng không đáng để đồng cảm! ! !

...

Đối mặt mọi người cười trên nỗi đau của người khác, Bằng Nhựt hùng hù hỏ hỏ, cuối cùng không cách nào ngăn cản được mọi người nói bị chìm ngập trong đó. Mà ngồi trước máy tính Việt ca đối mặt với hảo hữu Chim nhỏ ưu thương đã bị xóa tinh thần chán nản.

Ngắn người thật lâu, hấn vẫn là gửi cho nàng tin tức.

[mật ngữ] : Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: chim nhỏ...

[mật ngữ] : Bạn đối với người xa lạ Chim nhỏ ưu thương nói: chúng ta... Còn có thể quay đầu lại không?

Hấn đợi thật lâu cũng không đáp án. Cho đến ba giờ sáng, hấn rốt cục làm ra sau khi quyết định, nàng trở về một tin .

[mật ngữ] : Người xa lạ Chim nhỏ ưu thương đối với bạn nói: a, sớm biết như thế , cần gì phải như lúc trước ?

[mật ngữ] : Người xa lạ Chim nhỏ ưu thương đối với bạn nói: vượt qua, giữa chúng ta, từ khi anh quyết định lựa chọn Bằng Nhựt một khắc kia, liền không có khả năng.

Ngồi trước máy tính nam nhân nhìn màn ảnh hồi lâu, rốt cục tự giễu cười cười. Đè xuống cái phím hủy, có cái gì lạnh như băng tự khoe mắt từ từ chảy xuống. Đến đây sau, giang hồ sẽ không còn có dấu vết hấn tồn tại. Biến mất bất quá một chuỗi số liệu lưu ở trong lòng người những dấu vết kia vĩnh viễn không cách nào xóa đi.

Mà đêm tràn vo tận kia mà nhớ lại cùng với đau đớn... Chỉ sợ là hấn đời này đều không thể quên... Cho đến giờ phút này hấn mới hiểu được thì ra là cũng không phải là ai đi nhầm đường cũng có thể quay đầu lại.

Lúc này vẫn còn ở tuyến Mạc Lục chứng kiến người trong bang nói Việt ca xóa sổ, thổn thức không thôi. Nàng mở ra tai nghe đối với YY ở một chỗ khác Nhạc Hằng nói:

“Cho nên nói, không có chuyện không nên yêu qua game. Làm bạn bè vẫn là tốt nhất. Bởi vì bằng hữu có thể cả đời mà tình nhân vĩnh viễn lo lắng sau một khắc biệt ly.”

Nhạc Hằng nghe Mạc Lục nói nhất thời thể nhưng không phản bác được. Hấn một mặt cảm thấy lời nói của nàng có đạo lý nhưng lại thấy mình mâu thuẫn cho rằng tình cảm loại chuyện như vậy thuần túy mỗi người khác nhau, cũng không phải là tất cả mọi người sẽ có kết cục như Vượt qua cùng Chim nhỏ này...

36. Chương 40: Nam Cưới Vợ Nữ Lấy Chồng Thì Sao...

Đầu tháng ba, Nhạc Hằng đóng gói đồ chạy về đại học N. Mà thân là sinh viên S đại chính quy tốt nghiệp cộng thêm tương lai nghiên cứu sinh Mạc Lục thì khi cậu Dương Dũng Huy đề cử đi xuống 1 xí nghiệp thành phố S tiến hành ba tháng thực tập quản lý tài nguyên nhân lực.

Cùng ngày ở công ty, Mạc Lục làm xong tất cả thủ tục sau, ngoài ý muốn trông thấy Hứa Thanh Hoan một thân trang phục nghề nghiệp. Nàng còn có chút không xác định có phải không thì đối diện Hứa Thanh Hoan đã mỉm cười đi về phía nàng.

Đồng nghiệp đứng ở cạnh Mạc Lục đối với Hứa Thanh Hoan hô một tiếng:

“Quản lý”.

Hứa Thanh Hoan cười gật gật đầu, sau đó thanh âm nhu hòa hỏi cô gái trước mặt mình:

“Tiểu Lục, thủ tục xong chưa?”

Mạc Lục gật một cái, hỏi: “Thanh Hoan tỷ, làm sao chị cũng ở nơi đây?” Lời nói bật thốt lên, Mạc Lục lại xin lỗi sửa lời nói:

“Làm sao chị biết em ở tại đây?”

“Mấy ngày hôm trước, bá phụ cùng chị đề cập qua việc này.” Hứa Thanh Hoan trong miệng nói bá phụ là cậu Dương Dũng Huy của Mạc Lục.

“Nha...” Mạc Lục trong lòng hơi có chút uể oải. Kỳ thật này đầy đủ mọi thứ, cuối cùng còn không phải là cha mẹ không yên tâm mình nên tất cả mới muốn cho nàng tìm nơi có người quen để thực tập. Trước nàng lời lẽ chính nghĩa cự tuyệt đề xuất đi công ty thực tập của mẹ vốn là nghĩ bằng mình có thể tự tìm một chỗ thực tập...

Hứa Thanh Hoan tựa hồ hiểu nàng giờ phút này trong lòng đang suy nghĩ gì, đưa tay tại trên đầu nàng vỗ vỗ

“Như thế nào? Không vui? Nhưng thật ra là chị chủ động cùng bá phụ nói phù sa không để trôi ruộng ngoài nên cho em tới công ty. Nếu như em không thích phần này công việc, vậy chúng ta coi như xong?”

Mạc Lục bị nàng vừa nói như vậy ngược lại ngượng ngùng. Được rồi, nếu như làm cho bạn cùng phòng cùng với bạn học quen biết nghe thấy lại nói nàng ở trong phúc không biết phúc.

“Ký lai chi tắc an chi, vừa vặn nhân cơ hội đi theo Thanh Hoan tỷ i học thêm chút ~ hắc hắc ~ “

Hứa Thanh Hoan cười cười kéo cánh tay lên: “Không sai biệt lắm đến ăn cơm trưa, đi, Thanh Hoan tỷ mời em ăn cơm.”

Ngồi ở trong phòng ăn, Mạc Lục cùng Hứa Thanh Hoan tán gẫu trong chốc lát, không khí rất là sung sướng.

Nghe tới Hứa Thanh Hoan nói mình là tốt nghiệp đại học N, Mạc Lục đột nhiên nhớ tới người nào đó

“Em có một người bạn cũng là đại học N, hẳn hiện tại nghiên năm 2.”

“A? Phải không? Nói xem, có khi chị đây cũng quen biết.”

Hứa Thanh Hoan nói trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ phiền muộn. Giống như người nọ... Đã ở đại học N nghiên năm hai đi?

Ngồi ở đối diện Mạc Lục, lần đầu tiên trông thấy cô gái lịch sự trước mắt tao nhã trên mặt lộ ra vẻ ngơ ngẩn. Nàng che dấu hiểu kỳ trong lòng, biết điều không nên tìm tòi nghiên cứu. Trên đời này, mỗi người đều có bí mật của mình.

Xế chiều hôm đó, Hứa Thanh Hoan tự mình mang Mạc Lục làm quen hoàn cảnh công ty.

Nhìn xem Hứa Thanh Hoan cùng người ngoài nói chuyện với nhau hoặc là thấy chị ấy gặp phải chuyện ung dung không sợ, Mạc Lục đối với Hứa Thanh Hoan từ thích nhảy lên tới sùng bái!

Khuya về nhà sau, Mạc má ý vị truy vấn Mạc Lục cảm giác như thế nào?

Mạc Lục nơi nào sẽ không biết ý của ẹm, mẹ còn không phải là hi vọng chính mình không trúng ý phần công tác kia, sau đó lí do đường hoàng làm ẹm đi công ty làm thủ hạ ẹ đây?

Đối mặt với Mạc má ánh mắt mong đợi, Mạc Lục gương cái cười to mặt:

” Tiểu nhân nhất định sẽ duy trì đủ ba tháng !”

“Thối tiểu quỷ! ! ! Đêm nay ba con không trở lại, khỏi phải trông cậy vào lão nương nấu ăn khuya cho con!”

“...”

Mạc Lục sớm đã tại Mạc má rống giận qua đi, nhanh chóng trượt trở về phòng, pằng một tiếng đem thanh âm ngăn cách.

Vừa rồi mở ra máy tính vào QQ, hệ thống lập tức liền vang lên thông báo.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Tiểu Lục, thực tập thế nào?”

Mạc Lục nhìn xem khung chít chát, nhìn lại mình để ỉn mà sao người kia. Giống như... Ước chừng... Là sao vụ quần đấu hôm đó mình liền cài đặt hiện, thuận tay liền cài đặt một chút... Chức năng này nàng cũng không để với bạn. Mà hắn là ngoại lệ duy nhất.

Mạc Lục phát cái vẻ mặt nhe răng: “cảm giác cũng không tệ lắm ~ quản lí công ty là biểu tượng tương lai của lão nương!”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “-___-||| tiểu nha đầu, làm rất tốt đừng cho làm cho người quen mất mặt! Còn có đến lúc đó phát tiền lương nhớ mời ăn cơm!”

Mạc Lục: “Ok! Đến lúc đó ngài nếu có thể tại khi lão nương lãnh lương xuất hiện ở thành phố S, lão nương lập tức mời nhà người ăn đại tiệc!”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “=_____,= hắc hắc hắc hắc hắc, nhớ rõ thông báo trước 3 ngày! ! Ông đây cho dù bận rộn, cũng không chậm trễ bữa cơm này!”

Mạc Lục phát cái khinh bỉ vẻ mặt: “Phi! Vẫn không thể chậm trễ... Mời nhà người ăn bữa cơm còn phải hẹn trước! Vậy thì đừng đến đây ~ “

Nguyệt Hắc Phong Cao: “__ mi nếu không thông báo, ông đây chẳng lẽ còn có thể chính mình dự đoán khi nào mi phát tiền lương sao?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Nói thật, kỳ thật mi chính là không muốn mời khách đi? Không muốn mời khách đi? Không muốn mời khách đi?”

Mạc Lục xem sau cười to: “Được rồi, làm khó nhà người còn muốn từ thành phố A thật xa chạy tới, lão nương liền cố mà làm nói trước gọi điện thoại thông báo , ok!”

Nguyệt Hắc Phong Cao tay chân rất lưu loát, một giây sau lập tức phát một chuỗi số điện thoại di động đến.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Đến đến, tiểu nha đầu mau đem đi động lưu lên, bữa cơm này mi xác định trốn không thoát!”

Mạc Lục nhìn xem người nào đó gọi mình “Tiểu nha đầu” gọi vô cùng thuận miệng, cảm thấy sinh ra vài cảm xúc khác thường Không hiểu sao cảm thấy... Vui vẻ?... Run rẩy thân thể, nàng che phủ cảm xúc xa lạ không được tự nhiên giả bộ khó chịu nói: “Không cần phải gọi lão nương tiểu nha đầu! ! ! Quá TM không có khí thế! ! !”

Nhưng là người nọ lại phảng phất gọi thành nghiện

“Tiểu nha đầu! Tiểu nha đầu! Tiểu nha đầu!” Nguyệt Hắc Phong Cao phát cái vẻ mặt khiêu mi

“So với ca ca ta nhỏ hơn ba tuổi, không có tư cách mặc cả!”

“...” Mạc Lục không nói gì. So với hắn ra đời muộn, điều này sao có thể trách nàng?

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Còn có, ta nói tiểu nha đầu có thể hay không ôn nhu một chút? Tính tình quá vạm vỡ coi chừng tương lai không ai lấy ~ “

Mạc Lục: “__ ai cần người lo! ! Trên đời này nhiều đàn ông như vậy, luôn sẽ tìm được một người không thích ôn nhu yêu hung hãn !”

Mạc Lục: “Lão nương cũng không tin, nam nhân toàn bộ thế giới đều không có ánh mắt như vậy!”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Phốc, tiểu Lục, nếu như đến lúc đó hai ta nam chưa cưới nữ chưa gả, ông đây có thể suy tính một chút cổ thu mi...”

Mạc Lục tay đánh bàn phím thấy câu này dừng lại.

Nàng nhớ tới 1 đoạn câu nói sau mình đã từng nhớ : nhiều năm sau, anh nếu chưa lập gia đình, em nếu chưa gả, kia... chúng ta có thể hay không cùng một chỗ?

Trong nháy mắt đó, khuôn mặt Hướng Mãn tại trong óc nàng hiện lên một giây sau nhanh chóng đi xa. Giống như... Khi nàng tận lực quên lãng có một đoạn thời gian bỏ qua hắn...

Bạn xem, sớm muộn gì có một ngày đây hết thấy cũng sẽ chính thức để xuống, cần tận lực quên.

Trên màn hình cửa sổ QQ rung làm cho Mạc Lục phục hồi tinh thần lại.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Ha ha, có phải hay không cảm động khóc không thành tiếng rồi? Nói cũng phải, ta đây đàn ông tốt như vậy, thật sự là đốt đèn lồng cũng không còn chỗ tìm!”

Người nào đó ngây thơ một chuyến siêu cấp để chữ to đùng, Mạc Lục nguyên vốn cảm xúc có chút buồn trong nháy mắt lại thay đổi tốt hơn.

Nàng miệng nhếch, gõ bàn phím trả lời: “Dạ dạ dạ, nếu quả thật có một ngày như vậy, lão nương kiếm là được rồi...”

Khi đó ngoài cửa sổ đêm lạnh còn mang theo gió đầu xuân. 2 người bất đồng thành thị còn không biết số mệnh sớm đã đem hai người dẫn dắt cùng một chỗ. Mà cái ước định không tính ước định, về sau một lần trở thành trò chơi của người nào đó.

Cũng là một đêm này, sân đại học S và đại học N hoa đào, đột nhiên nở đầy đầu cành...

37. Chương 41: Valentina Trắng...

Mạc Lục hạ quyết tâm thật tốt thực tập ba tháng sau, đảo qua phiên muộn. Mỗi ngày đúng giờ đi làm, đồng nghiệp trong lúc đó chung đụng cũng tạm, ôm trong lòng một khuôn mặt tươi cười tóm lại là không có gì sai. Vừa mới bắt đầu vài ngày trong công ty cũng biết nàng cùng Hứa Thanh Hoan có quan hệ, có một đồng nghiệp ngoài sáng khuôn mặt tươi cười chào đón, sau lưng đã từng trào phúng qua vài câu.

Mạc Lục có lần trong lúc vô tình đi lấy nước sôi, nghe được hai cô gái trong phòng làm việc bát quái về mình.

A nói: “Thì ra là có người quen ô dù, biểu muội mình cũng đường đường sinh viên đại học danh tiếng thế mà không trúng tuyển...”

B nói: “Ai, ai kêu chúng ta không có ô dù? Ba cô nếu là Lý Cương cô cũng có thể tiến vào 1 vị trí tốt của cơ quan chính phủ ~ “

A nói: “Đúng là xinh đẹp có ích lợi gì? Không có bản lĩnh thật sự, tôi xem thường cô ta!”

...

Hai người lại tán gẫu trong chốc lát, đột nhiên ở cửa Mạc Lục đang suy nghĩ mình rốt cuộc là có nên đi vào hay là không thì sắc mặt trong nháy mắt trở nên rất khó.

Mạc Lục cũng không phải rất để ý cái này, dù sao nhiều chuyện ở trên người người khác nàng bắt quá là quyết định đợi lát nữa lại đến, mà 2 cô kia vừa vặn đi ra...

Mạc Lục hướng các nàng cười cười, một câu nói chưa nói.

Hai nàng đồng nghiệp kia lo lắng hãi hùng vài ngày, cuối cùng thấy không có động tĩnh rốt cục an tâm. Bất quá sau này trong cuộc sống, các nàng chứng kiến Mạc Lục đối đãi chân thành, làm việc chịu khó hoàn toàn không có ý vào quan hệ, dần dần cũng là đối với nàng nhiệt tình lên.

Ngày này là 14/3 Valentane trắng.

Thừa dịp nghỉ ngơi không gì làm 1 vài đồng nghiệp ngồi quanh Mạc Lục cực kỳ nhiệt liệt đàm luận buổi tối cùng bạn trai đi đâu chơi.

Cuối cùng đoàn người gặp Mạc Lục vẫn luôn không nói lời nào, vì vậy hỏi:

“Mạc Lục, buổi tối cùng bạn trai có hoạt động gì không?”

Mạc Lục có chút xin lỗi trả lời: “Em còn không tìm được bạn trai...”

Đoàn người nghe được lời của nàng cái cằm đều nhanh rút xuống, mà một bên vài nam đồng nghiệp không nói lời nào sau khi nghe xong không khỏi ở trong lòng mừng thầm, chính mình có cơ hội...

1 nữ đồng nghiệp vỗ vỗ vai Mạc Lục, vẻ mặt hiểu rõ:

“Mạc Lục, có phải hay không yêu cầu quá cao? Bây giờ con gái luôn cho rằng sau tốt hơn, không biết trên đường bỏ lỡ bao nhiêu phu quân...”

Nữ đồng nghiệp số hai thân đồng cảm, đồng ý nói:

“Đúng vậy, đúng vậy, nhớ năm đó chị cảm thấy được mối tình đầu bạn trai không có tiền đồ, cho nên chia tay. Ai ngờ năm ngoái hần mời chị đi uống rượu mừng, dựa, tên kia hiện tại phong sinh thủy khởi, có nhà cao, xe đẹp...”

1 câu của đồng nghiệp này khiến ột đám đã kết hôn hoặc chưa lập gia đình đang yêu thương cảm khái, thoáng chốc tranh nhau nói, duy chỉ có Mạc Lục liên tục không có cơ hội nói, bày chính khuôn mặt tươi cười ngồi ở vị trí, cho đến khi nụ cười cứng ngắc cũng không thể chen vào một câu.

Buổi tối trên đường về nhà, cửa hàng hai bên đường phố san sát khắp nơi trang trí ngọt ngào, còn dán đầy quảng cáo lễ tình nhân cùng với chữ lớn giảm giá ưu đãi.

Mà trên đường này một đôi tay dắt tay nụ cười thân mật lại càng làm Mạc Lục hai mắt sáng ngời.

Về đến nhà, nàng bối ra vài ngum cơm không có khẩu vị. Càng nghĩ càng buồn bực, cuối cùng trèo lên o QQ trực tiếp đem hết tâm tình phát tiết tại QQ blog- -

Nước biếc người ta quần: “Móa! Lão nương thiếu một nam nhân! ! !”

QQ sửa đổi sau không đến 1', đã năm sáu kẻ bình luận lại.

3 người này là 3 con bạn cùng phòng kí túc với nàng.

Nói mê: “Ai yêu, tiểu Lục, cậu rốt cục giác ngộ rồi ~! Bất quá bây giờ là không phải là chậm sao?”

/ “ tĩnh: “Nếu không chị đây giới thiệu cho? Có yêu cầu gì vội vàng nói! Bất quá hôm nay em chỉ có thể nhất định một mình qua ~ ha ha ha ha ha ~ “

Vân: ha ha, không phải là tịch mịch khó nhin? bốn năm đại học cứ như vậy lãng phí ~ đáng đời!

...

Mạc Lục nhìn xem nhẩn lại một cái tức giận! Những người này cần phải cố ý kích thích nàng thế sao? ? ? Bất quá con chuột kéo đến một tin nhắn cuối cùng, tâm tình của nàng trong nháy mắt thay đổi sung sướng không ít.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Trùng hợp như vậy, ông đây đang cần nữ nhân! Nếu không hai ta hợp một chút?”

Mạc Lục uốn lên mặt mày nhếch miệng gõ bàn phím trả lời:

“Đi đi đi đi, cũng không phải chinh phạt khổ lực, chỉ yêu cầu sống cùng nam thôi!”

Ngồi trước máy tính chờ trả lời Nhạc Hằng thấy nàng nói, chẳng biết tại sao, đột nhiên sinh ra tâm lý thuyết phục.

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Hứ, nha đầu không có mắt! Ông đây đâu bê bát như mi nói? Không chỉ có người lớn lên đẹp trai bằng cấp lại cao, cộng thêm tiềm lực đi theo ông đây mi đã có thể kiếm được rồi ~ còn có gì không hài lòng ?”

Nước biếc người ta quần: “Côn đồ, nhà ngươi ưu tú như vậy, sao bây giờ còn ngồi trước máy tính cùng ta huyền thuyên đây? Hai ta nếu là gom góp một khối, không chừng ngày nào đó ta liền lấy vận rủi của bệnh ngươi, cả đời này đều khỏi phải trông cậy vào một phen duy trì đại sự nghiệp ! Cho nên hay là thôi đi ~ “

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Không có mắt không phải thế? Liền hôm nay con gái tìm ta thổ lộ cô nương liền xếp hàng đến một chục.”

Nước biếc người ta quần: “(o) giá thị trường tốt như vậy, lại còn bị còn dư lại?”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Hừ, người bình thường ở đâu vào mắt ta? Tiểu nha đầu, ta lại là cảm thấy tư chất mi không sai, như thế nào? Nếu không hai ta thử xem?”

Trước máy tính Mạc Lục nhìn xem câu trả lời của hắn, cười đến thiếu chút nữa đứng không lên. Lớn như vậy, chưa gặp qua tự luyện như thế... Quang minh chính đại khen chính mình còn chưa đủ, thậm chí khen ngợi người khác mục đích cuối cùng cũng là phụ trợ sự ưu tú của mình...

Mạc Lục cũng không biết chính mình lập tức đến tột cùng động gì, rõ ràng chống cảm, ma xui quỷ khiến suy tính tới loại cười giỡn này.

Nàng hỏi: “Nhưng là ta nghe người ta nói, cự ly xa yêu thương vì cũng sẽ không lâu dài... Bởi vì nam nhân trên cơ bản đều là đứng núi này trông núi nọ, động vật không chịu nổi tịch mịch...”

Nàng vừa hỏi xong, góc phải phía dưới lập tức nhảy ra nhắc nhở:

Hảo hữu Nguyệt Hắc Phong Cao trả lời bình luận...

Mở ra Mạc Lục liền chứng kiến 1 câu nói làm cho nàng về sau một đoạn thời gian rất dài nhớ tới, còn có thể nhịn không được.

Hắn nói: “Nhưng là tiểu Lục này, cũng không phải là trên đời này tất cả mọi người là như vậy. Ít nhất trong mắt của ta, nếu quả thật thật tâm yêu một người khoảng cách lại xa cũng sẽ không dao động và sẽ không thay đổi phần tâm ý kia.”

Nàng xem thấy câu nói kia, hồi lâu không có phản lại. Hắn cũng không thúc giục nàng trả lời. Có lẽ, hắn cũng không cần trả lời. Nhưng là một khắc kia nàng đối với hắn ấn tượng không còn là 1 người thích nói giỡn đối với bất kỳ người nào chuyện đều thờ ơ, 1 con đồ không có tim không có phổi.

Khi đó ngoài cửa sổ, thành phố S bầu trời đêm đầy sao giăng.

Lúc đầu hắc y dùng hình tượng vô lại xuất hiện ở thế giới Mạc Lục tựa hồ trong nháy mắt trở nên không hề giống nhau. Nhưng mà đến tột cùng ở đâu thay đổi nàng nhiều lần nghĩ...nhưng nhất thời lại không có thể suy nghĩ ra.

Lần đầu tiên, Mạc Lục bởi vì làm một người ngay cả tên thật gọi cái gì cũng không biết, mất ngủ.

38. Chương 42: Để Ý Không Rõ Tiểu Tâm Tình...

Hôm sau, Mạc Lục đẩy lấy mắt quàng thâm đi công ty làm, bị nữ đồng nghiệp cùng phòng làm việc giấu cột một phen. Đến trưa cùng Hứa Thanh Hoan cùng nhau ăn cơm, không ngoài sở liệu lại bị giấu cột. — Hứa Thanh Hoan: “Tiểu Lục, em là muốn thành gấu mèo hay sao?”

“...” Không hiểu nổi chính mình vì sao sẽ mất ngủ Mạc Lục tức giận hóa bị phẫn lấy thức ăn xả hơi vùi đầu ăn.

Hứa Thanh Hoan dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh nhìn chăm chăm cô gái trước mặt liên tục đưa thức ăn vào trong miệng hồi lâu sau, chỉ cảm khái một câu:

“Tuổi trẻ chính là rất tốt...”

Bởi vì trưa hôm đó, Mạc Lục bạn ăn lượng cơm ăn ước chừng là gấp 3 lần Hứa Thanh Hoan có thừa...

Khi ngây ngây ngô ngô một ngày chấm dứt, Mạc Lục về đến nhà khó được khi không có mở máy tính, sớm một chút rửa mặt liền đi ngủ.

Nhưng là lúc này mới một buổi tối không có mở QQ trèo lên trò chơi nàng liền không nhịn được. Ngày hôm sau ở trong công ty len lén on QQ phản ứng đầu tiên chính là đi nhìn nhỏ một chút Nguyệt Hắc Phong Cao có online hay không. Khi thấy cái hình kia xám tro nàng đột nhiên khó nén trong lòng cảm giác mất mát...

Kế tiếp liên tục một tuần lễ Mạc Lục vô luận là tại QQ hay là ở trên game đều không có thấy bóng dáng Nguyệt Hắc Phong Cao. Nàng không biết đối phương đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ là sâu trong nội tâm mơ hồ sinh ra lo lắng.

Nhưng là nàng cũng không biết nên mở miệng như thế nào vì vậy liên tiếp bảy ngày nàng đều bị phần lo nghĩ này đau khổ. Lúc làm việc không yên lòng thậm chí mỗi ngày gần kề buổi trưa cùng ăn cơm trưa ngay cả Hứa Thanh Hoan cũng nhìn ra nàng có gì đó bất thường.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Hứa Thanh Hoan ân cần hỏi thăm nàng làm sao vậy? Có phải hay không nguyên nhân công tác áp lực quá lớn?

Sắc mặt nàng ảm đạm lắc lắc đầu, lại không biết nên như thế nào mở miệng này ngay cả mình đều không rõ suy nghĩ cái gì.

Ngày thường lên trò chơi, Mạc Lục lại thẹn thùng gặp được thành viên của Thương Sơn hoàng hôn hỏi thăm phó bang bọn họ chủ vì sao không có online.

Có lẽ là quan tâm sẽ bị loạn, nàng rõ ràng liên tục quên chính mình thật ra là số di động của đối phương mà.

Vì vậy cứ như vậy chịu đựng chịu đựng...

Rất cực, hôm đó lúc hai giờ sáng. Nàng ngồi trước máy tính chờ dẫn mang theo đồ đệ hệ thống phân phối Cục đêm làm nhiệm vụ, đột nhiên đầu kia thoáng hiện lên trong nháy mắt nhớ tới chính mình từng cùng ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’ lưu qua số di động! ! !

Mạc Lục khó nén trong lòng hưng phấn, vỗ bàn một cái lập tức từ nhảy dựng lên đi tìm di động.

Tìm số di động sau nàng ngồi ở trên giường vội vàng gửi tin nhắn cho người có tên xưng hô thân mật “côn đồ”:

“Côn đồ, mấy ngày nay chết đi đâu thế? Có việc gì sao không nói 1 tiếng! ! ! ! ! ! ! !”

Bởi vì từ lúc trao đổi qua số di động, giữa hai người ngay cả tin nhắn cũng không từng phát qua. Cho nên lần này phát xong tin nhắn sau Mạc Lục lo lắng đối phương không biết mình là ai lại cố ý gửi tin nhắn bổ sung: “Lão nương là tiểu Lục.”

Bất quá phát xong sau Mạc Lục đầu liền lập tức tỉnh táo lại. Có chút hối hận vô đầu, nàng bắt đầu ai oán chính mình sao không xem thời gian giờ đã khuya cơ chứ?

() ai, hiện tại muộn như vậy, quấy rầy giấc ngủ đối phương tội ác tày trời...

Bất quá cái lo lắng này cuối cùng nhìn đến tin nhắn đối phương hồi đáp trong nháy mắt tán vô tung vô ảnh.

Côn đồ: “Tiểu Lục? như thế nào muộn thế còn chưa ngủ?”

Côn đồ: “Ai, mấy ngày hôm trước bị tai nạn xe xô, bây giờ còn đang nằm trong bệnh viện ... Di động mấy hôm hết pin cho nên liên tục không có nói qua i...”

Mạc Lục nhìn hết nội dung tin nhắn sau, trong lòng lại xảy ra bước phát triển mới là lo lắng.

“Tai nạn xe cô? ? ? Vậy nhà người bây giờ như thế nào? Có nghiêm trọng không? Làm sao nhà người không cẩn thận như thế? ? ?”

Người nọ rất nhanh gửi tin nhắn đến: “Không cần lo lắng, đã tốt không đáng ngại lập tức có thể xuất viện.”

“Nha...” Mạc Lục không biết nên nói tiếp gì, bất quá này 7 ngày sầu lo, ngược lại thoáng cái bị nhẹ lên không ít. Phía bên nàng vừa mới phát xong tin nhắn, bên hân tin nhắn lập tức lại tới nữa rồi.

Côn đồ: “Ai, ta nói tiểu Lục mi cũng quá để ý đi? Ta đều nằm viện tới bảy ngày sao bây giờ mi mới gửi tin nhắn an ủi tới... Quá thương tâm...”

Mạc Lục nhìn xem giọng nói quen thuộc của hân, bên môi rốt cục lộ ra một cái nụ cười thư thái: “Thực xin lỗi, ta cũng vậy vừa mới nhớ tới có số di động của nhà người..he he... Bất quá ta chính là vừa nghĩ tới lập tức liền gửi tin nhắn đó sao ~ “

Côn đồ: “Ai ai ai, cũng biết mi đối với ta đây không để vào bụng mà... Lúc này mới không tới một tháng mi liền quên chuyện hai ta trao đổi qua số di động...”

Mạc Lục vô ý thức sờ sờ mũi, sau đó co lại hai chân tiếp tục nhún :”Được rồi, cùng lắm thì về sau chờ nhà người đến thành phố S chơi, ta mời nhà người ăn cơm!”

Côn đồ: “_ đồng ý!”

Mạc Lục bên môi cười không tản đi, ngón tay linh hoạt ở trên điện thoại di động nhấn: “Nhà người là đồ con lợn...”

Côn đồ: “Hắc hắc, tính lại suy ra lại nợ ta 2 bữa cơm ! Không cho phép ăn vạ, ta chính là cực kì nhớ kỹ! Mặt khác giwof không còn sớm mi ngày mai còn phải đi làm đó? Mau đi ngủ đi! _ “

Bởi vì mấy ngày nay trong lòng có việc phiền nên liên tục ngủ không ngon, hiện tại tảng đá rơi xuống nhẹ xuống Mạc Lục đột nhiên cảm thấy mệt nhọc. Nàng đối với màn hình điện thoại gật gật đầu, một giây sau chợt nhớ tới đối phương không nhìn thấy. Vì vậy nhấn 1 tin nói: “Biết rồi, sẽ đi ngủ ngay bây giờ . Nhà người nhớ phải nghỉ ngơi thật tốt, ngủ ngon ~!”

Côn đồ: “Ừ, ngủ ngon.”

Màn hình di động ánh sáng dần dần âm đạm xuống. Mạc Lục cầm di động nhìn xem tin nhắn cuối cùng kia hơi có chút thất thần. Giờ phút này trong đầu nàng vẫn có chút hỗn loạn. Những thứ tâm tình rối rít toát ra tình phảng phất có ý thức, cứ tự do xuyên qua. Chỉ tiếc cuối cùng tất cả đều rối ren không ra kết.

Có chút buồn ngủ vuốt vuốt huyết thái dương, Mạc Lục lựa chọn cuộn lên chặn ngủ.

Mà bị nàng quên lãng trên máy tính kiểm khách lv 10 tên Cực đêm kia liền an tĩnh như vậy ở bên cạnh hồng y nữ hiệp lv 65 ngày người một đêm.

Hôm sau Mạc Lục tỉnh lại, chứng kiến máy tính quên tắt cùng với tiểu đồ đệ bên cạnh không khỏi ngạc nhiên. Nhớ mấy giờ trước, nàng cùng tiểu kiểm khách tổ đội vẫn còn ở. Bởi vì nàng không có thêm đối phương hảo hữu, cho nên lần này lựa chọn trực tiếp tại kênh đội ngũ nói chuyện.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : (o)? Cực đêm sao vẫn còn ở đây?

Kỳ thật hỏi những lời này Mạc Lục có chút chột dạ.

Bởi vì hơn nửa đêm, nàng vốn là mang đồ đệ mới vừa thu làm nhiệm vụ, ai ngờ nửa đường nhớ tới côn đồ, liền chạy... Nghĩ đến mình thật sự là người sư phụ quá không hiền hậu... () cũng rất không xứng chức vụ...

Cho nên đang nhìn đến đối phương gọi mình một tiếng “Sư phụ” Mạc Lục lập tức phát cái mặt cười to qua.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : _ Aha, đồ đệ ... Cái này..ngày hôm qua thực buồn ngủ cho nên nhất thời không có chú ý cứ thế đi ngủ mất... Thực xin lỗi! hắc...

[tổ đội] [cực đêm] : a, ngại không có việc gì là tốt rồi.

Mạc Lục vội vàng đi làm cũng không nghĩ nhiều, chẳng qua là cảm thấy tên đồ đệ này thật là một người tốt a. Nếu như đổi lại là nàng, sư phụ không chịu trách nhiệm thế đã sớm một cước đạp... -_-||| (L: vẫn đề sư phụ là ai, đồ đệ là ai mới chờ như vậy chứ, phải ko nào..)

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : gì kia, đồ đệ này, sư phụ phải đi làm, buổi tối trở lại hảo hảo dẫn trò đi thăng cấp... hắc!

[tổ đội] [cực đêm] : Ok

[tổ đội] [cực đêm] : trên đường nhớ phải chú ý an toàn.

Mạc Lục nghĩ thầm đồ đệ này thật sự là quá tri kỷ. Đây là đồ đệ thứ nhất nàng có từ khi chơi game cho nên Mạc Lục quyết định nhất định phải thật tốt che chở hắc! Mặc dù nàng bản thân cũng là gà mờ... Nhưng là nàng hiện tại cũng là có ô dù nha! ! !

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : hắc hắc, ngoan

~[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : kia sư phụ tạm biệt, về mặt phát tay

~Nói xong, Mạc Lục chủ động phát cái thêm hảo hữu. Đợi đến đối phương xác nhận sau, nàng tắt máy tính mang tâm tình vui vẻ đi làm.

39. Chương 43: Thời Tiết Tốt

Trưa hôm đó, Hứa Thanh Hoan cười hỏi: “Tiểu Lục, hôm nay khí sắc không tệ, chuyện gì cao hứng như vậy?” Mạc Lục sờ sờ cái ót, vui cười: “Kỳ thật cũng không còn gì, hôm nay thời tiết thật tốt cho nên tâm tình tự nhiên cũng tốt~ “

Hứa Thanh Hoan liếc mắt nhìn qua kính bên ngoài sương mù rã, cười mà không nói.

Mạc Lục theo động tác của nàng nhìn ra ngoài, lập tức chốt dạ giải thích:

“Kỳ thật mấy ngày hôm trước là vì ở trong game gặp được một chút chuyện không vui, bắt quá bây giờ rốt cục không sao ~ “

Hứa Thanh Hoan ngược lại có nghe Mạc Lục nói qua chơi game, nàng nhẹ nhàng dặn dò vài câu:

“Trò chơi dù sao cũng là trò chơi, không cần phải cho vào quá nhiều nhân tình đi vào. Những thứ kia đều là ảo ảnh hưởng tới thực tế cuộc sống sẽ không tốt.”

Mạc Lục lập tức gật đầu: “Em cũng là nghĩ như vậy!” Nhưng là nàng tiếp theo câu lại làm cho Hứa Thanh Hoan đỏ khốc đỏ cười.

“Thanh Hoan tỷ, chị xem cuộc sống nhiều buồn tẻ. Chơi game có thể giải buồn có muốn hay không cùng nhau gia nhập! Em chỉ chị!”

Mạc Lục thuyết khách này rốt cuộc công lực không đủ thâm hậu, không có nói động đến cô gái có vẻ mặt thanh nhã này. Bất quá, cũng là từ ngày này bắt đầu thuyết phục Hứa Thanh Hoan cùng nhau gia nhập Phong vân OL trở thành hạng mục mà mỗi trưa Mạc Lục giờ cơm trưa lên đài! Buổi tối Mạc Lục về đến nhà, quả nhiên tuân thủ hứa hẹn mang theo kiếm khách đồ đệ đi làm nhiệm vụ thăng cấp.

Nàng mang theo tiểu đồ làm nhiệm vụ một đường cuồng quét quái lên đến nhiệm vụ lv 18 có một loại cảm giác chưa bao giờ có tự hào sinh ra.

Bạn đang đọc võng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Kỳ thật trong game cơ hồ tắt cả tay mơ, tại tựa như cắt củ cải bình thường đem những thứ nhiệm vụ cấp bậc thấp này từng cầm thù đến tận xương tuỷ chà đạp ở dưới chân, lúc trước Mạc Lục cũng từng cảm thụ như vậy.... Có câu gì nhỉ? A, đúng rồi, hạnh diện!

Nhớ tới năm đó cũng cùng Tiểu Tuyệt cuộc sống cùng nhau chiến đấu hăng hái, Mạc Lục cũng thâm trầm, giả bộ u buồn. Nàng đối với đồ đệ nhà mình trầm mặc ít nói đồ đệ cảm khái nói:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đồ đệ, nhớ năm đó sư phụ còn là 1 kẻ mới bước vào Game Online, ngày ngày bị quái đuổi theo giết. Không nghĩ tới hôm nay một đao chém xuống cũng có thể giết nhiều con quái này...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : trò cũng học một chút, chờ đẳng cấp cao lên rồi những thứ này đều là một đĩa đồ ăn...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : ngược lại giờ đột nhiên có chút nhớ lúc trước mình mới chơi...

Mạc Lục từ lúc thu đồ đệ sau cả đêm đều sẽ nói 2 từ sư phụ bên miệng, phảng phất sợ đồ đệ không y thích nói chuyện này quên còn có sự hiện hữu của mình.

Bất quá tên đồ đệ này mặc dù rất yên lặng không nói chuyện, nhưng điều duy nhất làm cho nàng an ủi chính là, nếu như nàng mở miệng mà nói, hẳn nhất định cũng sẽ đáp lại. Mặc dù chỉ có một đơn giản 1 chữ “Ừ”.

Đúng là lần này Mạc Lục cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi. Vì vậy làm cho người ta cảm giác nhiều lời sẽ SHI đồ đệ, lần này rõ ràng vừa mở miệng nói liên tiếp! ! !

[tổ đội] [cực đêm] : ngài trước kia ngày ngày bị quái giết sao?

[tổ đội] [cực đêm] : làm nhiệm vụ như thế nào cũng không tìm người giúp?

[tổ đội] [cực đêm] :... Chẳng lẽ không có tìm sư phụ dẫn ngài đi?

Mạc Lục nhìn xem vấn đề của hắn, thoáng cái nhớ lại chuyện cũ như tám trăm năm đều không nhớ ra, đột nhiên cảm thấy rất ưu thương.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : __ nói đến đây, sư phụ ta liền lòng chua xót... Cuộc sống chuyện bi thống quá mức đó là mình đưa tới cửa, còn bị người ta ghét bỏ...

Nàng mới vừa gửi đi lời này, trên màn hình tiểu kiếm khách vốn là đang cố gắng chém quái chẳng biết tại sao đột nhiên thu tay, hai giây bị quái làm cho chết...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : chờ, sư phụ tìm luân hồi phù.

Mở ra bao vây vợ vết cả buổi, đột nhiên nhớ tới cái phù luân hồi cuối cùng lần trước kéo bè kéo lũ đánh nhau đã bị nàng dùng hết...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : OTL, đồ đệ vẫn là dùng trời định sống lại đi...

Cực đêm cuối cùng lại không thấy dùng luân hồi phù, cũng không có trở về truyền tông thạch trời định sống lại. Bởi vì từ bên cạnh hắn đi ngang qua một nữ thầy thuốc lv 60 tâm địa đối tốt chủ động xuất thủ cứu hắn.

[trước mặt] [tiểu meo meo] : tiện tay mà thôi, không khách khí, hắc

~Phối hợp ở kênh trước mặt nói một câu nói sau, thầy thuốc lv 60 kia cười tiểu bạch mã đặng đặng ly khai.

Mạc Lục nhìn xem nữ thầy thuốc kia đi xa, nhin không được ở trong kênh đội ngũ trên ghẹo.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : Aha, đồ đệ , này nếu là cổ đại phải lấy thân báo đáp báo đáp người ta, cô nương kia có ân cứu mạng!

Trước máy tính Cực đêm thấy nàng nói, khoe môi lộ ra vài phần vui vẻ.

[tổ đội] [cực đêm] : ngài đã cứu ta rất nhiều lần

[tổ đội] [cực đêm] : ta có thể cân nhắc lấy thân báo đáp.

Này này này... Đồ đệ này lại còn có thể nói giỡn? ? ? Mạc Lục hóa đá mấy giây, sau đó bắt đầu ra sức gõ bàn phím.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : này làm sao giống? Này nếu thật đặt cổ đại một ngày vì sư cả đời vì phụ, hai ta nếu là cùng một chỗ đây chính là loạn luân! ! Đại nghịch bất đạo

~[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : -__-||| Nếu Dương Quá cùng tiểu Long Nữ biết? Nhiều lắm, nhận hết thấy thể nhân mạng, một cộng thêm mười sáu năm không được gặp nhau! ! !

[tổ đội] [cực đêm] :...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đi một chút đi, chúng ta trở về thành làm Q thầy trò ~ lên tới cấp 16, sư phụ dẫn trò đi phó bản

~[tổ đội] [cực đêm] : Ok

Hai người trở về trong thành làm xong liên tiếp nhiều Q sư đồ cực kỳ dễ dàng sau Mạc Lục bắt đầu đối với tên đồ đệ này sinh ra hảo cảm.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đồ đệ này, sư phụ ta thu trò làm đệ tử đích truyền nha?

[tổ đội] [cực đêm] :... Nhưng là thời gian ta online có thể sẽ không rất nhiều...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : __ đây hết thấy đều là chuyện nhỏ

~[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : vì sư hoà nhân kim tinh liếc thấy trò là có tiềm lực, về sau nhất định có thể trên giang hồ xông ra một phen sự nghiệp! ! !

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : chỉ cần tiểu tử này về sau xuất sư không quên vì sư là OK

~[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : nếu như tương lai chứng kiến vì sư bị người ta xúm đánh vây công, cũng đừng như con rùa đen rút đầu, nhớ rõ dùng mạng bảo vệ ta

~ b đổ mồ hôi, Mạc Lục phát xong tin này sau, đột nhiên cảm thấy chính mình giống như dính tạt xấu của Nguyệt Hắc Phong Cao...

Thật may là đồ đệ này thật sự là đồ đệ tốt. Sư phụ nói cái gì chính là cái đó.

[tổ đội] [cực đêm] : Ok

[tổ đội] [cực đêm] : về sau ta đến bảo vệ ngài.

Một phen tận tình khuyên bảo cuối cùng không có uổng phí, Mạc Lục bày tỏ có chút vui mừng. Nàng nhìn thoáng qua đã kiểm khách đã lv 17, tinh thần sáng láng ở trong đội ngũ nói:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đi, sư phụ dẫn trò đi phó bản cấp 16 mở mang kiến thức

~Phong cảnh trong phó bản cấp 16 cùng bên ngoài đương nhiên không giống mặc dù một đường đi có ngọn đèn dầu nhưng lại vẫn làm cho người ta cảm thấy u ám. Bất quá âm nhạc ngược lại cực kỳ có khí thế, làm cho người nghe phảng phất đặt mình trong chiến trường.

Hồng y nữ hiệp lv 65 đi ở phía trước, vừa chém nhỏ quái, vừa tỉ mỉ quan sát đến tình hình đồ đệ.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đồ đệ, trò đứng xa một chút, quái này sư phụ sẽ giải quyết!

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: không được đứng quá xa, nếu không không có kinh nghiệm...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đồ đệ, nhớ kỹ cái chỗ này đừng chạy quá nhanh, bằng không sẽ có gặp quái chủ động công kích, cấp thấp có khả năng liền treo...

...

Mạc Lục rất tần trách nàng cơ hồ đem những lời mà Hướng Mãn trước kia nói với đồ đệ ‘Trắng sáng chiếu mương máng’.

Cuối cùng khi phân phối vật phẩm Mạc Lục đem tất cả cho tiểu đồ đệ.

Bất quá tiểu đồ đệ có ý kiến...

[tổ đội] [cực đêm] : ta chỉ muốn những gì kiểm khách dùng được thì tốt rồi, cái khác ngài giữ lại cho ngựa ăn đi.

Chơi game lâu như vậy ngược lại cực gặp người chơi cấp thấp đi phó bản mà hông đoạt những thứ vật phẩm rơi xuống này. Mạc Lục có một cái đặc điểm, nàng nếu như khi bạn là người mình sẽ không cùng bạn khách khí đồng thời cũng sẽ tận lực vì bạn suy nghĩ.

Thông qua ngăn ngủi mấy giờ chung đụng Mạc Lục đối với tiểu đồ đệ này hảo cảm lên thành bão tố.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đi, cùng sư phụ còn khách khí gì?

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : trò đem thứ có thể dùng lưu lại, không được tất cả đều cho ngựa ăn.

[tổ đội] [cực đêm] :... Không cần

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : -_- Má ! Bảo trò cầm thì cầm, nơi nào đến nói nhảm nhiều như vậy? ! Trò cầm thấy lão nương đồ còn thiếu như vậy hay sao? ? ?

Mạc Lục xù lông, tiểu đồ đệ lập tức thông minh không nói.

Ra khỏi phó bản Mạc Lục lại dẫn đồ đệ đi làm ít nhiệm vụ, thời gian sắp nhảy rạng sáng tiểu đồ đệ lập tức quan tâm nói:

[tổ đội] [cực đêm] : đi ngủ sớm một chút đi, ngày mai ngài không phải là còn đi làm ư?

Mạc Lục ngạc nhiên.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đi ~ sao trò biết rõ sư phụ ngày mai phải đi làm?

[tổ đội] [cực đêm] :... Ngài buổi sáng lúc ra cửa tự mình nói...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] :... A, quên mất...

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : (#) Móa! Đây mùa xuân đêm như thế nào cũng cùng mùa đông lạnh thế chứ... Lão nương đi ngủ! Đồ đệ ngủ ngon, hắc

~[tổ đội] [cực đêm] : cảm thấy lạnh nhớ rõ trước ngủ ngâm chân 1 chút như vậy sẽ ấm áp một chút.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : hắc hắc, đồ đệ trò quá tri kỷ ! Ngủ ngon ngủ ngon

~[tổ đội] [cực đêm] : ừ, ngủ ngon.

Tắt đi máy tính sau, Mạc Lục chà xát tay, lấy nước sôi ngâm chân.

40. Chương 44: Thích

Chưa được một nửa đột nhiên lại nhớ tới không biết đi động mình nhét đi nơi nào, lại đứng lên tìm đi động lúc này mới tiếp tục ngâm chân.

Mở ra đi động Mạc Lục phát hiện có một tin nhắn chưa xem.

Là của đồng chí đã lâu không có online Nguyệt Hắc Phong Cao phát tới - -

Còn đồ: “Tiểu Lục, y tá nơi này thăm mền ta, sống chết không để cho ta xuất viện... Ai, cho nên đành phải chờ tới mai gặp lại trên game rồi...”

Mạc Lục nhìn xem nội dung tin nhắn buồn cười. Lại cố ý nhìn thời gian tin nhắn là hơn 7 giờ tối nhắn. Khi đó... Nàng giống như mới vừa về đến nhà ăn cơm tối xong đi?

Giờ phút này thời gian đã nhảy qua mười hai giờ do dự hồi lâu, nàng cũng chỉ biết quyết định giờ phút này nhắn lại. Hắc hắc, chính là muốn quấy rầy hắc!

“Còn đồ, nói nhà người tạt xấu tự luyện đến lúc nào có thể sửa lại?”

“Khỏi phải đem bạch y thiên sứ nói thành kẻ háo sắc như thế! Người ta đều là trải qua huấn luyện chuyên môn! ! ! Nếu không mai lão nương chuyển phát nhanh cho nhà người một cái gương?” Mạc Lục cũng không biết điện thoại bên kia người là căn bản không ngủ vẫn bị chính mình đánh thức, tóm lại đối phương rất mau nhắn đến - -

Còn đồ: “Tiểu nha đầu, buổi tối đi chỗ nào rồi? Lúc này mới nhắn lại, ta đây đợi mà đã ngủ thiếp đi! ! !”

Còn đồ: “Còn mi nữa cũng đừng đem y tá tô đẹp, nơi đó có tốt như vậy hay không? Buổi sáng khi ta truyền nước biển y tá mặt mẹ kể dăm ta 4,5 lần còn không có tìm chỗ truyền, ôi mẹ nó, cái mạng nhỏ của ta thiếu chút nữa liền treo!”

Mạc Lục một tay che miệng trộm vui mừng, một tay bắt đầu nhắn lại: “Gieo họa ngàn năm, nhà người chắc chắn sẽ không sớm như vậy gặp Thượng Đế! Ngày mai xuất viện hả? Thân thể bình phục chưa? Có nên đợi thêm mấy ngày nữa chứ?”

Còn đồ: “ b đồ mồ hôi, tiểu Lục, nhờ lời lành của mi, ta hiện tại rất khỏe mạnh! Ngày mai nhất định phải xuất viện! ! !”

Còn đồ: “Ai, chủ yếu là thiếu mỹ nữ đến tặng hoa tươi cùng ôm...”

“Phốc – - đều nói nam nhân háo sắc, nhà ngươi cũng không ngoại lệ! Mau đi ngủ, ngày mai còn xuất viện! Mi không có ở đây, lão nương chơi game cũng không có ý nghĩa gì...”

Côn đồ: “Ồ, thiệt hay giả? Vậy mi buổi tối đi chỗ nào rồi? Mà giờ mới nhắn lại?”

“Hắc hắc, này là thu đồ đệ. Hơn nữa làm sư phụ nặng 2 chữ trách nhiệm sao ~ cho nên đêm nay mang đồ đệ của lão nương đi vài vòng ~ “

Côn đồ: ” để tâm thể, có mờ ám! Nam hay nữ?

“... Nam.”

Côn đồ: “(#) Móa! Mi đó sẽ không nghĩ là muốn trâu già gặm cỏ non đi?”

“A phi! Nói gì thế? Lão nương đây chính là bồi dưỡng trợ thủ đắc lực cho tương lai ~ Mi là chỗ dựa cứng rắn nhưng cũng có lúc vắng mặt đến lúc đó cừu gia tìm tới cửa, lão nương kêu đất không được kêu trời không thấu, thật là có bao thâm...”

Côn đồ: “Hứ, đồ đệ kia sao có năng lực bằng ta chứ? Bất quá nói trở lại, mi đến tột cùng có bao nhiêu cừu gia ?”

“Không biết địch nhân vô số, đâu biết... Tất cả đều tại danh sách cừu nhân! Một ngày nào đó lão nương sẽ đem những kẻ đã từng giết ta tất cả đều giết trở lại ! ! !”

Côn đồ: “=___= ta nghĩ mi vẫn là nên tắm một cái rồi ngủ đi...”

Đối với 1 người mới lv 65 bồi hồi, Nhạc Hằng đã không ôm hi vọng. Trước cùng mấy người lv 70 mà còn long đong thế kia. Không biết N năm về sau còn có cơ hội hay không đưa ra ngoài...

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyệt. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

Đêm đã thật khuya, nước ngâm đã lạnh như băng, Mạc Lục tiếp tục đắm chìm trong tin nhắn lại hồn nhiên chưa phát giác ra.

Kỳ thật nàng trước kia ghét nhất đúng là nhắn tin, luôn cảm thấy tốc độ không đủ nhanh, phiền toái. Có chuyện gọi 1 cuộc điện thoại có thể nói rõ ràng tường tận. Tin nhắn phát tới phát đi cuối cùng không cần thận còn phải mấy giờ sau mới thấy hồi âm. Nhưng là bây giờ không giống nhau.

Nàng đột nhiên phát hiện những kí tự của tin nhắn tự động thấy nó có mị lực cùng với niềm vui, có đôi khi gọi điện chưa chắc có thể nói đồng tâm nam bắc như vậy...

Hơn nữa lần đầu tiên nàng phát hiện, kỳ thật đêm lạnh cũng không còn gì đáng sợ. Bất quá nàng không có phát hiện chính là từ lúc biết Nguyệt Hắc Phong Cao sau cuộc đời của nàng đã xuất hiện quá nhiều cái lần đầu tiên...

41. Chương 46: Nguyệt Gia Đại Triệt Đại Ngộ

Cùng ngày bị uy hiếp sau, lão Nguyệt tiến hành suốt cả đêm tâm lý đấu tranh.

Vì đánh cuộc mà theo đuổi tiểu Lục? ? ? Lau, quá lẩn lộn...

Nhưng làVì vậy mà trần truồng chạy? ? ? ?

(#) Móa! Hắn cũng không phải đầu bị cửa kẹp...

Nằm ở trên giường lăn qua lộn không ngủ được, nhìn lại một chút người nào đó bên kia ngủ rất ngon hân càng buồn bực. Em gái người, tiểu tử này tâm lí trả thù quá mạnh mẽ! ! ! Có huynh đệ như vậy sao?

Kìm nén nổi giận trong bụng không có chỗ phát tiết kết quả chính là Nguyệt gia hạ quyết định mở máy tính on game trả thù xã hội đi!

Kỳ thật game online sở dĩ càng ngày càng được hoan nghênh, có một nguyên nhân trọng yếu nhất là trong game giết người thả phanh mà không phải bị tội. Cho nên trong game những kẻ chuyên on về đêm đa số

đều là như Nhạc Hằng bị cuộc sống thực tế chèn ép, cuối cùng tại trò chơi lấy lại thăng bằng với phương pháp áp người. Đương nhiên cũng có số ít làm nhiệm vụ hoặc treo máy trên đường vô cơ bị chặt.

Đơn thương độc mã tổng cộng chém mười mấy người, lại thành công tránh thoát sét đánh sau, Nhạc Hằng lại lần nữa cảm giác nhàm chán.

Chẳng biết tại sao, tại đây đêm yên tĩnh trong đầu hần đột nhiên liên nhảy lên hình ảnh 1 cô gái xinh đẹp.

Đêm tựa hồ rất dễ dàng dụ người ta nhớ chuyện cũ. Hần một mình đối mặt với hình ảnh game, nhớ tới cùng nàng lần đầu gặp nhau, không có cảm giác liên thao tác hắc y thích khách đi tới Thanh Điền.

Lão nương đang rất yên ổn ở tại chỗ này ngắm phong cảnh, nhà người không có việc gì nằm trên mặt đất làm gì? Hơn nữa nhiều nơi như vậy không nằm hết lần này tới lần khác nằm ở chỗ lão nương đi, bị giẫm cũng là đáng đời!

... Nhớ lại từng màn xẹt qua, mang theo chút ám áp làm cho người không khỏi sa vào đó. Trước máy tính khuôn mặt kia cười khê.

Hần lần đầu tiên gặp phải kẻ thích đấu võ mồm như thế, còn nguy hiểm một đồng lớn. Rõ ràng ngôn ngữ thô lỗ mang theo cái hào sảng của nam nhưng lại hàng thật giá thật là nữ.

Mỗi lần cùng nàng cùng nhau làm nhiệm vụ, đi phó bản hoặc là đơn thuần chỉ là nói chuyện phiếm chuyện gì cũng không hết, mà có thể làm cho tâm tình của hần sung sướng cả ngày.

Đêm hôm đó hần cùng khách đi ăn cơm, nửa đêm trở lại phát sinh tai nạn xe cộ. Hần lúc ấy trong đầu người thứ nhất hiện lên ý niệm là, tiểu Lục có thể hay không cho là hần là cố ý không lên game?

Bởi vì trước khi ra cửa trước hần trả lời bình luận kia, nàng liên tục không có cho thêm bình luận khác...

Đêm càng khuya. Ngồi trước máy tính nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên cúi đầu than một tiếng.

Xong rồi...

Hần giống như... Giống như... Thích nàng.

Sáng ngày thứ hai, Quân Thiệu Liễm tỉnh ngủ, ngoài ý muốn phát hiện giường bên cạnh chính tề phẳng phát như không có ai từng ngủ qua.

Mấy phút sau, cửa phòng ngủ bị người từ bên ngoài đẩy mạnh. Quân Thiệu Liễm nhìn xem người vừa trở về một thân đồ thể thao mới vừa chạy xong, vô ý thức đi xem thời gian.

... Sáu giờ lẻ năm phút.

Quân Thiệu Liễm vẽ mặt kinh ngạc nhìn đối phương:

“A Hằng, cậu sẽ không phải là một đêm không ngủ đi?”

“Ừ, mang theo bữa sáng cho cậu này.” Nhạc Hằng đem đồ trong đặt lên bàn, sau đó bắt đầu ăn phần của mình.

Quân Thiệu Liễm nhìn xem kẻ đối diện kia cười đến xuân phong đắc ý, cười nói:

“Muốn dùng bữa sáng thu mua mình?”

Nhạc Hằng liếc xéo hần một cái: “Ai, ta nói, đừng có đem người ta nghĩ tới tầm đến như vậy chứ?”

Quân Thiệu Liễm cười cười, nhanh nhẹn đứng dậy đi đánh răng rửa mặt.

Chờ lúc hần trở lại, Nhạc Hằng đã mau đem bữa sáng giải quyết xong.

“Chuyện suy tính như thế nào?” Quân Thiệu Liễm kéo cái ghế tại cạnh Nhạc Hằng ngồi xuống.

Nhạc Hằng lúc này mới nghiêng đầu nhìn bạn nói

“Đương nhiên.”

“Hả?” Quân Thiệu Liễm khiêu mi.

Nhạc Hằng cười đứng người lên, vỗ vỗ vai Quân Thiếu Liễm:

“Chuẩn bị bao bao lì xì đi!”

Quân Thiếu Liễm đầu tiên là sững sờ, về sau bình tĩnh đại ngộ.

42. Chương 47: Hấp Dẫn...

Sáng sớm tám giờ rưỡi ngồi ở trong phòng học, Nhạc Hằng phát hiện mình tai nghe mà suy nghĩ luôn không ý thức lại bay tới 1 người nào đấy cách xa ngoài ngàn dặm.

Trong lúc học phó viện trưởng gọi hắn kêu trả lời vài vấn đề, hắn lần đầu tiên không biết nên trả lời như thế nào. Tình huống như vậy liên tục kéo dài cả ngày. Buổi chiều học hết hai tiết, hắn liền trực tiếp trở về phòng ngủ.

Trèo lên game sau vô ý thức chú ý xem người nào đó có online không. Nhưng nhìn đến đối phương xám tro tâm tình của hắn tiếp tục có vẻ thất lạc... Một mình đối với máy tính lặng thẩn một hồi lâu, đợi đến tiếng Quân Thiếu Liễm gọi hỏi thăm lúc đó hắn mới rốt cục lấy lại tinh thần.

Lúc đó, ngoài cửa sổ mặt trời sớm đã xuống núi.

Loại cảm giác này... Loại cảm giác này bao lâu rồi không có xuất hiện qua ?

Lâu đến mức... Hắn cơ hồ cho là mình từ đó sẽ không lại thích bắt lộn ai...

Mấy năm qua liên tục để lại ở trong lòng vết thương, tựa hồ cũng không có tưởng tượng sâu như vậy... Ít nhất, hắn hôm nay thật là có thể chính thức buông xuống.

Hắn cùng với Thanh Hoan cuối cùng là hữu duyên vô phận. Trong trường hợp đó duyên phận mặc dù không cưỡng cầu được, nhưng cơ hội trước mắt phải dựa vào chính mình đi cầm. (L: đó hóa ra người đó là mối tình đầu thương của Nhạc Hằng đồng chí, liệu Mạc Lục khi biết 2 người đó từng yêu nhau sẽ có thái độ thế nào, các bạn hãy tiếp tục theo dõi truyện nhé!)

Nghĩ tới những thứ này Nhạc Hằng đột nhiên gạt qua thất lạc toàn thân lấy lại nhiệt tình.

Vì vậy một giây sau, bạn cùng phòng kêu Nhạc Hằng cùng nhau phó bản thì hắn lập tức biến thành hắc y cuồng tính đại phát, đám quái bị diệt mãnh liệt.

Hai giây sau, ý đồ muốn dùng kĩ năng quần công đột nhiên nhớ tới thích khách không có kỹ năng này...

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: huynh đệ, mau giúp ta một chuyện...

[tổ đội] [quân tử ái tài] :... Không rảnh

Kiểm khách kia đang cùng 1 người lv 24 ra sức hướng đại BOSS dâng lên tính mạng của mình. Nhạc Hằng nhìn xem hình ảnh trong phó bản đột nhiên cười ha ha, cũng không phản kháng, tâm tình sung sướng tùy ý đem tiểu quái giày vò chết.

Cuối cùng từ phó bản đi ra sau, Quân Thiếu Liễm đồng chí vứt bỏ tiểu người hầu, bắt đầu cực độ không bình thường người nào đó nói chuyện.

[tổ đội] [quân tử ái tài]: a Hằng, cậu hôm nay tâm tình biến hóa rất giống thời tiết thay đổi thất thường a

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: O___O “... Có sao?”

[tổ đội] [quân tử ái tài]: không có sao?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: đương nhiên không có, cậu suy nghĩ nhiều

~[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: có phải hay không gần đây vài ngày bị tiểu người hầu làm cho choáng váng? Nói thật đi, huynh đệ cũng sẽ không chê cười cậu~!

Vừa rồi gõ xong gửi đi, ngồi trước máy tính Nhạc Hằng lập tức rất không hiện hậu bật cười.

[tổ đội] [quân tử ái tài]: còn không biết xấu hổ cười?

[tổ đội] [quân tử ái tài]: kẻ khó dây kia không phải là là cậu ra chiêu bắt ta rước lấy!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: phốc

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: a tài ca bớt giận

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: nếu không lần sau em ấy xuất hiện tại phòng chúng ta, ta liền trực tiếp nói với em ấy cậu chán ghét cô ấy, kêu cô ấy đừng đến ?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: như thế nào? Biện pháp này không sai đi? Một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

[tổ đội] [quân tử ái tài]:... Cậu ra tay phỏng đoán kết quả càng hỏng bét...

[tổ đội] [quân tử ái tài]: cho nên vẫn là không nhọc ngài đại giá, ngài trước trông nom chuyện của mình đi!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: cắt, vậy coi như ~ cậu tự mình liền đi

~[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: bắt quá lần sau học muối đến, ta sẽ đem cửa mở thêm chút ít

~[tổ đội] [quân tử ái tài]:...

[tổ đội] [quân tử ái tài]: ngây thơ!

Quân Thiếu Liễm chờ trong chốc lát, phát hiện đối phương rõ ràng không có lên tiếng phản bác? Cái này thật sự là quá kinh ngạc... Nên biết trước kia hắn nói người nào đó ngây thơ, người nào đó lập tức sẽ tức giận đến giơ chân...

A... Có mờ ám!

Nhưng vào lúc này, hắc y thích khách cười ngựa đột nhiên dừng bước lại không đi. Quân Thiếu Liễm hiếu kỳ nhìn chung quanh mình một vòng, chỉ nhìn thấy cách đó không xa có 1 người thích khách tên là Lòng ta hướng trắng sáng cấp 72 mang theo 1 acc cấp thấp lv 40 tên một Cục đêm làm nhiệm vụ.

[tổ đội] [quân tử ái tài]: Sao thế? Cậu biết?

Nhạc Hằng nhú mày nhìn cách đó không xa hai thân ảnh kia, trầm mặc không nói hồi lâu, cuối cùng vẫn thao tác hắc y thích khách rời đi.

Hắn bản ý là muốn tìm Mạc Lục giải đáp nghi hoặc. Đáng tiếc buổi tối hôm đó Mạc Lục tham gia liên hoan công nhân viên, cơm nước xong lại bị các đồng nghiệp kéo đi Karaoke. Đợi nàng về đến nhà đã sớm một mỗi nằm, một giấc ngủ thẳng sáng ngày thứ hai, ở đâu còn chỗ on game...

43. Chương 48: Nguyệt Gia Tức Giận...

Mạc Lục ngày hôm sau lên game, ngoài trời đã tối rồi.

Từ lúc bắt đầu thực tập sau thời gian nàng lên trò chơi cơ bản đều là hơn bảy giờ tối bắt đầu. Lần này, nàng mới vừa vừa lên mạng lập tức nhận được đồ đệ Cục đêm phát tin tới.

[mật ngữ] [cục đêm] : có rảnh rồi hay không? Chúng ta cùng đi làm nhiệm vụ

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : có có , ở đâu?

Cục đêm báo cái tọa độ, sau đó phát lời mời tổ đội theo.

Mạc Lục tiếp nhận lời mời tổ đội, cười bạch mã hướng nơi đó chạy đi. Đợi nàng đến điểm làm nhiệm vụ, nàng tại chỗ liền kinh hãi rồi...

(o)! Cái này cái này.... mới một buổi tối không gặp, đồ đệ cấp rõ ràng đã 54 ?

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: đồ đồ đệ ... Nói, trò có phải hay không có cao thủ hỗ trợ ? Bằng không sao bay lên nhanh như vậy?

Trong Phong vẫn OL làm đệ tử đích truyền xong người chơi đẳng cấp 55 phải xuất sư. Mạc Lục suy đoán tiểu đồ đệ đoán chừng là tích kinh nghiệm chờ mình online! Bởi vì nếu như đồ đệ xuất sư, sư phụ đã ở tuyến lời mà nói song phương cũng sẽ đạt được kinh nghiệm ban thưởng cực cao.

[tổ đội] [cực đêm] : hoàn hảo

Mạc Lục nhìn xem đồ đệ trả lời, suy nghĩ hồi lâu mới hiểu được hẳn chỉ là tốc độ thăng cấp hoàn hảo...

ORL quá đả kích người! ! !

Mặc dù game này giai đoạn trước rất dễ thăng cấp nhưng là này cũng quá nhanh đi? Nhớ năm đó... Mạc Lục vỗ vỗ đầu của mình, huyết lệ khỏi phải nhắc ra... Với nàng hiện tại mà nói? Này đều N không động qua...

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: — không nên đả kích người như vậy...

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: như sư phụ đây cũng không biết ngày tháng năm nào mới có thể lên...

Mạc Lục nói lời này đồ đệ đang làm nhiệm vụ nếu thân làm một người chơi mới lơ là kết quả thường thường bị chết rất thê thảm. Thật may là vào thời điểm mấu chốt, tiểu kiếm khách rút kiếm hỗ trợ lúc này mới tránh cho bị kịch phát sinh.

Cũng là cho đến giờ phút này, Mạc Lục mới kinh ngạc phát hiện kiếm khách kia thao tác tương đối khá!

Này nha khẳng định không phải là lần đầu tiên tiếp xúc Game Online! Người bình thường nơi nào sẽ chỉ dựa vào một thân lính mới trang bị 5x trong vòng vài chiêu liền đem hp còn dư lại một nửa thu phục?

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: () ta nói đồ đệ , trò trước kia luyện qua đi?

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: đừng phủ nhận! ! !

Bên kia người kia cũng không có trả lời ngay, mà là có trong chốc lát mới lên tiếng, lời nói trước sau như một ngắn gọn.

[tổ đội] [cực đêm]: ừ

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]:...

... Tẻ ngắt.

Mạc Lục trừng mắt nhìn màn hình thật lâu đột nhiên cảm thấy cảm giác không hiểu lại mang theo quen thuộc này. Chỉ tiếc còn không có làm rõ đầu mối lập tức bị tiếng tin vang lên đảo loạn.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục, ở chỗ nào?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ta có một chuyện muốn hỏi mi

~[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Đang làm gì thế đây? Có bận rộn như vậy sao?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mau trả lời một tiếng!

...

-__- lMạc Lục không nói gì.

Này viết chữ phải cần phải thời gian đi? Hẳn xem nàng như siêu nhân sao? Hơn nữa, cho dù là siêu nhân cũng cần phải có thời gian

[mật ngữ] [nước biếc người ta quần] : có chuyện đợi lát nữa nói, lão nương đang làm nhiệm vụ thầy trò không rảnh!

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Cần giúp đỡ không?

[mật ngữ] [nước biếc người ta quần]: không cần

Mạc Lục đáp hết bắt đầu chuyên tâm giải quyết Q trước mắt.

Nàng mới vừa hoàn thành nhiệm vụ, trong màn hình tiểu kiếm khách lập tức bạch quang đẹp chói mắt. Trên người nàng cũng là lờ lờ tỏa sáng.

Hệ thống nhảy ra một nhắc nhở: đệ tử đích truyền của bạn người chơi Cực đêm chính thức xuất sư, chúc mừng bạn đạt được XXXXXXXX kinh nghiệm.

Chơi game tới nay đồ đệ đầu tiên xuất sư, nói không vui khẳng định là giả.

Nàng vợ vét bao, cuối cùng tìm được một bộ trnag bị cho kiếm khách, sau đó ẩn giao dịch.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: đồ đệ này, chúc mừng xuất sư, hắc. Mau tiếp nhận giao dịch sau đó đem đồ trên người đổi .

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: sư phụ cái này mặc dù không phải là lễ vật gì quý trọng bất uá lễ nhẹ nhưng tình nặng. Tiểu tử về sau đừng quên người sư phụ này là được rồi ~! _

Cực đêm cũng không khách khí. Đợi đến hắc ấn xác nhận sau, Mạc Lục mới phát hiện trong cái bao mình nhiều hơn một đao lv 70.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: đồ đệ! ! ! Trò phát tài rồi? Tặng đồ quý trọng như vậy? !

[tổ đội] [cực đêm]: không có, ngày hôm qua đào bảo đào được. Vừa vặn ngài có thể dùng được.

Mạc Lục đào bảo cho tới bây giờ đều không có tìm được đang phương vị chính xác, chứng kiến lời của hắc sau rơi lệ đầy mặt.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: a a a a a, hâm mộ ghen ghét! ! ! Lão nương đào bảo nhất định phải mang theo trò đi! ! !

[tổ đội] [cực đêm]: tốt

[tổ đội] [cực đêm]: cơ bản đều là tầm giờ này online.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: ha ha, kia cứ như vậy khoái trá quyết định! Bất quá đồ đệ lễ vật này quá quý, nếu trò cầm đi bán còn có thể bán thật nhiều tiền! Cho nên...

[tổ đội] [cực đêm]: đưa ra ngoài là tát nước ra ngoài, ngài nếu như là không cần liền ném đi

Ồi mẹ nó! Người có tiền! Nhưng là ném đi còn không phải là tiện nghi những người khác sao? Bất quá Mạc Lục từ trước đến nay vô công bất thụ lộc vẫn còn có chút rồi ren.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: _ Nhưng lão nương mới lv 67... Phải đợi đến ngày tháng năm nào...

[tổ đội] [cực đêm] : không sao, hết thầy có ta.

Mạc Lục chứng kiến những lời này thời điểm không khỏi sững sốt, nàng đột nhiên liền nhớ lại hôm đó kiếm khách lv 72 đã từng đối với acc kia của nàng đã nói qua lời tương tự.

... Nàng đã đã lâu không có trèo vào acc ‘Trắng sáng chiếu mương máng’... Từ ngày quyết định buông tha bắt đầu, nàng liền nỗ lực làm ỉnh không trèo lên acc đó, dần dần lại có chút ít nhớ nhớ không nổi mặt mã...

Người quả nhiên đều là động vật hay quên.

Trong tai truyền đến tiếng tin nhắn nhắc nhở làm cho Mạc Lục thu hồi suy nghĩ.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục, có cần hỗ trợ không?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục, đồ đệ mi rốt cuộc làm sao? Ta phát 5,6 lần xin vào đội hắc cự tuyệt! ! !

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: _ em gái người! ! ! Tiểu tử kia nếu không phải là đồ đệ mi, ta lập tức giải quyết hắc! ! !

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: mi mau giải quyết một chút vấn đề đi , bằng không mi lui đội ngũ ta mời!

...

Nhìn xem khung tán gẫu người nào đó liên tục phát tới tin tức, Mạc Lục nhin không được cười ha ha. Nàng tất phải thừa nhận mỗi một người đều là nhân tài...

Cười thì cười, nàng cũng chỉ biết ở trong đội ngũ đối với đồ đệ nói:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : đồ đệ, đem đội trưởng đưa cho ta một chút

Chờ bắt được cái đội trưởng sau Mạc Lục đem Nguyệt Hắc Phong Cao mời vào đội.

Vừa vào đội ngũ, Nguyệt Hắc Phong Cao liền nổi dóa.

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: uy, tiểu tử có chủ tâm cùng gia gây sự phải không?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục này, ta xem tiểu tử này không có ánh mắt tốt gì cả, mi hay là cách cách xa hần xa một chút!

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: còn đồ, nhà ngươi lúc nào để ý như vậy? Hiểu lầm một chút thôi, Cực đêm nếu là đồ đệ của ta, nhà ngươi về sau cũng phải che chở hần, hắc!

Nguyệt Hắc Phong Cao vốn muốn cự tuyệt nhưng không ngờ bị người kia đoạt trước.

[tổ đội] [cực đêm]: không cần

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]:... Vừa vặn! Ông đây cũng không có ý định ôm phiền toái như vậy.

Một bên Mạc Lục chứng kiến tình huống như vậy, không kháng cự được lên tiếng điều hòa.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: hai người đây là làm gì? Tất cả mọi người đều người một nhà, có chuyện thật tốt nói!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: có cái gì tốt nói? Ta chính là xem tiểu tử này khó chịu!

[tổ đội] [cực đêm]: cũng vậy

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: () ta nói hai người rốt cuộc có thâm cừu đại hận gì?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục, dù sao hần đã xuất sư, mi làm sư phụ coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, trực tiếp T đi!

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: b đồ mờ hồ! Côn đồ, biết nhau lâu như vậy, tính hẹp hòi của mi làm sao lại liên tục không đối được ?

Ta dựa vào (o) má!

Trước mặt tính Nhạc Hằng chứng kiến lời trong đội ngũ đột nhiên cảm thấy dị thường tức giận, lập tức liền xúc động thối lui ra khỏi đội ngũ!

Quan hệ hai người bọn họ làm sao cùng kể tên Cực đêm kia so sánh chứ? Mới biết bao lâu nàng liền thay đổi phương nói chuyện? ? ?

Không có lương tâm! ! ! Một chút cũng không hiểu dụng tâm của hần là quan tâm chăm sóc!

Cực đêm nếu đã cùng Lòng ta hướng trắng sáng biết, như vậy đến gần tiểu Lục vô cùng có khả năng mang mục đích nào đó! Hần kêu nàng rời xa đối phương, còn không phải là vì bảo vệ cô ấy không bị thương tổn sao...

Nhạc Hằng tức giận nhìn chăm chăm hình ảnh game, đáy lòng vẫn còn đang mong đợi người nào đó đem chính mình thêm trở về đội ngũ. Đáng tiếc, hai người sưng sốt không nghĩ gì, cứ vậy cùng nhau đi!

Mạc Lục nghĩ thâm lui đội cũng tốt, miễn cho hai kẻ không hợp vừa thấy mặt đã kêu...

[tổ đội] [cực đêm]: chúng ta đi làm nhiệm vụ? ? ?

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]:... Được rồi...

Mạc Lục trước khi đi, tại kênh tán gẫu rắc viết một nhóm lớn, ngấm lại xóa bỏ. Nàng cảm thấy Nguyệt Hắc Phong Cao tức giận là không đúng!

Nghiêm mặt không được một lần nữa xin vào đội Nhạc Hưởng, đang đợi nửa ngày cũng không gặp đối phương có động tĩnh còn trực tiếp mang theo bạn rời đi, trong cơn tức giận trực tiếp out đi ngủ đây!

Đêm đó, hấn ngay cả trong giấc mộng đều nghiêng rằng nghiêng lợi mắt người nào đó không có lương tâm...

Mà Mạc Lục đang cùng đồ đệ ‘Cực đêm’ làm xong nhiệm vụ sau lại bị kéo đi phó bản. Đợi đến nàng hậu tri hậu giác phát hiện người nào đó bất thường muốn hỏi đến kẻ kia ngay từ sớm đã logout.

Mạc Lục đêm đó ngủ cực không yên ổn, nàng nhớ kỹ Nguyệt Hắc Phong Cao có phải hay không tức giận... Rất cực không ngủ được trốn ở trong chăn gửi cho đối phương tin nhắn.

Đáng tiếc nàng chờ... chờ, cuối cùng đợi đến ngủ cũng không đợi được đối phương nhắn lại.

44. Chương 49: Ai Rối Loạn...

Nhạc Hưởng ngày kế tiếp lại chứng kiến tin nhắn sau, đưa điện thoại di động thu lại. Nhưng là năm phút đồng hồ còn chưa tới, hấn liền không nhận được lại lấy di động ra mở ra tin nhắn nhiều lần xem.

Tiểu Lục: gì kia, còn đồ! Nhà người có phải hay không tức giận?

Nội dung tin nhắn kỳ thật rất ngắn nhưng là trong ngôn ngữ dè dặt làm cho hấn rất cực nhìn không được phát lời thể cúi đầu.

Hấn nhắn lại hai chữ: không có.

Mấy giây sau, di động nhận được một tin nhắn mới.

Tiểu Lục: hắc hắc, ta cũng biết là nhà người không hẹp hòi như vậy! Nhà người tối hôm qua như thế nào sớm như vậy đi ngủ?

Nhạc Hưởng nhìn xem tin nhắn, nghĩ thầm: còn không phải là bị em làm cho tức!

Nhưng là vì nói chính mình không có tức giận, hấn chỉ trả lời:

“Tối hôm qua quá mệt nhọc, cho nên trước đi ngủ!”

Tiểu Lục: a a a, vậy ta liền an tâm!

Nhạc Hưởng chứng kiến tin nhắn này, không biết tại sao tức giận liền tiêu tan hết. Suy nghĩ một chút, hấn trả lời:

” Không đi làm?”

Tin nhắn vừa rồi phát ra không bao lâu, di động liền vang lên.

Ấn nút nhận trong điện thoại lập tức vang lên ngọt ngào mang theo nụ cười:

“Còn đồ, ngủ gật rồi sao? Hôm nay là thứ bảy!”

Vốn đang chuẩn bị đi học Nhạc Hưởng nghe nàng vừa nói như vậy, dừng lại động tác mở cửa, đi về.

“Ai, nếu mi không nói, ta còn thực chuẩn bị đi học đây.”

“Phốc, bạn cùng phòng đâu? Hấn thật không hiền hậu đi? Đều không nhắc nhở một tiếng...”

Nhạc Hưởng nhìn sang giường ngủ chỉnh tề sạch sẽ

“Tên kia tối hôm qua không có về!”

“Nha...”

Một hồi ngắn ngủi trầm mặc sau, Nhạc Hưởng hỏi:

“Đang làm gì thế?”

“Mở máy tính. Còn nhà người?”

Nhạc Hằng nghe được đáp án của nàng cười nói:

“Mở máy tính.”

Vô cùng có ấn ý trào lên trò chơi sau, hồng y nữ hiệp cùng hắc y thích khách xuất hiện ở cùng 1 địa điểm.

Nhạc Hằng nắm điện thoại, không hiểu nói: “Làm sao mi cũng ở đây?”

Đầu bên kia điện thoại người kia oán giận nói:

“Còn không phải là bởi vì nhà ngươi đột nhiên out pt... Lão nương trở về tới tìm nhà ngươi thời điểm ngay cả hồn đều không có thấy...”

Nhạc Hằng nghe xong tâm tình cực kỳ vui mừng:

“Hừ, coi như có chút lương tâm!” Nói, hắc y thích khách nhớ tới chuyện ngày đó trông thấy, vì vậy bổ sung.

“Mi chú ý một chút Cực đêm, ta cảm thấy được hắc y nhất định là có vấn đề.”

Hắc y mới vừa nói xong, trong điện thoại người kia lập tức có chút tức giận.

“Uy, ta nói Nguyệt Hắc Phong Cao! Làm người có thể hay không đừng luôn đem người ta nghĩ hẹp hòi như thế?”

... Lời này nghe quen thế nhỉ?

Nhạc Hằng đến bên miệng lý do còn chưa kịp nói, đối phương pằng một tiếng tắt điện thoại. Nhạc Hằng mím môi nhìn xem trong trò chơi hồng y một mình làm nhiệm vụ, rốt cục hạ quyết tâm chờ mình làm rõ ràng mục đích của Cực đêm sau lại báo cho nàng biết. Đỡ phải đến lúc đó, kêu mình hẹp hòi hẹp hòi lại bị dán lên câu không có mắt

Phát tổ đội mời bị cự tuyệt sau, Nhạc Hằng phát lời nói qua.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục, chờ mi làm xong, chúng ta cùng nhau đi làm nhiệm vụ hoạt động cuối tuần.

Đợi nửa ngày không có đáp lại sau, hắc y thích khách dứt khoát trực tiếp dựa một bên thân cây chờ đợi. Hồng y nữ hiệp làm xong, triệu hồi ra bạch mã trực tiếp liền chạy lấy người.

Hắc y thích khách từ dưới đất đứng lên, ánh mặt trời rơi mặt mày hắc y, một thân hắc y dưới ánh mặt trời phá lệ đẹp.

Mà lúc này trước máy tính Nhạc Hằng nhìn xem hồng y nữ hiệp thân ảnh đi kia, nhìn không được nhường trán.

() nói làm người động cứ như vậy khó tính?

Nhạc Hằng thiên tính vạn tính, không có tính đến Mạc Lục là hạ quyết tâm không để ý tới mình.

Cuối tuần hai ngày, vừa nhìn thấy Nguyệt Hắc Phong Cao lập tức liền quay đầu rời đi.

Kỳ thật chính nàng đều không rõ tại sao tức giận. Có lẽ trong lòng hắc y thích khách cho tới bây giờ cũng không phải là một người nói xấu người khác... Cho nên khi chứng kiến hắc y nói đồ đệ Cực đêm không đúng làm cho hình tượng hắc y trong nháy mắt sụp đổ.

() ai, cuối cùng, nàng là giận mình.

Nàng tự trách mình càng ngày càng dễ dàng tức giận, tự trách mình càng ngày càng bị nhất cử nhất động người kia ràng buộc...

Thậm chí, nàng giống như có chút không hiểu nổi lòng của mình...

Khi tới bờ Lâm Giang lần thứ N cùng hắc y thích khách gặp thoáng qua, hồng y nữ hiệp nhìn không được dừng bước lại. Chỉ là người đang cùng người khác cùng nhau tổ đội làm nhiệm vụ hắc y thích khách lần này không có cùng như mấy lần trước đồng dạng dừng bước tán gẫu vài câu mà là giục ngựa giờ roi chạy về phía trước.

Cùng Mạc Lục ở đội ngũ hơn nữa đã nhanh chóng lên tới lv 65 Cực đêm, nhìn thấy hành động của nàng sau ở trong kênh đội ngũ hỏi:

[tổ đội] [cực đêm]: làm sao vậy?

[tổ đội] [nước biếc người ta quần] : không có việc gì, chúng ta đi thôi

[tổ đội] [cực đêm]: tốt, chúng ta đi phó bản đã chiến đi

Mạc Lục bị lời của hắn hấp dẫn, có chút tò mò nói:

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: trò cũng thích tổ đã chiến ? Ta trước kia cũng có bằng hữu rất thích tổ đã chiến

[tổ đội] [cực đêm]: phải không?

[tổ đội] [nước biếc người ta quần]: ừ, hắn nói rất phương tiện.

Cực đêm không có trả lời nữa, ở kênh phát tin tức tìm người đi cùng.

Một phút đồng hồ sau, có hai người gia nhập đội.

Một người là tên gọi ‘Nước chảy’ lv 75, một người khác là ‘Ba nghìn phần hoa’ kiếm khách max level.

Mạc Lục nhìn xem hai người chơi kia cảm thấy rất là quen mắt, nhưng một lát lại không có thể nhớ tới. Mười mấy giây sau lại có một người xin vào đội, Mạc Lục lập tức cũng biết vì vì sao sẽ cảm thấy hai người này dị thường quen mắt.

Bởi vì này ba người căn bản chính là lần trước hỗ trợ kéo bè kéo lũ đánh nhau!

Đặc biệt là phía sau cùng vào đội ‘Quân tử ái tài’ này giống như cùng người nào đó quan hệ rất tốt...

Thành viên của Thương Sơn hoàng hôn bình thường sẽ không rảnh rỗi như vậy đi? Mạc Lục rất là nghi hoặc khó hiểu. Đột nhiên một cái ý nghĩ xông ra, chẳng lẽ chẳng lẽ... Là còn đồ gọi bọn họ tới giúp?

Nghĩ tới đây, Mạc Lục trong lòng âm thầm cao hứng, buồn bực 2 ngày nay trong nháy mắt biến mất không thấy.

Hắc hắc, tên kia rốt cuộc hay là mềm lòng.

[tổ đội] [nước biếc người ta quần] : cảm ơn các vị

~[tổ đội] [quân tử ái tài] : không cần

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa] : Nguyệt gia nói, đều là người mình

~[tổ đội] [thường chảy] : cho nên chuyện của bạn chính là chuyện của chúng ta...

Mạc Lục không có ngẫm nghĩ thâm ý của bọn họ nói thâm ý, chỉ là thật vui vẻ ở trong đội ngũ nói:

[tổ đội] [nước biếc người ta quần] : còn đồ thật sự là nhiều bạn chí cốt !

[tổ đội] [quân tử ái tài] :...

[tổ đội] [quân tử ái tài] : kỳ thật nói như vậy cũng không sai

[tổ đội] [ba nghìn phần hoa] :...

[tổ đội] [nước chảy] :...

Năm người vào phó bản sau mãi cho đến khi đi ra, Mạc Lục phát hiện đồ đệ rõ ràng không nói tiếng nào.

Này trước kia đầu gì còn có thể “Ừ” một tiếng, hiện tại tốt lắm, trực tiếp đem mình ẩn thân.

Sách, không cách nào lý giải... không cách nào lý giải.

Thật may là Mạc Lục cũng không có ý định lý giải, tương đối mà nói nàng phát hiện nàng vẫn tương đối thích nói nhảm.

Kế tiếp, năm người lại đi tới phó bản lv 65.

Quân tử ái tài sau khi liên tục xuống hai cái phó bản đi ra, được ra một cái kết luận: tình địch Nguyệt gia đến đây.

Hơn nữa còn là thâm tàng bất lộ.

Bởi vì người này không chỉ có đối phó bản cấp 60 cùng 65 nắm rõ ràng tường tận còn thập phần chiều cổ cô nương người ta. Bất cứ chuyện gì đều ngăn cản trước mặt nàng, thập phần chu đáo. Ở đâu như lão Nguyệt nhà bọn họ, ngày ngày xù lông. Này lão Nguyệt còn chưa bắt đầu, dường như liền thua một phần ba rồi? ?

A phi phi phi, tại sao có thể khen người khác diệt uy phong người mình được?

Từ thái độ cô nương kia ít ra lão Nguyệt nhà bọn họ phần thắng vẫn là tương đối lớn!

Xong việc kết thúc công việc sau, Quân thiếu đi rót nước uống. Trên đường thuận tiện đi vòng qua Nhạc Hằng vừa rồi hoàn thành hạn nhiệm vụ, vỗ vỗ bả vai hắn

“A Hằng, muốn dùng trí, kiên quyết không thể lui về sau.”

“Vậy còn phải đến cậu nói?” Nhạc Hằng bĩu môi, đem ly của mình đưa cho hắn

“Đi, giúp mình mang nước đến!”

Xem đuối mình như tiểu người hầu, Quân Thiếu Liễm quyết định mở lòng từ bi rót nước cho. Chờ hắn bưng một ly nước trở về sau, vừa vận thoáng nhìn chữ người nào đó trên màn ảnh máy vi tính tán gẫu.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : hì hì, còn đồ, ta cũng biết là nhà ngươi sẽ không thật sự không để ý tới ta mà!

“Tiến triển không tệ lắm!”

Quân Thiếu Liễm đem cái ly để ở trên mặt bàn, cười đến vẻ mặt ý tứ hàm xúc không rõ.

Nhạc Hằng đem minimize lúc này mới nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn hắn

“Đi đi đi! Lúc trước không phải là còn kêu la bẽ bộn nhiều việc sao? Như thế nào lúc này thời gian rỗi nhiều như vậy?”

Nhạc Hằng ánh mắt khó chịu, Quân Thiếu Liễm xoay người chậm chạp trở về máy tính của mình.

Nhạc Hằng quay đầu trở lại, một lần nữa mở ra trò chơi.

Cái lời nói kia mang theo một chút ý tứ làm nũng mà không có phát giác. Hắn nhiều lần xem lại, không hiểu ngắn chữ ngắn như vậy vì cái gì có thể khuấy động tâm hồn đây?

Ài...

Hắn giống như... Càng lún càng sâu...

45. Chương 50: Tổ 3 Người

Khi trong trò chơi hắc y thích khách không hề phát tin tức cũng sẽ không để ý tới người nào đó thời khắc mấu chốt liền thiếu găng cho rằng hai người do đó hòa bình.

Vì vậy nàng mỗi lần lên game đều đi theo đồ đệ thăng cấp rồi dã chiến.

Khi nàng lần thứ N bỏ qua hắc y thích khách phát qua lời mời cùng nhau làm nhiệm vụ sau, Nhạc Hằng nổi giận. Hắn một cú điện thoại đánh qua, rốt cục làm cho người đi phó bản Mạc Lục lí do không rảnh không thể bắt ra nghe điện thoại.

Rồi điện thoại Mạc Lục liền ác nhân cáo trạng trước.

“Còn đồ! Nhà ngươi không có việc gì gọi điện thoại làm gì? Lão nương đang bận rộn!”

Ngó ngó, ngó ngó, này đều lời nói thế sao? Nhạc Hằng nắm điện thoại về mặt chỉ tiếc rên sất không thành thếp lắc lắc đầu.

“Mi là ngu ngốc sao? Ta tốt như vậy bày ra trước mắt, mi rõ ràng không cần? !”

“Ai nha, mi chắc là sẽ không hiểu được vui thú dã chiến!” Mạc Lục quay đầu đưa di động kẹp ở hõm vai, hai tay vẫn còn thao tác nhân vật.

Nhạc Hằng hừ lạnh một tiếng: “Dã chiến có cái gì tốt? Mi chờ xem! Đợi lát nữa chia đồ vật thời điểm khẳng định huyền não tã hồ loạn!”

Mạc Lục cười hì hì nói tiếp: “Cho nên nói cao thủ đều tịch mịch !”

Một giây sau, di động truyền đến tiếng ngạc nhiên mừng rỡ:

“A ha ha ha ha ha hắc! ! Rõ ràng tuôn ra cực phẩm Tử Hà quan! ! Nhân phẩm thật tốt! ! ! Ha ha ha ha!”

Nhạc Hằng không có lên tiếng, chỉ là ở trong lòng âm thầm đếm hai tiếng. Quả nhiên, trong di động lần nữa truyền đến tiếng thét chói tai.

“A – – còn đồ, nhà người cái mỗ quạ đen! Thực bị nói trúng! ! !”

“Trong đội ngũ đội trưởng cùng với 2 kẻ khác giết hai thầy trò chúng ta, sau đó cầm lấy Tử Hà quan chạy...”

“Ta dựa vào (o) Má! ! ! Rất rất rất rất rất... Quá... ác liệt! ! !”

Nhạc Hằng nghe trong điện thoại thật vất vả tìm được từ hình dung giọng nữ kia, mở miệng nói:

“Tử Hà quan , chờ mi đẳng cấp đủ, ta liền tặng người một bộ, ok!”

“Nhưng là... Này tính chất bất đồng! Đây chính là ta lần đầu tiên xoát phỏ bản lấy ra như vậy mà bị ...!” Mạc Lục vẫn cảm thấy rất giận phần! Lúc trước chứng kiến Tử Hà quan trong nháy mắt có bao nhiêu ngạc nhiên mừng rỡ, hiện tại thì có bấy nhiêu tức giận!

Nàng nói nàng dễ dàng sao ? ? ? Chơi trò chơi lâu như vậy, cũng liền lúc này đây có vận khí tốt như vậy... Ai ngờ đến miệng...

“Đừng nóng giận! Vì chuyện như vậy nhiều không đáng nha? Đúng không?”

Mạc Lục không nói lời nào, rồi lại nghe được trong điện thoại giọng nói dễ nghe trấn an nói:

“Game cùng thực tế kỳ thật không nhiều khác biệt, chúng ta cũng sẽ gặp muôn hình muôn vẻ loại người, có người như chúng ta tốt như vậy, đương nhiên cũng sẽ có kẻ nhân phẩm tồi. Ngã một lần khôn hơn một chút, lần sau thông minh hơn một chút, gặp được loại người này sớm một chút cách c thật xa.”

Nhạc Hằng nói xong, ngừng tạm, hỏi:

“Nghe hiểu sao?”

Lúc này Mạc Lục sớm đã đoán chính cầm điện thoại, nghiêm túc chăm chỉ nghe giáo. Nghe thấy Nhạc Hằng câu hỏi sau, nàng vừa gật đầu vừa đáp:

“Biết rồi. Về sau muốn đi phỏ bản gì, sẽ trực tiếp tìm người một nhà.”

Mất một phen miệng lưỡi lấy được hiệu quả như thế, Nhạc Hằng cảm thấy tương đối hài lòng. Bất quá hẳn hay là cái chính đối phương giọng nói nhỏ:

“Về sau đi phỏ bản, làm nhiệm vụ toàn bộ cũng có thể tới tìm ta, bảo đảm hễ kêu là tới.”

Mạc Lục: “Tốt.”

...

Kế tiếp, hai người lại tán gẫu trong chốc lát. Đợi đến Mạc Lục sau khi cúp điện thoại, mới đột nhiên phát hiện trong trò chơi hồng y nữ hiệp liền ngu dốt như vậy đứng ở cửa phỏ bản nửa giờ còn không dừng lại... Mà bên cạnh kiếm khách kia cũng liền như vậy không nhúc nhích cùng nàng.

Tán gẫu đôi câu không được đến đáp lại mà nói.

[mật ngữ] [cực đêm] : tiểu Lục, đừng nóng giận, lần sau ta lại dẫn ngài đến xoát tốt lắm.

[mật ngữ] [cực đêm]: lần này chúng ta vận khí không tốt, đụng với RP có vấn đề, lần sau nếu như xoát hạng thượng đẳng phó bản ta đi tìm người quen cùng nhau hỗ trợ.

Mạc Lục nghiêng đầu nhìn trên màn ảnh hai câu nói, lại xem một chút kiếm khách yên lặng bên cạnh, đột nhiên sinh lòng hổ thẹn. Nhưng là chỉ là trong nháy mắt đó.

Khi nàng xem đến trên màn hình nhảy ra lời mời tổ đội sau, hổ thẹn sớm sẽ không biết trượt đi đâu.

Mời tổ đội là Nguyệt Hắc Phong Cao phát ra. Mạc Lục ấn cự tuyệt, sau đó hoá tốc lập đội ngũ đem kiếm khách Cực đêm cùng thích khách Nguyệt Hắc Phong Cao kéo tiến đến.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : gì cũng khỏi phải nói, chúng ta đi phó bản?

Bởi vì một cú điện thoại mà tâm tình khoan khoái Nhạc Hằng lập tức cũng không còn so đo bóng đèn Cực đêm tồn tại. Khóe miệng của hắn khẽ nhếch, gõ bàn phím nói:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ta không có ý kiến

Cực đêm mặc dù không vui, lại vẫn thỏa hiệp.

[tổ đội] [cực đêm] : tùy tiện

Vì vậy cái 3 kẻ cổ quái lộ ra quỷ dị một đường từ phó bản 16 liên tục xoát đến phó bản 65. Để cho người ta lý kỳ là ba người hồng y nữ hiệp lv thấp nhất, rõ ràng một lần cũng không có chết qua. Ngược lại là bên cạnh nàng thích khách cùng kiếm khách hai người này thao tác trình độ đều rất lợi hại chết vô số lần...

46. Chương 51: Mất Cân Đối, Em Gái Mi!

Trong những ngày tiếp theo, ba người này đi dạo lần tất cả phó bản lớn nhỏ cùng với chu thường, hằng ngày. Mà tháng tư xuân quang đang đậm đặc, vừa rồi hồng y nữ hiệp thăng lên 70 nhận được một món lễ vật: chiến bào lv 70.

Cái trang bị này có một cái rất có khí thế : liệt hỏa.

Trong trò chơi hồng y nữ hiệp cao hứng xuyên trang bị dạo qua một vòng, sau đó tại chỗ đem hồng y nữ hiệp lần đầu tiên cùng khác phái ôm hắc y thích khách.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: oa, còn đồ nhà người có lòng ~! Y phục này thật là đẹp mắt a!

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: cũng biết mi sẽ thích. Không uống ta trước chà N lần phó bản 7x.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: di, nhà người lúc nào có lòng như vậy rồi? Ta không biết?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: () hừ, chuyện mi không biết nhiều lắm.

Mạc Lục ngẫm lại, cũng đúng, hắn không nói nàng sẽ biết ? Bất quá nếu hắn đã không nói, nàng cũng liền không tiếp tục hỏi. Dứt khoát vô cùng cao hứng hoan hoan hỉ hỉ lần nữa nói cảm ơn.

Vốn là nên cùng hình ảnh hài hòa.

Nhưng là bên cạnh Nguyệt Hắc Phong Cao nhìn xem kiếm khách bên cạnh đồng có chút cố ý tại kênh đội ngũ mở miệng khiêu khích nói:

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : “Thân làm đồ đệ, chẳng lẽ không nên tỏ tâm ý?”

Mạc Lục dẫn đầu đáp:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: ” không cần không cần, đồ đệ rất sớm đưa cho ta một thanh vũ khí rồi! Hơn nữa hắn level thể thân là sư phụ thật không có bày tỏ gì...thật sự là hổ thẹn hổ thẹn!”

-_- Má

Mạc Lục có chút rối ren cùng không hiểu hỏi trong Cực đêm:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: “Nói xem, người này đến tột tức giận cái gì?”

Cực đêm bình tĩnh, đáp:

[tổ đội] [cực đêm]: “Có thể là bị ngài nói trúng tâm sự.”

Được rồi, nàng bình thường trở lại.

Thao tác hồng y theo kiếm khách từ từ dạo bước tại trong rừng hoa đào Mạn Thiên Hoa Vũ, Mạc Lục đột nhiên lại nhện không được có chút bận tâm.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: “Ai, còn đồ sẽ không thật sự giận ta đi?”

Cực đêm ngón tay gõ bàn phím đột nhiên dừng lại, xóa bỏ vừa rồi gõ chữ, một lần nữa trả lời:

[tổ đội] [cực đêm]: “Yên tâm đi, hần sẽ không giận.”

Cho dù thật sự là tức giận, cũng sẽ rất nhanh tốt. Hần hiểu Nguyệt Hắc Phong Cao vì sao tức giận ở trong lòng lặng lẽ bỏ thêm một câu.

Mạc Lục ngẫm lại giống như đúng như theo lời hần đồng dạng, biết lâu như vậy tới nay, còn đồ giống như không có thật sự đã sinh khí mình...

[tổ đội] [cực đêm]: “Ngài rất để ý ý nghĩ của hần?”

Lần đầu tiên chứng kiến đồ đệ chủ động hỏi vấn đề, Mạc Lục có chút kinh ngạc. Bất quá kinh ngạc cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, dù sao nàng nhìn lại hai người bọn họ đã rất quen, hần nếu như là tiếp tục đầu ra đây có hỏi mới đáp, đó mới không bình thường.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: “Đó là đương nhiên, còn đồ là bằng hữu của ta!” Suy nghĩ một chút, Mạc Lục bổ sung:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: “Trò cũng là bằng hữu của ta, chỉ cần là bằng hữu ta cũng sẽ để ý a.”

Cực đêm thấy nàng lời nói, trong lòng vừa động. Lần đầu tiên hần bất chấp vấn đề của mình sẽ hay không đường đột, rất trắng ra hỏi:

[tổ đội] [cực đêm]: “Sư phụ, ngài bây giờ có người trong lòng hay không?”

Mạc Lục chần chờ. Bởi vì nàng bị ý nghĩ đầu tiên trong đầu hù đến. Vì vậy cách thật lâu, nàng mới trả lời:

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: “Sẽ không có đi...”

Nhưng là sự chần chờ này, làm cho 1 người ở bên kia đại dương lời muốn nói lại lần nữa nuốt trở vào.

Thẳng về sau, hần mới hoàn toàn tỉnh ngộ thì ra là cho tới nay, hần đều thua vì mình quá dè dặt...

47. Chương 53: Lạc Lạc Thanh Hoan (Hai)...

Nhạc Hằng là đối với một việc để tâm thì sẽ gặp nghiêm túc chăm chỉ làm người tốt. Cho nên khi đáp ứng tiểu Lục thật tốt mang bằng hữu cô ấy sau, hần bình thường chịu trách nhiệm tại mỗi lần chứng kiến Lạc Lạc Thanh Hoan online sau đều mang theo nàng đi làm nhiệm vụ.

Bởi như vậy mà đi, hai người ngược lại dần dần quen thuộc.

Chỉ là Lạc Lạc Thanh Hoan số lần online thực có thể đếm được trên đầu ngón tay cho dù Nhạc Hằng nghĩ kỹ tốt mang đối phương thăng cấp những cũng không đủ điều kiện. Cho nên thân là trên bảng xếp hạng đại thần Nhạc Hằng đối với đồ đệ Lạc Lạc Thanh Hoan cho đến hôm nay vẫn không có đạt tới cấp 20 rất là bất đắc dĩ. ()

Giờ khắc này Nhạc Hằng liếc hệ thống nhắc nhở hảo hữu online, con chuột tại danh sách bạn tốt tên là Nước biếc người ta quần do dự vài giây, cuối cùng lại pm người phía dưới ID Lạc Lạc Thanh Hoan.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ở nơi nào? Tôi dẫn bạn đi thăng cấp

Đối phương rất nhanh nói

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan] :... Ta tại Tân Thủ thôn.

Nhạc Hằng ...Hắn nhớ rõ nàng qua mức lv có thể ở Tân Thủ thôn đi?

Chờ nhìn thấy vóc người nhỏ nhắn xinh xắn cơ hồ bị quanh người chơi quanh mình bao phủ, Nhạc Hằng nhin không được ở trong kênh đội ngũ hỏi thăm:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]“Lúc chọn nhân vật như thế nào không điều chỉnh chiều ột chút?”

Lạc Lạc Thanh Hoan tựa hồ bị vấn đề của hắn hỏi ngây ngẩn cả người, qua chốc lát mới hỏi ngược lại:

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Ách, thì ra là nhân vật còn có thể điều chỉnh?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “O___O”...” Nhạc Hằng không nói gì.

Bởi vì Phong vân OL trong hằng ngày Q Chu thường kinh nghiệm rất phong phú đều có đẳng cấp hạn chế, cho nên thân là người mới chơi lv 16 Lạc Lạc Thanh Hoan vẫn chưa thể đón. Nhạc Hằng suy nghĩ một chút cuối cùng quyết định tiếp tục mang nàng đi tới phó bản cấp 16.

Phó bản này một ngày có thể đi năm lần, hắn mang theo Lạc Lạc Thanh Hoan liên tục năm lần phó bản. Đợi đến khi Lạc Lạc Thanh Hoan ra thành công thăng đến lv 19.

Trùng hợp chính là hai người mới từ phó bản đi ra liền gặp được hông y một mình đi phó bản.

Nhạc Hằng nhíu hạ mi, nắm con chuột nhìn chung quanh một vòng, rõ ràng không có trông thấy người kia?

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục? Làm sao một mình tại đây?

[mật ngữ] [nước biếc người ta quần] : không có, đồ đệ của ta ở phía sau đây!

Nhạc Hằng vốn là còn nghĩ thăm nha đầu kia rốt cục tính ngộ, nhưng mở ra thấy người kia nói sau thiếu chút nữa hộc máu! Quả nhiên hai người còn không có tán dóc, làm cho hắn nghiêng rằng nghiêng lợi đây là Cục đêm kiếm khách lv 75 liền xuất hiện trước mặt ba người.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: ta đi dạy đồ đệ

[mật ngữ] [nước biếc người ta quần] : >o< vậy=“” nhà=“” người=“” vội=“” vàng=“” đi!=“” lão=“” nường=“” tiến=“” phó=“” bản=“”>

~- Má. Nhạc Hằng mới vừa vắn nhận được lời chat thì 2 người trước mắt kia đã không thấy.

Lạc Lạc Thanh Hoan nhìn xem người kia nửa ngày không động, suy nghĩ tại kênh đội ngũ nói.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Bây giờ đi đâu? Còn phó bản sao?”

“...” Nhạc Hằng bị ghen. Hắn vừa rồi thật sự có đang suy nghĩ xuống lần nữa một chuyến vốn là...

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Đi trước làm Q thầy trò!” Nhạc Hằng đáp.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “A, tốt.”

Hoàn thành nhiệm vụ sau, Nhạc Hằng mang theo đồ đệ đã lên tới 20 đi đón nhiệm vụ cấp cao.

Trên màn hình hắc y thích khách chém quái chém vô cùng ra sức.

Người kia nhìn thi thể khắp nơi cùng với nhiệm vụ mình nhắc nhở giữa hoàn thành sau rất khách quan đối người trước mắt nói:

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]; “Bạn không vui?”

Hắc y kiếm khách không có phản ứng, tiếp tục chém quái.

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Bởi vì... Tiểu Lục?”

Người nào đó chứng kiến hai chữ cuối cùng, rốt cục cảm thấy tay có vẻ mệt mỏi.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Nhiệm vụ đã xong?”

Lạc Lạc Thanh Hoan nắm con chuột lôi kéo khung nói chuyện phiếm, cuối cùng dừng lại.

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Thì ra là bạn liên tục không có chú ý tới mình nói.”

Thấy nàng lời nói sau, Nhạc Hằng lập tức đi lật nội dung nói chuyện. Chứng kiến đối phương ở trong kênh đội ngũ liên tiếp nói 3 lần nhiệm vụ hoàn thành, hấn bị chính mình ...

Khi nào thì bắt đầu, hấn rõ ràng sẽ chém quái chuyên chú đến mức không coi ai ra gì thế này...

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Thực xin lỗi, vừa rồi chỉ lo giết quái, không có chú ý ...”

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Không sao.”

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Tôi phát hiện bạn rất giống một người bạn của mình.”

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Hấn nói hấn mỗi lần nếu như không vui mà nói sẽ chơi trò chơi. Nhìn thì chơi game cũng là 1 loại giải tỏa áp lực. Mình trước kia luôn không cách nào nói nên gặt bừa, nhưng hôm nay xem ra giống như xác thực.”

Nhạc Hằng có chút kỳ quái mỗi một lần tổ đội làm nhiệm vụ cũng sẽ không nói gì, nàng làm cho người ta cảm giác vừa đứng xa lại gần, giờ phút này rõ ràng nói nhiều như vậy. Xem ra, nàng là đã đem chính mình liệt vào danh sách bằng hữu...

Nhạc Hằng cười cười, trả lời:

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Bạn cũng rất giống một người bạn của tôi. Bất quá cô ấy chưa bao giờ chơi trò chơi. Trong ký ức của tôi cô ấy tính tình rất tốt, đối với người khác cho tới bây giờ đều là một bộ mặt thanh nhã mỉm cười. Nhưng cuối cùng không có cảm giác làm cho người ta có một loại cảm giác xa cách.”

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Phải không?”

Hai người thật lâu cũng không nói tiếp. Nhưng trong thời gian ngắn ngủi này lại làm cho 2 người cách ngàn vạn trượng sơn thủy cùng chung nhớ lại một chút chuyện cũ. Chỉ là lúc đó, bọn họ đều còn không biết theo như lời mình nói kia kỳ thật liền là đối phương.

Bất quá những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là đối thoại kế tiếp.

[mặt ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “A, bạn cảm thấy tiểu Lục như thế nào?”

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Cô ấy... Một chút cũng không có tự giác con gái. Hơn nữa không đủ ôn nhu tính tình lại xấu, quan trọng là thời khắc mấu chốt thường xuyên ngốc!”

Nói đến cái đề tài này, Nhạc Hằng lời nói rõ ràng nhiều hơn.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Người này có đôi khi trì hoãn làm cho người ta muốn quát, nhưng có đôi khi lại tinh ranh, một kẻ có thể giọng nói nói lên ý đồ chọc phá người khác.”

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Tôi lần đầu tiên gặp phải nàng là như vậy. Bạn nói xem cô ấy rất tùy tiện đi, nàng có đôi khi lại khiến cho bạn kinh ngạc...”

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Đúng là cùng nàng cùng một chỗ bạn sẽ không tự chủ cảm thấy vui vẻ...”

Nói nói... người nào đó đột nhiên ý thức được chính mình rõ ràng đối với một người vẫn còn rất xa lạ nói chuyện nhiều như vậy...

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “Ai, không biết vì cái gì, mỗi lần vừa nói đến cô ấy tôi nói nhảm liên đặc biệt nhiều...”

Này không giải thích thì không sao, càng giải thích giống như giấu đầu hở đuôi Nhạc Hằng vốn là gỗ bàn phím còn muốn giải thích, nhưng đối phương cũng đang chứng kiến rất thức thời xóa hết.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Tôi nhìn ra được, bạn rất thích tiểu Lục.”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “... Đáng tiếc kia đại ngốc kia một chút cảm giác cũng không có...”

Nhạc Hằng bị thống còn có thật sâu bất đắc dĩ.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Làm sao bạn biết cô ấy không có cảm giác?”

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “...”

Hình như là...

Hết thấy đều là hẩn bản thân vớ vẩn phỏng đoán... Người trong cuộc hoàn toàn không biết chuyện... Nhưng lần nữa nghĩ đến tiểu Lục nói “Bằng hữu so với tình nhân vĩnh hằng”, Nhạc Hằng vốn là tâm tình tung tăng như chim sẻ giờ phút này lại trở nên xuống thấp.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: “ () có cảm giác thì như thế nào? Ai biết cô ấy có thể hay không đem quan hệ tình yêu hôm nay thay đổi vì bạn bè ngày mai?”

Ngồi trước máy tính Lạc Lạc Thanh Hoan lúc này ngược lại nở nụ cười, trong ngôn ngữ cũng mang theo trêu chọc:

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Bạn thoát nhìn không giống như là người sẽ dễ dàng như vậy lùi bước.”

Nguyệt Hắc Phong Cao: “Bạn nói đúng, ông đây không thiếu nhất đúng là dũng khí. Bất quá liên tục thiếu một cái cơ hội...”

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Kỳ thật mình liên tục không tán thành yêu qua mạng.”

Nhạc Hằng không có chen vào nói, lẳng lặng.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Đúng là mình chơi trò chơi những ngày qua bắt đầu, tôi nghĩ tôi nên đổi quan niệm bảo thủ này. Trò chơi kỳ thật chính là thu nhỏ của thực tế xã hội, trong hiện thực phát sinh qua hết thấy, nơi này cũng có thể sẽ phát sinh. Mà trong tình yêu trong game cũng cùng thực tế không sai biệt lắm, có người ôm trong lòng mục đích tìm một nửa kia, đương nhiên cũng có người thật lòng mà đợi.”

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Thật tốt cố gắng lên đi! Xem một chút bạn khi nào mới có thể đả động đến tâm hồn thiếu nữ nhà chúng ta.”

Kỳ thật từ nàng trong khoảng thời gian này quan sát, nàng cuối cùng phát hiện nguyên nhân tâm trạng tiểu Lục phập phồng. nhưng là nàng cũng không tính nói rõ bởi vì mọi người luôn sẽ đối với thứ dễ dàng có được dễ vứt . Có lẽ còn không có nghiêm trọng như thế, nhưng ít ra sẽ không coi trọng như vậy.

[mật ngữ] [Lạc Lạc Thanh Hoan]: “Tôi nhìn người nhất định chuẩn, bạn cũng đừng làm cho tôi thất vọng.”

Nhạc Hằng nhìn chằm chằm nội dung nói chuyện phiếm trong chốc lát, cuối cùng hạ quyết tâm buổi tối thật tốt lập kế hoạch đeo đuổi bạn gái! Dọn sạch chương ngại vật trên đường!

Đầu tiên người thứ nhất muốn quét chính là kẻ làm cho hẩn thấy thế nào cũng khó chịu kia!

Chỉ tiếc kế hoạch vĩnh viễn biến hóa khó lường.

Hẩn tổn suốt một thời gian định ra kế hoạch tác chiến, kết quả sưng sốt một cái đều không dùng...

48. Chương 54: Đoạt Chuyện Là ...

Ngày này, Mạc Lục mang theo thành công Lạc Lạc Thanh Hoan lv 45 lên 48 tới Lâm Uyên cốc làm nhiệm vụ.

Lâm Uyên cốc mặc dù đều là quái bậc trung nhưng bởi vì trước đây không lâu từng có người ở đây gây ra Q kỳ ngộ, cho nên trong khoảng thời gian này rất nhiều người cấp cao đến tìm tòi.

Mà lần này bởi vì nhiệm vụ cần các nàng nhất định phải thu thập 50 cây Lang Mao cùng với 12 cây Lâm Uyên mộc nhị giao cho NPC.

Trong Lâm Uyên cốc quái vật giống đầu gỗ, từ trước đến nay đều cực kỳ có quy luật. Quái vật xoát đến xoát đi liên như vậy mấy con, Lâm Uyên mộc cũng liên như vậy vài cái... Nhưng mỗi ngày nhiều người mới chơi game đi vì vậy liên không thể tránh khỏi xuất hiện cầu nhiều cung không đủ...

— được rồi, này kỳ thật chính là một chuyện bình thường... Nhưng là vốn chả sao gặp phải người không muốn buông tha...

Chuyện nguyên nhân gây ra phải từ trừu đồng đội bắt luận kẻ nào hồng y nữ hiệp vừa rồi giết 66 Lâm Uyên lang hoàn thành nhiệm vụ, đang định mang theo Lạc Lạc Thanh Hoan cùng nhau rời đi.

[mật ngữ] : Người xa lạ Phiêu diêu mưa đối với bạn nói: Này, bạn cố tình gây sự phải không? Tại sao liên tục đoạt quái của chúng ta ?

[mật ngữ] : Người xa lạ Phiêu diêu phong đối với bạn nói: MLGB, cho Phong hoa tuyệt đại, mày TM muốn đánh phải không? Nhiều quái như vậy không giết hết lần này tới lần khác cùng lão tử đoạt! ! !

Mạc Lục nhìn xem mật ngữ kia, hơi híp mắt lại. Hủy bỏ ẩn nhân vật nàng phát hiện bên cạnh đứng đứng là một đôi tình lữ đã chat với mình.

Cái nam tên là ‘Phiêu diêu phong’ cấp 75, bên cạnh hẳn 1 nữ người chơi lv 16 ‘Phiêu diêu mưa’.

Mạc Lục nhớ lại một chút giống như trước khi các nàng đến, hai người này cũng đã ở nơi này.

Có lẽ thực chính là mình đoạt quái người khác cũng không chừng...Mạc Lục mồ hôi lạnh, sau đó nhanh chóng thái độ tính tình rất tốt bắt đầu xin lỗi.

[trước mặt] [nước biếc người ta quán] : thực xin lỗi, vừa rồi ẩn nhân vật không có chú ý tới điểm này.

[trước mặt] [nước biếc người ta quán] : đã như vậy, vậy chúng ta đến địa phương khác, 2 người tiếp tục, hắc ~Dưới bình thường người trong cuộc cũng sẽ dần xếp ổn thỏa.

Nhưng cái nữ người chơi tên Phiêu diêu mưa chẳng biết tại sao chính là không muốn hoà giải, ngược lại mở miệng đã thương người.

[trước mặt] [Phiêu diêu mưa] : ta phi! Một câu thực xin lỗi liền kêu chúng ta không truy cứu? Vậy ta hiện tại giết cô, có phải hay không nói cô 1 tiếng xin lỗi liền không sao ư?

[trước mặt] [phiêu diêu mưa] : Phong hoa tuyệt đại như thế nào toàn loại đồ bỏ đi, một cái Chim nhỏ ưu thương, một kẻ Liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua; còn chưa đủ hiện tại lại toát ra một kẻ

~[trước mặt] [phiêu diêu phong] : lão bà, em đừng nóng giận. Em hi vọng anh như thế nào dạy dỗ hai con tiện nhân này?

[trước mặt] [phiêu diêu mưa] : hôn nhẹ lão công, anh tốt nhất! Em muốn các nàng dùng danh nghĩa người Phong hoa tuyệt đại tại kênh thể giới nhận lỗi với em!

[trước mặt] [phiêu diêu phong] : tốt! Chỉ cần lão bà vui vẻ là được rồi! Nếu như em khổ sở không vui, giết các nàng một trăm lần cũng không thể giải hận.

Mạc Lục nhìn xem kênh trước mặt công khai khiêu khích, vốn là tâm tình không được tốt giờ phút này bết bát hơn! Nàng tại chỗ liền nổi dóa!

[trước mặt] [nước biếc người ta quán] : (#) Móa! Các người đừng thấy lão nương cho chút mặt mũi mà lên mặt! Thật đúng là coi trọng mình quá rồi?

[trước mặt] [nước biếc người ta quán]: nói xin lỗi ta đã nói qua, tiếp nhận thì tiếp nhận, không chấp nhận coi như xong, ai thêm để ý 2 kẻ này!

[trước mặt] [nước biếc người ta quán]: nói cho người biết, chọc giận lão nương coi chừng cho người chỉ có tới không có lui!

Phát tiết xong, Mạc Lục thao tác acc của mình chuẩn bị rời đi, lại bị hệ thống xoát ra tin tức làm cho lửa giận dâng cao...

[hệ thống]: Thành viên đội Lạc Lạc Thanh Hoan đã tử vong.

Má, quá khi dễ người!

Này hai tên khốn kiếp không chỉ khi dễ nàng, còn làm khó dễ bạn nàng sao?

Nàng một người đánh không lại hai kẻ, nàng sẽ không gọi những người khác sao? Nàng người thứ nhất nghĩ đến chính là: Nguyệt Hắc Phong Cao.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : còn đồ, vội vàng đến Lâm Uyên cốc hỗ trợ, lão nương bị người ta khi dễ!

Tin tức vừa rồi phát ra ngoài, nàng đột nhiên nghĩ đến chính mình vài ngày không vui tất cả đều là bởi vì người này mà nên, nên lập tức lại mở ra danh sách hảo hữu tìm ra kiếm khách kia.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán]: đồ đệ, sư phụ ta bị người ta khi dễ, trò đến mau thực hiện lời hứa! Vội vàng đến Lâm Uyên cốc.

Mạc Lục nói cho hai người kia tọa độ sau, sau đó lại trong bang phái rống một tiếng.

Nhưng quân địch quá giảo hoạt, rõ ràng lợi dụng thời gian ngắn ngủi này tiến hành công kích, giết Mạc Lục trở tay không kịp.

[hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Phiêu diêu mưa công kích...

[hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Phiêu diêu phong công kích...

[hệ thống]: Bạn đã chết, mời lựa chọn điểm phục sinh.

[hệ thống]: Bạn đã bị cưỡng chế sống lại.

[hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Phiêu diêu phong công kích...

.....

[hệ thống]: Bạn đã chết, mời lựa chọn điểm phục sinh.

[hệ thống]: Bạn đã bị cưỡng chế sống lại.

[hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Phiêu diêu mưa công kích...

[hệ thống]: Bạn đã bị người chơi Phiêu diêu phong công kích...

Mạc Lục mặt âm trầm nhìn chằm chằm màn ảnh, nhìn xem trong đó hồng y lv 71 rơi xuống 62. Người của đối phương đều đến đây bốn năm kẻ, còn viện binh bên ta rõ ràng một kẻ cũng chưa tới! ! ! ! !

Ta dựa vào (o) Má ! ! ! ! ! ! ! ! Trong ngày thường ngày ngày hỏi có muốn hay không hỗ trợ, thời khắc mấu chốt rõ ràng đều không xuất hiện! ! ! ! ! ! ! !

Nhìn xem mình liên tục ở vào trạng thái bị ngược, Mạc Lục tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi thiếu chút nữa đem bàn phím đập phá.

Nhưng khi nhìn xem hồng y trên người liệt hỏa vũ khí bị tuôn ra cùng với sau đó bị đuổi tới hậu viên ngược lại bình tĩnh. Hắc y thích khách mang theo cùng 5 người của Thương Sơn hoàng hôn cùng lúc xuất hiện tại bên người nàng. Buff đi theo nhìn nữ hiệp kia cực thê thảm thi triển gọi hồn thuật, sau đó trong nháy mắt rút dây huyết điều.

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục, mi không sao chứ? Đừng lo lắng, hết thấy giao cho ta.

Mạc Lục nhìn thoáng qua tin tức, không có trả lời.

Hai giây sau, Lạc Lạc Thanh Hoan cũng nhận được một tin.

[trước mặt] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : Thanh Hoan, làm sao thế? Có sao không?

Chúng kiến câu nói “Thanh Hoan” thế này, Mạc Lục dây cung liên tục giương căng phẳng một tiếng đột nhiên liền chặt đứt, nàng cũng không hiểu tại sao mình phần nộ như thế, nhất xung động liền đổi khung nói 1 câu

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán] : Nguyệt Hắc Phong Cao, Lạc Lạc Thanh Hoan là chị dâu tương lai của ta! Nhà người đừng mưu toan đánh chủ ý với chị ấy!

Mạc Lục nói những lời này thật sự làm cho Nhạc Hằng bên kia lạnh tâm.

Nếu như không phải là còn cố kỵ tình cảnh trước mắt hắc hăng định tại chỗ liền trở mặt đi.... Hắc làm nhiều như vậy cuối cùng nàng rõ ràng nhìn hắc như thế?

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục, không nghĩ tới ta ở trong lòng của mi lại là một người như thế.

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: từ đầu tới đuôi đều là mi kêu ta chiếu cố thật tốt nàng, ta tận đạo nghĩa như thế nào mi bây giờ ngược lại hoài nghi nhân phẩm của ta?

[mặt ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: tiểu Lục, ta nhìn sai mi.

Hắc không nói lời nào nữa .

Nhưng là trên màn hình hắc y thích khách khắp nơi đều bảo toàn nữ hiệp kia, mặc cho những công kích kia tổn thương rơi tại trên người mình cũng không để người phía sau bị thương.

Mà lúc đó Mạc Lục, nhìn xem kênh nói chuyện đối thoại, liên tiếp vài ngày cố làm ra vẻ kiên cường tan rã. Trong hốc mắt là nước mắt lại cũng không cách nào nhịn xuống.

Hắc nói hắc nhìn lầm nàng...

Trong ngữ khí của hắc khó nén thất vọng, làm cho nàng hoảng hốt cùng bất an.

Nàng muốn nói xin lỗi... Nàng muốn nói kỳ thật không phải như thế... Nàng chỉ là... chỉ là bởi vì hắc liên tiếp vài ngày xa cách mà tức giận ủy khuất... Thế cho nên không lựa lời nói...

Đúng là giờ khắc này, nàng đột nhiên mất dũng khí...

Mấy ngày tới nay, nội tâm bị nàng chôn sâu cảm xúc rối rít trong đêm yên tĩnh kia xuất hiện. Nàng biết rõ cũng vẫn luôn hiểu, đây hết thảy cuối cùng đều là vì... Bởi vì nàng thích hắc...

Cho tới nay, nàng cố chấp cho rằng bằng hữu có thể so với tình nhân lâu dài. Cho nên một mặt kháng cự chân tình đối với hắc, về phương diện khác lại đối nói mình đắm chìm vào hắc trong nội tâm không thể làm gì.

Nhưng nàng cho tới bây giờ không nghĩ qua một ngày kia, chính mình cũng sẽ biến thành kẻ dùng ngôn ngữ đâm bị thương người mình thích. Hơn nữa, hơn nữa, Thanh Hoan tỷ trong năm nay sẽ cùng biểu ca thành hôn... Nàng rõ ràng... Lại còn nói như vậylời nói...

Mạc Lục ngồi trước máy tính không tiếng động khóc ròng.

Nàng rõ ràng biết rõ, lúc này đây hắc thật sự là tức giận... Không giống với dĩ vãng trong miệng nói tức giận, vừa quay đầu vẫn là sẽ điềm nhiên như không phản ứng nàng.

Có hay không... Có không có khả năng... Hắc từ đó về sau không bao giờ để ý tới nàng?

Cái nhận thức này như ngoài cửa sổ tuyết đang rơi vậy, làm cho nàng sâu trong đáy lòng cảm thấy lạnh... Nhưng là ngoài cửa sổ đã là tháng năm...

Trong game nữ hiệp đang bị cứu lên sau cũng chưa hề đụng tới.

Đám người ‘Ba nghìn phồn hoa’ mặc dù kỳ quái nhưng nhìn đến toàn thân hắc y lộ ra sát khí thô bạo trầm mặc không nói, tất cả đều thông minh không đi chạm sét làm gì.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa] : a Hằng, còn tiếp tục giết không?

[tổ đội] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : giết, cho bao giờ biến khỏi sever mới thôi!

[tổ đội] [Phật Di Lặc] : kia cứ tiếp tục đi

[tổ đội] [kiến quang chết]: di, Nguyệt Đại ca hôm nay như thế nào sát khí nặng như vậy?

[tổ đội] [Phật Di Lặc] : tiểu Quang, về sau lúc không nên hỏi nhớ rõ đừng nói chuyện.

[tổ đội] [kiến quang chết] : a, không phải là bởi vì Nước biếc người ta quẩn?

[tổ đội] [công tử phù bạch] : tiểu Quang, tiểu hài tử đừng nói lung tung, coi chừng bị giết không tha

~[tổ đội] [kiến quang chết] :...

Đợi đến nhóm mấy người Phiêu diêu mưa cường chế logout sau, Nhạc Hằng còn chưa hết giận.

Phát 2 tin trên kênh thế giới :

[thế giới] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : treo giải thưởng giết Phiêu diêu mưa, Phiêu diêu phong, một lần ba trăm kim. Chụp làm bằng chứng rồi lấy tiền.

[thế giới] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : 1 lần báo tọa độ một trăm kim.

Phát xong sau, Nhạc Hằng bất kỳ một câu nói nào cũng không nói lại, trực tiếp giờ rút khỏi trò chơi.

49. Chương 55: Lĩnh Ngộ...

Hệ thống xoát ra nhắc nhở hảo hữu out, Mạc Lục vẫn như cũ duy trì tư thế kia ngồi trước máy tính.

Vào đêm hôm đó thành phố S đắm chìm mưa dầm liên tục, nước mưa làm ướt cái thành phố này hết thấy, nhìn không thấy ánh sáng đẹp tươi vào ban ngày. Chỉ có gió lạnh xuyên tới, ánh sáng thật yếu ớt, thật hiu quạnh.

Trong game, nơi cốc này vốn là ồn ào náo động đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Nữ hiệp lv 62 cùng cô bạn lv 40 không nhúc nhích đứng tại nguyên chỗ, quanh mình có 1 vài người đi qua, mặc dù đầy lòng hiếu kỳ tuy nhiên cũng thông minh không đi gây phiền toái.

Không biết qua bao lâu, bên cạnh đột nhiên nhiều hơn một thân ảnh. Nhưng làm người ta kỳ quái là kiếm khách kia sau khi xuất hiện rõ ràng cũng không nhúc nhích.

Nửa giờ sau, Mạc Lục trong tai nghe vang lên hệ thống tiếng nhắc nhở.

[mật ngữ] [Cực đêm]: Sư phụ, thực xin lỗi, ta lại tới chậm.

Mạc Lục giật giật ngón tay, lại không tâm tư đi đoán những lời này này có thâm ý gì, chỉ là ngơ ngác nhìn cảnh game tiếp tục xuất thần. Đợi đến khi nàng tỉnh lại, góc phải phía dưới thời gian đã qua hai giờ sáng. Nhưng người nọ lại còn ở đây.

Chẳng biết lúc nào ngừng lệ, lại một lần nữa tràn. Nàng vươn tay bôi mắt mặt, do dự chần chờ một phút, rốt cục dè dặt gõ bàn phím hỏi:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quẩn] “Trò... Có hay không... từng thích qua một người?”

Nàng đợi gần năm phút đồng hồ, mới nhận được đối phương trả lời.

[mật ngữ] [Cực đêm]: “Có, đáng tiếc cô ấy từ đầu đến cuối cũng không biết tôi thích cô ấy.”

Nàng xem thấy trả lời sau, suy nghĩ dần dần lại bay tới thân người đã out kia.

Nàng lại nghĩ tới hần lời kia... Nàng thành công chọc hần tức giận... Cho dù là người tính khí tốt hơn nữa nghe được nói như vậy cũng sẽ tức giận đi? Nhưng là ai bảo hần nhiều ngày thế đều không để ý nàng? Hần online sau không hề cùng nàng chào hỏi... Mỗi lần trông thấy hần thời điểm, bên cạnh hần đều đi theo đồ đệ... Nàng nói chuyện với hần nói đến một nửa, người kia vừa lên mạng hần nói muốn đi dạy đồ đệ thăng cấp...

Đêm tối có cái ưu điểm là vào ban ngày chi tiết nhỏ đều bị tăng gấp bội, từng giây từng phút như chậm lại đồng dạng tại đầu óc bạn phát hình ra, làm uốn xem nhẹ cũng không được.

Trong lòng nàng cảm thấy ủy khuất lại khổ sở... Nàng chỉ là, chỉ là kêu hấn che chở đối phương, lại không nói muốn từng giây từng phút cùng người nọ cùng một chỗ...

Nghĩ đi nghĩ lại, nước mắt lại chạy ra...

Vì cái gì chúng ta muốn thích một người thì phải một thân một mình thật tốt... Sẽ không dễ dàng bị nhất cử nhất động người kia dẫn dắt, tâm tình cũng sẽ không giải thích được âm tình bất định, sẽ không lại không lựa lời nói rồi tổn thương đối phương...

Nàng đột nhiên bắt đầu chán ghét chính mình

Nếu như nàng không thích hấn có phải hay không hết thấy có thể so với hiện tại tốt hơn? Đáp án dĩ nhiên là không biết. Ai có thể bảo đảm nàng sẽ không so với hiện tại bất bực hơn ?

Lau một cái nước mắt, xưa nay không thích truy vấn chuyện riêng người khác Mạc Lục lần đầu tiên ở trong đêm tối nhin không được hỏi:

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Vì cái gì không nói ? Bởi vì sợ bị cự tuyệt sao?”

Đúng vậy, sợ hãi bị cự tuyệt. Người kia ở bên kia đại dương chứng kiến những lời này khóe môi kéo ra một nụ cười khổ. Theo tuổi tác tăng trưởng, chúng ta tăng lên trưởng thành, lại thất lạc đi dũng khí.

Hấn rốt cuộc không trả lời thẳng, chỉ là hỏi ngược lại:

[mật ngữ] [Cực đêm]: “Còn ngại? Vì sao không nói?”

Nàng bởi vì vấn đề của hấn mà lần nữa trầm mặc, những thứ chuyện kia phảng phất đã thật lâu đều theo đêm này nườm nượp mà đến. Bởi vì thích, sợ dĩ phải sợ hãi cùng bất an, cho nên... Khiếp đảm.

Dũng khí của nàng đã toàn bộ tại trong mùa đông kia dùng hết...

[mật ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Đã từng nói, nhưng là lần đó bị cự tuyệt. Ta sợ hãi lại một lần nữa bị cự tuyệt, lại lại lo lắng...” Nàng lần đầu tiên đối với 1 người nói thẳng thắn mâu thuẫn tâm tình của mình, bởi vì lúc này giờ phút này không có ai nữa so với hấn thính giả tốt hơn.

Nhưng mà đối với nàng thẳng thắn, người một chỗ khác người lại một chút cao hứng cũng không có.

Bên ngoài là bầu trời bao la ánh mặt trời chói mắt, lúc trước đi học trở lại thấy nàng phát tin tức khi đi ngạc nhiên mừng rỡ, giờ phút này sớm đã hóa thành thất lạc...

Thì ra là, hấn đã trở thành trong miệng nàng... đã từng...

Khi một người có thể không coi ai ra gì nói ra việc của người nào đó, vậy liền bày tỏ nàng đã từ chuyện kia đi ra. Như vậy, hấn có phải hay không... Rốt cuộc... không có cơ hội?

[mật ngữ] [Cực đêm]: “Bởi vì lo lắng cùng một chỗ sau sẽ lần nữa phải chia lìa?” Hấn chỉ nêu ra vấn đề

[mật ngữ] [Cực đêm] : “Nhưng tiểu Lục, còn chưa có bắt đầu liền bản khoản tương lai có lẽ kết quả không như ý tồn tại điểm này cũng không giống em.”

Mạc Lục đối với lời nói của hấn như có như không quen thuộc cảm giác cảm thấy hoang mang, còn không kịp ngẫm nghĩ nữa liền bị hấn nói hấp dẫn.

[mật ngữ] [Cực đêm]: “Đường đi cuộc sống sẽ đi ngang qua rất nhiều phong cảnh, nếu như một mặt rồi ren không thể biết trước tương lai, cuối cùng chỉ biết lẫn nhau bỏ lỡ. Đến lúc đó lại đến tình ngộ lúc trước không đủ dũng cảm, và khi đó thời gian như đã muộn vậy.”

Mạc Lục lần đầu tiên phát hiện thì ra là người ngày thường yên lặng, cũng sẽ có 1 mặt cảm tính như thế. Chỉ là trong lời nói vẫn có thể phát giác đối phương cũng có lý trí.

Bất quá nàng có lẽ vĩnh viễn sẽ không biết, tại con đường tình yêu nàng cùng hấn đã từng hai bên bỏ lỡ. Mà hấn đang nhắc nhở nàng phải nắm chắc, nhưng lại là mang tâm tình thế nào...

Rất nhiều thời điểm chúng ta đối với tình yêu cái cần không phải nói chỉ, các nàng chỉ cần người ngoài nhẹ nhàng đẩy nàng một bả, hoặc là cho dù là một câu khích lệ ,một cái ánh mắt cổ vũ cũng sẽ làm cho nàng tràn trề dũng khí làm việc nghĩa không chùn bước. Mà giờ khắc này lời của hắn với nàng mà nói liền là một loại cổ động. Nàng đột nhiên sẽ không có cố kỵ.

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Cực đêm, cảm ơn trò. Ta thích hắn, ta biết rõ hắn cũng yêu thích ta. Cho nên, ta không muốn bỏ qua hắn.” Tâm tình khỏi mù suốt cả đêm giống như thoáng cái tốt hơn nhiều, giờ mưa ngoài cửa sổ tí tách tựa hồ cũng làm cho người ta cảm thấy bực bội.

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Mặc dù không biết chuyện trò từng trải qua thế nào, nhưng nếu còn có thể mong là ngàn vạn lần đừng buông tha. Về sau nếu như có cơ hội, ta sẽ mời trò đi ăn cơm, xem như là đáp tạ.”

Nói những lời này thời điểm nàng cũng không hiểu được hắn chính là người kia. Thẳng về sau nàng hồi tưởng lại chính mình đã từng nói mới biết mình thật tàn nhẫn.

Người bên kia cách thật lâu mới lần nữa nói chuyện

[mặt ngữ] [Cực đêm]: “Bên đó chắc khuya lắm rồi? Sớm một chút đi ngủ, ta cũng vậy gout. “

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Tốt, ngủ ngon.” Nàng mới vừa phát ra tin tức, thân ảnh kia liền trong nháy mắt biến mất. Hệ thống nhắc nhở Mạc Lục cũng không có để ý, mà cũng rút lui ra khỏi trò chơi.

Đêm càng khuya.

Ngoài cửa sổ mưa dần dần ngừng, nhưng còn tâm tình Mạc Lục vẫn hồi lâu buồn rầu.

Mất ngủ vài ngày nàng dính giường là ngủ, mà lại một đêm mộng đẹp.

50. Chương 57: Ngọt Ngọt Ngào Ngào...

Đều nói “Người gặp hỉ sự tinh thần sáng khoái “, Hứa Thanh Hoan cảm thấy lời này một chút cũng không sai.Đánh giá cô gái trước mắt mặt mày xinh đẹp phong tình vô hạn, nàng có chút hiểu rõ cười nói:

“Hòa hảo rồi?”

Mạc Lục cười mà không nói, xem như cam chịu.

Hứa Thanh Hoan nhìn xem nàng mỉm cười, đột nhiên sinh lòng cảm khái:

“Trẻ tuổi thật tốt.”

Mạc Lục bởi vì nàng đột nhiên xuất hiện cảm thán cười ra tiếng:

“Thanh Hoan tỷ, chị ở đâu già rồi? Em dám cam đoan chị nếu như là dám lớn tiếng một chút nhất định sẽ bị ánh mắt oán giận của các nữ đồng nghiệp nháy mắt giết!”

Hứa Thanh Hoan bị nàng nói cùng biểu diễn chọc cười, nói:

“Mọi người thường nói nữ nhân 18 một cành hoa, 28 đã có thể là bà đậu...”

Mạc Lục nghe được lời của nàng lập tức phản bác:

“Nữ nhân bốn mươi thì tốt, nam nhân bốn mươi bà đậu! Hơn nữa quan trọng nhất là tại trong lòng biểu ca Thanh Hoan tỷ vĩnh viễn là đẹp nhất!”

Nhớ tới Dương Cảnh Nam, Hứa Thanh Hoan trong lòng vi ngọt. Về u sầu tản đi thành mát lạnh trong ngày mùa hè.

Mạc Lục nhìn xem nàng nụ cười trên mặt, trêu ghẹo nói:

” Biểu tẩu! len lén nói cho chị biết ngày đó chị đáp ứng biểu ca cầu hôn sau, hắn hưng phấn trắng đêm không ngủ, khuya khoắt gọi điện thoại quấy rầy một đám hảo hữu nữa đấy ~ “

Hứa Thanh Hoan nghe nàng vừa nói như vậy, trên mặt có chút nóng lên, ho nhẹ một tiếng che giấu không được tự nhiên của mình.

“Thôi, không nói những cái này nữa, ăn cơm không nguội hết rồi.”

Mạc Lục nghe nói trong mắt thoáng hiện lên giả hoạt kế tiếp bắt đầu an phận ăn cơm.

Rất nhiều thời điểm tâm tình thật xấu có thể ảnh hưởng nghiêm trọng khẩu vị. Mạc Lục gần hai tuần lễ nay hôm nay khẩu vị mới thấy tốt. Loại thức ăn thường ngày giờ phút này đến trong miệng đều thành mỹ vị.

Buổi chiều đi làm không lâu sau, ngồi cạnh nữ đồng nghiệp bát quái đến cạnh tai nàng trêu ghẹo nói:

“Sách sách sách, tiểu Lục, sức mạnh của ái tình quả nhiên là vĩ đại ! Mới một buổi tối không gặp, nhìn một chút mặt mày em này, dường như thành 1 người khác

~ “

“Này..này.. .cái gì gọi là dường như? Em chính là tối hôm qua ngủ ngon, cho nên hôm nay tinh thần tốt mà thôi ~!”

Nữ đồng nghiệp nghe được nàng phản bác, trên mặt ý tứ hàm xúc không rõ vui vẻ càng sâu. Nàng đưa tay vỗ vỗ vai Mạc Lục, giả bộ nghiêm trang nói:

“Ừ, chị đã rõ!”

Nàng nói xong cũng chạy về chỗ ngồi của mình tiếp tục công việc. Lưu lại Mạc Lục một mặt không rõ ràng suy nghĩ ngẩn ngui bốn chữ, sững sốt không có suy nghĩ cẩn thận trong lời nói của đối phương ý tứ gì. Đợi đến hơn 10 phút sau sau, Mạc Lục đột nhiên khai khiếu, hiểu được đồng nghiệp trong lời nói ý tứ gì. “Oanh” một chút đỏ mặt...

Rất rất rất... không thuần khiết !

Sắp tan ca, Mạc Lục đi một chuyến toilet. Lúc soi gương nàng bị gương mặt trong gương gò má ửng đỏ, đầu lông mày đuôi mắt đều mang theo nụ cười ngây ngẩn cả người. Khó trách... Tất cả mọi người lại nói nàng yêu...

Đúng là, giống như cũng không có nói sai...

Nàng mấy ngày nay suy tính hơn thiệt, tất cả đều là bởi vì người kia. Chỉ cần nghĩ tới cuộc điện thoại rạng sáng kia, nghĩ tới người con trai còn chưa gặp mặt kia nàng liền không nhịn được nhếch miệng mỉm cười. Hắn trở thành dòng suối trong cuộc sống vui vẻ, chuyện hảo tâm của nàng tất cả đều là bởi vì hắn. Trước kia nàng cũng có qua loại tâm tình này, sung sướng luôn dẫn theo nhàn nhạt khổ sở. Bởi vì vô luận nàng cố gắng như thế nào, nàng cùng Hướng Mãn trong lúc đó vĩnh viễn khoảng cách không xa không gần không cách nào vượt qua.

Nhưng lúc này đây không giống, nàng biết mình không phải là tương tự đơn phương, nàng biết rõ hắn cũng thích mình.

Như vậy như vậy đủ rồi... Nàng vui vẻ.

Buổi tối lên trò chơi, lập tức nhận được tin nhắn của Nguyệt Hắc Phong Cao phát tới.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu Lục, đến YY phòng 416*** ,mật mã ***

[mật ngữ] [nước biển người ta quán] : a, tốt

~Đánh mật mã sau khi vào phòng, Mạc Lục phát hiện trong phòng chỉ có hai người bọn họ.

Bất quá nàng đối với loại tình huống này đã có thể rất bình tĩnh. Bởi vì từ lúc nàng lên YY cho tới bây giờ đều là cùng hắn ngây ngốc ở trong một phòng nói chuyện phiếm ~ >0

Vừa thấy được Mạc Lục tiến đến, Nhạc Hằng liền mở miệng hỏi:

“Gần đây thực tập như thế nào? Công tác sẽ không mệt chết chứ?”

“Hi hi, yên tâm đi, công tác không tính quá nặng, hơn nữa thực tập lần này thu hoạch khá nhiều~!” Trong lời nói tiểu nữ nhi kiều thái, ngay cả người trong cuộc cũng không có phát giác.

Nhạc Hằng nghe được đáp án của nàng, khóe môi khẽ nhếch:

“Thực tập tới khi nào mới xong?”

“A, nhanh, đại khái đến đầu tháng sáu đi.” Mạc Lục nói, nho nhỏ nói thêm câu:

“Thực tập hết không sai biệt lắm liền đến lễ tốt nghiệp... Thực vui về...”

“Anh...” Nhạc Hằng lời nói mới ra miệng lại lại đột nhiên dừng lại.

“Làm sao vậy?” Mạc Lục bị hấn phản ứng lạ làm cho có chút khó hiểu.

“Không có việc gì, chính là đột nhiên nghĩ đến người nào đó còn nợ anh 2 bữa cơm không có mời~ “

Mạc Lục đang nói chuyện tại khung chat phát cái vẽ mặt khinh bỉ, đối với tai nghe nói ra:

“Quý hẹp hòi, lão nương lại không nói không mời! Là chính anh không có thời gian đến thành phố S, cũng không nên trách em!”

Nhạc Hằng vụng về thở dài.

“Anh đây không phải là lo lắng em sẽ không hoan nghênh mình sao! Em biết nếu là tha hương bị người ta kỳ thị là sẽ lưu lại bóng ma trong lòng.”

Mạc Lục nhin không được tranh cãi nói: “Ồ, không nhìn ra anh cũng để ý cảm thụ người khác như vậy!”

Nhạc Hằng theo lời của nàng nói: “Ừ, anh chỉ để ý cảm thụ của người trong lòng mình.”

>__< nói=“” rõ=“” ràng=“” như=“” thế,=“” nghe=“” không=“” hiểu=“” là=“” người=“” ngu!=“”
dứt=“” bỏ=“” lịch=“” sử=“” 2=“” năm=“” thăm=“” mền,=“” mạc=“” lục=“” với=“” chuyện=“” tình=“”
cảm=“” cũng=“” coi=“” là=“” trắng=“” không=“” thể=“” lại=“” là=“” trắng.=“” cho=“” nên=“” khi=“”
nghe=“” được=“” đôi=“” phương=“” nói=“” những=“” lời=“” này=“” nàng=“” nhin=“” không=“”
được=“” đo=“”>

Bởi vì tìm không được lời nói trả lời, nàng đành phải trái nhìn quanh mà nói cái khác:

“Cái kia, các anh học chương trình nghiên cứu sinh căng hay không?”

Nàng mới vừa nói xong, đầu kia thanh âm rõ ràng mang theo vui vẻ:

“Tiểu Lục, em đang khẩn trương cái gì?”

Mạc Lục có chút quẫn bách, dùng thêm can đảm nói:

“... Ai nói lão nương khẩn trương? !”

Nàng mới vừa nói xong, trong tai nghe tiếng cười càng lớn. Nàng tức giận nói:

“Cười cười cười, anh bán rẻ tiếng cười!”

Nhạc Hằng tự thu lại: “Được rồi...là anh không đúng, anh không nên tùy tiện loạn cười, anh sai rồi.”

Mạc Lục nghe hấn rõ ràng cười mức rất vui vẻ. “Hừ” một tiếng, không để ý hấn.

Nhạc Hằng biết rõ nàng không có thật sự tức giận, chuyển đổi đề tài nói:

“Tiểu Lục, tên gọi thật của em là gì, để anh tìm thêm vào?”

“Mạc Lục. Khi tìm anh nhớ ghi rõ, không em sẽ không biết”

“Ừ, Ok, anh gọi là Nhạc Hằng.” Nhạc Hằng nói bắt đầu tìm tòi tin tức Mạc Lục, hấn liền thấy 1 cái danh sách mà người nào đó xếp đầu tiên.

Đợi đến hấn thông qua lời mời kết bạn sau có thể thấy trang chủ thông tin cá nhân của nàng, nhin không được hỏi ra miệng vấn đề.

“Tiểu Lục, em rõ ràng đứng top ngôi sao mà vì cái gì chưa bao giờ thêm người xa lạ?”

“Không có biện pháp, mị lực quá lớn có đôi khi cũng là chuyện xấu.” Nàng tạm ngừng, bắt đầu nói thật:

“Lão nương vừa nhìn thấy những người kia gửi tin nhắn hỏi phương thức liên lạc đã cảm thấy phiền!”

“Ừ, làm rất đúng!” Trước một khắc còn tính trêu chọc đối phương quá tự luyện Nhạc Hằng một giây sau lập tức tán thành.

Kế tiếp, hai người bắt đầu thăm quan thông tin của 2 bên, chứng kiến những bình luận qua lại không vừa mắt.

Vì vậy sau một đoạn thời gian rất dài trong, chỉ cần hai người tại trong phòng một chỗ lúc, cũng sẽ truyền ra đoạn đối thoại ghen tuông rất đậm.

“Ồ, còn đồ, không tệ lắm, lại có nữ sinh nhắn lại muốn cùng anh kết giao bằng hữu, diễm phúc rất sâu

“

“Em cũng không tồi, không phải nói chỉ thêm người quen ? Cái tên Lý XX cũng là bằng hữu của em sao? Rõ ràng nhắn lại nói là thích em...”

“Người ta muốn yêu thích em, em có biện pháp nào chứ? Em xem người danh sách bạn tốt kia phần lớn đều là nữ, không có vài người là anh chính thức biết đi?”

“... Tiểu Lục, anh có thể lý giải vì em đang ghen sao?”

“Cái đại đầu quỷ nhà anh! Anh mới ghen, cả nhà anh ghen! ! !”

“Đúng... là anh ghen tị. Em được hoan nghênh như vậy, có một ngày đột nhiên chứng mất anh phải làm sao bây giờ...”

“Nguyệt Hắc Phong Cao! ! Lão nương giống như là người có mới nói cũ như thế saosao? ? ?”

“Như vậy anh liền có thể an tâm.”

“ ... ”

51. Chương 58: Mạc Lục Quyết Định!

Ngày này là cuối tuần Mạc Lục cùng Nhạc Hằng tại YY nói chuyện phiếm.

Hai cái người ngây thơ đối với vấn đề “Có muốn thăng cấp hay không ” tiến hành khắc sâu thảo luận.

Mạc Lục trải qua chuyện lần trước đối với 2 chữ “Thăng cấp” có mâu thuẫn tâm tình. Nàng cho rằng dù sao cấp bậc cao hơn nữa, cũng không được gì, cho nên liền dừng lãng phí thời gian. Kỳ thật cuối cùng là vì nàng lười...

Nhạc Hằng ý tưởng ngược lại. Hắn cho rằng đang là vì lần trước sự kiện phát sinh, càng bởi vì nên tăng cường năng lực bản thân, làm cho kẻ địch không còn cơ hội đánh lén mình. Ít nhất, vạn nhất hắn ngày nào đó không có online nàng cũng có thể tự vệ.

Chỉ là vô luận hắn nói như thế nào Mạc Lục không có ý thăng cấp không chút nào dao động.

Nàng thậm chí còn an ủi hắn nói: “Hai ta từ giờ trở đi liền là một cây châu chấu, không nể mặt tăng cũng phải nể mặt Phật! Cho nên an tâm những thứ người ngu xuẩn kia sẽ không tái phạm lần thứ hai sai lầm ~!”

Nhạc Hằng dở khóc dở cười. Mặc dù trải qua sự tình lần trước sau, không có người nào sẽ quang minh chính đại trêu chọc nàng, nhưng là hắn lo lắng có người sau lưng. Lần trước cái Phiêu diêu mưa hắn đi thăm dò một chút, phát hiện liền lúc trước cái nữ nhân tên Bằng Nhượckia. -_-||| Tâm nữ nhân dưới đáy biển ai biết phía sau còn sẽ sinh ra bao nhiêu thiêu thân. Huống chi tương lai trong cuộc sống, hắn nếu có chuyện không thể online mà nói, nàng làm sao bây giờ?

Trong tai nghe truyền đến người nào đó rõ ràng cười: “Không quan hệ, vì hạnh phúc anh em, đáng giá ~!”
Mạc Lục bỏ đồ mờ hôi. Nhìn chằm chằm hắc y thích khách quan sát hồi lâu nàng rốt cục chọn xảy ra vấn đề.

“Nói, làm như vậy có thể hay không quá? ? Rõ ràng khi dễ người ta chỉ số thông minh cô bé kia sao!”

Mạc Lục mới vừa hỏi xong, lập tức đã nhìn thấy kênh trước mặt xoát ra một hàng chữ

[trước mặt] [con mắt giết]: kỳ quái, người này rõ ràng đánh không đánh lại?

[trước mặt] [con mắt giết]: (o) a! Hai người các anh sẽ không phải là biết nhau đi?

Tiểu cô nương mới vừa hỏi xong, lập tức liền xem đến bên cạnh kiếm khách kia chẳng biết tại sao đột nhiên đầu pháp làm một cái quần công đem chung quanh Hoa Yêu vô tội làm cho chết...

[trước mặt] [con mắt giết]: quả nhiên cao thủ chính là không giống , lúc giết người cũng không tầm thường.

[trước mặt] [ba nghìn phồn hoa] :...

Liên tục xem kịch vui Nhạc Hằng nhịn không được, trực tiếp cười phun ra. Nếu như hần đoán thì kỳ thật Ba nghìn phồn hoa là vì lời của nàngkia, run lên tay, đánh sai kỹ năng đi...

Đợi đến hắc y thích khách ngã xuống đất bỏ mình sau, Ba nghìn phồn hoa có chút vô lực đối với người bên cạnh nói:

[trước mặt] [ba nghìn phồn hoa] : đi thôi, cái kẻ tiếp là ai?

[trước mặt] [con mắt giết]: hồng mang thai phủ đầu

Tra xét đối phương ở đâu sau, Ba nghìn phồn hoa bạn học mang theo phiên toái nhỏ kia chạy về phía truyền tống thạch.

Mấy giây sau Nhạc Hằng nhận được một cái tán gẫu tin tức.

[mật ngữ] [ba nghìn phồn hoa] :: a Hằng, lúc nào có rảnh nói, địa điểm tùy cậu chọn.

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : ừ hừ, cơ hội khó được, tiểu tử cậu sẽ chờ bị ta hung ác làm thịt đi

~Nhìn xem trong nháy mắt Thanh Điền lại an tĩnh cùng với YY yên ắng Nhạc Hằng mở miệng đánh vỡ yên lặng.

“Đang suy nghĩ gì?” Hần hỏi.

Mạc Lục sờ sờ cái cằm đáp: “Kỳ thật cũng không còn gì, chính là cảm thấy hai người này quan hệ không đơn thuần. không đơn thuần...”

Nhạc Hằng nghe xong bắt đầu dĩ phê bình nói: “Tiểu Lục, em điểm này nhất định phải đổi! Em chừng nào thì có thể đem nhiệt tình đối với bất quá đi một chút quan tâm đến ai đó nói chuyện với em, anh tin tưởng người kia nhất định sẽ thật cao hứng...”

Mạc Lục nghe xong lập tức liền nở nụ cười: “Anh đang ở đây chỉ chính mình sao?”

“Ừ hừ! Không tệ lắm, cuối cùng khai khiếu.”

“Nhạc – - Hằng – -” Mạc Lục vốn là dự định gọi Nguyệt Hắc Phong Cao, không biết tại sao đột nhiên sửa lại miệng gọi tên thật của hần. Đây là nàng lần đầu tiên kêu tên của hần giọng nói đang mang theo một chút mất tự nhiên.

Bất quá Nhạc Hằng một chút cũng không ngại, nàng kêu tên hần mềm nhẹ phảng phất nói nhỏ giữa tình nhân . Hần lần đầu tiên phát hiện thì ra tên của mình kêu lên cũng có thể dễ nghe như vậy.

Hoảng thần mấy giây, hần lấy lại tinh thần ho nhẹ một tiếng, để che giấu lơ đãng động tâm.

YY đầu kia Mạc Lục chỉ lo chính mình khẩn trương, ở đâu phát giác ra tâm tư biến chuyển. Đợi đến khi nàng rốt cục có thể như bình thường đối với tai nghe trêu chọc “Anh da quá dày !” Lúc đó, rồi lại bị đối phương đột nhiên một câu tâm tình làm cho ý loạn tình mê.

Hắn nói: “Tiểu Lục, anh đột nhiên phát hiện mình càng ngày càng thích em.”

Mạc Lục che lấy gò má nóng lên hồi lâu, mới xuất một chữ: “Nha...”

Bên tai truyền đến tiếng cười của Nhạc Hằng:

“Tiểu Lục, anh hát cho em nghe một bài nhé?”

“Nha...”

“Em muốn nghe bài gì?”

“Bằng không hát bài Em đáng yêu , ok?”

“Nha...”

Kế tiếp trong lúc nói chuyện với nhau, nàng vẫn tái diễn cái âm tiết này hồi lâu. Cho đến khi tiếng hát êm tai trong tai nghe truyền ra, lí trí nàng thật vất vả trở về một lần lâm vào tiếng hát thâm tình này không cách nào tự kiềm chế.

Tell me I am a part of you

Into my world I'll take you home

I gotta find you

Love You You have lost faith but just believe in me

Just look into my eyes and you will see

Please let me fix you

Love You

Show me you love me

Yes you should take that part

Back into my life

Enlightening your heart

Just realize

I am your shining star

...

Không có ai biết tại tháng năm bóng đêm sắp bao phủ, nàng nghe hắn hát tình ca, che ngực áy náy, làm một cái quyết định dừng cảm bao nhiêu.

Nàng nói: “Nhạc Hằng, chúng ta gặp mặt đi!”

(L: có nghe qua xúc động là ma quỷ, khoảng khắc đó rung động, rồi khi bình tĩnh sẽ thấy mình thật mất mặt, mình quá dừng cảm, quá ko có e lệ, như vậy có làm người kia thấy sợ hay không? Nếu yêu có thể khống chế xúc động thì đó là chuyện của con tim không có nhịp đập phải ko ?)

52. Chương 59: Nói Chuyện Phiếm

Thời gian tựa hồ luôn trượt qua im hơi lặng tiếng, ba tháng thực tập cứ như vậy đến lúc kết thúc. Các đồng nghiệp tự mở ra tiệc đưa tiễn Mạc Lục, buổi tối ăn xong tiệc đứng, đoàn người lại đi Karaoke. Thân là nhân vật chính Mạc Lục đương nhiên không thể nào nửa đường chuồn êm, vì vậy buổi tối hôm đó nàng đơn giản chỉ cần uống xong vài bình rượu.

Nhưng là vì Mạc ba xưa nay không thích nàng uống rượu, cho nên buổi tối khuya lúc trở về nàng không dám vào cửa, chỉ đành phải ngồi ở bên cạnh bồn hoa gần nhà để gió lạnh thổi.

() ai, cho nên nói nhân duyên quá tốt có đôi khi cũng không làm chuyện tốt

~Có chút thê lương ngồi hai phút, điện thoại di động vang lên.

“A lô” Mạc Lục nghe điện thoại, giọng nói nghe là biết say rượu. = =

Đầu bên kia điện thoại Nhạc Hằng nhủ mi:

“Uống rất nhiều?”

Mạc Lục có điểm choáng váng đầu, tổ khổ nói: “Đúng vậy đúng vậy, đám người kia rõ ràng nghĩ chuốc say lão nương! Còn ồn ào muốn ta oản tù tì, bằng không chính là không có coi bọn họ như bằng hữu... Quá không hiền hậu!”

“Anh ngày hôm qua không phải là dạy em rất nhiều cái phương pháp? Một cái cũng không công dụng sao?”

“Ngạch... em, em quên mất...”

-__-||| Nhạc Hằng không nói gì. Hắn hôm qua mới biết nàng muốn tham gia tiệc đưa tiễn cố ý cùng nàng trao đổi vài loại phương pháp trốn rượu, ai ngờ...

“Vậy em bây giờ ở nơi nào? Trở về đến nhà chưa?” Hắn giọng nói không tự giác lo lắng. Ngẫm lại cũng phải, cô gái trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp say rượu nghĩ như thế nào cũng có thể bị phần tử làm loạn dễ mất tới ...

“Nha...” Nàng dừng lại có mấy giây mới tiêu hóa vấn đề của hắn, đáp:

“Không cần lo lắng, em hiện tại ngồi ở bồn hoa bên cạnh nhà...”

“Nhưng là, em không dám vào nhà... Ba biết rõ em uống rượu hậu quả sẽ rất nghiêm trọng...”

Nhạc Hằng nghe xong lý do của nàng sau, kiên nhẫn khuyên nói:

“Bên ngoài trời lạnh như vậy rất dễ dàng cảm mạo. Huống chi lần này là ngoại lệ, thúc thúc a di sẽ lượng thứ. Cho nên, em bây giờ chuyện cần phải làm là vào nhà trước đi, rồi hảo hảo ngủ một giấc.” Nói một hồi trong điện thoại đầu kia người không có đáp lại, hắn nhấn mạnh nói:

“Nghe hiểu sao?”

Mạc Lục hiện tại đầu có chút mơ hồ, cũng không biết mình rốt cuộc nghe đã hiểu ra chưa, chỉ cảm thấy như lọt vào trong sương mù. Hắn nói liên tiếp, nàng thật vất vả chờ hắn dừng lại, giọng nói sợ hãi mở miệng:

“A Hằng, anh theo giúp em nói chuyện một chút được không?”

“A Hằng” xưng hô thế này hoàn toàn là hôm qua cùng hắn tán gẫu điện thoại trong lúc vô tình nghe được có người gọi hắn như thế. Giờ phút này nàng hoàn toàn là dựa vào trí nhớ, bật thốt ra.

Nhạc Hằng đột nhiên liền mềm lòng.

“Được rồi, em muốn tán gẫu cái gì?” Hắn vừa nói đứng dậy đi đến sân thượng, cùng nàng cùng nhau cảm thụ gió mát đêm hè.

“Ngô... Chính là tùy tiện tán gẫu... Bằng không A Hằng, anh nói một chút sự tình trước kia cho em...”

Nhạc Hằng nghe được lời của nàng nhin không được cười khê:

“Em nghe chuyện này để làm gì?”

“Đương nhiên là hiểu rõ hơn hiểu rõ anh!” Nàng đáp rất đương nhiên.

Hắn cuối cùng thỏa hiệp, đối với nàng tán gẫu chuyện cũ rất nhiều năm trước. Thời niên thiếu có thể vì cái gọi là mơ ước làm việc nghĩa không được chùn bước, tựa hồ lại một chút hiện lên ở trước mắt mình.

“Khi còn học cấp 3 cùng bằng hữu lập 1 nhóm nhạc... Khi đó ở trong trường rất nổi danh, mỗi lần len lén ở trong trường mở diễn xướng đều là chật ních người. Bất quá sau đó nhất định sẽ bị mời đi uống trà trong phòng giám hiệu. Dù sao đó cũng là chuyện thường ngày...”

“Em không biết chứ, khi đó bọn anh luôn cảm thấy mình đời này đều sẽ không buông tha mơ ước âm nhạc, nhưng sự thật chứng minh hết thấy đều có thực tế... Bọn anh phải thi tốt nghiệp trung học, lão sư cùng gia đình liên thủ tận tình khuyên bảo tiền đồ lớn hơn cái gọi là mơ ước, cuối cùng mọi người không thể chống đỡ, nguyên một đám ngoan ngoãn trở về liều mạng học...”

Mạc Lục lẳng lặng nghe từng chuyện cũ của hắn, men say tại cái lạnh ban đêm từ từ tản đi.

Không biết qua bao lâu, nàng nghe được hắn hơi buồn bã giọng nói:

“Khi còn trẻ bọn anh luôn cho rằng khi đó ý tưởng chính là tất cả, trưởng thành sau lại nhìn lại mới phát hiện mình cố chấp buồn cười... Chỉ là, chỉ là không thể quay về thời gian vô ưu đó...” Nói rồi hắn đột nhiên trầm mặt xuống.

Mạc Lục lúc này đã từ bồn hoa đứng lên, tay cầm điện thoại hướng thang lầu dạo bước.

Nàng không hề nghĩ ngợi liền đối với điện thoại nói: “Mỗi người đều có những giây phút khó quên, em trước kia cũng muốn nếu là vĩnh viễn dừng lại mười sáu mười bảy tuổi thì tốt biết mấy. Khi đó vô luận làm chuyện gì xấu cũng được tha thứ bị lý giải bởi vì còn chưa có lớn, nhưng bây giờ liền biến thành không có trách nhiệm... Nhưng ngược lại ngẫm lại thời gian mang đi bao năm tháng tuổi mộng mơ, lại dạy chúng ta phải biết tôn trọng, dạy chúng ta trưởng thành cùng với biết yêu.”

“Cho nên, chúng ta cần phải mang cảm kích mới đúng!”

Tiếng cười của cô gái nhẹ nhàng dễ nghe, Nhạc Hằng từ trong trầm tư bừng tỉnh, mấy giây sau trên mặt dần dần lộ ra nụ cười. Hắn hiểu được chính mình rốt cục đối với chuyện cũ tiêu tan.

Kết thúc cái này có chút dài dòng chủ đề sau, hắn đột nhiên lại nhớ tới một vấn đề rất trọng yếu.

“Tiểu Lục, em từ vừa rồi đến bây giờ vẫn ở bên ngoài hay sao? Bị cảm làm sao bây giờ?”

Hắn mới vừa hỏi xong, ai đó vừa dừng ở trên bậc thang đột nhiên hắt hơi một cái.

“Miệng quạ đen “

= = Nhạc Hằng cảm giác mình vô tội cực kỳ...

Mạc Lục không đợi hắn trả lời, liền nói:

“Em đi thang bộ, một chút cũng không lạnh.”

A hử , người nào đó mới vừa nói xong lại hắt hơi một cái

“Xong rồi, em mai nhất định phải bị cảm... Ô ô, A Hằng, đều là anh sai! ! !”

“Dạ dạ dạ, đều tại anh không tốt, chờ chúng ta gặp mặt, anh hướng ưm chịu tội. Bất quá bây giờ em phải lập tức đi vào nhà đi!”

Mạc Lục nghe được lời nói của hắn, ánh mắt sáng lên:

“Vậy anh rốt cuộc khi nào thì đến thành phố S? Thời gian cụ thể là ?”

“Chính là...” Mạc Lục đang tập trung tinh thần chờ đáp án, ai ngờ hắn lại nói xoay chuyển, cười nói:

“Ngốc nha đầu, đây là muốn cho em 1 kinh hỉ, tại sao có thể nói trước nói cho em biết! Mau đi vào nhà, ngoan ~!”

Không được đáp án Mạc Lục bĩu môi, đang chuẩn bị truy vấn vấn đề đột nhiên cửa được mở ra, Mạc má đang chuẩn bị ra cửa, sau lưng còn đi theo Mạc ba ba...

Mạc Lục có chút không hiểu, sững sờ hỏi câu:

“Ba mẹ, 2 người đã trẻ thế này chuẩn bị đi nơi nào?”

Mạc má nghe được vấn đề của nàng, tức giận khiển trách: “Còn có thể đi đâu? Đương nhiên là ra cửa tìm con! Đứa nhỏ này như thế nào đến bây giờ mới về? Có thang máy không đi lại đi thang lầu, mẹ với cha con cũng chờ hơn một canh giờ... Chỉ thiếu nước sắp báo cảnh sát...”

“Hắc hắc, con vừa rồi tiếp điện thoại... Thực xin lỗi, hại Nhị lão lo lắng ~ con bảo đảm lần sau sẽ không còn phát sinh chuyện như vậy...” Mạc Lục vừa nói vừa đem hai tay nhẹ nhàng đẩy hai người đi vào trong nhà. Sau đó thừa dịp cha mẹ không chú ý, lặng lẽ đối với người nào đó nói ngủ ngon, cúp điện thoại.

Ngồi trở lại ghế sofa sau, Mạc má má vốn còn muốn khiển trách nữ nhi vài câu, lại bị trưởng phu ngăn cản.

“Khuya lắm rồi, tiểu Lục trong khoảng thời gian này thực tập cũng đủ mệt, để cho nó mau trở về phòng ngủ đi. Có chuyện gì chờ hôm nào nói sau.” Mạc ba mở miệng, Mạc Lục lập tức được giải phóng.

Nàng chào một cái, sau đó như một làn khói chạy trở về phòng.

53. Chương 62: Ly Biệt

Còn chưa đến 5 phút đến giờ đóng cửa Mạc Lục liền xuất hiện ở trước cửa ký túc. Bất quá nàng tốn ba cái năm phút đồng hồ mới thở hổn hển đứng ở dưới ký túc xá. () sân trường quá lớn cũng là một chuyện không tốt...

Tại lầu năm, nàng vừa bò thang lầu vừa gọi cho người nào đó.

“A lô, A Hằng em về đến ký túc xá ~ “

“Ừ, kia sớm một chút đi ngủ đi. Ngày mai gặp lại.”

“Anh cũng đi ngủ sớm một chút, em ngày mai mang bữa sáng cho anh!”

“Ok, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Mạc Lục cúp điện thoại, đưa tay đẩy ra cửa phòng ngủ, và rồi bá bá bá sáu con mắt thẳng tắp bắn đến.

Vừa thấy trận thế này Mạc Lục da đầu có chút tê dại. Đương nhiên, hơn nữa là chốt dạ... Ai bảo nàng vừa thấy người nào đó sẽ đem ba cái bạn cùng phòng quên không còn một mảnh...

“A ha, thì ra là tất cả mọi người ở đây...” Mạc Lục đem quà vặt vừa rồi cố ý ở cửa trường mua đặt lên bàn, hướng ba người kia phát tay

“Đến đến, cố ý mua ọi người, mau xuống ăn ~ “

Ba người như cười như không nhìn nàng, cử động không có chút nào muốn xuống giường.

Mạc Lục một hồi run lẩy bẩy vai, cam báo hạ phong nói:

“Được rồi, cho phép ba người đặt câu hỏi em sẽ giải quyết vấn đề!”

Ba người như cũ bất động.

Mạc Lục giận: “Ta dựa vào (o) , hỏi tất đáp! Hiện tại lập tức đều lăn xuống ăn cho lão nương! ! ! ! ! !”

Vừa dứt lời, Mạc Lục cảm thấy phòng ngủ có gió thổi qua, sau đó chỉ thấy 3 kẻ vốn là đều ở trên giường giờ phút này đã vây ở bên cạnh bàn... o () o

Đội ba người tiêu diệt toàn đồ ăn sau, Mạc Lục quy củ ngồi ở trên ghế mặc cho các nàng đặt câu hỏi.

Khi ba người biết được đẹp trai hôm nay xuất hiện chính là bạn trong game của Mạc Lục sau, lập tức vỗ ngực liên tục kêu la cũng muốn chơi game! Đương nhiên những thứ này đều là lời ngoài mặt. Kế tiếp trọng điểm là, ba người biết rõ Mạc Lục hôm nay mới cùng đẹp trai trong hiện thực gặp mặt đã đáp ứng làm bạn gái đối phương biểu hiện cái nhìn khác nhau- -

Trần Lệ: “Tiểu Lục, em là quá xúc động ! Em một chút cũng không biết đối phương, tại sao có thể dễ dàng như vậy liền ủy thân cho hắn đây? ? ? Vạn nhất người này là một tên lừa gạt làm sao bây giờ? ? ?”

Mạc Lục tại khí tràng cường đại kia, nhỏ giọng giải thích:

“Em mới không có ủy thân cho hấn, em chỉ là đáp ứng lui tới một chút...”

Thu Vân: “Tiểu Lục, giỏi lắm! Ngay cả nghiên cứu sinh đại học N đều quỳ gối tại dưới váy của em, đủ để chứng minh nữ S đại chúng ta mị lực to lớn!”

Vương Đan xem như trong ba người lý trí nhất. Nàng nói: “Tiểu Lục, vô luận như thế nào đều chúc phúc em, nguyện ý tiếp nhận đoạn cảm tình này chứng minh em đã buông xuống Hướng sư huynh. Bất quá mọi việc chính mình phải chú ý, ngàn vạn đừng làm chuyện có hại! Yêu thương xa nhau cần hai bên thật tốt gắn bó.”

Mạc Lục thành khẩn gật đầu, cũng đem những lời này ghi ở trong lòng.

Buổi tối tắm xong trở về giường, phòng ngủ bốn người ôn lại một chút chuyện vui 4 năm, màn đêm cứ như vậy trong tiếng cười rơi xuống.

Ngày thứ hai chừng sáu giờ, Mạc Lục liền bò dậy.

Mặc chỉnh tề sau, nàng chạy đi ra cửa mua bữa sáng nóng hổi, sau đó thẳng đến khách sạn.

Đến cửa khách sạn, Mạc Lục cố ý gọi cho Nhạc Hằng.

Thanh âm rất rõ ràng, một chút cũng không giống người chưa tỉnh ngủ vì vậy nàng thu điện thoại thanh thản đi lên lầu.

Quả nhiên, người nào đó đã mặc chỉnh tề mở cửa đợi nàng.

Mạc Lục giờ giờ lên 2 phần bữa sáng trong tay, sau đó ra hiệu cho hấn ăn điểm tâm.

Lần đầu tiên hai người mặt đối mặt ngồi ở một cái bàn ăn điểm tâm, ngoài cửa sổ tia nắng ban mai đã chiếu vào, ấm áp mà xinh đẹp.

Nhạc Hằng ăn hai cái, nhin không được khen:

“Ăn thật ngon.”

Mạc Lục đắc ý nhướng mày: “Đương nhiên!”

Nhạc Hằng xem nàng dương dương đắc ý cũng không nhin được lộ ra nụ cười.

Buổi sáng tám giờ đúng, Mạc Lục mang theo Nhạc Hằng đi địa danh nổi tiếng của thành phố S.

Hai người tinh lực dư thừa chơi một buổi sáng, trải qua ngắn ngủi nghỉ ngơi sau, hai người tính trẻ con đi đến khu trò chơi dạo.

Mạc Lục từ nhỏ đến lớn nguyện vọng lớn nhất chính là ngồi trên cáp treo lớn! Khi còn bé cha mẹ cảm thấy quá nguy hiểm cho nên cự tuyệt nàng, sau khi lớn lên, rồi cùng mấy bạn cấp 3 định đi, các nàng đều nhất gan cự tuyệt. Đại học càng không cần phải nói, ba kẻ kia lời lẽ chính nghĩa dùng lí do “Quá kích thích” cự tuyệt thỉnh cầu của nàng.

= = Mạc Lục mặc dù có mật gấu nhưng là không có người làm chỗ dựa cũng không dám. Cho nên nguyện vọng này liên tục không có cách nào khác thực hiện...

Cho nên khi Nhạc Hằng đáp ứng cùng nàng cùng nhau ngồi cáp treo lúc, nàng hưng phấn ôm người nào đó chủ động hôn một cái môi thơm.

Nhạc Hằng sờ sờ má bị hôn qua, cười xấu xa nói:

“Tiểu Lục, em nếu như là có thể càng chủ động, anh sẽ càng cao hứng!”

Mạc Lục hướng hấn giả làm cái cái mặt quỷ, sau đó lôi kéo hấn đi mua vé.

Năm phút đồng hồ sau, Mạc Lục cùng Nhạc Hằng ngồi vào vị trí, nhân viên làm việc bắt đầu thắt dây an toàn cho bọn họ.

Mạc Lục biểu hiện trên mặt rất mong đợi. Hai phút sau, nụ cười trên mặt nàng còn rất sáng lạn. Nhưng lại một phút đồng hồ sau Mạc Lục cầm lấy tay vịn vừa ở trong lòng thầm nghĩ như thế nào hai mươi phút dài như vậy ...

Cả quá trình Mạc Lục một tiếng chưa nói. Nhạc Hằng còn tưởng rằng nàng đã xảy ra chuyện gì, mở miệng hỏi nàng có phải là không thoải mái hay không? Mạc Lục lắc lắc đầu, không có lên tiếng.

Vì vậy tại khi rơi xuống đất Nhạc Hằng vừa tự trách chính mình quá xúc động đáp ứng nàng cùng nhau chơi cáp treo, vừa lo lắng nàng có phải hay không ở đâu không thoải mái...

Cho đến khi xuống đất, Nhạc Hằng đỡ Mạc Lục chân mềm choáng váng đầu, nhiều lần tự trách nhiều lần.

Sau đó, hai người rời đi , Mạc Lục khôi phục thể lực không sợ chết nói:

“A Hằng, lần sau hai ta ngồi cáp treo lần nữa được không?”

Nhạc Hằng không nói gì liếc nàng một cái, ngắn gọn hữu lực cự tuyệt

“Không tốt!”

Sau đó hai người lại đi dạo, cuối cùng tại sắc trời dần tối quẹo vào một quán cơm gần đó ăn.

Ăn cơm ăn được một nửa, Nhạc Hằng do dự, chuẩn bị từ biệt.

“Tiểu Lục, anh 9 giờ tối trở về.”

Mạc Lục động tác trong tay ngưng một chút, nâng lên vẻ không muốn .

“Vì cái gì nhanh như vậy...”

“Ngày mai trong trường có việc, bất luận ai đều không cho phép vắng mặt.” Kỳ thật trước khi hắn tới liền định buổi trưa mua vé trở về nhưng là vì nàng hắn cam tâm tình nguyện lựa chọn lùi lại 1 chút.

“Nhưng là... Chín giờ có thể hay không quá gấp? Hơn nữa hơn nữa... ” Mạc Lục nhún mày suy nghĩ hồi lâu mới nói hết lời

“Buổi tối khí trời lạnh, dễ cảm mạo...”

Nhạc Hằng cầm tay mảnh khảnh của nàng, cười an ủi:

“Tiểu Lục, đừng lo lắng, cũng không phải từ nay về sau chúng ta liền không thấy mặt.”

Mạc Lục cúi đầu không nói.

Nhạc Hằng tiếp tục nói: “Anh bảo đảm tìm được 1 thời gian rảnh liền bay tới gặp em được không?”

Mạc Lục bởi vì lời nói của hắn ngẩng đầu lên, trong mắt chẳng biết lúc nào lại ngấn lệ quang.

“Không cho phép nuốt lời!”

“Quyết không nuốt lời!”

Sau khi ăn cơm tối xong, hai người mười ngón tay đan xen bước đi, rốt cục do thời gian vội vã ngồi trên taxi thẳng đến nhà ga. Tại đại sảnh, Mạc Lục lôi kéo tay Nhạc Hằng hồi lâu không buông.

Nhạc Hằng nhìn xem nàng vẻ mặt đáng thương rốt cục không có thể nhìn được, thở dài cúi đầu xuống hôn đôi môi đỏ mọng của nàng.

Nụ hôn của hắn dịu dàng mà chậm rãi, sợ hù đến nàng. Bàn tay của hắn đặt mặt của nàng dè dặt giống như đối với trân bảo.

Mà nàng thì vẻ mặt ngây ngốc ngốc tại chỗ, mặc cho hơi thở hắn nồng nặc đầy tràn giác quan của mình. Nàng đắm chìm tại nụ hôn tràn trề thâm của hắn, hai tay chẳng biết lúc nào đã ôm phía sau lưng của hắn, tại khi hắn thông thả mà kiên nhẫn đáp lại hắn.

Cho đến khi thanh âm nhân viên nhắc nhở bắt đầu kiểm vé, Nhạc Hằng mới kết thúc nụ hôn bao hàm tình thâm này.

“Tiểu Lục, anh phải đi.” Tay hắn chỉ khê vuốt ve gò má nàng đỏ thắm, giọng nói ôn nhu mà không bỏ được.

Nàng nghe được lời của hắn đột nhiên đau xót, hốc mắt lập tức đã ươn ướt. Nhưng nàng hiểu về sau bọn họ còn phải đối mặt với rất nhiều lần ly biệt như thế, nàng nhất định phải nỗ lực thích ứng. Nàng giương mắt nhìn thẳng hắn:

“Anh trên đường phải chú ý an toàn, khi đến người thứ nhất gọi điện phải là em...”

Nhạc Hằng gật gật đầu: “Em cũng vậy, trên đường trở về nhất định phải chú ý an toàn, đợi lát nữa trở lại phòng gọi điện thoại cho anh báo bình an. Điện thoại anh sẽ liên tục mở máy, vô luận khi nào gọi điện thoại cho ta cũng có thể nhận. Nhớ kỹ chưa?”

“Ừ...” Nàng đáp, đột nhiên đầu tựa vào lồng ngực của hắn, nhỏ giọng nói một câu

“A Hằng, sau khi trở về phải nhớ phải nghĩ tới em...”

“Tốt, anh sẽ ngày ngày đều nghĩ tới. Coi như trao đổi, em cũng nhất định phải ngày ngày nghĩ tới anh!” Hắn ôm lấy nàng bá đạo tuyên bố.

Hai người lại mè nheo trong chốc lát, cuối cùng thời gian chỉ còn lại năm phút đồng hồ hai người rốt cục vẫy tay từ biệt.

Tình yêu cuồng nhiệt của nam nữ điều chịu không nổi chính là chia lìa.

Nhưng mà tối hôm đó, Mạc Lục ngồi xe trở về trường trên đường rốt cục suy nghĩ minh bạch. Ly biệt, bất quá là vì lần sau gặp nhau sau tốt hơn.

Nàng đột nhiên bắt đầu mong đợi lên, lần gặp nhau tiếp theo.

54. Chương 63: Một Con Gà Quay Hối Lộ

Nhạc Hằng trở lại thành phố N lúc đó đã là hai giờ sáng.

Hắn lấy điện thoại di động đang chuẩn bị gọi cho Mạc Lục, lại lại lo lắng quấy rầy giấc ngủ của nàng mà do dự. Cuối cùng, hắn lựa chọn gửi tin nhắn nói cho nàng biết mình tới nơi.

Mạc Lục vốn là lòng vương vấn bởi an toàn của hắn, cho nên điện thoại di động vừa có động tĩnh nàng liền tỉnh. Bởi vì phòng ngủ 3 người còn đang ngủ, cho nên nàng kiềm chế xúc động gọi điện, lựa chọn trả lời tin nhắn.

Hai người thường xuyên qua lại, cuối cùng hàn huyên hơn một giờ...

ORZ

Ngày thứ hai Mạc Lục đem nội dung tin nhiều lần xem lại, phát hiện kỳ thật hai bên cũng không tán gẫu gì có ý nghĩa, nhưng là thế nào thời gian liền trôi qua nhanh như vậy đây...

Kể tiếp liên tiếp vài ngày, Nhạc Hằng đều bề bộn nhiều việc không rảnh lên mạng. Mạc Lục thì thừa dịp còn ngây ngốc ở trường mấy ngày nay cùng lập tức bước lên hành trình cáo biệt từng người bạn.

Và trong đó, mỗi lúc trời tối trước khi ngủ hai người cũng sẽ trong chốc lát điện thoại nấu cháo, sau đó cùng nói ngủ ngon.

Mạc Lục trước kia luôn không hiểu vì cái gì kẻ đang yêu có nhiều lời muốn nói như thế, hiện tại nàng mới rốt cục có chút minh bạch. Kỳ thật cũng không phải là bởi vì muốn nói chuyện mà là vì người kia là người trong lòng cho nên đối mặt với hắn không tự chủ được trở nên nói nhiều.

Mạc Lục tại phòng ở lại mấy ngày sau bởi vì từng bớt thời giờ đi qua quán net gần trường lên mạng, không qua một lần nàng không chịu nổi. Chướng khí mù mịt... Đây là cảm thụ duy nhất của nàng đối với internet.

Bởi vì thực tại không chịu nổi cuộc sống không có mạng, vì vậy Mạc Lục quyết đoán cự tuyệt các bạn cùng phòng ” , bao đồ đi về nhà.

Nàng về đến nhà chuyện thứ nhất chính là trở về phòng vừa bật máy tính trèo lên trò chơi, vừa gọi cho Nhạc Hằng.

Lúc đó Nhạc Hằng đang ở phòng làm việc cùng Ý Thiên Lỗi đám người họp, nhìn đến trên màn hình điện thoại biểu hiện tên chính mình trước đây không lâu mới vừa sửa xưng hô thân mật 3 chữ “Ngốc nha đầu” tại chỗ vụt xuống mấy người đang ngồi chạy ngoài nghe điện thoại. Lưu lại mấy người nhìn nhau như có điều suy nghĩ.

“Tiểu Lục, về đến nhà rồi?” Hần nói chuyện giọng nói vô ý thức liền thành trầm nhẹ. Cửa thủy tinh nhẹ in thần thái ôn hòa của hần nếu như giờ phút này đám người kia trông thấy hần mặt thế này tránh không được lại một phen ồn ào.

“Ừ, em về nhà liền gọi điện thoại cho anh đó! Anh bây giờ đang làm gì thế?”

“Vừa rồi đang họp.”

“Hả? Vậy em không phải là quấy rầy đến anh sao? Vậy em trước treo máy, tối chúng ta lại tán gẫu...” Nàng có chút ảo não làm bộ muốn tắt điện thoại, lại đột nhiên nghe được hần nói:

“Không sao đâu, bây giờ đang nghỉ giải lao.”

Nghe được đáp án này, nàng đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, sau đột nhiên cười ha hả

“Mấy anh mở họp gì thế nào mà còn có nghỉ ngơi giữa hiệp? Cũng không phải chơi bóng rổ...”

Hần bị tiếng cười của nàng lây qua cũng cười đáp: “Còn nhiều thời gian về sau lại từ từ nói cho em biết.”

Thông minh như nàng, ở đâu nghe không hiểu hàm nghĩa trong lời nói của hần. Nàng nắm điện thoại trong lúc vô tình thoáng nhìn gương mặt mình hai gò má đỏ thắm giật mình trong chốc lát, đợi đến khi nàng nhớ lại chính mình vẫn còn ở đang nghe điện thoại lập tức thử dò xét gọi khẽ:

“A Hằng?”

“Anh ở đây.” Hần đáp khẳng định không chút do dự.

Nàng nguyên bản có chút tâm tình bất an bởi vì hai chữ này trong nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất.

“Em kể tiếp mãi cho đến trước tháng chín vào học đều rảnh... Còn anh?”

“Anh? Anh cũng không sai biệt lắm...”

“Nếu không anh tới gặp em?”

“Nếu không em tới tìm anh?”

Hai người trăm miệng một lời hỏi xong, đều không hẹn mà cùng đối với điện thoại nở nụ cười.

Cuối cùng, Nhạc Hằng nói: “Tiểu Lục hay là anh đến tìm em đi. Anh không nỡ để em phải bôn ba đi đi về về.”

1 câu nói rất bình thường Mạc Lục lại vì vậy mà cảm động. Nàng đối với di động áp ứng nói:

“Nhưng là em cũng vậy không bỏ được anh khổ cực như vậy...”

“Anh là đàn ông!” Nhạc Hằng trấn an nàng.

Nàng lại nhin không được phản bác:

“Này, anh đây là kỳ thị phụ nữ đó hả!”

“...”

Hai người lại bắt đầu hưởng thụ niềm vui thú cái vãi.

Cho đến trong phòng họp đám người kia không nhìn được hiểu kỳ quyết định đi ngồi góc tường nghe lén sau, Nhạc Hằng đồng chí rốt cục tìm về lương tâm, xuân quang đây mặt trở về phòng họp tiếp tục họp.

Ngày mùa hè trời nóng ghê gốm chảy nước, Mạc Lục chiều hôm đó rõ ràng không có mở điều hòa liền ở trong phòng ngồi một buổi chiều. Mạc má trở lại đi phòng nàng gõ cửa, đột nhiên bị nhiệt độ trong phòng phả lên người sợ hết hồn.

Mạc má má: “Trời nóng như vậy như thế nào điều hòa cũng không mở?”

Mạc Lục: “Ách... Vừa vặn tiết kiệm tiền điện...” Kỳ thật nàng là hoàn toàn quên mở điều hòa. o ()o

Mạc má nghe được đáp án của con, sau đó giáo dục nàng:

” Tiền điện nhà chúng ta đâu có nhiều đến mức làm gánh nặng! Tiết kiệm là chuyện tốt nhưng cũng phải xem là ở phương diện nào! ! !”

Mạc Lục: “...” Khiêm tốn lắng nghe mới là vương đạo.

Đợi đến Mạc má rút cục rời đi Mạc Lục lúc này mới quang minh chính đại bắt đầu mở ra cửa sổ game.

Lúc này, nàng đột nhiên phát hiện một chuyện kỳ quái! Lần trước ở trong tiệm net nhớ là cô bạn tự mình nói trong khoảng thời gian này phải thi đều sẽ không on, mà Thiên Sơn Điều Phi Tuyệt giờ phút này rõ ràng đang online? ? ?

Nàng có chút nghi hoặc phát tin hỏi thăm qua:

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : hôm nay như thế nào rảnh online?

Nàng phát tin tức qua người nọ rất nhanh lại logout. Mạc Lục trực giác khác thường rồi lại nói không nên lời nguyên cố. Bởi vì biết Tiểu Tuyết lâu như vậy internet có khi không tốt thường xuyên làm nhiệm vụ được một nửa liền rơi tuyến.

Mạc Lục cũng không còn để ý, tại trong bang hàn huyền một ít sau đó một mình nhàn rỗi đi dạo.

Khi thấy một người tên là ‘Tiểu meo meo’ nữ buff cười ngựa trước mắt mình chạy qua , Mạc Lục chợt nhớ tới mình có rất nhiều ngày không có trông thấy Cực đêm login...

Nhìn xem danh sách hảo hữu màu xám tro Mạc Lục đột nhiên sinh lòng cảm khái.

Thế giới ảo chính là như vậy, ngày nào đó vào trò chơi bạn liền sẽ phát hiện bằng hữu ngày trước kỳ thật cũng bất quá là bình thủy tương phùng khách qua đường mà thôi...

Buổi tối, Nhạc Hằng vào trò chơi sau, Mạc Lục cùng hẩn nhấc tới Cực đêm .

Hẩn đáp: “Nếu đã biết là khách qua đường liền không cần để ý.”

Mạc Lục: “Em chỉ là... Cảm thấy hẩn có điểm giống một người em biết...”

Nhạc Hằng chứng kiến câu trả lời của nàng đột nhiên dừng lại, ý nghĩ Cực đêm chính là Lòng ta hướng trắng sáng từ trong đầu hẩn vượt qua. Mấy giây sau, hẩn nói :

“Vậy thì như thế nào đây? Kết quả sao?”

Mạc Lục: “... Giống như... Không biết...”

Nhạc Hằng thở phào nhẹ nhõm: “Này không phải chuyện lớn.”

Tối hôm đó, Nhạc Hằng dùng một con gà quay mua chuộc A tài ca, giật giấy tên kia hỗ trợ tra IP ‘Lòng ta hướng trắng sáng’ cùng ‘Cực đêm’. Mặc dù hẩn không biết nàng cùng ‘Lòng ta hướng trắng sáng’ có khúc mắc gì nhưng là đề phòng chuyện mất bò mới lo làm chuồng.

Cuối cùng, cao thủ A tài ca nói cho Nhạc Hằng, Lòng ta hướng trắng sáng trong vòng ba tháng tại Mĩ ở Đại học Harvard vào qua, cùng Cực đêm IP là giống nhau.

A tài ca nhìn đối với người nào đó đối với máy tính suy nghĩ sâu xa, khiêu mi:

“Tình địch hả?”

Nhạc Hằng liếc xéo hẩn: “Cậu cảm thấy thế nào?”

A tài ca nhún vai đứng dậy chuẩn đi một bên gọi điện thoại, thông minh không ên đi trêu chọc nam nhân đag náo loạn tổng đêm tối.

Thật may là kế tiếp liên tiếp vài ngày, Mạc Lục đều bị chuyện ở trên kênh thể giới xoát ra tầng tầng lớp lớp chuyện lạ hấp dẫn là “Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết muốn kết hôn” nên không rảnh suy nghĩ chuyện Cực đêm có phải thật vậy hay không sẽ không còn lên trò chơi. Mà nguyên bản Nhạc Hằng có chút bận tâm, lại phát hiện Mạc Lục cũng không có đối với tình địch ẩn núp sinh ra tình cảm sau rốt cục thoải mái buông lỏng tinh thần.

55. Chương 64: Trộm Acc...

Từ lúc tại kênh thể giới ‘Núi xanh như trước’ muốn cùng với Tiểu Tuyết kết hôn sau Mạc Lục lập tức trong bang xác nhận một phen. Chỉ là trừ ‘Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết’ tất cả mọi người cho cái đáp án khẳng định. Mạc Lục nghi hoặc bắt đầu tình tế hỏi tưởng Tiểu Tuyết cùng chính mình bảo đảm qua không thi xong kiên quyết sẽ không lên trò chơi. Nàng lại cho gửi tin ở QQ cùng game cho cô bạn nhưng là toàn bộ đá chìm đáy biển.

Thứ bảy sáu giờ tối, nàng đi theo đoàn người đi quan sát hôn lễ. Nhưng là ngày đó mãi cho đến khi tân khách tan hết, Mạc Lục cũng không nhìn thấy tân nương xuất hiện.

Núi xanh mặc một thân hỉ phục một mình đứng ở trước miếu Nguyệt Lão, rõ ràng không khí vui mừng mà hóa thành cô đơn.

Một khắc kia Mạc Lục đáy lòng là có chút đồng tình người nam nhân này. Dù nàng cũng không thích hẳn lắm.

Nàng do dự trong chốc lát quyết định đem nghi ngờ trong lòng mình nói ra.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : Núi xanh, ta cảm thấy được chuyện này có chút kỳ quái. Tiểu Tuyết lần trước đã nói với ta này hai tuần lễ cũng sẽ không online.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán]: hơn nữa ngày thường chỉ cần ta phát tin tức tìm nàng, nàng nhất định sẽ trả lời. Nhưng là mấy ngày nay nàng cũng không có để ý . Tiểu Tuyết là hạng người gì, tin tưởng huynh trong lòng rất rõ ràng, ta không hi vọng bởi vì một chút hiểu lầm mà ảnh hưởng tình cảm 2 người.

Mạc Lục đợi thật lâu mới nhận được Núi xanh như trước hồi phục.

Hắn chỉ nói ba chữ --

[mật ngữ] [Núi xanh như trước] : ta biết rõ

Vốn là Mạc Lục cho rằng chuyện sẽ tạm thời chấm dứt. Ít nhất chờ Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết online sau hết thấy sẽ sáng tỏ. Nhưng ai biết sáng ngày thứ hai nàng trèo lên vào trò chơi lập tức bị tin trên kênh thể giới kinh hãi rồi!

[thể giới] [Hoa nhi nhiều đóa rất bắt mắt dĩ]: (o)/! Đêm nay sáu giờ, ta cùng Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết đại hôn, hoan nghênh bằng hữu cùng tham gia hôn lễ của chúng ta! Cảm ơn mọi người

.....

Tin tức này vừa ra kênh, thể giới lập tức nổ tung nôi.

[thể giới] [Lolita] : ôi mẹ nó! Hiện tại là tình huống gì? ? ? Ngày hôm qua không phải là cùng Núi xanh như trước kết hôn sao? Động trong một đêm lại đổi phu hả? ? ? ? ? ? ? ?

[thể giới] [nàng vẫn còn con nít] : ài, lòng người dễ đổi

đáng thương Núi xanh như trước! ! vợ lại ngoại tình...

[thể giới] [Lolita] : kỳ thật ta lại cảm thấy việc này có điểm quỷ dị... Không có ai sẽ đáp ứng kết hôn lại đổi ý hơn nữa vừa rạng sáng ngày thứ hai lại kết hôn... Đây không phải mình bôi xấu chính mình sao? Thiên Sơn Điểu Phi Tuyết làm sao có thể ngu xuẩn như vậy...

[thể giới] [sóng trước chết trên bờ cát] : thể giới muôn hình muôn vẻ, ai biết con người đằng sau sẽ là một người như thế nào phẩm?

[thể giới] [Lolita] : ta vẫn là chưa tin...

[thể giới] [giết người cướp của đi] : Laury cô nương, nghiêm túc người liền thua

~.....

Mạc Lục trầm mặc chú ý kênh thể giới tin tức cùng với động tĩnh.

Nhưng mà tin nằng gửi Thiên Sơn Điều Phi Tuyết tất cả đều đá chìm đáy biển mà trong bang lặng im làm cho lòng người lạnh.

Đêm đó sáu giờ, Mạc Lục thao tác nữ hiệp đi hiện trường hôn lễ. Khi nằng nhìn thấy Thiên Sơn Điều Phi Tuyết xuất hiện, cả kinh một câu nói đều nói không ra miệng.

Ở nơi này Núi xanh như trước thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở chỗ hôn lễ.

Núi xanh như trước chỉ nói một câu

[trước mặt] [Núi xanh như trước]: Tiểu Tuyết, anh muốn biết vì cái gì?

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết không trả lời, tràng diện lập tức lâm vào một hồi trầm mặc.

Bất quá loại tình huống này không có duy trì bao lâu bởi vì ‘Hoa nhi nhiều đóa rất bất đắc dĩ’ thấy có người đến hôn lễ của mình gây chuyện, nổi giận mắng lên

[trước mặt] [Hoa nhi nhiều đóa rất bất đắc dĩ]: Núi xanh như trước, con mẹ nó người có ý xấu gì hả? Tân nương không có xuất hiện người lại còn ý định chưa từ bỏ? Người thấy rõ ràng Thiên Sơn Điều Phi Tuyết bây giờ là nữ nhân của lão tử! ! Con mẹ nó người cút xa cho lão tử! ! ! !

Bởi vì Hoa nhi nhiều đóa rất bất đắc dĩ nói câu này vốn là đám người Phong hoa tuyệt đại chìm trong đám đông thành viên lập tức phát hỏa. Một hồi hỉ sự lúc này biến thành một hồi hỗn chiến.

Bang phái Hoa nhi nhiều đóa cùng Phong hoa tuyệt đại nhân mã hai bang tại trước miếu Nguyệt Lão bắt đầu chém giết. Mạc Lục tự nhiên cũng đã gia nhập chiến trường. Không vì cái gì khác chỉ bằng là một thành viên của bang điểm này nằng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Hai bang thực lực tương đương nhau thắng bại nhất thời rất khó phân biệt. Về sau không biết ai ở trước mặt kênh nói câu:

“Còn đánh cái gì ? Thiên Sơn Điều Phi Tuyết sớm chạy!”

Mọi người lúc này mới phản ứng, bốn mắt nhìn lại, ở đâu thấy Thiên Sơn Điều Phi Tuyết...

Chuyện cuối cùng là thân là bang chủ Phong hoa tuyệt đại ‘Núi xanh như trước’ cùng thân là bang chủ Hoa nhi nhiều đóa ‘Hoa nhi nhiều đóa đơn độc’ tiến hành đàm phán.

Rồi kết luận là mọi người đều bị Thiên Sơn Điều Phi Tuyết lừa bịp.

Tối hôm đó kênh thể giới xoát ra hai tin tức.

[hệ thống]: Chúc mừng Phong hoa tuyệt đại cùng Hoa nhi nhiều đóa kết làm đồng minh.

[thể giới] [Hoa nhi nhiều đóa mở] : ba ngày sau, ta cùng Núi xanh như trước sẽ ở Nguyệt Lão cử hành hôn lễ, hoan nghênh mọi người đến xem lễ. 100 người đầu tiên sẽ tặng bao lì xì

Mạc Lục nhìn xem tình thế phát triển cho Núi xanh như trước phát mặt cười.

[mặt cười] [nước biếc người ta quán] : Núi xanh, ta cảm thấy được mấy ngày nay người online đều không phải là Tiểu Tuyết, nằng vô cùng có khả năng bị trộm acc! Có nghi vấn gì chúng ta chờ nằng online khi khác nói...

Núi xanh như trước không có trả lời, qua không bao lâu trong bang liền xoát ra thông báo: Thiên Sơn Điều Phi Tuyết bị Núi xanh như trước mời ra khỏi bang hội.

Thông báo xoát ra sau Núi xanh như trước lập tức logout.

Mạc Lục nhìn chằm chằm hệ thống cùng với thông báo lập tức tức giận tại kênh bang gõ chữ

[bang] [nước biếc người ta quẩn] : Núi xanh như trước, không nghĩ tới thì ra là huynh cũng cùng người ngoài giống nhau cho tới bây giờ cũng không có tin tưởng Tiểu Tuyết... Ta coi như nhìn sai người!

Tin tức gửi đi sau, nàng rút khỏi bang phái.

Đang khi nàng rút khỏi sau, Chim nhỏ, Đạo sĩ, Hắc Miêu, Vạn thủy thiên sơn chỉ chờ nhàn rồi đều mật ngữ với nàng, không muốn để cho nàng quá xúc động. Chỉ là bọn họ thêm nàng mấy lần nàng liền cự tuyệt.

Về sau dứt khoát trực tiếp out khỏi trò chơi.

Ngày hôm Núi xanh như trước cùng Hoa nhi nhiều đóa kết hôn Mạc Lục không có dự họp.

Nàng thao tác nữ hiệp ngồi ở biển hoa Thanh Điền muốn thanh tịnh nhưng là kênh thế giới liên tiếp không ngừng chúc mừng hai người tân hôn khoái trá làm cho Mạc Lục tức giận không thôi. Nàng móc ra điện thoại gọi cho Nhạc Hằng tại thành phố N chiêm chọc.

Lúc đó, Nhạc Hằng đang cùng bọn Thiên Lỗi ở tại khách sạn mở tiệc chiêu đãi khách hàng công ty.

Thấy nàng điện tới Nhạc Hằng vội vàng cùng đang ngồi người kia nói xin lỗi sau đó đứng dậy đi bên ngoài nghe điện thoại.

“A Hằng, trên đời này nam nhân không có một người nào, không có một tên nào có thể tin cậy ! ! ! Núi xanh như trước luôn miệng nói thích Tiểu Tuyết nhưng là bây giờ vừa quay đầu liền cưới người khác. Hắn thậm chí không tin kẻ online những ngày qua không phải là Tiểu Tuyết ! ! ! ! ! Em cảm thấy hắn nhất định không là thích Tiểu Tuyết bằng không làm sao có thể sớm như vậy thì để xuống ? ? ?”

Nhạc Hằng nghe được lời của nàng, lộ ra nụ cười.

“Tiểu Lục, Núi xanh như trước không đáng tin thế nào anh không biết, nhưng là có một người nhất định đáng tin!”

“Ai?”

“Anh.”

Mạc Lục nghe được đáp án của hắn rất cục bật cười.

“A Hằng, anh có phải hay không ở bên ngoài?”

“Ừ, anh tại khách sạn có chút việc muốn làm.”

Mạc Lục nghe được hắn trả lời sau, bật thốt lên:

“Anh cũng không phải là làm chuyện xấu đi? ? ?”

Nhạc Hằng bật cười: “Em nha đầu kia! Nghĩ đi nơi nào? Anh là cùng một đám bằng hữu đang nói chính sự!”

“Phốc, em nói giỡn. Vậy anh cứ tiếp tục em không quấy rầy.”

“Ừ, vậy trước như vậy. Buổi tối nhớ rõ nghỉ ngơi sớm, chơi game quá muộn.”

“Biết rồi ~! Dong dài! Em cúp máy, bye bye.”

Tối hôm đó Mạc má mướn một giờ tới gọi Mạc Lục cùng nhau ăn khuya, ngạc nhiên phát hiện khuê nữ nhà mình rõ ràng đi ngủ!

Nàng trở lại phòng khách nói cho chồng phát hiện này sau, tổng kết một câu nói:

” Mai mặt trời mọc hướng tây!”

Mấy ngày sau ban đêm hơn mười hai giờ Nhạc Hằng đột nhiên gọi điện thoại cho Mạc Lục.

Trong điện thoại Nhạc Hằng nói cho Mạc Lục, nói: “Anh tìm người hỗ trợ tra xét trong khoảng thời gian này Thiên Sơn Điều Phi Tuyết IP đều là đại lý hơn nữa cho tới bây giờ đều khuya khoắt online. Anh còn tra được đối phương tư liệu không giống ... Căn cứ tình huống này lần này số nhất định là bị trộm acc.”

Mạc Lục sau khi nghe xong cả giận nói: “Quả thế! ! Em liền nói cô ấy không phải loại người này ! ! A Hằng, anh có biện pháp nào hay không đem tài khoản lấy về?”

Nhạc Hằng cười cười, nói: “Đã lấy về, mật mã là: @#\$\$%...”

Mạc Lục: “A a a a a, tình yêu, anh là thần tượng của em! ! ! ! ! !”

Hay cho 1 câu tình yêu làm cho người nào đó rất được, hẳn đối với điện thoại nói:

“Ừ, không uống phí anh đáp ứng giúp A tài một tuần lễ giặt y phục. Này gọi thêm vài tiếng cho anh nghe ~

“

Mạc Lục xem hẳn khổ cực như vậy, lòng từ bi gọi thêm vài lần.

Ngày kế sáng sớm Mạc Lục mới vừa mở QQ không bao lâu đột nhiên tại góc phải nhảy lên cái đầu phát hiện Thiên Sơn Điều Phi Tuyết!

Nàng lập tức mở ra khung đối thoại, sau đó liền chứng kiến người nào đó phát cái rất vẻ mặt vô tội

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Thân ái tiểu Lục, tiểu nhân vài ngày đều đang bận rộn thi, thật lâu không có mở Q...”

-___-||| Mạc Lục vẻ mặt hắc tuyến.

Người này tốt rồi, một lòng bỏ nhào thi còn hại chính mình thay nàng lo lắng cả buổi...

Hai người hàn huyên không có đôi câu, Mạc Lục lại chứng kiến khung đối thoại nhảy ra một hàng chữ:

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “555... Tiểu Lục tỷ tỷ, tiểu nhân tối ngày hôm qua vào trò chơi phát hiện tài khoản bị trộm...”

Hậu tri hậu giác... Mạc Lục liếc mắt sau đó bắt đầu gõ chữ.

Nước biếc người ta quần: “Ngu ngốc, acc em đều bị trộm hơn 1 tuần rồi! ! !”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “hả?”

Nước biếc người ta quần: “Bất quá tỷ tối hôm qua mới vừa thay bạn lấy về~!”

Máy tính bên kia bởi vì Mạc Lục những lời này thiếu chút nữa từ ghế nhảy dựng lên. Hai người tán gẫu trong chốc lát, Tiểu Tuyết đi trèo lên trò chơi.

Mạc Lục tại QQ hỏi vài câu “Như thế nào?”, không có được trả lời, lập tức mở ra trò chơi. Nhưng là nàng mới vừa vận chứng kiến hệ thống nhắc nhở hảo hữu bạn Thiên Sơn Điều Phi Tuyết đã online một giây sau lập tức nhận được tin tức đối phương.

[mật ngữ] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết]: lên, bất quá bị người chém.

Mạc Lục nổi giận, hỏi rõ ràng địa điểm, thao tác nữ hiệp hấp tấp đuổi đến.

Bạn đang đọc vòng du: Tình cờ anh đã gặp gỡ em – Duyệt Tuyết. Chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc các bạn có những giây phút thu giãn vui vẻ!!!!!! ()

56. Chương 65: Buông Tay

Khi đến hiện trường thời điểm Mạc Lục chứng kiến 4 cô gái bang Hoa nhi nhiều đóa tại đây vây công Tiểu Tuyết. Mạc Lục nhìn xem mấy người lớn lối này cũng không trông nom cứu viện đã tới chưa lên trạng thái ỉnh sau trực tiếp bắt đầu công kích và buff máu. Đáng tiếc địch mạnh ta yếu, tình hình chiến đấu rất kịch liệt kết cục rất thảm.

Nhạc Hằng chạy đến giúp thời điểm hp của Mạc Lục chỉ còn lại một phần ba. Thật may là trợ thủ sức chiến đấu mạnh cuối cùng hòa nhau!

Giải quyết một đám người đến tìm phiền toái sau, Mạc Lục thao tác nữ hiệp chạy theo pháp sư Thiên Sơn Điều Phi Tuyết ngồi ở 1 con hẻm Tây Lăng thành trên bậc thang nói chuyện phiếm.

Ánh chiều tà đỏ phía sau hai người này rõ ràng hình ảnh đẹp nhưng lại không hiểu toát một tia sầu não.

Trời chiều xuống núi Mạc Lục đi theo Tiểu Tuyết đi Giang Nam , rừng hoa đào Vĩnh Lăng.

Vừa vào rừng đào Mạc Lục đã nhìn thấy Tiểu Tuyết tại kênh thế giới phát một tin tức.

[thế giới] [Thiên Sơn Điều Phi Tuyết] : trước nói rõ, ta thực là Thiên Sơn Điều Phi Tuyết. Hôm nay vừa lên mạng liền nghe nghe thấy rất nhiều bằng hữu bị acc này lừa gạt nhưng là này hai tuần lễ ta đều ở trường thi chưa bao giờ lên qua trò chơi. Đối với những bằng hữu bị lừa ta thật xin lỗi, thỉnh mọi người đến Vĩnh Lăng đền bù tổn thất tài, vật đối với mọi người, ta sẽ cố gắng hết sức có thể.

Mạc Lục cảm thấy trên đời này có người ngu như vậy phỏng đoán không có vài người. Rõ ràng không phải là lỗi của nàng lại chịu. Mỗi người đối với cách nhìn hiện tượng đều không giống nhau, người ngoài cho rằng tốt người trong cuộc mà nói chưa chắc liền như thế.

Cho nên nhìn mưa hoa đào bay tán loạn nàng gấp thanh sam kiếm khách trong tay kiếm chui vào thân thể nữ pháp sư lựa chọn tại chỗ bất động. Rất lâu chúng ta luôn thói quen đem sự thật tàn nhẫn xem nhẹ đem hiện thực tốt đẹp chính là biểu tượng. Tiểu Tuyết cho rằng Núi Xanh là người tốt cho nên nàng mới có thể kinh ngạc như vậy. Nhưng đây là thế giới ảo kỳ thật chính là xã hội ảnh thu nhỏ, nàng luôn thấy rõ ràng.

Ngày này, nguyên hắc nên rất nhanh sẽ yên lặng về chuyện “Thiên Sơn Điều Phi Tuyết bị trộm acc” nhưng bởi vì đệ nhất đại bang sever Thương Sơn hoàng hôn Bang chủ Cổ nhân quên hai tướng tham gia mà lần nữa sôi trào.

Mạc Lục cũng bởi vì tham gia chuyện này lẫn vào bị bang Hoa nhi nhiều đóa giận chó đánh mèo. Thế cho nên hôm sau buổi trưa, nàng trèo lên vào trò chơi không bao lâu mới từ trong thành cưỡi ngựa đi ra đã bị người chém. ()

Mạc Lục chuyện thứ nhất chính là gửi tin tức cho Nhạc Hằng nhà nàng nhưng mới gõ một nửa nàng đột nhiên nhớ tới người nào đó đi ăn cơm trưa...

= = Bi kịch~ ING...

Cực đêm xuất hiện thấy Nước biếc người ta quán còn dư lại một hơi.

Mạc Lục nhìn xem ‘Cực đêm’ thi triển thân thủ, ngồi ở một bên đập đầu nghỉ ngơi.

Đội Cực đêm giải quyết 2 kẻ không có việc gì kia sau, Mạc Lục vui vẻ lôi kéo hắc cùng nhau ngồi ở thảo nguyên Hạ Lan nói chuyện phiếm.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán] : ời mẹ nó, Cực đêm, đã lâu không gặp

gần đây đang làm gì thế? Như thế nào cũng không lên trò chơi?

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: mất tích lâu như vậy sẽ không phải là đi tán gái đi?

[tổ đội] [cực đêm] : gần đây chuyện tương đối nhiều cho nên không có thời gian lên trò chơi.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: nha... Vậy trò bây giờ như thế nào có rảnh online? Chuyện đều hết bận rồi?

Đối với 1 chuỗi vấn đề của Mạc Lục, Cực đêm không trả lời thẳng, mà là hỏi ngược lại:

[tổ đội] [cực đêm]: Người của Hoa nhi nhiều đóa tại sao phải giết ngài?

Chứng kiến lời của hắc Mạc Lục buồn bực.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: việc này nói rất dài dòng ~ về sau có thời gian rồi nói cho trò nghe

~[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: đúng rồi đúng rồi, lần trước còn chưa cảm cảm ơn người. Nếu như người không động viên, ta nhất định đã bỏ lỡ đối phương !

Mạc Lục đem đoạn văn này phát ra ngoài sau, cách trong chốc lát mới nhận được hần nói lại.

[tổ đội] [cực đêm]: không cần

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: hắc hắc, khỏi phải khách khí với ta, bữa cơm này là nhất định phải mời! ! ! Đến lúc đó chờ trò trở về nước, ta cùng vị kia nhà ta cùng nhau mời người hắc!

Tin tức phát ra ngoài sau một đoạn thời gian rất dài Cực đêm cũng không có động tĩnh. Cho nên khi Nhạc Hằng phát tin tức gọi Mạc Lục đi bên hần Mạc Lục pm lại. “Lập tức sẽ tới”.

Trước khi đi, nàng phát cho Cực đêm mật ngữ.

[tổ đội] [nước biếc người ta quán]: còn đồ tìm ta, ta đi trước ~! Lần sau người có rảnh rồi hai ta lại tán gẫu, hắc

~Thân ảnh hồng y ở trên thảo nguyên rong ruổi, rất nhanh liền biến mất tại tầm mắt. Còn lại kiếm khách một thân một mình ngồi ở trên thảo cỏ, mặc cho gió rét từ bốn phương tám hướng cuốn tới. Rõ ràng không có tri giác nhưng ngồi trước máy tính hần lại cảm giác mình giờ phút này tim bởi vì gió này một chút lạnh...

A, như thế nào còn có thể lòng mang hy vọng xa vời đây?

Từ lúc hần tự mình lựa chọn đi đường này, liền đã ngờ tới kết cục này... Không phải sao?

Đúng như hôm đó tại Lâm Uyên cốc hần thao tác kiếm khách yên lặng cùng nàng ngây người gần một canh giờ, rốt cuộc thấy một câu nói của nàng.

[mật ngữ] [nước biếc người ta quán] : Trò... Trò có hay không thích qua một người?

Trong ngôn ngữ luống cuống bất an cùng với nồng đậm cô đơn, làm cho hần không khỏi đau lòng.

Không biết tại sao đột nhiên liền nhớ lại lần trước hần hỏi nàng vấn đề kia...

Khi đó nàng nói sẽ không có đi... Nhưng hần cũng hiểu được, nàng chỉ là còn không nguyện ý thừa nhận lòng của mình thôi.

Kể từ khi dùng thân phận ‘Cực đêm’ này cùng nàng biết không thời gian nghe nàng tán gẫu chủ đề nhiều nhất chính là về cái người gọi ‘Nguyệt Hắc Phong Cao’.

Như hôm đó đối phương out sau nàng cũng dọc đường hỏi hần vô số lần:

“Nguyệt Hắc Phong Cao còn đồ kia sẽ không thật sự là tức giận đi?”

Có lẽ chính nàng còn không có phát giác, nhưng hần cũng hiểu được chính mình thua.

Ngày đó tại cấp phó bản cấp 16 bọn họ xong, cuối cùng bên cạnh thi thể boss nói chuyện phiếm.

Hần hỏi nàng: “Không vui?”

Nàng lập tức phản bác: “Ai nói ? Ta điểm nào thoát nhìn như không vui?”

Ngắn ngủi thế hần sớm thăm dò tính tình của nàng.

Nếu như là bị đoán đúng sự thật nàng luôn sẽ lập tức phản bác. Nhưng nếu không phải nàng bình thường đều biểu hiện rất trấn định.

Hần hiểu được nàng không vui, bất quá tất cả đều là bởi vì người kia. Cho dù nàng chưa từng nói rõ qua...

Nàng hỏi hần có hay không thích qua một người?

Hần nhìn xem vấn đề kia đột nhiên liền nở nụ cười.

Nếu như hần hiện tại nói cho nàng biết, nàng chính là người kia hần thích có thể hay không hù đến nàng?

Rốt cuộc vẫn là đem khung chat lời xóa bỏ, sau đó một lần nữa cho câu trả lời thuyết phục.

Thời gian thật sự là tồn tại tàn nhẫn nhất trên đời.

Lúc trước hẳn không xác định nàng là thật hay không thích chính mình, mà bây giờ nàng thích người khác, hẳn trở thành đã từng trong sinh mệnh...

Có lẽ nên là thời điểm buông tay.

Kế tiếp liên tiếp vài ngày, vô luận hồng y nữ hiệp xuất hiện ở cái góc nào bên cạnh nàng luôn sẽ cùng theo một kiếm khách. Bất quá nhiều hơn là ba người. Nữ hiệp, kiếm khách cộng thêm thích khách, khó bề phân biệt quan hệ làm cho những kẻ tò mò nghiên cứu hồi lâu.

Mà những kẻ muốn tìm hồng y nữ hiệp báo ân oán của bang Hoa nhi nhiều đó bởi vì tìm không được cơ hội hạ thủ tức giận đến ngằm vụng trộm dặm chân.

Thậm chí, người chơi đã từng có ý hoặc vô tình từng giết hồng y nữ hiệp cũng sẽ không giải thích được bị tập kích. Sau đó cừu nhân của bọn họ hết thấy nhiều hơn một cái tên: Cực đêm.

Nhạc Hằng rốt cục nhìn ra manh mối, hẳn giấu diếm Mạc Lục tìm Cực đêm tiến hành cuộc nói chuyện của nam nhân.

Sự tình quan hệ hạnh phúc của mình, Nhạc Hằng không có kéo dài cũng không uyển chuyển câu đầu tiên liền hỏi đối phương:

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: "Người thích tiểu Lục? Bất quá thật xin lỗi, nàng đã là bạn gái của ta. Người bây giờ không có cơ hội tương lai cũng sẽ không có cơ hội!"

[mật ngữ] [Cực đêm]: "Ta không phủ nhận mình thích nàng."

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: "Đừng cho là ta không biết người chính là Lòng ta hướng trắng sáng! Ta mặc kệ người cùng tiểu Lục trước có cái khúc mắc gì, ta chỉ biết là nàng hiện tại người trong lòng của ta, về sau cũng chỉ sẽ thích một mình ta! Nàng là người của ta, người sớm hết hy vọng đi! ! !"

Trước máy tính Cực đêm chứng kiến lời của đối phương, khóe môi lộ ra cười khê. Có thể làm ột người nam nhân khấn trương cùng để ý như thế, cũng tại trước mặt một người đàn ông khác nói rằng phen hung ác nói rõ với mình một sự kiện. Hẳn yêu nàng...

[mật ngữ] [Cực đêm]: "Mạc Lục là một cô gái tốt, hãy hảo hảo đợi nàng. Nếu như để cho ta phát hiện người phụ bạc nàng, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người."

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: "Yên tâm, người không có cơ hội này ! ! !"

[mật ngữ] [Nguyệt Hắc Phong Cao]: "Có muốn hay không lưu phương thức liên lạc? Đến lúc đó chúng ta kết hôn có thể cân nhắc mời người tới uống rượu mừng ~"

[mật ngữ] [Cực đêm]: "Xin người nhớ kỹ hứa hẹn của chính mình hôm nay, nếu không ta sẽ không buông tay."

Sau sự kiện "Thiên Sơn Điều Phi Tuyết sự kiện" từ từ chìm vào quên lãng, Cực đêm rốt cục yên tâm.

Hắn một lần cuối cùng cùng nàng từ Giang Nam đi đến đến biển xanh.

Gió biển thổi nâng góc áo của hắn, thổi rối loạn tóc ở trên trán nàng. Âm thanh sóng biển vỗ bờ từ trong tai nghe rõ ràng truyền tới, tất cả việc liên quan tới nàng cứ vậy nhớ lại trong nháy mắt. Tất cả chân tướng chỉ cần nhúc nhích ngón tay nàng liền sẽ biết, nhưng hắn cuối cùng lựa chọn đem hết thấy ở trong lòng. Có lẽ nàng vĩnh viễn cũng không cần biết rõ bọn họ từng hai bên bỏ lỡ.

Hắn đem hình ảnh này chụp lại, vĩnh cửu giữ lại.

Tất cả ngôn ngữ tại thời khắc này, chỉ là câu chúc phúc.

[mật ngữ] [Cực đêm]: "Tiểu Lục, nếu như hắn không thể để cho nàng hạnh phúc vui vẻ, nhớ rõ nói cho ta biết."

Mạc Lục lại nghĩ hắn đang nói đùa vì vậy hi hi ha ha cười đáp:

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Ha ha, tốt tốt, nếu như hấn để cho ta khổ sở thương tâm, ta liền xin trò tới giúp ta đánh hấn một trận!”

[mặt ngữ] [Cực đêm]: “Tốt.” Hấn đáp, nói cho nàng 1 địa chỉ email.

[mặt ngữ] [Cực đêm]: “Về sau có chuyện tìm ta có thể gửi mail. Ta out, tái kiến.”

[mặt ngữ] [Nước biếc người ta quán]: “Hi hi, gặp lại, hắc ~” lúc đó Mạc Lục còn không rõ ràng lắm hấn cử động lần này ý nghĩa gì, cho nên cũng không có nhớ kỹ hòm th tên. Nàng cho rằng về sau sẽ ở trong trò chơi nhìn thấy, có lưu mail hay không kỳ thật cũng không sao cả.

Nhưng khi nhìn người từ đó lại cũng không từng sáng lên sau, nàng mới giật mình thì ra là gặp gỡ hôm ấy là nói lời từ biệt.

57. Chương 66: Ngàn Dặm Xa Xôi Đến Gặp Gỡ

Cuối tháng bảy ánh mặt trời chiếu rọi, Mạc Lục một lần điện thoại nói chuyện phiếm cho Nhạc Hằng nói lỡ miệng nói Cực đêm thích nàng lập tức đem chuyện 2 người có liên hệ. Vốn là quyết định đi thành phố A cũng vì vậy mà mắc cạn.

Người kia tức giận không để ý tới , Nhạc Hằng cảm giác mình quả thực so với đậu nga còn oan... T T Nhưng khi hai người chiến tranh lạnh không đến 3 hôm, Nhạc Hằng liền đầu hàng.

Nam nhân mà, mặt mũi nhỏ, người yêu là đệ nhất. (L: câu này hay)

Huống chi mấy ngày nữa chính là sinh nhật Mạc Lục nếu đã nàng không đến như vậy liền do hấn bay đi gặp nàng tốt lắm!

Dù sao hấn vốn là cũng không đồng ý để nàng trời nóng như vậy bên ba.

Hạ quyết tâm sau, hấn định rạng sáng ngày thứ hai đi thành phố S.

Khi xuất phát thành phố A là bao la mưa bụi mù mịt.

Hấn cầm lấy di động trong tay vuốt vuốt thật lâu cuối cùng vẫn còn không có nói báo trước cho nàng.

Khi mấy giờ sau hấn đứng ở thành phố S hấn lập tức mở máy gọi điện thoại cho nàng.

Không giống mấy lần trước điện thoại vang lên vô số thanh đều bị nhấn tắt. Giờ phút này, điện thoại vang lên một tiếng liên đường giây được nói.

Nhạc Hằng giờ đứng ở phi trường nhìn người đến người đi trong đại sảnh cười đối với điện thoại nói đáng thương:

“Tiểu Lục, em có thể tới đón anh hay không... Anh hiện tại tại sân bay thành phố S... Anh từ buổi sáng đến bây giờ còn chưa ăn cơm, sắp chết đói...”

Đầu bên kia điện thoại người kia giương cao âm điệu hỏi:

“Cái gì? ? ? Anh nói anh bây giờ ở nơi nào? ? ? ?”

“Thành phố S, tại sân bay...” Nhạc Hằng đáp xong qua gần mười lăm giây trong điện thoại truyền đến một tiếng:

“Dựa - - - ! ! ! !”

Nhạc Hằng tiếp tục nói: “Tiểu Lục, thành phố S hôm nay lạnh quá ... Anh còn tưởng rằng là mặt trời rực rỡ chiếu không nghĩ tới cùng thành phố A đồng dạng đều đang mưa...”

Nhạc Hằng còn chưa nói hết, đột nhiên bị nàng chặn lại.

“Anh đứng đó chờ em! ! ! Em bây giờ lập tức đi đến! ! ! !”

Trước khi tắt điện thoại nàng lại có còn dặn dò một tiếng: “Đừng chạy loạn khắp nơi! Đi lạc liền chính mình chịu trách nhiệm đi!”

Nhạc Hằng cười hì hì nhìn xem điện thoại trong tay, tìm cái địa phương ngồi xuống.

Bên cạnh ghế đã thay đổi vài nhóm người, hẳn lại một chút cũng không nóng nẩy, cầm tờ báo ngồi xuống nghiêm túc chăm chỉ nhìn lại.

Mạc Lục hấp tấp đuổi tới, trông thấy chính là 1 cảnh tượng thế này.

Hắn mặc áo tay ngắn thần sắc tự nhiên ngồi ở trong đám người hỗn loạn, trên mặt vẻ mặt nghiêm túc làm cho người ta không đành lòng quấy rầy. Mạc Lục không tự giác nhẹ cước bộ cuối cùng ở trước mặt hắn ngừng lại.

Nhạc Hằng từ trong báo ngẩng mặt lên, ánh mắt dừng ở trên mặt nàng trong nháy mắt nụ cười tại giữa lông mày một chút nhộn nhạo. Sau đó hắn từ vị trí đứng lên, đưa tay đem người trước mắt ôm vào trong ngực.

“Tiểu Lục, anh rất nhớ em...” Trong thanh âm của hắn lộ ra nồng đậm nhớ nhung, làm hại Mạc Lục vốn chuẩn bị một bụng tức giận tất cả cũng không có cơ hội phát ra.

“Anh đại ngu ngốc này!” Nàng đâm hắn một cái, sau đó ôm chặt hắn.

Kỳ thật nàng đã sớm hiểu chính mình cũng không phải là thật sự giận hắn, đúng là lời vừa ra khỏi miệng nàng cũng đâm lao phải theo lao ... Thật may là nàng tìm 1 nam nhân thông minh...Không đúng là quá ngu ngốc mới đúng nàng không nhận điện thoại của hắn mà hắn cũng sẽ không biết đường gửi tin nhắn à...

Đại ngu ngốc!

Từ sân bay đi ra sau Mạc Lục mang theo Nhạc Hằng ngồi trên xe của mình.

Nhạc Hằng nhìn trước mắt xe, nhíu mày hỏi:

“Tiểu Lục, em tự mình lái xe tới?”

“Bằng không sao?” Mạc Lục giúp hắn mở cửa xe, sau đó chính mình ngồi vào vị trí lái.

Nhạc Hằng nhìn thỏa hiệp ngồi xuống

“Tiểu Lục, bình thường lái xe nhớ rõ chú ý, tốc độ xe chậm một chút không sao, an toàn trọng yếu.”

“Ai nha, biết rồi, đợi lát nữa chúng ta liền như rùa đi, ok?”

“Tóm lại, an toàn trọng yếu nhất!”

Xe cuối cùng cách 1 khách sạn cách nhà Mạc Lục nhà mười lăm phút ngừng lại.

Hai người làm thủ tục sau, Mạc Lục mang theo Nhạc Hằng đi ăn cơm.

Mạc Lục gọi cả bàn thức ăn, sau đó rất phóng khoáng đối với người nào đó nói:

“Hôm nay em mời khách, tùy tiện ăn!”

Nhạc Hằng cười liếc nhìn nàng: “Hào phóng như vậy?”

Mạc Lục khiêu mi: “Chỉ có một yêu cầu: không cho phép lãng phí! Chưa ăn hết không thể đi ~!”

Nhạc Hằng nghe xong con mắt nhìn trên cái bàn tròn chạy hết một vòng, bàn to như vậy nụ cười lập tức sụp đổ. Nha đầu kia là muốn cho hắn ăn thành mập sao? Xem ra hắn như thế này có thể đi ra ngoài là cả một vấn đề...

Trong khi đó Mạc Lục tâm tình liền có vẻ sung sướng.

Nàng thỉnh thoảng gấp thức ăn cho Nhạc Hằng, trong chốc lát cái này ăn thật ngon, trong chốc lát cái kia rất ngon...Cuối cùng Nhạc Hằng thực không ăn được đành phải hướng nàng cầu xin tha thứ.

Mạc Lục vẻ mặt dương dương đắc ý, sau cùng bám vào bên tai hắn nói: “À Hằng, anh coi em là ngu ngốc sao! Như thế nào? Bữa cơm này cùng bữa ăn trên máy bay so sánh như thế nào?”

O__O “... Nhạc Hằng không nói gì.

Quả nhiên lời không thể nói lung tung ...

Hai người ăn cơm trưa xong đi ra, trời thành phố S còn là mưa bay. Mạc Lục nhìn xem quảng thâm trên mặt Nhạc Hằng, đau lòng đẩy hẳn trở về khách sạn ngủ trưa.

Đối mặt với giường nhỏ mềm mại, Nhạc Hằng mấy ngày nay buồn ngủ thoảng cái toàn bộ dâng lên. Nằm xuống trong nháy mắt, hẳn lôi kéo người bên cạnh nằm trên đó, vùi đầu vào cổ của nàng.

Mạc Lục cho là hẳn còn có động tác kế tiếp, nhắm mắt lại khẩn trương không nhúc nhích, ai ngờ một lúc sau lặng lẽ mở mắt ra gọi nam tử bên cạnh mới phát hiện hẳn sớm đã chìm vào mộng đẹp.

Nàng cười một tiếng, nằm ở trên giường nghĩ tới giữa chuyện hai người đủ loại, không có cảm giác cũng chìm vào mộng đẹp.

Lại mở mắt ra lúc, sắc trời ngoài cửa sổ dần tối, Nhạc Hằng đã tỉnh, đang trợn tròn mắt mỉm cười nhìn nàng.

Mạc Lục dùng một cái cười ngây ngô sau, mới trì hoãn phát hiện mình thế nhưng gối lên tay người nào đó ngủ cả buổi trưa. Hơn nữa giữa hai người khoảng cách gần như thế nàng nhin không được mặt đỏ.

Nhạc Hằng nhìn cô gái trước mắt này đỏ mặt đùa dai đem đầu đi tới gần.

Mạc Lục nhìn xem tuần nhan gần trong gang tấc, vô ý thức nhắm mắt lại.

Nhạc Hằng chợt cách môi đỏ mọng khoảng cách một ngón tay dừng lại.

“Tiểu Lục, em nhắm mắt lại làm gì?”

Mạc Lục nghe được lời của hẳn, mở mắt ra chứng kiến nụ cười của hẳn, không khỏi có chút thẹn quá hoá giận dứt khoát chủ động trực tiếp đụng lên môi người nào đó.

Nhạc Hằng mặc cho người trước mắt không lưu loát tại trong miệng mình thăm dò mấy giây, về sau rốt cục không chịu nổi nàng hấp dẫn, đoạt lại quyền khống chế.

Ngoài cửa sổ ngọn đèn phát sáng lên, trong phòng một đôi tình nhân hôn đến quên mình, cuối cùng một cuộc điện thoại kết thúc cái hôn dài của 2 người. (L: đang tưởng bỏ, mất cả hứng)

Điện thoại là Mạc má gọi tới kêu Mạc Lục về nhà ăn cơm tối. Mạc Lục nói cùng bằng hữu cùng nhau ở bên ngoài ăn, còn báo buổi tối mới trở về.

Mạc má trêu ghẹo hỏi là bạn trai hay là bạn gái, Mạc Lục đáp bạn trai, Mạc má lập tức sáng suốt nói rồi thì buổi tối trở lại không quan hệ, còn ba con để má thu phục.

Đợi Mạc Lục sau khi cúp điện thoại sau, Nhạc Hằng đưa tay giúp nàng sửa sang một chút sợi tóc cùng xiêm y rối loạn, sau đó dắt nàng xuống đi ăn cơm.

Vào đêm thành phố S như có 1 phần ý nhị. Mưa phùn đã ngừng, bên ngoài không khí thanh tân lập tức đập vào mặt.

Nhạc Hằng dắt bạn gái ở trên đường bước chậm, đột nhiên có một loại cảm giác năm tháng tốt đẹp.

Kỳ thật nguyện vọng của hẳn rất đơn giản chỉ cần có thể dắt người mình yêu cả đời là được rồi. Dù tương lai đường xá xa xôi nhưng là chỉ cần cùng nàng một chỗ hẳn lại cảm thấy trên đời này không có việc gì khó.

Đêm đó trước mười hai giờ, Mạc Lục đã sớm về nhà.

Giống như năm trước cha mẹ đã sớm bày bánh sinh nhật ở nhà đợi nàng.

Điện thoại chúc phúc sinh nhật cùng tin nhắn đến rất nhiều, đúng là Nhạc Hằng lại là người thứ nhất.

Sáng sớm hôm sau Mạc Lục lôi kéo Nhạc Hằng cùng nhau ăn điểm tâm.

Nàng hỏi: “A Hằng, anh không phải là đặc biệt đi đến vì sinh nhật em chứ?”

Hắn đuôi lông mày chau lên, khoe môi hàm chứa vui vẻ, đáp:

“Uh.”

Nàng nhìn hẩn hồi lâu, hết thấy bên miệng chỉ còn 2 chữ cảm ơn.

Cùng ngày, Mạc Lục cự tuyệt một đám bằng hữu mời cùng Nhạc Hằng một mình hai người đi lên Thanh Nguyệt sơn.

Hai người liên tục leo đến đỉnh cao nhất cuối cùng nhờ du khách thay bọn họ chụp chung một tấm hình. Tấm hình này về sau trở thành vật để 2 bên an ủi khi nhớ nhau.

Trước khi trở về Nhạc Hằng hỏi Mạc Lục có nguyện ý không đi thành phố A chơi, vừa vặn tham gia gặp mặt của bang Thương Sơn hoàng hôn. Mạc Lục không hề nghĩ ngợi đáp ứng. Bởi vì nàng rất sớm muốn đi xem 1 cái thành phố nơi hẩn trưởng thành. Có lẽ, nàng cũng đã trở thành yêu ai yêu cả đường đi lối về .

58. Chương 67: Hẹn Mặt Tại Thành Phố A

Khi máy bay đáp xuống tại thành phố A, Mạc Lục đột nhiên bắt đầu khẩn trương.

Ngay từ đầu nàng cho rằng những người của Thương Sơn hoàng hôn bên trong đều là mới quen biết nàng theo chân bọn họ cùng xuất hiện cũng không tính sao cả cho nên không có gì có thể lo lắng. Nhưng khi nàng nghe xong Nhạc Hằng giới thiệu về đám người Cổ nhân hai tướng quen sau nàng mới ý thức tới chính mình thật ra là đi gặp đám kia bạn tốt trong cuộc sống của hẩn...

Sau khi hai người hiện thân tại khách sạn sau Mạc Lục bước chân càng ngày càng thông thả.

= =. Nàng thi tốt nghiệp trung học cũng không khẩn trương như vậy ...

Nhạc Hằng cảm giác được nàng khẩn trương, có chút buồn cười nói:

“Tiểu Lục, chớ khẩn trương, đợi lát nữa đem đám người kia tất cả đều trở thành không khí là được rồi!”

Mạc Lục trừng mắt vẻ mặt nhẹ nhàng nhìn người nào đó

“Đều do anh vì cái gì không sớm nói cho em biết? Hai em ngay cả thời gian chuẩn bị tâm lý cũng không đến nỗi...”

Nhạc Hằng phản ứng trực tiếp ôm eo của nàng, thân mật ở bên tai nàng nói câu:

“Anh tin tưởng em.”

Một câu đơn giản bất quá làm sự khẩn trương của Mạc Lục đột nhiên liền biến mất.

Hai người đẩy cửa ra đi vào đám người Hang thổ bên cạnh cỏ, quân tử ái tài đã an vị.

Giờ phút này nhìn thấy Nhạc Hằng cùng cô gái bên cạnh có cử chỉ thân mật tiến đến mọi người lập tức liền sáng tỏ. Bạn Ba nghìn phồn hoa là người thứ nhất đứng dậy vọt tới trước mặt hai người, vẻ mặt nhiệt tình nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt, cười nói:

“Chị dâu tốt, mình là Mạc Phồn, Lão Nguyệt có em nhắc tới qua chúng ta đi?”

Mạc Lục nhìn người trước mắt dị thường nhiệt tình không chút nào không để cho người không thoải m, trong mắt thoáng hiện lên giảo hoạt

“Nhĩ hảo, em gọi Mạc Lục.” Nói xong, Mạc Lục thu tay lại, nghiêng đầu xem Nhạc Hằng

“Như thế nào cũng không nghe anh nhắc tới qua?”

Một bên Mạc Phồn nghe thấy nàng nói như vậy lập tức không vui

“Ai, tôi nói Lão Nguyệt, già rồi cũng không có suy nghĩ đi? Chúng ta quan hệ mật thiết như vậy cậu rõ ràng cũng không tại trước mặt chị dâu nói qua một tiếng...”

Nhạc Hằng buồn cười nhìn xem cô gái bên cạnh vẻ mặt vô tội cùng bạn mình không biết là đang bị chơi xỏ háng giọng một cái, đối với bạn tốt nói:

“Ai bảo cậu không nói tên trong trò chơi? Cậu nếu như là nói mình là Ba nghìn phồn hoa, tiểu Lục liền sẽ biết ~ “

Chạy tới bên cạnh ba người ‘công tử phù bạch’ “đi” một tiếng, cầm tay Mạc Lục nói:

“Chẳng lẽ chị dâu cũng chơi Phong vân OL ?”

Nhạc Hằng đẩy ra tay của hắn, trực tiếp mang theo Mạc Lục ngồi xuống.

Công tử phù bạch đối với loại tình huống này cũng sốt ruột mấy giây, giờ chân nói:

“Ôi mẹ nó, Lão Nguyệt không phải chứ? Trọng sắc khinh bạn đến mức này quá đáng đi? Bất quá chỉ là lễ nghi bình thường về phần...”

Tại chỗ ngồi Quân tử ái tài về mặt bình tĩnh lúc này mới nhàn nhã mở miệng:

“Người này vẫn luôn là như vậy, chỉ là trước kia không có cơ hội biểu hiện ra ngoài mà thôi.”

Hắn mới vừa nói xong, lập tức lấy được hai người khác tán thành.

Công tử phù bạch: “Nói quá có đạo lý! !”

Ba nghìn phồn hoa: “Nói trúng tim đen! !”

Quân tử ái tài không có để ý đến bọn hắn mà là cười hướng Mạc Lục gật đầu một cái

“Anh là Quân Thiếu Liễm trong trò chơi tên là Quân tử ái tài.”

Mạc Lục đã sớm từ Nhạc Hằng trong miệng nói rất nhiều sự tích người này, gương mặt cười nói:

“Ngưỡng mộ đại danh đã lâu ~!”

Mấy người đang ngồi ngoài kia còn có một vài người của Thương Sơn hoàng hôn. Đang nghe đám người Ba nghìn phồn hoa đám người gọi người nào đó là Nguyệt gia sau lập tức liền đoán ra đối phương chính là phó bang chủ Nguyệt Hắc Phong Cao. Kiểm chế trong chốc lát bất quá thực tại nhện không được chạy tới trước mặt Nhạc Hằng tự giới thiệu mình.

Kiến quang chết ôm Nhạc Hằng và người bên cạnh cùng Nhạc Hằng tự giới thiệu mình

“Nguyệt Đại ca, em là tiểu Quang ~! Đại tẩu xinh đẹp như vậy anh vì sao liên tục che giấu? ? ? Có phải hay không sợ chính mình không thể lộ ra ngoài ánh sáng không xứng với đại tẩu sao?”

Nhạc Hằng nghe thiếu chút nữa hộc máu, tương đối bất đắc dĩ nói:

“Tiểu Quang, Trung văn của em càng ngày càng lưu loát...”

Kiến quang chết dương dương đắc ý nói: “Đó là đương nhiên!”

Mạc Lục ở trong trò chơi tiếp xúc qua Kiến quang chết mấy lần khắc sâu ấn tượng. Giờ phút này nhìn trước mắt một thiếu niên non nớt đầu tóc ngắn, vui vẻ càng sâu vài phần. Nàng đưa tay nhéo nhéo gò má mềm của đối phương nói:

“Tiểu Quang em thật là đáng yêu... Có muốn hay không cùng tỷ tỷ đi thành phố S chơi?”

Tiểu Quang đen nhánh tròn mắt chuyển về sau đáp:

“Có thể hay không chưa dự định? Chờ về sau có thời gian lại đi chơi?”

“OK~” Mạc Lục đánh nhịp.

Qua không bao lâu, Phật Di Lặc xuất hiện. Tiểu Quang lập tức bỏ xuống Mạc Lục lôi kéo Phật Di Lặc ở bên cạnh mình chỗ ngồi xuống sau đó triển khai nhiệt liệt nói chuyện với nhau.

Đang khi Phật Di Lặc đi vào không bao lâu, một đôi nam nữ đi đến.

Nam khí chất lạnh lùng, nữ nhỏ nhắn xinh xắn.

Mạc Lục vẫn còn ở đoán rằng hai vị này thân phận là không phải 2 người mình trong lòng nghĩ, một bên Nhạc Hằng lại đột nhiên như bị sét đánh đến dường như, kinh thanh kêu lên:

“- - Tô Tô?”

Nghe được Nhạc Hăng tiếng gọi này trừ Mạc Lục Quân Thiếu Liễm, Kiều bắc mấy người này cũng là một bộ bị sợ đến. Bọn họ mặc dù cũng không có chính diện cùng Trình Tô đã từng quen biết, nhưng là vẫn là biết chút ít.

Nhưng là bây giờ là tình huống gì? ? ?

Thiên Lôi luôn luôn đối với nữ sinh không hứng thú giờ phút này rõ ràng dắt cô nương kia mà khoe miệng dẫn nhẹ xuất hiện ở trước mặt mọi người. Hơn nữa cực kỳ tối tối quan trọng nhất là nữ sinh kia lại còn là biểu muội của ai đó! ! ! ! !

(o) ôi mẹ nó! Lúc này làm chuyện lớn...

Mạc Lục ánh mắt tò mò tại người mà Nhạc Hăng gọi là ‘ Tô Tô ’ này mấy giây sau đột nhiên nghe thấy cô gái toét miệng chào hỏi nói:

“A ha, biểu ca anh đã về rồi ~ “

Biểu ca biểu muội? Ôi mẹ nó, quá đặc biệt trùng hợp đi...

Đang khi Mạc Lục suy nghĩ hết sức gì đó, đột nhiên cô gái ánh mắt sáng lên dừng ở trên người nàng:

“Oa ~ vị này nhất định chính là biểu tẩu. Biểu tẩu tốt, em là biểu muội của Nhạc Hăng, Trình Tô.”

Tại đây ngắn ngủi trong chốc lát Mạc Lục lập tức để ý quan hệ rõ ràng cảm giác thân thiết tất cả tuôn ra hiện ra. Đứng dậy sai bước đi đến cô gái bên cạnh, nàng đưa tay nhéo nhéo khuôn mặt bé mập tại khi đối phương ngu ngơ trong ánh mắt cười nói:

“Tiểu Tuyết a, thật là quá đáng yêu ~ “

(L: có phiên ngoại về những người này nha, rất hay ho)

Khuynh hướng cảm xúc rất tốt làm hại Mạc Lục không bỏ được buông tay. Đáng tiếc nam nhân bên cạnh quá khó khăn giọng nói lạnh như băng ném xuống một câu:

“A Hăng trông nom tốt nữ nhân của cậu ” nàng lập tức đã bị người nào đó kéo trở lại chỗ ngồi.

Bất quá đợi lát nữa có rất nhiều thời gian, nàng một chút cũng không nóng nảy. Đoàn người đều đến đông đủ sau, bắt đầu tự giới thiệu mình .

Nàng giới thiệu chính mình trong trò chơi tên “Nước biển người ta quán “, quả nhiên bọn họ đều vẻ mặt khiếp sợ. Trong đó bên cạnh nàng tiểu tuyết lạ. Đương nhiên, ở đây còn có một người không sợ hãi chút nào là Quân tử ái tài cùng phòng Nhạc Hăng cho nên biết rõ cũng không quái

~Kế tiếp, nàng cùng cô bé kia tán gẫu cực kỳ vui vẻ. Trong trò chơi cái cảm giác quen thuộc này không bao lâu liền dần dần đều trở về.

Mà lần này tụ hội này Mạc Lục cũng lần nữa hiểu thêm nhiều yêu thương. Tại khi nàng chỉ lo nói chuyện phiếm dưới bát ăn vĩnh viễn đều là đầy. Bị người quan tâm cảm giác thật sự rất không thừa.

Thời gian khoái trá luôn trôi qua đặc biệt mau.

Mạc Lục cảm giác mình tựa hồ vừa rồi bước lên cái thành phố này nhưng là đảo mắt lại đến thời khắc chia lìa.

Mà trong đó nàng bởi vì còn không có chuẩn bị tốt cho nên chưa đáp ứng Nhạc Hăng đi nhà bọn họ vấn an trưởng bối. Khó được khi hẳn một chút cũng không tức giận, còn sẵn sốc nói sẽ liên tục đợi đến lúc nàng chuẩn bị tốt.

Máy bay từ trên cao xẹt qua cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

59. Chương 68: Đều Có Chủ

Thời gian trôi qua thật mau tháng chín đã tới.

Tên sân trường mùi Đan quế tỏa hương, cùng sân trước sau như một náo nhiệt.

Tại góc sân Nghiên sư huynh mang theo hành lý sư muội mới nhập học sư về mặt mong đợi nói:

“Sư muội có thể không mạo muội hỏi em một vấn đề?”

Mạc Lục nhún vai: “Đương nhiên.”

Sư huynh nói: “Em có bạn trai chưa? Anh có thể tự đề cử mình được không?”

Mạc Lục còn chưa kịp cự tuyệt, Nhạc Hằng đi mua đồ uống trở về nghe được lời nói của nam kia lập tức chạy trở lại, biểu thị công khai đưa tay nắm ở vai bạn gái.

“Rất không khéo, hoa đã có chủ.”

Lần này sư huynh nhìn sư muội vẻ mặt áy náy cộng thêm nam tử kia mặt mũi tràn đầy không vui chỉ đành phải cảm khái chính mình thời vận không được việc, ra tay sai người.

Vì vậy mang sư muội dọc theo đường đi bị nam tử kia ánh mắt căm thù từ đầu đến cuối đều cúi đầu ủ rũ ở vào tình thần không được việc.

Ngàn dặm xa xôi chạy đến chỉ vì đưa bạn gái nhập học Nhạc Hằng tại thành phố S gây người cả đêm, ngày hôm sau liền bay trở về.

Trước khi đi hần bá đạo đối với Mạc Lục nói: “Không cho phép tùy tiện cùng khác phái nói chuyện, cũng không chuẩn tùy tiện đối với người khác phái cười có nghe thấy không?”

Nhạc Hằng đợi nửa ngày cũng không trông thấy Mạc Lục nói chuyện, vì vậy hần tăng cường giọng nói lặp lại:

“Có nghe thấy không?”

Mạc Lục vẫn như cũ không đáp.

Nhạc Hằng có chút nhụt chí: “Vì cái gì không nói lời nào?”

Mạc Lục theo dõi hần hồi lâu, rốt cục vẻ mặt vô tội nói:

“Anh vừa rồi đã nói qua không để cho em cùng người khác phái nói chuyện...”

(+ +)~ Nhạc Hằng cứng họng, hồi lâu mới nói:

“Anh làm sao sẽ đồng dạng? !”

Mạc Lục bị nét mặt của hần chọc cho cười ha ha:

“Biết rồi, bất quá anh cũng phải làm được như thế!”

“Đó là đương nhiên!”

Đưa tiễn Nhạc Hằng sau, Mạc Lục bắt đầu tiếp tục sửa sang lại thủ tục công cuộc nhập học.

Tân sinh viên nhập học luôn đặc biệt nhiều mà Mạc Lục tại S đại vượt qua bốn năm sinh viên lại như cũ có chút sốt đầu mẻ trán. Đợi đến nàng có được rảnh rỗi, ngồi ở căn tin ăn cơm chiều nhớ tới chính mình có trèo lên trò chơi.

Buổi tối hôm đó trở lại phòng ngủ, Mạc Lục mở ra trò chơi. Trèo lên vào sau nàng đột nhiên tâm huyết dâng trào lần nữa mở ra acc Nguyệt Hắc Phong Cao.

Trong bang nói chuyện phiếm, đoàn người vừa thấy Nguyệt Hắc Phong Cao online lập tức bắt đầu chào hỏi.

[bang] [Tần lúc trăng sáng] : nguyệt Đại ca buổi tối tốt, như thế nào không có đi cùng chị dâu ?

[bang] [thái hậu người thật là xấu] : oa, mới vừa chứng kiến chị dâu online, lão Nguyệt liền hiện...

[bang] [hang thổ bên cạnh cô] : biết rõ điều này đại biểu sao ý tứ không?

[bang] [kiến quang chết] : ta biết rõ ta biết rõ, phụ xướng phụ tùy sao

~[bang] [phát hiện JQ con mắt] : ta cảm thấy nguyệt gia trầm mặc có chút dị thường a? Chẳng lẽ...

[bang] [phát hiện JQ con mắt] : kỳ thật người là đại tẩu đi?

[bang] [ba nghìn phần hoa] : JQ bạn học ~ theo ta được biết, Nguyệt gia buổi tối có chuyện không rảnh lên trò chơi

~Liên tục lặn xuống nước xem nói chuyện phiếm Mạc Lục chứng kiến đề tài dẫn tới trên người mình, dứt khoát cũng không giấu giếm, thoải mái lên tiếng chào --

[bang] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : mọi người buổi tối tốt

~[bang] [thái hậu người thật là xấu] : chị dâu, ngài sẽ không phải là cố ý đến thị sát đi?

[bang] [thái hậu người thật là xấu] : không phải là ta nói, nguyệt gia ta nhân phẩm là tuyệt đối tin được! !

[bang] [phát hiện JQ con mắt] : điểm này ta có thể chứng minh, nguyệt gia giữ mình trong sạch vô cùng, cũng không cùng người chơi nữ mập mờ...

[bang] [kiến quang chết] : hì hì, hoa nhà hơn hoa đại!

[bang] [công tử phù bạch] : ơ, tiểu Quang, Trung văn tiến bộ thần tốc a! Ngay cả cái này ví dụ cũng giỏi ~ Phật Di Lặc Đại ca dạy bảo có cách

Mạc Lục nhìn xem các loại trêu chọc suy nghĩ cách thoát thân.

[bang] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : kỳ thật em là cố ý nhìn lại xem acc này rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại

~[bang] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : em đi trước đi bộ đi bộ, giết quái nhìn xem vũ khí lưu loát không... Mấy người tiếp tục tán gẫu hắc

~Gửi đi sau Mạc Lục thao tác hai acc đi làm nhiệm vụ.

Bởi vì thói quen cho nên ngay từ đầu nàng đem acc thích khách đi theo Nước biển người ta quán, kết quả là bị kịch rồi rít gặt hái.

Thao tác acc của mình đến làm Q chu thường trên đường giục ngựa chạy như bay, thích khách cùng ở sau chạy chậm.

Bởi vì giờ ẩn trừ hiện tổ đội thể cho nên Mạc Lục không có trông thấy bên cạnh thích khách đi theo 1 nữ thích khách lv 50.

Đợi đến khi đến nơi nàng một lần nữa mở ra acc thích khách đột nhiên bị mật ngữ liên tiếp chọc mao.

[mật ngữ] : Người xa lạ Leng keng đối với bạn nói: (*___*) hì hì... Ca ca, lần trước cảm ơn anh đã cứu em bằng không em liền chết ở dưới tay con quái.

[mật ngữ] : Người xa lạ Leng keng đối với bạn nói: ca ca, anh có bạn gái hay không?

[mật ngữ] : Người xa lạ Leng keng đối với bạn nói: nhìn anh thông tin chưa cưới vợ, nói cách khác không có đúng không? ? ?

[mật ngữ] : Người xa lạ Leng keng đối với bạn nói: thật là hợp em cũng không còn có bạn trai, bằng không em lấy thân báo đáp được không?

[mật ngữ] : Người xa lạ Leng keng đối với bạn nói: (o)~/~ trầm mặc là cam chịu, nói như vậy anh cũng đồng ý cách nghĩ của em đúng không? ? ? Thật tốt, vậy ta hiện tại đi phát ở kênh thể giới tuyên bố cái tin tức tốt này ~!

..... Em cái má (o) ! ! ! ! Hiện tại mấy em gái đều chủ động nhiệt tình tự cho là đúng nhu thể sao? ? ? Hơn nữa kịch một vai tự hát so với ai khác đều hay! Không đi giới giải trí phát triển thật sự là đáng tiếc

~Mạc Lục đang muốn nổi đóa đột nhiên liền chứng kiến kênh thể giới xoát ra một tin tức.

[thế giới] [leng keng]: mình cùng Nguyệt Hắc Phong Cao ca ca tại tối mai tám giờ cử hành hôn lễ , hoan nghênh mọi người xem lễ ~ (*___*)

[thế giới] [buông ra vị kia bà nội] : thảo, Nguyệt Hắc Phong Cao? ? ? Không phải là người Thương Sơn hoàng hôn đi?

[thế giới] [hang thở bên cạnh cổ] : hôn lễ em gái người! ! Ở đâu bắn tung ra SB thế? Chị dâu ngài ngàn vạn đừng hiểu lầm...

Mạc Lục tay chân chậm nên chiếm được vị thứ ba.

[thế giới] [Nguyệt Hắc Phong Cao] : tiểu cô nương, em nói lời bịa đặt bản lĩnh đều đuổi kịp tới giải Oscar đi? Cần lão nương đem nội dung vừa rồi nói chuyện phiếm dân ra ọi người thưởng thức không?

Phát xong sau nàng lại lần nữa dùng acc của mình chat ở kênh thế giới.

[thế giới] [nước biếc người ta quần] : à quên nói cho em biết một tiếng, vừa rồi Nguyệt Hắc Phong Cao acc này là ta online.

Leng keng hiển nhiên bị ghen, cả buổi cũng không có mở miệng.

Ngược lại người của Thương Sơn hoàng hôn đám kia, ở trong kênh thế giới tương đối phối hợp giống nhau như đúc nói.

[bang] [ba nghìn phồn hoa] : chị dâu V5

~[bang] [công tử phù bạch] : chị dâu V5

~[bang] [hang thở bên cạnh cổ] : chị dâu V5

~[bang] [Tần lúc trăng sáng] : chị dâu V5

~[bang] [kiến quang chết] : chị dâu V5

~[bang] [vì sao đều làm mây bay] : chị dâu V5

~[bang] [phát hiện JQ con mắt] : chị dâu V5

~.....

Vốn là không rõ chân tướng mọi người còn bán tín bán nghi, lúc này chứng kiến người Thương Sơn hoàng hôn kia ủng hộ, hoàn toàn tin.

[thế giới] [hạch đào lộ] : O (_)O~ lần trước sự kiện Thiên Sơn Điều Phi Tuyết, bốn cô nương đã sớm nói hai người này lén phét, các người còn chưa tin...

[thế giới] [tiểu Tam đi tìm chết] : leng keng chính là một NC... Ngã vào người ta Nguyệt Hắc Phong Cao muốn ăn đòn!

[thế giới] [Thương Ương Gia Thố] : gặp hoặc là không gặp, NC liền ở nơi nào chỉ nhiều không ít

[thế giới] [đại ước họ gì] : quyết đoán vậy xem! ! !

...

Kế tiếp Mạc Lục lại không có mở miệng ở kênh thế giới nói chuyện nhiều. Bởi vì... Nàng phải ứng phó tin nhắn vang lên không ngừng...

Sau đó, Mạc Lục khi cùng Nhạc Hằng điện thoại nói chuyện nhắc đến cái đề tài này, Nhạc Hằng nói:

“Lão bà, nếu không hai ta cưới đi?”

“Không cần phải!” Mạc Lục quyết đoán cự tuyệt.

“... Lão Mao tất cả nói đúng, không lấy kết hôn làm mục đích yêu nhau là giả trò lưu manh! ! ! Em không phải là không muốn chịu trách nhiệm đi?”

“Anh nên đối với em gái kia phụ trách nhiều hơn đi, em tính là cái gì ~ “

Đều ngo ngo ngo ngo, lời này làm sao nghe mỗi như thế nhỉ... Nhạc Hằng cười đến rất tươi: “Tiểu Lục, khát nước ba ngày, anh chỉ nguyện lấy em 1 một gáo nước này. Chó và mèo khác tất cả đều cùng anh không quan hệ.”

“Dù dẫu con gái giờ càng ngày càng thuận buồm xuôi gió rồi?” Mạc Lục ngoài miệng nói như vậy nhưng đáy lòng bởi vì lời của hắn mà âm thầm vui vẻ.

“Anh thề anh nói tất cả đều là lời nói thật!”

“...”

Cúp điện thoại xong sau, Mạc Lục một mình đứng ở hành lang ngoài phòng ngủ trông về phía xa.

Sau một trận gió lá cây rào rào rơi có một cái lá rơi xuống tại trước mắt nàng, nàng mới phát giác thì ra là mùa thu cũng sắp hết. Mà nàng đã không còn có nhớ tới cái kia, 1 người nơi đất khách quê người từng gây cho nàng bao hỉ nộ ái ố.

60. Chương 69: Lau Súng Cướp Cò

1 ngày Mạc Lục thượng hết khóa trở lại phòng, đột nhiên nhận được điện thoại nhân viên chăm sóc khách hàng của Phong vân OL gọi tới. Nói là muốn mời nàng tham gia 1 cuộc gặp mặt offline giữa các thành viên trong game, cũng đảm nhiệm làm cosplay.

Mạc Lục bản ý là muốn cự tuyệt. Nhưng là chợt nghe đối phương nói cũng sẽ liên lạc với bang chủ của Thương Sơn hoàng hôn bang chủ Cổ nhân hai tướng quên cùng với Nguyệt Hắc Phong Cao nàng lập tức đáp ứng. Hơn nữa địa điểm tại thành phố N nàng vừa vận mượn cơ hội này chơi hai ngày.

Trò chuyện kết thúc sau, nàng lập tức gọi cho Nhạc Hằng.

“A Hằng anh có hay không nhận được điện thoại từ nhân viên quản lí của Phong vân OL?”

“Có , nói là đi tham gia gặp mặt cùng với cosplay ” Nhạc Hằng giọng nói nhàn nhã nói: “Bất quá anh cự tuyệt ~ “

“A a a a !!!!!!!” Mạc Lục tại chỗ nhảy dựng lên

“Nhưng là em vừa rồi đáp ứng...”

“...” Nhạc Hằng hết chỗ nói rồi hồi lâu nói ra đáp án Mạc Lục muốn nghe: “Được rồi, vậy anh đây sẽ cố gắng thi xếp tham gia nào nhiệt, ok...”

Mạc Lục cao hứng trực tiếp đối với di động đưa 1 cái hôn.

Nhạc Hằng nhìn không được cười lên. Có thể được giai nhân cười một tiếng cũng coi như đáng giá.

Từ đó Mạc Lục bắt đầu chuẩn bị tinh thần đi offline.

Trước cuộc gặp mặt giữa các người chơi cử hành một ngày, nàng lập tức bao đồ bay tới thành phố N.

Lúc này đây đổi lại là Nhạc Hằng tới đón nàng.

Hồi hải trong đám người hắn ánh mắt trong sáng mang theo lãnh đạm tại khi nhìn thấy nàng trong nháy mắt đó lập tức thành dịu dàng nghênh đón rồi tiếp nhận đồ trong tay nàng.

“Mệt không? Trước đi khách sạn.”

Mạc Lục trên mặt mang nhẹ nhàng vui vẻ, đưa tay nắm ở cánh tay của hắn theo hắn rời đi. Đáng tiếc đến nửa đường hai người bởi vì điện thoại của bạn học Trình Tô mà cải biến phương hướng, ngược lại chạy về nơi ăn cơm .

Bốn người cùng nhau ăn cơm trưa xong, Mạc Lục cùng Nhạc Hằng đi khách sạn nơi mà nhà phát hành game cố ý an bài. Mà Tô Tô cùng Cổ nhân quên hai tướng thì quay trở về trụ sở của mình.

Bởi vì còn có người chơi khác của Thương Sơn hoàng hôn cũng tới thành phố N chơi đoàn người Phật Di Lặc cung cấp nơi dừng chân còn mời ăn cơm.

Đêm đó một đám người tụ một chỗ, Nhạc Hằng không thể tránh khỏi bị thay phiên chuốc rượu. Hơn nữa còn thay Mạc Lục cần không ít rượu thể cho nên lúc tan họp hắn chỉ có thể dựa vào Mạc Lục chống đỡ miễn cưỡng.

Bạn gái lão Nguyệt ở đây, đoàn người đều rất thích thời đem hắn phó thác cho bạn gái hắn.

Bóng đêm dần dần dày, mặc dù Nhạc Hằng vẫn có vẻ thanh tỉnh, nhưng Mạc Lục dìu hắn trở về phòng lại một thân mồ hôi.

Hơn nữa mùi rượu ám vào người. Mạc Lục đem hắn kéo được vào giường chuẩn bị về phòng của mình tắm sạch một chút, cánh tay đột nhiên bị bắt được, cả người còn không có kịp phản ứng cũng đã ngã vào hơi thở mềm mại của hắn.

Hắn hơi thở ấm áp tự cổ thẳng hướng bên tai nàng, Mạc Lục cảm thấy cảm giác nóng rang trong nháy mắt dâng lên.

“Đừng làm rộn...” Nàng đỏ mặt, đưa tay đẩy ra hắn. Ai ngờ hắn vẫn bất động, ngược lại môi mỏng nhẹ nhàng liếm hôn vành tai hồng nhạt của nàng, sau đó nhẹ cắn một cái.

Mạc Lục chỉ cảm thấy giống như có một luồng điện tràn qua toàn thân, cái loại tê dại đó làm cho nàng run lên nhẹ. Nàng còn không kịp suy tư thì môi hắn mềm mại che lên, mùi rượu nồng nặc tại trong cổ họng tràn ngập đến nàng thậm chí hoảng hốt cho là mình sẽ say...

Vốn là khước từ nhưng hai tay chẳng biết lúc nào để phía sau lưng của hắn.

Trong phòng nam nữ trên giường quần áo không chỉnh tề vong tình xuất nhập.

Khi Mạc Lục cảm giác lị dị vật chống đỡ tại giữa hai chân của mình trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Nàng vô lực cự tuyệt nói: “Không cần phải...” Nhưng là than nhẹ kia mà càng giống như là muốn mời gọi, nam tử che ở trên người nàng trực tiếp chặn lại môi của nàng để phân tán lực chú ý của nàng... Cho đến khi cảm giác người dưới thân đã đầy đủ động tình chuẩn bị hành động lúc, một hồi điện thoại đột nhiên vang lên, cả phòng kinh hãi nhu mì xuân quang.

Mới vang lên vài tiếng lại đủ để cho hai người trên giường lấy lại tinh thần.

Nhạc Hằng dùng chăn mền bao bên ngoài da thịt Mạc Lục, tự trách nói:

“Tiểu Lục, thực xin lỗi, anh mất kiểm soát.”

Mạc Lục trên mặt đỏ còn chưa tản đi, chỉ là lắc đầu không lên tiếng.

... Đột nhiên xuất hiện trầm mặc ở trong nhà lan tràn, Nhạc Hằng nắm tóc, có chút uể oải đến:

“Anh...anh trước đi tắm rửa...” Nói xong, hắn nhanh chóng chạy về phía phòng tắm.

Mạc Lục trộm trộm nhìn thoáng qua bóng lưng của hắn, vòng vo mấy giây, đột nhiên khai khiếu. Sau đó chính mình trốn ở trong chăn trộm lên cười lên.

Nhạc Hằng lúc đi ra chứng kiến người vùi ở trong chăn còn tưởng rằng nàng ngủ thiếp đi. Nhẹ khẽ gọi nàng vài tiếng, thấy nàng ánh mắt đen dò xét mới xác định nàng không ngủ.

“Tiểu Lục, nước nóng anh đã chuẩn bị, em nhanh đi tắm rửa.”

“Nha...” Nàng đã sớm thừa dịp hắn không có ở đây mặc quần áo, giờ phút này lập tức vén chăn lên cầm lấy đồ ngủ đi tới phòng tắm.

Lúc tắm rửa Mạc Lục len lén nghĩ, nếu như mới vừa rồi không có điện thoại kia, nàng sẽ nguyện ý đem mình cho hắn...

Từ trong phòng tắm đi ra, Nhạc Hằng đang dựa vào giường chớp mắt.

Nàng vừa ra tới hắn liền mở mắt ra từ trên giường xuống.

“Em... Em ở nơi này ngủ, anh đi phòng bên cạnh...”

Mạc Lục gọi lại hần

“... A Hằng...”

Nhạc Hằng xoay người nhìn nàng.

Mạc Lục đỏ mặt, khẽ cúi đầu nhỏ giọng nói:

“Kỳ thật... Chuyện mới vừa rồi em là tự nguyện... anh không nên tự trách...”

Nhạc Hằng nhìn xem nàng vẻ mặt thẹn thùng nhưng lại chỉ cảm thấy trong thân thể nóng ran vừa rút đi đã trở lại... Hần gắng bình ổn hô hấp, khẽ cười nói:

“Ừ, khuya lắm rồi, sớm một chút nghỉ ngơi. Anh ở bên cạnh, có gì cứ gọi anh.”

Mạc Lục nhìn xem bóng lưng hần rời đi, lúng ta lúng túng hồi lâu, cuối cùng là không có mở miệng. Đợi cửa phòng nhẹ đóng kín, Mạc Lục lựa chọn hướng trên giường nhào tới đem cả cái đầu vùi sâu vào chăn mềm mại tràn trề mùi vị 2 bên.

Bóng đêm xuống khuya, Mạc Lục bức bách chính mình đi ngủ. Tiếc rằng như thế nào cũng ngủ không được nàng đối vô số tư thế, cho đến khi ánh mặt trời sắp sáng mới chậm rãi ngủ. Và bên kia cũng giống nhau Nhạc Hằng cũng không ngủ được.

Vì vậy hôm sau sáng sớm mọi người thấy thấy 2 người một bộ mặt ngủ không đủ lập tức ngăm hiểu lẫn nhau cười đến mặt mờ.

Chuyện như vậy càng giải thích càng không rõ, hơn nữa giữa hai người bọn họ vốn là không trong sáng cho nên hai người đều lựa chọn ngậm miệng gì cũng không nói.

Thứ bảy buổi sáng sớm thành phố N tại khách sạn năm sao tầng 4 cử hành offline giữa các thành viên của Phong vân OL.

MC chút ít lời sau mới rốt cục bàn về COSPLAY .

Nhà phát hành lúc này đây muốn mời tất cả tuần nam mỹ nhân tới tham gia COSPLAY. Thứ nhất là muốn mượn cơ hội này làm tuyên truyền cho trò chơi, thứ hai kéo thêm nhiệt tình giữa các người chơi cũng làm cho buổi gặp mặt sẽ thêm sinh động.

Trong phòng hóa trang Mạc Lục một bộ hồng y cầm trong tay vũ khí, hơn nữa trang điểm thể nhưng so với hình tượng nhân vật trong trò chơi càng thêm giống như thật. Nàng cầm lấy máy chụp hình tự chụp mấy bức sau đó chạy ra ngoài.

Sau sân khấu Nhạc Hằng một thân hắc y, trên người hần một bộ y phục thích khách cả người nhiều hơn phân hương vị lạnh khốc.

“A Hằng – -” Mạc Lục nhìn một cái liền nhận ra hần.

Nghe thấy thanh âm của nàng hần vốn là tràn đầy lạnh đậm hai đầu lông mày đột nhiên sinh động, ánh mắt dịu dàng phảng phất chảy ra nước.

Mạc Lục nhân cơ hội cầm lên trong tay máy ảnh rằng rắc một tiếng đem hình ảnh ghi lại, chạy đi vẫn không quên hướng hần khoa tay múa chân tư thế chiến thắng.

Trình diễn COSPLAY bắt đầu 1 âm thanh vỗ tay rất nhiệt liệt. Cosplay sau khi kết thúc còn có hoạt động khác nữa. Sau khi xong chuẩn bị đi đổi quần áo Ba nghìn phần hoa giờ giờ máy ảnh trên tay mình chủ động nói: “Chị dâu, anh giúp em cùng lão Nguyệt chụp 1 tấm, ok ~ “

Mạc Lục gật đầu đáp ứng đồng thời đưa tay vòng qua eo của Nhạc Hằng.

Bạn Ba nghìn phần hoa hơi có chút phong thái nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp

“Đến đến, hai người đầu gần một chút...”

” Gần một chút...”

“Ai, đúng rồi, chính là như vậy... Một, hai, ba!”

Vì tấm hình này là do Mạc Phồn chụp thể cho nên một đoạn thời gian rất dài hai người đều quên chuyện này. Cho đến thật lâu sau ngày nào đó nhớ lại khi đó bọn họ đã cách xa nhau đến nửa vòng trái đất.

61. Chương 72: Năm Xưa (Một)

Lịch Trung Quốc năm mới đến, Mạc Lục tránh ra sân gọi điện thoại cho cha mẹ, bên trong một đám lưu sinh viên tụ cùng một chỗ tụ tập mừng năm mới

Cha mẹ nhận được điện thoại của con gái ngạc nhiên mừng rỡ, nàng đưa tay lau nước mắt rơi.

Cha mẹ ý vị phải dặn dò nàng tự chiều cố mình cho tốt, trước kia nàng thường thường bởi vì lời nhắc này mà bực mình nhưng giờ khắc này nàng mới hiện những vụn vặt này trên quý thể nào.

Sau khi cúp điện thoại nàng lẳng lặng nhìn cảnh sắc nước Mỹ, tâm tư không có cảm giác lại bay đi.

Nhớ tới khuôn mặt người kia nàng lần nữa nhin không được ướn khước mắt.

Giơ lên tay gạt lệ, sau lưng liền truyền đến một tiếng nói ân cần.

“Như thế nào một mình đứng đây hóng mát?”

Mạc Lục hít một hơi thật sâu sau đó quay đầu trên mặt đã đổi lại nụ cười:

“Hướng sư huynh...”

Hướng Mãn bởi vì nàng nụ cười trên mặt hơi chau mi do dự cuối cùng chỉ nói:

“Mau vào đi thôi, đoàn người đều ở chờ em ăn sủi cảo.”

“Ừ.” Mạc Lục nhìn hần xoay người lập tức im lặng đi theo phía sau hần cùng nhau vào phòng.

Trong phòng ấm áp sáu bảy nam nữ vây quanh trước bàn, chứng kiến hai người vào một người trong đó lập tức cao giọng nói:

“Mè nheo cái gì, phải chờ hai em nếu không đến chúng ta đã ăn hết rồi.”

Vừa dứt lời không biết ai ăn trộm bị phát hiện, tập thể bắt đầu tranh đoạt lên, tràng diện náo nhiệt mà ấm áp.

Hướng Mãn tìm được khe hở miễn cưỡng gắng gượng đoạt được vài cái bánh chẻo đưa tới Mạc Lục trước mặt:

“Nhanh ăn đi.”

Mạc Lục đưa tay tiếp nhận nói: “Cảm ơn.”

Hướng Mãn cười cười, đưa tay vỗ nhẹ lên đầu của nàng nói:

“Gần sang năm mới vui vẻ lên chút đi.”

Hần nói xong xoay người gia nhập tổ đội đoạt sủi cảo lưu lại Mạc Lục có chút lúng túng đứng tại chỗ có chút không biết làm sao. Mùi vị sủi cảo bốn phía bay ra, ánh mắt của nàng chẳng biết lúc nào chuyển qua thân người đối diện khước môi đang cười...

Nàng còn nhớ rõ hôm đó tại bầu trời bao la nước Mỹ, Hướng Mãn trông thấy nàng trong mắt xẹt qua ngạc nhiên mừng rỡ. Ngắn ngủi hơn mười ngày này nàng rõ ràng cảm giác được hần đối với nàng có cảm giác nhưng là... nàng đã không còn là cô gái len lén yêu hần. Lòng người chỉ có như vậy, vị trí của hần đã sớm bị một người khác thay thế.

Nàng chợt nhớ tới mấy ngày trước đây, Trần Lệ, Vương Đan các nàng biết nàng gặp Hướng Mãn nói giỡn nói:

“Tiểu Lục đều đuổi theo đến Mĩ rồi? Thâm tình có thể thấy được, xem ra Hường sư huynh là không đỡ được rồi~ “

Nhưng khi chuyện thật sự hướng một mặt này phát triển, nàng lại một chút cũng cao hứng không nổi. Hắn hôm nay với nàng mà nói, là người anh, bằng hữu, lại không thể nào là người yêu.

Lúc mọi người tản đi đã là mấy giờ sau.

Sau giờ ngọ ánh mặt trời lười biếng chiếu thẳng, Mạc Lục từ chối nhã nhận lời mời đi du lịch của Hường Mãn, một mình trở về phòng ngủ nhỏ của mình.

Nhìn xem trong hộp thư, email càng ngày gia tăng Mạc Lục do dự hết lần này đến lần khác cuối cùng vẫn không có kháng cự đầy lòng mãnh liệt cuối cùng chậm rãi mở ra mail.

Ngày từ nàng xuất ngoại ngày đó bắt đầu mãi cho đến hôm nay.

Nàng nhìn thấy trong thư hắn kể rõ cùng Hứa Thanh Hoan qua lại, trong lòng toát ra mảng lớn khổ sở.

Nhưng là đang nhìn đến hắn nói: “Hôm đó phòng hóa trang gặp nhau là kết thúc cũng là bắt đầu. Anh cho rằng những thứ kia chính thức để xuống từ đó biến thành việc không cách nào xóa đi, nhưng chỉ là 1 kinh nghiệm trong quá trình trưởng thành mà thôi. Nó đã là quá khứ mà em mới là hiện tại cùng với tương lai của anh.

Anh tự cho là những chuyện kia không cần nói sau, thậm chí ngu xuẩn cho rằng em không sẽ để ý lại không biết cử động của mình đối với em mà nói có nhiều khổ sở... Tiểu Lục, thực xin lỗi.”

Chứng kiến câu xin lỗi ở cuối kia nước mắt nàng chất chứa mấy ngày dốc toàn bộ lực lượng rơi. Nàng ngồi trước máy tính vừa xem vừa khóc thành tiếng.

Bệ cửa sổ anh sáng dần biến mất, nàng đem chính mình đắm chìm tại trong câu chữ của hắn nước mắt lại chưa dừng qua. Nhưng mà, từ khi nàng rời đi hôm đó mãi cho đến tháng sáu, nàng nhận được 142 bức thư, hắn một lần cũng không có đề cập qua chuyện hắn theo đuổi là cá cược.

Ánh trăng tháng sáu ánh, gió đêm nghịch động.

Mạc Lục theo thói quen mở ra máy tính, trèo lên hòm thư dò xem mail. Kể từ khi mở ra thư hắn viết liền càng không thể thu thập lòng mình. Nàng chưa bao giờ biết rõ thì ra là đọc thư cũng sẽ nghiện...

hộp thư (0) nhìn xem trong email nhắc nhở, nàng nắm con chuột tay đột nhiên dừng lại. Lại mở ra hộp thư tra xét một lần, nàng mới tin tưởng đây là sự thật.

Có lẽ hắn tạm thời có chuyện gì trì hoãn... Chậm một chút mail sẽ phát đã tới... Mạc Lục ở trong lòng an ủi mình. Nhưng là đêm đó, nàng ngồi trước máy tính một lần lại một lần xem hòm thư, hộp thư vẫn biểu hiện có thư đọc.

Đêm hôm đó nàng ngồi đến rạng sáng đáng tiếc thực ngăn cản không nổi buồn ngủ mới rút cục tắt máy tính đi ngủ. Nhưng, như thế nào ngủ đều không yên ổn. Nàng ngay cả trong mộng đều đang lo lắng hắn có phải hay không phát sinh chuyện gì...

Kể tiếp liên tiếp vài ngày, nàng cũng không có nhận được thư của hắn. Thói quen thật sự là tồn tại đáng sợ. Nhưng là bây giờ mới nhớ tới đã quá muộn... Hơn nữa mấu chốt là ở sâu trong nội tâm của nàng cũng không muốn đem hắn vứt bỏ.

Hường Mãn gọi điện thoại tới mời nàng ăn cơm chiều, khi đó nàng đang ngồi trước máy tính nhìn chăm chăm màn hình nhắn người.

Nàng không nói hai lời đáp ứng. Bởi vì nàng khẩn cấp cần để mình thoát ly uể oải cùng thất lạc này. Nàng không muốn chính mình y như đứa ngốc thủ trước máy tính bởi vì hắn một cái bức thư không có ý nghĩa hứa hẹn mỗi ngày của hắn. Ai biết hắn có phải hay không đột nhiên thay đổi chủ ý tìm người con gái khác đi? Nàng có chút tức giận nghĩ.

Nàng xuống lầu Hường Mãn đã đợi một lát.

Trông thấy nàng hẩn nét mặt nở nụ cười, nhu hòa. Mạc Lục nhìn trước mắt người từng để cho chính mình ám mộ hai năm trong lòng sinh ra một tia hoảng hốt cùng buồn bã.

Lúc này trùng phùng nàng sớm đã không có cảm giác động tâm như trước. Một người tim chỉ có như vậy mới vào thì người cũ liền sẽ tự động bị loại bỏ. Nhưng là bây giờ trong lòng nàng là một người khác cảm giác bị thương so với lúc trước tỏ tình bị Hướng Mãn cự tuyệt càng thêm nồng nặc... Đây có phải hay không đại biểu nàng đối với người kia tình cảm sâu hơn?

“Tiểu Lục? Tiểu Lục?...” Hướng Mãn gọi nàng câu.

Mạc Lục từ trong suy tư bừng tỉnh, có chút áy náy hướng hẩn cười cười. Làm sao bây giờ? Nàng trước mắt 1 người rõ ràng cũng sẽ xuất thần... Hơn nữa nghĩ là một người khác...

Nàng ở trong lòng lặng lẽ thở dài nhìn xem hẩn hỏi:

“Sư huynh, chúng ta đi đâu ăn cơm?”

Hướng Mãn báo địa chỉ sau đó hai người gọi xe taxi hướng đi.

Trong nhà ăn âm nhạc chậm rãi vang lên, Hướng Mãn nhìn cô gái trước mắt lại một lần xuất thần trong mắt xẹt qua thất lạc.

“Những món này không hợp khẩu vị?”

“Hả? Không đúng không đúng... em chỉ là...” Mạc Lục vốn là dự định giải thích chột khe buông xuống, nhỏ giọng mà áy náy nói:

“Thực xin lỗi...”

Hướng Mãn nhìn cô gái trước mắt ngay cả lấy có cũng không muốn, chỉ cảm thấy hương vị rượu từ cổ họng tràn lên miệng đầy khổ sở. Trên đời này trăm nghìn người, ai là ai lại sát vai rồi bỏ lỡ đây? Hẩn đã sớm hiểu cả đời này đều sẽ không có cơ hội lại vẫn chứa một chút hy vọng xa vời, chỉ cần một chút ánh lửa liền đốt.

Bữa cơm này ăn trong ngọt ngào mà lúng túng. Khi kết thúc Mạc Lục lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm. Lập tức lại đối với hành vi của mình thập phần khinh bỉ. Nhưng có biện pháp gì chứ? Thu hồi ánh mắt đã từng theo đuổi hẩn, hẩn cũng bắt quá là chỉ là bằng hữu bình thường mà thôi.

Hướng Mãn đưa nàng tới nhà trọ liền rời đi. Mạc Lục đứng tại nguyên chỗ nhìn xem hẩn xoay người rời đi, đột nhiên mở miệng gọi lại hẩn:

“Hướng sư huynh – - “

Hướng Mãn khe nghiêng đầu mỉm cười xem nàng, Mạc Lục lời muốn nói đột nhiên bởi vì ánh mắt kia mà nghẹn. Ngẩn ngứ trầm mặc sau nàng cuối cùng khe cắn răng, tiếp tục nói:

“Sư huynh, cảm ơn anh. Em... thực xin lỗi.”

Nụ cười trên gương mặt đẹp trai kia đột nhiên liền ảm đạm. Mạc Lục có chút không dám nhìn ánh mắt cô đơn của hẩn, cúi thấp đầu nhìn bàn chân mình.

“Đi ngủ sớm một chút.” Người đối diện cuối cùng chỉ nói một câu, sau đó xoay người bước đi hoàn cảnh làm người ta thở không nổi.

Sau khi hẩn đi, nàng trở về lầu hai. Người cùng phòng đều chưa có trở về, nơi to như vậy có vẻ có chút trống vắng. Nàng ngồi trước máy tính tái diễn động tác mở hòm thư, kết quả lại vẫn như mấy ngày trước đồng dạng.

Đứng dậy rời đi vị trí, bước chân hướng sân phơi đi. Tối nay ánh trăng mờ mà xinh đẹp chỉ là không biết người nọ có hay không cùng nàng đang ngắm ánh trăng?

Nàng đưa tay nhẹ nhàng che lại tưởng niệm, khóe miệng nổi lên chua xót.

Rượu nho tác dụng chậm dâng lên, nàng rõ ràng cho là mình chứng kiến thân ảnh quen thuộc người kia. Nhưng là lại nhìn kỹ đâu có thân ảnh người nào đó bất quá là ảo giác mà thôi. Tính ra hẳn đã mười ngày không có viết thư đến...

Rõ ràng hạ quyết tâm muốn quên hẳn... Như thế nào ở nơi này còn sẽ nhớ thương hẳn như vậy?

Nàng tự giễu cười cười, cước bộ lảo đảo đi đến bên giường ngủ trên giường. Nàng mười ngày không có ngủ một cái thoải mái tới nay mượn say không đầy một lát liền ngủ. Chỉ là những thứ tình cảm qua lại kia không chịu buông tha nàng, hết lần này tới lần khác lại đến vào trong giấc mộng.

Nàng lại mơ thấy hôm đó hẳn tự tay dịu dàng vì nàng sửa sang lại mái tóc nàng, còn có hẳn nói với nàng anh thích em...

Nàng trong thoáng chốc tựa hồ lại trông thấy trong đôi mắt hẳn vui mừng tung tăng như chim sẻ...

Nhưng là những thứ này hôm nay đều đã đi xa...

Trong mộng là tiếng cười của ai tựa hồ cũng đã cùng nàng không quan hệ...

62. Chương 73: Năm Xưa (Hai)

Tháng sáu nhoáng một cái liền trôi qua hơn phân nửa, Mạc Lục mở ra máy tính theo thói quen đưa vào hòm thư đến lúc đánh mất mã sau lại dừng lại.

Tựa hồ không thấy cần thiết vào hòm thư nữa.

Bởi vì cái người làm cho nàng mang mong đợi sớm một chút liền quên, còn lại nàng ngày ngày, ngày ngày thất vọng.

Nhưng tim vì cái gì đau đến tựa như kim châm khó chịu? Nàng rõ ràng... Rõ ràng ngày đó khi đi liền tự nói với mình phải bỏ...

Có cái gì ảm ướt nhỏ xuống ở trên mu bàn tay, giọt giọt càng ngày càng dày.

Nàng rút cuộc vẫn không có lên vào hòm thư mà là lựa chọn mở ra 1 địa chỉ QQ mà ít ai biết.

Lác đác gặp mấy hảo hữu khung chat nhảy không ngừng. Nàng mở lập tức ngây ngẩn cả người - -

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Tiểu Lục, em cùng Thiên Lôi hôn lễ định vào tháng Bảy, chị nếu như là không trở lại làm dâu phụ thì biết tay em!”

Thiên Sơn Điều Phi Tuyết: “Thiếp cưới lần trước cố ý để cho người kia đưa đi, cho nên không cho phép tìm bất kỳ cơ gì đổi ý! Bằng không hai ta tuyệt giao!”

Tiểu nha đầu kết hôn? Sau khi kinh ngạc, là cao hứng. Nghĩ đến cũng đúng nam tử cao cao lạnh lùng kia khẳng định đã sớm không kịp đợi.

A, thời gian trôi qua thật là nhanh... Mạc Lục suy nghĩ thoáng chốc bay xa, thế cho nên không phát giác trong chuyện này có gì không thích hợp. Tỷ như nàng cũng không có nhận được thiệp cưới, cũng chưa từng gặp qua ai đến đưa thiệp cưới

Con chuột ở 1 chỗ hồi lâu, rốt cục Mạc Lục đưa tay lau đi trên gương mặt ướt át kia cuối cùng nhấn lại một chữ:

“Ok.”

Sau đó Mạc Lục cuối cùng nhớ tới vấn đề trong đó lúc này tìm khắp tất cả góc, đáng tiếc vẫn không thu hoạch được gì. Nàng vốn là muốn đi gõ cửa phòng bên hỏi thăm ai ngờ vô ích.

Ngày thứ hai tảng sáng Mạc Lục nghe được bên ngoài có động tĩnh lập tức mở cửa đi ra, chính là Deanna cười hướng nàng nâng nâng tay xem như chào hỏi.

“Deanna, mình hỏi cái những ngày qua bạn có thấy ai lạ lạ tới tìm mình hay không?”

“... Người lạ?” Deanna giờ phút này đầu bối vì rượu có chút mông lung suy nghĩ hồi lâu lắc đầu, sau đó bước chân vào gian phòng.

Mạc Lục có chút buồn bực đứng tại chỗ, mới vừa hạ quyết tâm vào ban ngày lên mạng đi tìm Trình Tô hỏi, ai ngờ trước một khắc cửa sắp đóng kín đột nhiên bên kia cửa lại bị kéo ra Deanna vẻ mặt xin lỗi đối với Mạc Lục nói:

“Sorry, đại khái nửa tháng trước có 1 anh đẹp trai tới tìm bạn đợi bạn thật lâu, trước khi hắn đi nhờ mình đem cái đĩa cho bạn. Mình lại quên mất...”

Mạc Lục nhìn nàng đưa tới thiệp mời đỏ thắm có cái gì từ trong đầu chợt lóe lên. Nàng đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi:

“Mình hỏi cái, bạn còn nhớ rõ đối phương hình dáng thế nào sao?”

Deanna nắm tóc, vung tay múa chân hình dung nửa ngày, cuối cùng nói:

“Hắn nói hắn họ Nhạc.”

Mạc Lục kỳ thật sớm liền đoán rằng người đến là Nhạc Hằng, giờ phút này được chứng thực trong lúc nhất thời trăm vị trần tạp trong lòng làm cho nước mắt tại chỗ liền chảy ra. Nửa tháng, thậm chí cảm xúc đè nén lâu trong đáy ruột cực phá ra.

Nàng không biết hắn vì sao tới nơi đây sau, không có đợi đến nàng trở về liền rời đi, cũng không biết nguyên nhân hắn không hề gửi thư nữa. Nhưng có một chút nàng rõ ràng hiểu, nàng còn sâu yêu hắn. Nếu buông tay nàng sẽ tiếc nuối cả đời.

Nhận rõ ý nghĩ của mình sau, Mạc Lục liền bắt tay vào chuyện bị cho công cuộc về nước. Cuối tháng sáu, Mạc Lục thu thập ít hành lý đơn giản rồi lên sân bay hướng thành phố A tới.

Đứng ở nơi đã từng nghĩ sẽ không có cơ hội bước lên lần nữa nàng chỉ cảm thấy trăm mối ngổn ngang.

Vừa thấy được Mạc Lục, cô gái vốn là chờ ở một bên mặc T-shirt trắng Trình Tô vội vàng tiến lên đón, cho nàng một cái ôm rất có lực.

“Tiểu Lục, chị đã đến! Chị nếu như là không xuất hiện em sẽ bỏ chạy qua Mĩ bắt bố người!” Trình Tô cười đùa nói.

Mạc Lục vốn là còn lo lắng giữa hai người sẽ bối vì hơn nửa năm thiếu liên lạc mà sinh ra khoảng cách, giờ phút này thấy nhiệt tình kia lòng lập tức dễ dàng không ít.

“Thật vất vả có một lần cơ hội phù dâu, lão nương làm sao có thể buông tha!”

Trình Tô nghe cười ha ha, chủ động tiếp nhận hành lý nàng, nói:

“Đi, tới nhà em hai ta lại tiếp tục tán gẫu.”

Hai người ra khỏi đại sảnh, Thiên Lôi vốn là đứng tại bên cạnh xe chờ đợi lập tức tiến lên đón cầm hành lý. Mạc Lục thấy một màn này lúc này nghiêng đầu đối với bên cạnh người nào đó giảo giảo nói:

“Ồ, không tệ lắm, đem Cố đại thần thu thập, rất dễ bảo ~ “

Mạc Lục thanh âm không lớn lại đủ để cho hai người kia đều nghe rõ. Trình Tô da mặt mỏng bị nàng nói như vậy lập tức đỏ mặt, hơi có chút thẹn thùng. Thiên Lôi ngược lại biểu hiện cực kỳ trấn định tự nhiên, giọng nói như thường nói:

“Trượng phu nghe thê tử là đạo lý hiển nhiên ” hắn hơi ngừng tạm, sau đó đuôi lông mày chau lên, nói:

“Em nếu như là nguyện ý, tin tưởng có người sẽ rất vui lòng cống hiến sức lực.”

Mạc Lục rõ ràng ý tứ trong lời nói của đối phương, cười cười không có nói thêm.

Tràng diện lập tức có chút tế ngắt, Trình Tô lập tức giảng hòa nói:

“Được rồi, có lời trước lên xe nói sau.”

Mạc Lục lúc ban đầu vốn là dự định ở khách sạn, nhưng cô dẫu cho rằng như vậy quá khách khí, vì vậy nàng đành phải cố mà đáp ứng. Xe tới sau, Thiên Lỗi tiếp tục khổ lực xách hành lý đến trong phòng khách, sau đó thừa dịp Trình Tô chưa tới đối với Mạc Lục nói:

“Kế tiếp mấy ngày làm phiền em rồi.”

Mạc Lục khó được gặp đến nam nhân trước mắt khách khí như vậy, cười nói:

“Em còn lo lắng ở nơi này sẽ ‘quấy rầy’ đến 2 người đó~ “

Thiên Lỗi nhún nhún vai, khó được hài hước nói:

“Ai nói không phải ~ bắt quá bề trên chúng ta ra lệnh, đành phải nghe theo.”

“Yên tâm đi, lão nương bảo đảm đem người nào đó đấy lòng chứng sợ hãi trước hôn nhân loại bỏ. Bất quá chú rể còn phải mau chóng đem chuyện tình xử lý tốt, bớt thêm thời giờ ở cùng em ấy.”

Thiên Lỗi gật gật đầu lại nghe Mạc Lục thật lòng chúc phúc nói:

“Chúc mừng 2 người.”

“Cảm ơn.” Thiên Lỗi ngừng tạm, khó hơn có khi nhiều miệng nói:

“Số của A Hằng vẫn luôn không đổi, có hiểu lầm sớm giải quyết.” Hần nói xong, xoay người đi ra ngoài. Lưu lại Mạc Lục đứng tại chỗ vẻ mặt ngốc dạng...

Đúng rồi, nàng làm sao lại không muốn gọi điện thoại cho hắn đây? Nhưng móc ra điện thoại sau nàng bỗng nhiên lại dừng lại, nhớ khi mình trước rời đi đã nói câu kia, giờ trở nên có chút khó mở miệng. Gọi thì nàng nên nói cái gì đây?... Nghĩ đến đây, nàng có chút ngượng ngùng đem điện thoại thu vào.

Buổi tối hôm đó, Trình Tô ôm gối gỗ cửa phòng cho khách .

Mạc Lục xem người trước mắt, lại xem xét Thiên Lỗi đứng ở cửa phòng ngủ vẻ mặt bất đắc dĩ nhin cười đem người kia đón vào.

Hai người chen lấn ở trên một cái giường, Mạc Lục rốt cục cười ra tiếng:

“Em người này hiện tại lá gan càng ngày càng to! Lại dám làm cho Cố đại thần vườn không nhà trống ~ ngày mai đối phương nếu tới tìm chị đây gây phiền toái, em phải chịu trách nhiệm~ “

“Hi hi, trưởng bối trong nhà nói chú rể cô dẫu trước kết hôn ba ngày tốt nhất đừng gặp mặt. Trước hôm cưới 1 hôn về nhà, Tiểu Lục đến lúc đó chị theo giúp em về nhà ở một ngày đi ~ “

“Tốt.”

“Đúng rồi, ngày mai em dẫn chị đi mặc thử lễ phục phù dâu, xem có vừa người không.”

“Không thành vấn đề “

“Sau đó chúng ta cùng nhau ăn bữa cơm.”

“Ừ, tốt.”

Trình Tô nhìn một bên nàng hỏi một bên kia đáp một đột nhiên đề tài chuyển, nói:

“Tối mai chị có rảnh đi? Em đặt nhà hàng đến lúc đó cùng nhau ăn cơm.”

“Tốt.”

Trình Tô lấy được câu trả lời thuyết phục sau, trong mắt thoáng hiện lên một tia giao hoạt. Hai người lại tán gẫu lung tung, cuối cùng Trình Tô thấy người bên cạnh lòng sớm không biết trượt đi đâu, đành phải thôi, dù sao mục đích của nàng đã đạt đến.

63. Chương 75: Ngàn Dặm Theo Đuổi Thê (Một)

Ánh mắt hơi có chút chói xuyên thấu vào trong gian phòng, say rượu cộng thêm một mỗi một đêm Nhạc Hằng lẩm bẩm một tiếng trở mình vô ý thức đưa tay ôm bạn gái ai ngờ mò 1 cái vô ích. Hắn một cái giật mình mãnh liệt từ trên giường ngồi dậy, lấy tay dò xét nhiệt độ một mảnh lạnh buốt nghĩ đến bên cạnh người rời đi đã 1 thời gian.

Sắc mặt sung sướng không có cảm giác rút đi thay vào đó là khói mù. Hắn mím môi nhìn chung quanh gian phòng, ánh mắt đột nhiên dừng ở một bên quần áo để thật chỉnh tề. Một giây sau, hắn lập tức nắm lên di động bắt đầu gọi cái số quen thuộc kia. Nhưng cuối cùng kết quả như hắn trước kia rất nhiều lần gọi vẫn là tắt máy.

Nhưng nếu không phải biểu muội Trình Tô bí mật nói cho hắn biết, Mạc Lục chưa bao giờ đổi qua số di động hắn cơ hồ cho rằng nàng thật sự tình nguyện lựa chọn biến mất cũng không muốn gặp lại hắn. Nhưng còn lần này cho đến trước khi hắn tỉnh lại, hắn đều cho rằng từ nay về sau nàng sẽ không lại từ bên cạnh mình chạy đi. Nhưng bao hàm hy vọng kết quả thành thất vọng, nàng lại một lần không nói tiếng nào liền đi, tại khi hắn nói yêu nàng...

Hắn nhanh chóng trượt xuống giường mặc quần áo, bên cạnh đi ra ngoài gọi điện thoại cho biểu muội. Mặc dù hắn biết rõ quấy rầy ngày đầu tiên sau khi cưới là người rất không đạo đức, hơn nữa còn là buổi sáng.

Điện thoại vang lên rất nhiều mới được đón lên, bên trong không ngoài sở liệu truyền đến tiếng nam quen thuộc chửi rủa. Nếu như là bình thường hắn nhất định sẽ trêu chọc bạn tốt vài câu nhưng giờ phút này hắn quan tâm nhất hoàn toàn không tại cái này.

Bất quá hắn còn chưa kịp mở miệng, trong điện thoại nam nhân kia đã khẩu khí bất thiện đem gì hắn muốn biết một hơi hết thảy.

“Nàng một giờ trước đã đáp máy bay đi Mỹ , nàng nói còn có một việc cậu không có thẳng thắn nói, để cho cậu hảo hảo hiểu rõ ràng. Nếu như muốn đến tìm nàng không nên làm cho nàng đợi quá lâu!” Nói xong, điện thoại “Pằng” một tiếng bị cắt đứt.

Nhạc Hằng cảm di động, kinh ngạc đứng ở xe nguyên bản muốn khởi động, vẻ mặt có chút hoang mang lại xen lẫn vui sướng.

Nàng không có hối hận. vui sướng tách ra nồng đậm tuyệt vọng cùng khổ sở vừa rồi... Đến tận cùng còn có chuyện gì không rõ ràng? Hắn quên mất mà nàng lại để ý...

Điều này thật sự là quá tệ!

Nhạc Hằng ở trên xe ngồi nửa ngày vẫn không tìm được đầu mối. Hắn nắm tóc vẻ này tử buồn bực cùng bực bội làm cho hắn không cách nào bình tĩnh lại suy tư, dứt khoát siết quả đấm nặng nề đập vào trên tay lái, chỉ có thể chán nản thất vọng đem đầu gục.

Bất quá tự làm khổ kết quả vẫn rất khả quan, hắn mày dạn mặt dày lái xe đến nhà của biểu muội cùng bạn mình. Có lẽ ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê bọn họ sẽ biết một chút, về phần có hay không sắc mặt thể nào đối với hắn hiện tại mà nói cũng không phải là rất trọng yếu.

Quả nhiên, hắn ở bên ngoài một canh giờ nhấn chuông cửa mới được chú rể phê chuẩn vào trong. Mà chờ hắn sau khi tiến vào, hắn thần kỳ phát hiện phòng khách trên tivi đang phát hình một bộ phim, chẳng lẽ bọn họ không đến mở cửa cũng là bởi vì xem phim? Té ghé!

Nhạc Hằng quét mắt ngồi ở trên ghế

Sắc có chút ửng hồng biểu muội vốn là tâm tình buồn bực càng sâu. Bất quá hắn oán hận còn không nói ra khỏi miệng một ly nước lọc “Pằng” một tiếng bị nặng nề phóng ở bàn trước mặt.

Nhạc Hằng nghiêng đầu liếc nhìn ngồi ở cạnh biểu muội, muội phủ sắc mặt rõ ràng không vui không khỏi có chút chột dạ. Có lẽ... Khả năng... đại khái... Hắn vừa rồi quấy rầy chuyện tốt...

Nhạc Hằng tự giác hổ thẹn không thôi, lập tức người nào đó đã điều dưỡng như dời mắt đến một bên biểu muội chuẩn xác chọn lựa thể công.

“Ách... Cái kia... Tô Tô này...”

Trình Tô lặng lẽ kéo vạt áo chồng ra hiệu hấn không cần phải lại tức giận, sau đó nói ngay vào điểm chính:

“Biểu ca, anh tới có phải hay không muốn hỏi chuyện tiểu Lục?”

Nhạc Hằng gặt đầu một chút, hai mắt lập tức liền sáng!

“Không nói gạt anh, tiểu Lục cũng chưa nói với chúng ta là chuyện gì, cho nên thật xin lỗi bọn em cũng giúp được...”

Trình Tô những lời này giống như một chậu nước lạnh dội xuống, Nhạc Hằng trong nháy mắt liền dường như suy sụp hạ hai vai, thấy Thiên Lỗi một hồi sáng khoái.

“Biểu ca, anh cũng đừng quá thất vọng...”

“A Hằng, cậu thực yêu cô ấy như vậy?” Không đành lòng muốn Thái Tuế nhà mình cũng lo lắng, hấn không khỏi nhíu mi, hỏi.

“Mình nghĩ đời này đại khái sẽ không lại yêu 1 người con gái khác...” Nhạc Hằng buồn bã ỉu xìu nói.

“Ừ, vậy cũng dùng kiểu của nam nhân cân nhắc, cần phải là một thân cây?” Thiên Lỗi nghiêm trang hướng người nào đó gặt đầu, thẳng làm cho người nào đó khóe miệng rút gân. Trình Tô cũng bối vì những lời này run lên nếu không phải chồng nhà mình hướng chính mình nháy mắt, nàng còn liền cho rằng là thật.

“Thiên Lỗi! Không cần phải đùa kiểu này! Người nàng đều là của ta! Dù sao cũng phải... khụ phụ trách cái kia đi?”

“Như vậy em ấy thì sao?” Thiên Lỗi tiếp tục hỏi.

“Em ấy với cậu cũng cần phụ trách?”

“Cần phải đi...” Nhạc Hằng nói lời này rõ ràng sức lực không đủ, nhưng có một việc hấn dám khẳng định!

“Cô ấy yêu mình!”

“Đã như vậy liền chủ động một lần đi.” Thiên Lỗi nắm tay người bên cạnh, cười nói

“Sớm nghe nói cậu vẫn luôn là người thiếu kiên nhẫn, vẫn là cậu cúi đầu trước, như thế nào lần này sẽ không có dũng khí?”

“Cái này?” Nhạc Hằng bối vì lời nói của bạn tốt kiêm muội phu một lần nữa quan sát đến người nào đó. Thì ra là mặc kệ lạnh lùng thế nào, tự hạn chế thế nào đối mặt tình yêu đều có một kiên trì quyết tâm.

Không trách có thể tại trong thời gian ngắn như vậy đem lão bà đoạt tới tay!

Nhạc Hằng bội phục sờ sờ cái cằm, liền nghe bạn còn nói: “Chúng ta trước có họp phát triển thị trường ở Mĩ cậu còn chưa quyết định... Đương nhiên nếu như cậu không nguyện ý, Quân Thiếu giống như rất cảm thấy hứng thú.”

Đột nhiên từ đàm luận tình cảm chuyển tới công sự Nhạc Hằng đầu nhất thời không có chuyển qua.

Thiên Lỗi nhìn bạn vẻ mặt có chút mờ mịt, trong mắt vui vẻ càng đậm, ngoài miệng vẫn còn nói:

“Nghe nói bên Mĩ Mạc Lục có người theo đuổi tựa hồ không ít, xa như vậy tiếp tục như vậy đông dài mà nói...”

Lời nói đến 1 nửa dừng lại thì Trình Tô ngữ điệu nhẹ nhàng nói:

“Lại kiên cố góc tường cũng có 1 ngày bị nạy ra!”

Nhạc Hằng đồng chí tại chỗ nổ lên!

Ba ngày sau, người nào đó xử lý tốt hết thấy công việc đem hành lý đóng gói, bay đi Mĩ.

Tới Mĩ đã là chuyện của mấy giờ sau bởi vì chênh lệch hấn tính giờ Mạc Lục hiện tại cần phải ở trong trường đi.

Nhạc Hằng chặn chiếc taxi thẳng đến nơi ở Mạc Lục, trùng hợp trông thấy Deanna phòng bên đang định ra cửa.

“Xin chào, Deanna. Mình là bạn trai Mạc Lục Nhạc Hằng, chúng ta trước đã gặp qua, xin hỏi cô ấy hiện tại ở nhà không?”

Rất hiển nhiên, Deanna cũng nhận ra nam nhân phương đông tuấn lãng trước mắt này chính là người tặng thiệp cưới kia, vì vậy kinh ngạc nói:

“Hi, MrYUE. Bạn tới không đúng lúc, bạn gái anh đến trường học, mình còn có việc phải ra khỏi cửa, bạn ... bạn có nên đi vào đợi bạn ấy hay không?”

“Tốt, cảm ơn bạn.”

Trước khi đi Deanna có chút hài hước nói câu:

“Không cần khách khí, đang thật là có chuyện phiền phức bạn giúp mình coi nhà.”

Nhạc Hằng nghe xong bật cười đợi sau khi nàng ly khai, mang theo hành lý đi vào bên sofa ngồi xuống.

Mạc Lục lúc về đến nhà Nhạc Hằng đã ở trên ghế ngồi hơn hai giờ. Chênh lệch cộng thêm mấy giờ bay sớm đã làm cho hắn mệt mỏi không chịu nổi. Hắn vừa nhắm mắt nghỉ ngơi không đến 1 phút nghe tiếng mở cửa sau liền lập tức tỉnh lại.

Rất hiển nhiên, người đứng ở cửa bởi vì hắn đột nhiên xuất hiện trợn mắt há hốc mồm tay cầm chìa khóa rơi trên mặt đất, thiếu chút nữa rơi vào chân của mình. Mà Nhạc Hằng đã tay chân hướng người ngốc trệ kia đi đến. Khom lưng đem chìa khóa trên mặt đất nhặt lên động tác dịu dàng bỏ vào trong tay nàng, cũng thuận thế ôm nàng vào trong ngực.

“Tiểu Lục, anh đã tới.”

“Anh tới làm gì?”

“Tự nhiên là đến tiếp nhận thẩm tra chính trị của em! Anh nhìn thấy nơi ở cùng Mĩ khoảng cách quá xa, em khảo sát cũng không phương diện, cho nên liền chủ động tới để cho nem dễ dàng hơn.” Nhạc Hằng đương nhiên đáp, giọng lưu manh lại làm cho Mạc Lục trong lòng ảm áp.

Tham lam ngửi một cái hơi thở trên người hắn quen thuộc Mạc Lục vươn tay nhẹ nhàng đẩy ra ngực của hắn, đôi mi thanh tú, nói:

“A Hằng, kỳ thật anh là còn không nhớ ra được chuyện em nói kia đi?”

Nhạc Hằng nhẹ nhàng cười cười: “Cho nên anh đến đây.”

Mạc Lục ánh mắt lướt qua hắn thoáng nhìn trên mặt đất hành lý:

“Anh đã đến bao lâu rồi? Khách sạn còn chưa đặt sao?”

“Tiểu Lục, anh nghĩ em khả năng cần thu lưu anh... Bởi vì anh phải ở chỗ này đợi hơn nửa năm...”

“Nửa năm?” Mạc Lục không tự giác giương cao âm điệu, tiếp tục quan sát hành lý kia, lại ngẩng đầu xem người nào đó cười đến anh tuấn

“Nhưng chuyện ở trong công ty làm sao bây giờ?”

“Cái này em không cần lo lắng, hiện tại công nghệ cao như vậy một máy tính mọi sự không lo.”

“...” Mạc Lục không nói gì, hồi lâu mới nói

“Anh thật là hồ nháo! Phòng em quá nhỏ! Chỉ có thể để một giường lớn.”

Cái trả lời này gãi đúng chỗ ngứa! Nhạc Hằng sau khi nghe xong, nụ cười một chút mở rộng, vị du côn càng đậm. Hắn cúi đầu xuống hôn trộm má giai nhân, thuận thế bám vào bên tai nàng cúi đầu nói:

“Không sao, vừa vặn.”

Hình ảnh có chút nhu mì tại thời điểm này tự đầu óc hiện lên, Mạc Lục “Oanh” một chút đỏ mặt. Nàng đưa tay đẩy ra người nào đó, cúi đầu bước nhanh vừa nói:

“Anh mấy trước dưới đất nghỉ, tìm được nhà mau chuyển!”

Nhạc Hằng mang theo rương hành lý đi theo sau Mạc Lục ánh mắt sáng ngời hiện lên một tia vui vẻ thực hiện được

Kỳ thật Nhạc Hằng mang gì đó cũng không nhiều, chỉ có ít quần áo, ngay cả đồ dùng hàng ngày cũng không mang, Mạc Lục vừa giúp hắn sửa sang lại vừa khó hiểu:

“Anh không phải là muốn ở nửa năm làm sao lại ít đồ thế?”

Nhạc Hằng vô tội buông tay: “Anh cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc mang vật gì, chẳng qua là cảm thấy nhiều như vậy chắc đủ rồi...” Dù sao chỉ cần mang chính mình đến thì tốt rồi.

Mạc Lục không nói gì lắc lắc đầu, sau đó nhận mệnh tự dắc nói:

“Ngày mai em cùng anh ra đường đi mua.”

“Cảm ơn lão bà!” Nhạc Hằng trực tiếp nghiêng người đến gần Mạc Lục nhanh chóng tại môi nàng nhẹ hôn.

Mạc Lục mặt đỏ lên, đưa tay đẩy ra hắn:

“Ai là vợ của anh? Anh nếu như là lại giở trò lưu manh lập tức mag đồ cút ra đường cho lão nương!”

Nhạc Hằng mi giương lên: “Không dùng kết hôn là điều kiện tiên quyết yêu mới là giở trò lưu manh. Tiểu Lục chỉ cần em nguyện ý gặt đầu, chúng ta lập tức đi đăng kí kết hôn.”

Mạc Lục liếc xéo hắn một cái: “Nghĩ khá lắm! Chờ anh nhớ tới chính mình có chuyện gì hãy thẳng thắn nói sau.”

Nhắc tới cái đề tài này, Nhạc Hằng lập tức thở dài suy sụp vai không nói. Hắn thật sự quên chính mình đã làm tội ác ngập trời gì làm cho nàng như thế. Bất quá hắn rõ ràng hiểu nếu như hắn mở miệng hỏi nàng, hậu quả phỏng đoán sẽ rất nghiêm trọng! Cho nên... Hắn nên suy nghĩ thật kỹ chính mình đến tột cùng có sự kiện gì quên khai báo.

64. Chương 76: Ngàn Dặm Đuổi Theo Thê (Hai)

Trường học đã nghỉ, nhưng Mạc Lục bởi vì tham gia đề tài nghiên cứu cho nên căn bản không có giờ rỗi để ý tới Nhạc Hằng.

Chiều hôm đó thật vất vả rồi rảnh, Mạc Lục vội vàng mang theo Nhạc Hằng ra đường mua một chút đồ dùng hàng ngày. Mua đồ hai người lại đi dạo chợ không biết ở trong mắt người khác nghiêm nhiên liền là một đôi vợ chồng son.

“Ừ, mặc thử cái này.” Dạo tới dạo lui, Mạc Lục chọn lấy một món áo sơ mi trắng đưa cho người nào đó theo sát tại phía sau mình.

Nhạc Hằng ánh mắt từ trên y phục dời đi trên mặt nàng, hơi ngạc nhiên mừng rỡ chỉ chính mình:

“Anh?”

“Nói nhảm! Bằng không mua cho em mặc à? Em nghe Tô Tô nói công ty của các anh dự định phát triển thị trường tới Mĩ, anh cũng không mang vài đồ thích hợp đến lúc đó như thế nào đi gặp khách hàng?”

Nhạc Hằng nghe xong cười hì hì dựa sát vào mặt xem ra đối với hắn mà nói cực kỳ hấp dẫn, lần nữa nhân cơ hội rơi xuống một nụ hôn theo động tác nhanh nhẹn trốn vào phòng thay quần áo.

Mạc Lục không nói gì trừng mắt liếc người nào đó, cô gái bán hàng lại nhìn nàng mỉm cười thân thiện, che dấu trên mặt xấu hổ tiếp tục lựa.

Lúc Nhạc Hằng thay quần áo lúc đó nhân viên bán lại đề cử vài y phục Mạc Lục lại chỉ nhìn trúng một món đó, cà vạt nhìn trúng 1 cái kia. Đám người thay y phục đi ra sau nàng cầm lấy cà vạt tại trên người hấn khoa tay múa chân hồi lâu cuối cùng mới chọn lấy hai cái xứng nhất thay hấn thắt vào.

“Ừ, cũng không tệ lắm.” Trước sau đem Nhạc Hằng đánh giá một lần, nàng mới thông thả ung dung vung ra một câu như vậy .

Nhạc Hằng chau chau mày, đem lời nói thuận thế lấy qua:

“Tất nhiên, anh đối với thân mình là rất tự tin.”

“Đức hạnh! Anh đem cái này cũng mặc thử một chút nếu như thật tốt, chúng ta đều mua.”

Từ trước đến nay hấn chán ghét thử y phục lúc này từ đầu tới đuôi không có nửa câu oán hận, đối đi đối lại, giống như ở trong đó phát giác niềm vui thú gì đó. Mạc Lục hài lòng gật đầu còn thừa dịp Nhạc Hằng thay quần áo đem tiền trả.

Sau đó Nhạc Hằng thật là không đến hỏi, chỉ là ở trên đường đưa cho Mạc Lục một tấm thẻ.

Mạc Lục liếc nhìn hấn một cái, hỏi: “Anh làm cái gì?”

Nhạc Hằng cợt nhả nói: “Đương nhiên là chủ động nộp lên chân tâm của mình, mật mã là sinh nhật của em. Tiểu Lục, trên người anh chỉ còn tấm thẻ này là đáng tiền nhất về sau phải dựa vào em nuôi anh...”

Nhìn chằm chằm tấm thẻ hồi lâu Mạc Lục cuối cùng chỉ là nhướn mày nói:

“Em lại không là gì của anh, dựa vào cái gì nuôi anh? Hơn nữa anh không phải là đã đáp ứng tìm được nơi ở liền chuyển ra à?”

“Tiểu Lục, hai ta này ai cùng ai có cần thiết phân rõ ràng như thế sao? Huống chi anh phát giác gần đây mấy ngày nay ngủ ở sàn nhà cũng thành thói quen, có thể hay không không chuyển?”

“Không được!” Mạc Lục đáp chém đinh đóng cột

“Vạn nhất về sau anh ngủ thế làm sao, em chịu không được chịu trách nhiệm nửa đời của anh?”

“Không có việc gì, anh một chút cũng không ngại.”

“Xin lỗi, nhưng em để ý!” Mạc Lục nói xong, thẳng đi lên phía trước. Nhạc Hằng vẻ mặt giở trò đuổi theo cũng đem thẻ nhét vào trong tay Mạc Lục giọng nói lại lộ ra một tia không cho cự tuyệt:

“Tiểu Lục, xin em tin tưởng anh đã trưởng thành có thể là nam nhân để em dựa vào, có đầy đủ năng lực gánh chịu cuộc sống hai bên. Anh biết rõ em bây giờ vẫn chưa hoàn toàn tha thứ cho anh nhưng là anh sẽ cố gắng để em đối với mình tín nhiệm. Em bây giờ quan trọng nhất là việc học chi tiêu hai người mặc dù không lớn, nhưng anh không hi vọng bởi vậy ảnh hưởng việc học của em đó cũng không phải ý muốn khi anh tới Mĩ tìm em.”

Mạc Lục nắm thẻ, đầu khê thấp nghe hấn nói xong lời nói này. Hồi lâu nàng mới nâng lên mắt có chút ướn át nhìn hấn... Trời chiều nhuộm đỏ phía sau hấn mảng lớn, mặt hấn thâm tình, trên mặt vẻ mặt nghiêm túc mê người. Môi nàng khê nhúc nhích cuối cùng lại một chữ đều không nói ra miệng, chỉ có thể dùng ôm làm phương thức biểu đạt tâm tình mình bây giờ.

Buổi tối hôm đó, Nhạc Hằng tâm tình sung sướng chủ động xuống bếp nấu một bữa tối. Vốn là dựa theo lời nói của Mạc Lục đêm nay trừ hai người bọn họ không có người ngoài xuất hiện. Ai biết người tính không bằng trời tính, hai người mới vừa ngồi, chuông cửa liền vang lên.

Người thứ nhất đi vào là Deanna.

Mạc Lục mời bạn cùng nhau ăn cơm bị từ chối nhả nhận sau, một giây sau đã nhìn thấy Hường Mẫn theo ở phía sau.

“Hường sư huynh? Sao anh lại tới đây?” Mạc Lục kinh ngạc từ vị trí đứng lên.

“Như thế nào thấy anh lại kinh ngạc như vậy?” Hường Mẫn dương dương tự đắc trong tay mang thức ăn còn nóng

“Đây là món ăn lần trước em liên tục nhớ mãi không quên.”

“Hả? Thật vậy chẳng? Làm sao anh tới đó?” Mạc Lục mừng rỡ chạy tới, cầm lấy thức ăn đồng thời vẫn không quên hít hà.

Hương Mãn thấy thế, bật cười vỗ vỗ đầu của nàng, trong mắt tràn đầy sủng ái. Người nào đó không có cảm giác đặc biệt gì nhưng một bên Nhạc Hằng lại cũng không ngồi yên. Đặc biệt là nghe thấy bạn gái kêu lên “Hương sư huynh” ba chữ kia quả thực có một loại tư thế gặp địch thủ!

Mọi người thường nói con mắt là sẽ lừa gạt người, nam tử này trong mắt lộ ra tình cảm rõ ràng kia thật làm cho hắn muốn xem nhẹ cũng khó khăn.

“Tiểu Lục, không giới thiệu một chút?” Nhạc Hằng đứng dậy đi đến cạnh Mạc Lục, theo thói quen đưa tay kéo qua eo của nàng tư thế mập mờ.

“Hương sư huynh, người là Nhạc Hằng...” Gặp người nào đó ôm mình lập tức buộc chặt, Mạc Lục trờ một cái, sau đó có chút xin lỗi bổ sung

“Bạn trai em A Hằng, người là học trưởng tại S đại của em Hương Mãn, Hương sư huynh cũng tại Harvard đào tạo chuyên sâu, em tại đây được anh ấy chăm lo rất nhiều.”

Đơn giản giới thiệu qua, nàng lại một chút cũng không phát hiện hai người bên cạnh bởi vì giới thiệu mình một người mừng rỡ một người ảm đạm.

“Nhĩ hảo ” đối với câu “Bạn trai” kia hắn rất là hài lòng mỉm cười hướng nam nhân trước mắt vươn tay, giọng nói chân thành

“Cảm ơn anh đã chăm lo Tiểu Lục.”

“Không cần.” Hương Mãn lễ phép tính năm, ánh mắt cũng không quên quan sát nam nhân trước mắt. Hắn hiểu được người trước mắt đối với Mạc Lục yêu so với mình không thiếu mà là trọng yếu hơn là người nàng yêu là người trước mắt này. Hắn chợt nhớ tới buổi chiều trong lúc vô tình tại siêu thị. Trông thấy một màn kia tại trong ấn tượng của hắn sự muội tựa hồ còn không có lớn lên về mặt hạnh phúc vì chọn y phục cho người này...

Thẳng đến giờ phút này hắn mới thật sự hiểu, mình đã vĩnh viễn bỏ lỡ đoạn ái tình này. Cho nên khi hắn thu tay lại, một đoạn tình cảm từng bị hắn buông tha rốt cục chỉ có thể trở thành tiếc nuối. Trong không khí nháy mắt trầm mặc.

Mạc Lục cũng cảm nhận được chút ít khác thường vì vậy hắng giọng, đánh vỡ lúng túng: “Hương sư huynh, anh còn không có ăn cơm tối đi? Có muốn hay không lưu lại? A Hằng xuống bếp, không biết có thể ăn được hay không...”

“Không cần, anh còn có việc phải đi trước.” Hương Mãn hơi áy náy cười cười, xoay người đi ra căn phòng tràn trề ngọt ngào này.

Cuối hè gió chạm vào mặt lộ ra 1 chút lạnh. Hắn đứng ở ven đường quay đầu lại liếc mắt nhìn căn phòng kia cuối cùng lựa chọn tiếp tục đi về phía trước. Hắn hiểu được vật đổi sao dời quay đầu lại sẽ là quấy rầy.

Hương Mãn đi rồi, Mạc Lục cau mày hỏi người nào đó ở cạnh:

“Hương sư huynh mang theo đồ đến, chúng ta không mời hắn ăn cơm thấy vô cùng...”

Nhạc Hằng xem nàng rồi ren, nhướn mày cười khê:

“Ngu ngốc, cũng không phải về sau không có cơ hội. Ngày nào đó chờ đối phương rảnh rồi chúng ta có thể lại mời cậu ta đến. Còn có, tài nấu nướng của anh cũng không tệ lắm.”

“Ai, chỉ có thể như vậy. Nếu là không mời được Hương sư huynh, mỹ thực này em thấy ăn không an tâm.”

Nhạc Hằng nghe nàng nói thâm lòng mày không khỏi dính vào vui vẻ. Hắn nghĩ hắn nên đối với mình có lòng tin cũng nên đối tiểu nha đầu này có lòng tin. Chỉ là trải qua tối hôm đó sau Mạc Lục hồi lâu đều chưa thấy qua Hương Mãn. Hắn tựa hồ trở nên bận rộn nhiều việc, khó được khi tại MSN gặp mấy lần, hàn huyên không có vài câu hắn lại vội vàng out.

Ngay từ đầu nàng vương mắc đối phương là hay không cố ý tránh mình, dần dần cũng là quen. Có lẽ, đây mới là kết cục tốt nhất của 2 người đã từng bỏ lỡ, mà ngăn ngui nửa năm trao đổi sinh viên bởi vì có người làm bạn trôi qua dị thường mau nháy mắt liền kết.

65. Chương 78: Chim Nhỏ Phiên Ngoại: Chuyện Vui Buồn Ly Hợp

Mỗi người mới chơi Game Online đều sẽ gặp được một người tốt tượng nghĩa có lòng nhiệt tình giúp.

Nàng cũng không ngoại lệ.

Bất quá nàng biết người này lv so với mình cao hơn không có nhiều, thao tác cũng không tính là rất lợi hại nhưng là hẳn cùng nàng đi một đường từ đệ nhất đại bang phái phong hoa tuyết nguyệt của sever Yên Hoa Tam Nguyệt cho tới khi game Áo cảnh close.

Nàng nhớ rõ chính mình lúc ấy nói: “Vượt qua bằng không chúng ta cùng đi chơi Phong vân OL đi? Nghe nói game kia chơi rất vui vẻ! Đến lúc đó anh vẫn tên là gọi Liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua, em cũng vậy vẫn là Chim nhỏ ưu thương. Chúng ta sẽ là 1 đôi phu thê! Được không?”

Hắn nói: “Ok, chỉ cần vợ thích, ta khẳng định cũng sẽ thích !”

Khi đó nàng thật sự cho là hẳn thích mình sẽ liên tục kéo dài hơn nữa. Có lẽ về sau sẽ có ngày phải tan rã nhưng là ít nhất hiện tại thế là được

Ngày 6 tháng giêng hôm đó, thành phố F trời u ám.

Nàng nhận được tin nhắn hắn phát tới từ di động nhất thời sửng sốt cho là mình làm thêm giờ quá lâu thị lực có vẻ như vì đó bị kém đi, rõ ràng trong khoảng thời gian ngắn không cách nào đem câu nói kia liên hệ cùng một chỗ.

Hắn nói: “Chim nhỏ, em bây giờ có rảnh rồi không? Vào game chúng ta đi nguyệt lão ly hôn đi.”

Nàng lúc ấy vội vã xin nghỉ tìm đến 1 tiệm net gần đó vào trò chơi.

Vừa lên mạng nàng liền nhận được vô số tin tức tán gẫu. Nàng từng cái che đậy, lại chỉ riêng tin nhắn gửi tới.

[Mật ngữ] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua] : chim nhỏ, chúng ta cứ như vậy chia tay đi.

[Mật ngữ] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]: nàng sau này sẽ tìm được người so với ta tốt hơn.

[Mật ngữ] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]: Ta đi tới miếu Nguyệt Lão miếu chờ nàng.

... Nàng một mình lẳng lặng ngồi đó, mặc cho người thiếu niên bên cạnh đem khói trong miệng hương chỗ ở mình thổi qua. Nên biết nàng lớn như vậy ghét nhất đúng là mùi thuốc lá.

Đúng là ngày đó nàng mặc cho toàn thân mình dính đầy mùi thuốc lá khó ngửi, ngay cả lông mày cũng không nhăn một chút.

[Mật ngữ] [chim nhỏ ưu thương] : người là ai vậy kia?

Trực giác của nữ nhân luôn vô cùng chuẩn xác từ lúc lễ mừng năm mới online nàng liền phát hiện dị thường. Bởi vì một ít lần nàng online hẳn cũng không có như trước kia mừng rỡ tìm nàng như vậy nói chuyện phiếm ngược lại là nàng ở trong game gọi hắn lúc, hắn mới vội vã nói lại vài câu. Sau đó không có mấy câu liền ập úng nói bẽ bộn nhiều việc đợi lát nữa nói sau...

Nàng biết chuyện tiếp theo sẽ là không tốt nhưng vẫn lựa chọn tin tưởng hắn. Lựa chọn tin tưởng cái người đã từng vĩnh viễn sẽ bất chấp tính mạng xông lại bảo vệ nàng. Lựa chọn tin tưởng cái người dặt tờ hồng tại nguyệt lão trước mặt nói cuộc đời này gặp nàng không hối hận.

Nàng đã từng vô cùng tin, người nam nhân này sẽ làm bạn đi cùng nàng khắp núi non sông nước.

Nhưng mà nàng hiện tại mới phát hiện mình đã sai.

[Mật ngữ] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]: chim nhỏ, ta cũng không gạt nàng. Ta thích Băng Nhược. Xin nàng đừng làm khó muội ấy, đây hết thấy đều cùng muội ấy không liên quan.

Nhìn xem 1 người cùng mình quen đã lâu như vậy nói ra như vậy một phen nàng chỉ cảm thấy trái tim băng giá. Trời bên ngoài u ám phẳng phất như trong lòng nàng sương mù cũng phủ kín. Hắn đối với Băng Nhược như vậy như con dao sắc chọc tại ngực nàng đau đến cơ hồ muốn chết đi.

Trước đây không lâu hắn gửi tin nhắn cho nàng chú ý giữ ấm nói chuyện muốn đến thăm nàng, nàng còn nhớ rõ ràng tường tận như thế nào chỉ chớp mắt liền thay đổi?... Nàng cố nén lệ, móng tay thật sâu đâm vào trong lòng bàn tay đau lúc nào cũng không biết.

A, thời gian thật là một vật tồn tại tàn nhẫn.

Bất quá không đến mười mấy ngày, người thề non hẹn biển kia làm ình đau nhói. Từ nay về sau, trong thế giới của hắn không có vị trí của nàng nữa...

Nàng thật là khờ...

Trên đời này tình cảm tạm thời không có phòng thủ kiên cố, hướng chỉ chỉ là 1 nhân vật trong game, 1 thế giới ảo? Nàng làm sao sẽ vụng về cho là bọn họ có từ trên mạng sẽ có khả năng đến thực tế? Giờ chỉ là 1 cái đáng chê cười.

Từ Giang Nam đến miếu Nguyệt Lão nàng đi cực kỳ thông thả.

Nhưng là dù thông thả cũng vẫn phải tới nơi

Trước cửa miếu Nguyệt Lão người ra vào lại không biết là người mới cười hay là người xưa khóc?

Hắn một thân kiếm khách lv 70 bộ mặt không chút thay đổi đứng ở nơi đó. Đúng rồi trong trò chơi này nhân vật vốn là lạnh như băng, là các nàng chính mình đem tình cảm tới những người này, đem cái số liệu lạnh như băng phú kia có hỉ nộ ái ố. Cuối cùng, mộng đẹp tan nát, là công dã tràng.

[hệ thống] [nguyệt lão] : Người xưa nói: Thà phá mười ngôi miếu, không phá hủy một đôi nhân duyên. 2 người nghĩ thông suốt sao?

Nắm con chuột ngón tay run rẩy nàng rất cục ứ xác định. Trong trò chơi này vì để cho phu thê muốn ly hôn nghiêm túc suy nghĩ, cũng sẽ hết lần này đến lần khác xác nhận.

[hệ thống] [nguyệt lão] : Hỏi thế gian tình là chi, đã từng thề sống chết có nhau. Nếu như 2 người xác định sẽ như bát nước đổ đi khó lấy lại. 2 người xác định sao?

Thời điểm khi Phu thê ly hôn nếu như một phương đồng ý trước thì hệ thống sẽ nhắc nhở bên kia. Cho nên khi hệ thống nhắc nhở phu quân bạn XXX đồng ý ly hôn nàng chỉ cảm thấy bị thương đến chết lòng.

Vô luận đâu đến cỡ nào, cuối cùng vẫn là ứ xác định.

Kênh tán gẫu hắn phát một dòng chữ.

[Mật ngữ] [liên tục bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua]:em... Phải nhớ hạnh phúc.

Trong nháy mắt đó nàng cho là mình sẽ hoàn toàn không có hình tượng nằm sấp trước máy vi tính khóc lên, những là nàng không có.

Nàng so với trong tưởng tượng của mình kiên cường hơn nheieuf.

[Mật ngữ] [chim nhỏ ưu thương]: cảm ơn lời chúc phúc của anh, em nhất định sẽ sống vui hơn anh gấp nghìn lần vạn lần. Nhưng là, anh đừng hy vọng xa với em sẽ chúc phúc anh.

[Mật ngữ] [chim nhỏ ưu thương]: vượt qua, mặc kệ anh có tin hay không cho đến trước khi ly hôn trong chớp mắt em vẫn tin tưởng giữa chúng ta là có tình yêu. Nhưng là từ giờ khắc này, giữa chúng ta không tiếp tục liên quan gì tới nhau nữa. Từ nay về sau, chúng ta coi như hai bên đều không quen biết.

Nói xong, nàng xoay người rời đi lưu cho hắn một bóng lưng.

Đây là duy nhất một lần nàng đi trước hắn.

Trước kia vô số lần bọn họ hoặc là cùng sóng vai, hoặc là hân hỉ cùng nhau. Nhưng là bây giờ nàng hiểu, lòng người đã thay đổi trước kia đã không còn nữa.

Giữa nàng và hắn.... cuối cùng càng lúc càng xa.

Nàng vốn là dự định cứ vậy đi del acc rồi đi.

Nhưng là cuối cùng không bỏ được những bằng hữu này trong hơn hai tháng quen với nhau.

Quan trọng nhất là, nàng vì để cho chính mình dễ chịu hơn, rõ ràng ích kỷ đem hết thủy đổ lên người tiểu Lục. Như nếu không có tự mình biểu đạt áy náy cầu xin được tha thứ nàng sợ chính mình cả đời này cũng sẽ không an tâm.

Nàng tại tiệm net đó liên tục ngồi đến rạng sáng, cuối cùng rốt cục lấy hết dũng khí ở kênh thể giới cầu xin tiểu Lục tha thứ.

Một lần nữa thêm tiểu Lục lại làm hảo hữu cùng với về lại bang phái sau, nàng nghĩ thầm có lẽ về sau sẽ không lại giống như trước như vậy toàn tâm nhảy vào bên trong đó nhưng ít ra khi nàng nghĩ đến người Phong hoa tuyết nguyệt kia làm nàng muốn trở về nhìn một chút.

Trên đường về nhà, trời vẫn đen như mực.

Gió đêm cùng rất nhỏ mưa đập vào người mình, nàng vui mặt vào trong cổ áo, hai tay che kín áo khoác trên đầu đi về nhà.

Bên đường đèn đường mờ nhạt như ánh sao chỉ đường.

Nàng biết rõ, sẽ có 1 ngày nàng sẽ quên.....

Dù cho điều này là rất khó!

66. Chương 79: Phiên Ngoại : Tân Hôn

Lúc đó, hồng y nữ hiệp cùng hắc y thích khách mới vừa qua cuộc sống tân hôn vui vẻ không bao lâu, hôn nhân của bọn họ liền sáng có bão động đở! ! ! Bởi vì nhà bọn họ có sự xuất hiện của 1 người thứ ba đặc biệt! Sở dĩ nói cái người thứ ba này đặc biệt hoàn toàn là con gái tiểu Mỹ năm nay đã bốn tuổi rồi! Mà thân phận của nó lại là nữ nhi bảo bối của biểu ca Dương Cảnh Nam cùng biểu tẩu Hứa Thanh Hoan – Dương Bảo bối... OTZ

Nghe nói lần này nó liền lập chí muốn làm bạn gái của Nhạc Hằng đồng chí...

Sau đó tại trong hôn lễ Mạc Lục cùng Nhạc Hằng, thân là hoa đồng Dương Bảo bối tiểu bằng hữu lớn lối tuyên bố muốn đuổi đi biểu cô Mạc Lục vì chính mình muốn vợ của Nhạc Hằng đồng chí ...

Có thể nghĩ, hồng y nữ hiệp của chúng ta đối với Dương Bảo bối tiểu bằng hữu tình hình cảm thù đã đến đến tận xương tủy... Bởi vì ai đều không muốn nghe đến có người ngày ngày gọi điện thoại đến kêu gào, còn ý giết giết chồng của mình ly hôn với mình ? -_- omg!

Đáng tiếc lần này là Dương gia bảo bối cũng là bảo bối trong lòng bàn tay của Nhị lão Mạc gia, nàng nếu là dám động một sợi lông của Dương Bảo bối kết quả nàng sẽ rất thảm, rất thảm...

Cho nên, nàng nhịn một chút, nhẫn một chút!

Giờ khắc này, hai người sau khi cưới ở 1 phòng tân hôn Mạc Lục trừng mắt đứa nhỏ đang bá chiếm không tha chồng mình, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. Mà càng làm cho nàng tức giận chính là nội dung nói chuyện bên cạnh truyền tới làm cho nàng đem lỗ tai chặn đều bỏ qua không được...

“Nhạc Hằng ca ca, ca ca rốt cuộc khi nào thì cùng biểu cô ly hôn ?”

“Ca không phải nói em người là khả ái nhất khắp thiên hạ sao? Vậy ca vì cái gì không cưới em lại muốn cưới biểu cô chứ?”

“Ca xem biểu cô vừa già vừa xấu, em về sau nhất định sẽ so với biểu cô xinh đẹp hơn gấp trăm lần, cho nên ca cưới em là được rồi nha...”

“Ngày hôm qua trong lớp tiểu mập nói yêu thích em đó, cậu ấy còn đem tất cả kẹo của mình cho em ăn... Bất quá em cự tuyệt, mặc dù em đem tất cả kẹo đều ăn...”

“Nhạc Hằng ca ca, ca xem, em đối với ca ca trung trinh không thay đổi...”

... Ở một bên thực nghe không vô Mạc Lục mặt đen trả lời:

“Dương – bảo – bối! Cô nghe nói cháu là bối vì ghét bỏ người ta quá mập, cho nên mới không cùng tiểu mập cùng nhau chơi đùa mà? !”

“Biểu cô! Cháu biết rõ cô muốn tại trước mặt Nhạc Hằng ca ca chửi bối cháu, cháu đại nhân đại lượng không so đo với cô!”

Nôn – - Mạc Lục muốn học máu.

Nhìn một chút, nhìn một chút đi đây là lời 1 đứa bé bốn tuổi có thể nói ra khỏi miệng sao? ? ?

Con nhóc vẫn còn ở đó lú lú nói không ngừng, Mạc Lục nhướng trán nhìn xem vẻ mặt bất đắc dĩ của chồng, tiểu vũ trụ rất cục bực phát!

Nàng đi tới nhắc lên Dương Bảo bối sau đó đem con bé tóm chặt ở bên người mình bắt đầu gọi điện thoại cho vợ chồng Dương Cảnh Nam .

“Dương Cảnh Nam đồng chí! ! ! ! ! Xin ngài cùng phu nhân trong 15’ chạy đến đường XX cư xá XX số nhà XX đem nữ nhi bảo bối của ngài xách trở về! ! ! Bằng không lão nương trực tiếp đem nó ném ra ngoài hiên !Tự ngài đến mà nhìn nó! ! ! ! !”

Mạc Lục rống xong pằng một tiếng trực tiếp đem điện thoại rơi cúp. Ngay sau đó nàng xoay người ác ngoan ngoan trừng mắt Dương Bảo bối đang xoay sở muốn thoát, uy hiếp nói:

“Ngoan ngoãn ngồi yên cho lão nương bằng không về sau đừng nghĩ sẽ ào nhà của cô !”

Bạn nhỏ Dương Bảo nghe được lời của cô mình, khinh thường hừ một tiếng, sau đó nghiêng đầu đi.

Mạc Lục xù lông: “Cha mẹ của cháu rất nhanh sẽ đến đem cháu dẫn đi, tốt nhất đừng muốn tại trước mặt ba mẹ nói xấu cô, bằng không về sau gặp cháu một lần ta đánh một lần! ! !”

Dương Bảo bối biết xem sắc mặt, nó chu mỏ sau đó oa một tiếng khóc lên. Mạc Lục không chịu nổi nuốt nuốt huyết thái dương, nàng cảm giác mình liền muốn qua đời...

Một bên thật vất vả mới rảnh rồi Nhạc Hằng cực kỳ bất đắc dĩ thở dài, sau đó đi đến bên cạnh một lớn một nhỏ này. Hắn tự tay ôm lấy tiểu cô nương mặc váy công chúa cột nơ bướm nói:

“Bảo bối, ta không thích con gái khóc sụt sướt...”

Hắn vừa dứt lời, Dương Bảo bối giả khóc lập tức ngừng khóc.

Nhạc Hằng nhin cười cố ý nhú mày:

“Làm sao bây giờ? Ta càng chán ghét người chọc vợ ta tức giận!”

Dương Bảo bối nghe được lời của hắn, lập tức như tiểu nhân bất đắc dĩ thở dài sau đó lôi kéo áo biểu cô nhà mình thỏa hiệp nói:

“Được rồi, biểu cô, vì Nhạc Hằng ca ca, cháu dự định không làm cô tức giận! Cho nên cô mau cười một cái đi!”

Mạc Lục khước miệng co giật sau đó thập phần không nói gì bất đắc dĩ vô lực giả cười một cái.

Không đến mười lăm phút chuông cửa vang lên.

Mạc Lục chạy như bay đi mở cửa sau đó tốc chiến tốc thắng mà đem Dương Bảo bối nhét trở về tay vợ chồng Dương Cảnh Nam lập tức pằng một tiếng đóng cửa lại. Vợ chồng Dương Cảnh Nam 2 mắt nhìn nhau hiểu người nào đó vừa rồi nhất định lại bị nữ nhi nhà mình tình quá phát giận lên...

Đưa đi tiểu tổ tông khó dây dưa, Mạc Lục cùng Nhạc Hằng không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

“Vợ này, chồng em thật đáng thương, phải chịu suốt ba giờ tàn phá...” Nhạc Hằng tay véo nhẹ eo vợ mình.

Mạc Lục thập phần đồng tình gật đầu, sau đó đưa tay vuốt ve mặt chồng mình

“Tình yêu, anh vất vả rồi! Lần sau chúng ta trực tiếp cho Dương Bảo bối tiểu hồn dẫn kia bị sập cửa vào mặt đi!”

“Ừ... Bất quá đêm nay em phải đền bù tổn thất cho anh trước đã...” Hần nói, khuôn mặt tuần nhan đã đến gần nàng, chớp mũi chạm chớp mũi.

Mạc Lục còn chưa kịp trả lời môi của hắn liền nhanh chóng rơi xuống.

Nụ hôn của hắn tới rất mãnh liệt, bá đạo hấp thu hương thơm trong miệng nàng. Đầu lưỡi của hắn linh động xảo quăn quít lấy nàng, tinh tế thưởng thức ngọt ngào trong miệng nàng. Tay vốn là đặt tại bên eo của nàng cũng bắt đầu ở trên lưng nàng bốn phía dao động.

Mỗi lần đều bị người nào đó hôn đến phân không rõ Đông Tây Nam Bắc Mạc Lục lúc này đây cũng không ngoại lệ. Nàng hai mắt mê ly đang chìm đắm tại trong tình triều, thậm chí ngay cả nút áo trên người khi nào bị người ta cởi bỏ cũng không biết.

Nụ hôn của hắn bắt đầu dời xuống một chút g, ôn nhu cẩn thận ở xương quai xanh xinh đẹp, động tác trên tay nhưng không có ngừng nghỉ, động tác thuần thực cởi bỏ xinh đẹp trước ngực nàng trối buộc sau đó cầm 1 bên ngực đối với nơi mềm mại đó nhẹ nhàng vuốt ve.

“Ừ...” Nàng bởi vì động tác của hắn nhện không được thấp giọng nỉ non, hai tay đã ở không có cảm giác luồn vào trong mái tóc của hắn. Mạc Lục cảm giác mình giờ phút này phẳng phất như người uống rượu say, toàn thân nóng lên, đầu choáng váng.

Nụ hôn của hắn dần dần đi xuống, hai tay cũng không dừng, không thể chờ đợi được cởi xuống quần áo còn lại trối buộc ở trên thân 2 người.

Khi da thịt trực tiếp tiếp xúc đến không khí lạnh như băng, Mạc Lục rốt cục có vẻ thanh tỉnh. Nàng vẽ mặt sầu lo:

“Ban ngày, sắc trời còn sớm...” Nàng còn chưa nói hết, một giây sau liền thét chói tai

“A – - “

Thì ra là bất mãn vợ mình còn có khí lực nói những chi tiết này Nhạc Hằng đồng chí trực tiếp từ ngời chỗ bế nàng lên đi đến hướng phòng ngủ.

Đem người trong ngực phóng ở trên chiếc giường êm ái sau hắn liền lấn người ép xuống.

Nụ hôn ôn nhu mà lưu luyến như mưa rơi xuống, bàn tay ấm áp của hắn từ trước ngực mềm mại một đường đi xuống, lướt qua bụng bằng phẳng, cuối cùng đi vào nơi nồng đậm cổ thơm...

Hắn rất nhanh tìm được điểm mẫn cảm của nàng xoa nắn lấy...

“A...” Nàng không chịu nổi hắn khiêu khích, rên rỉ mở miệng kêu tên của hắn:

“A... Hằng...”

“Đừng nóng vội...” Hắn thấy nàng phản ứng động tình, càng ra sức lấy lòng nàng...

Thanh âm mê người mà êm tai ngấm nga tại trong phòng ngủ to như vậy tràn ngập ra. Mạc Lục lý trí còn sót lại đã bị toàn thân nóng rang cùng trong khó nhẹn vô ảnh vô tung biến mất...

Mà Nhạc Hằng đang ra sức lấy lòng vợ mới cưới rất cực cảm nhận được nàng ướt át sau không thể chờ đợi được đem chống đỡ tại nơi mềm mại đó hết sức kéo căng một cái động thân đi vào thỏa mãn nàng cũng thỏa mãn chính mình...

...

Ngoài cửa sổ sắc trời đã tối xuống.

Bốn phía tràn ngập hương vị chuyện ấy, nhưng mà nhiều hơn lại là tình yêu ngọt ngào...

67. Chương 80: Phiên Ngoại : Hường Mãn

Hường Mãn nhớ rõ chính mình lần đầu gặp Mạc Lục lúc đó là đầu xuân tháng ba. Ở góc sân trường vài gốc hoa đào đang nở tươi đẹp, hần nhìn cô gái ngồi ở dưới cây đào ấy trong lòng vừa động, không biết tại sao liền nhớ lại tình cảnh của nhiều năm trước. Năm ấy hoa đào nở cũng là đẹp như thế này, nhưng người kia có chút co quắp đứng ở dưới hoa nở nụ cười có chút xấu hổ. 1 cô gái đối diện giúp bạn chụp hình liên tục la hét:

“Xem cảnh xem cảnh, tư thế chỉnh lại xem chút, cười vui vẻ lên 1 chút...”

Nhưng là hai người giằng co nửa ngày ảnh chụp này cuối cùng vẫn là không có thành công bởi vì máy chụp ảnh đột nhiên hết pin.

Cô gái kia bĩu môi nói câu gì đó, sau đó hần chỉ nghe thấy lời có vẻ tiếc hận:

“Thôi, lần sau đi.”

Hần lúc ấy đoán chừng là quỷ nhập hồn, chủ động đi tới giờ lên máy ảnh trong tay mình nói với nàng:

“Nếu như không ngại lời anh giúp 2 em chụp!”

Hần vừa dứt lời, đôi mắt kia lập tức phát sáng lên, sau đó cô bé đối với hần cười một tiếng:

“Kia, vậy làm phiền anh rồi.”

Cô gái tay cầm máy ảnh kia, nhìn hần cực kỳ phòng bị trừng mắt như đang thấy 1 người ngoài hành tinh.

Cuối cùng vẫn là bị lôi kéo, chụp chung vài tấm hình. Sau đó, hần lần đầu tiên có chút co quắp mở miệng hỏi:

“Có thể nói cho anh biết phương thức liên lạc của em sao? Đến lúc đó chờ hình rửa xong anh gửi cho em.”

Người kia vẫn chưa trả lời, cô gái bên cạnh vóc dáng thấp hơn đi lên trước bám vào lỗ tai bạn bên cạnh nói:

“Mặc dù vóc người này rất phong nhã, nhưng là hần đối với cậu có mưu đồ, cậu ngàn vạn lần đừng đem địa chỉ nói cho hần ta biết!”

Thanh âm không lớn lại đủ để cho hần cũng nghe thấy. Bị nói trúng tâm sự mặc dù mặt ngoài rất trấn định, kỳ thật lòng bàn tay đã sớm khẩn trương toát mồ hôi.

Cô bé kia nhưng tựa hồ nghiêm túc suy tính một phen cuối cùng lưu lại 1 cái hòm thư để hần trực tiếp đem ảnh chụp gửi vào hòm thư của mình. Hần đối với này đáp án này coi như hài lòng, dù sao còn nhiều thời gian sau này có cơ hội.

Mấy ngày sau, hần đem ảnh chụp gửi cho nàng. Nàng chỉ đáp lại hai chữ: cảm ơn.

Về sau, hai người càng lại cũng chưa từng gặp mặt qua. Cho đến sau kì thi tốt nghiệp trung học hần bên ngoài trường thì nhặt được giấy báo thi của cô bé kia. Hai người lưu số di động 2 bên cuộc thi sau khi kết thúc, cô bé thỉnh cùng hần đi đồ gì đó hần vui vẻ đáp ứng. Ngày sau gặp mặt dần dần nhiều hơn.

Sau đó không lâu, đại học gửi giấy báo nhưng biết được hai người đều thi đậu đại học cô bé cao hứng cho hần một cái ôm. Nhưng là cô bé vĩnh viễn sẽ không biết rõ hần sở dĩ thi trường đó hoàn toàn là trong lúc

vô tình nghe được cô bé nói muốn thi vào đó. Bằng không với bằng thành tích của hần hoàn toàn có thể lựa chọn đại học tốt hơn.

Tại trong đại học xa lạ bọn họ bởi vì quen nhau thường xuyên sẽ chỗ cùng một chỗ cho nên liền một cách đương nhiên cùng ở một khoa. Hàng năm hoa đào nở rộ, hần sẽ mang theo máy chụp giúp thay cô bé chụp ảnh lưu niệm. Chỉ tiếc thời gian trôi mau hần cùng với nàng chung quy là hữu duyên vô phận.

Nàng khi học đại học năm thứ ba đã ôm ấp và yêu người khác, lưu lại lý do là: “Tuổi trẻ khi ấy còn ít tuổi nói yêu sở dĩ là do mếm mộ lâu rồi trôi qua có điểm phai nhạt. Anh chính là bằng hữu là tri kỷ của em, lại không thể trở thành người yêu.”

Hần dù phải trôi qua khó khăn vẫn là lựa chọn buông tay.

Chỉ là hàng năm hoa đào nở rộ hần vẫn mang theo máy chụp ảnh đi chụp ảnh lưu làm kỷ niệm.

Chỗ đó lại thành mảnh đất mà hần luôn nhớ lại.

Vì vậy hôm đó hần nhìn cách đó không xa 1 cô gái đắm chìm trong một trận mưa cánh đào rơi len lén đem cánh nhắm ngay cô gái đó chụp.

Giữa bọn họ lần đầu tiên gặp nhau nhưng thật ra là ở chỗ này. Mà lần đó ở thư viện xem như là lần thứ hai.

Khi ngón tay của hần không cẩn thận va chạm vào tay nàng trong chớp mắt, trên mặt nàng vẻ mặt thất kinh cực. Hần hướng nàng áy náy cười cười xoay người rời đi. Cơ hồ là chạy trốn chết.

Hần một lần cho là mình đối với cô bé những tổn thương qua lại kia chưa tiêu tan lại thì ra là không có....

Lại một lần nữa nhìn thấy cô ấy là ở trong phòng làm việc Dương giáo sư. Nàng buông xuống khuôn mặt nhu thuận ngồi ở một bên chờ Dương giáo sư trở về. Không khí yên tĩnh chỉ nghe thấy tiếng hần viết chữ sột soạt. Hần ngược lại phát giác nàng thỉnh thoảng ánh mắt nàng thì thoảng liếc tới do dự mấy giây cuối cùng không có mở miệng.

Trong những ngày kế tiếp, hần luôn gặp phải nàng.

Có đôi khi, bên cạnh có người trông thấy chạm mặt đi tới nàng, cũng sẽ trêu ghẹo nói:

“Sư muội, thật là trùng hợp!”

Nàng luôn uốn lên mặt mày cười đáp:

“Đúng vậy, thật là trùng hợp.”

Nhưng là không có ai biết cái gọi là trùng hợp này ngoại trừ mấy lần lúc ban đầu còn lại thực tế tất cả đều là hần cố ý làm thế.

Hần phát hiện mình luôn thích nhìn nụ cười trên mặt nàng. Hần đã từng rất mâu thuẫn trong lòng hần rõ ràng hiểu bọn họ vẫn chỉ là quen biết, nhưng là trong nhà sách trong lúc vô tình trông thấy cô bé lúng túng hất xì lại bắt đầu vu tâm không đành lòng quan tâm nàng.

Bọn họ ngẫu nhiên sẽ nói chuyện với nhau một đôi lời nhưng cũng không nói quá nhiều. Có một lần nàng muốn mượn sách trong nhà sách không có, hần liền đem cuốn sách mình mua cho nàng. Nàng có chuyện thỉnh giáo hần luôn cực lực giải đáp. Nhưng là rất kỳ quái quan hệ của hai người không xa cũng không gần, người quen hay bằng hữu, so với người xa lạ thân cận hơn vài phần.

Quan hệ như vậy cho đến khi nàng đến dưới túc xá tìm hần lúc bị đánh phá.

Đêm đó hần cúp điện thoại vội vã mặc áo khoác chuẩn bị xuống lầu.

Bạn cùng phòng Tôn Vĩ lập tức bắt quái gom góp đến, nháy mắt ra hiệu nói:

“Ồ, ta vừa rồi mơ hồ thoảng nhìn thấy dưới đó đứng có một cô nương, không phải là người gọi điện thoại này đi?”

Hần ngay lúc đó phản ứng là khiêu mi:

“Cậu chừng nào thì học được biết trước rồi?”

Tôn Vĩ cười hắc hắc:

“Lại là 1 người ái mộ cậu đi?”

Hắn không để ý, xoay người đi ra phòng ngủ. Sau lưng truyền đến Tôn Vĩ cười mờ ám:

“Huynh đệ, ta phỏng đoán lại là đến tỏ tình, thổ lộ ta không sợ nhưng ngàn vạn lần chớ giống như việc trên diễn đàn trường chúng ta ‘cá cược thua rồi tỏ tình’ đó.”

Đi xuống lầu hắn liếc mắt liền nhìn thấy nàng ôm hai tay đứng dưới tàng cây ăn mặc áo khác dày ngay gốc đang run rẩy.

Hắn không khỏi nhíu mi hướng nàng đi tới.

Biết rõ không có gì chuyện lớn hắn muốn đi, nàng lại giữ chặt chính mình động tác quen thuộc làm cho thân thể hắn cứng đờ. Hắn tức giận với mình có gì đó không tốt, ánh mắt không khỏi lạnh vài phần khẩu khí cũng có chút bất thiện.

Sau đó hắn đã nhìn thấy nàng cắn môi nói:

“Hương sư huynh, em là tới tìm anh để tỏ tình.”

Hắn vốn là bởi vì ngữ khí của mình đối với nàng có phần áy náy, nhưng nghe nàng nói là tỏ tình sau trong khoảnh khắc vô ảnh vô tung biến mất. Đáy lòng toát ra câu chuyện trên diễn đàn trường hôm nay : “Đánh bài thua phải đi tìm một học trưởng để tỏ tình” trong nháy mắt đó cảm giác như hóa thành hư ảo.

Hắn... Chẳng biết tại sao một cỗ lửa giận “Vụt” xuất hiện, thanh âm lạnh lạnh lạc băng cự tuyệt, thậm chí là nghiêm nghị quát lớn sau liền xoay người rời đi.

Nhưng là hắn đi cũng không tính rất nhanh. Có lẽ là trong vô thức, hi vọng nghe được nàng giải thích...

Ngày kế hắn cố ý chú ý topic tiếp sau vụ đó thập phần kinh ngạc chứng kiến chủ topic nói bởi vì không có can đảm cho nên thôi tỏ tình bởi vậy bị các bạn cùng phòng gõ ột trận.

Hắn từng muốn tìm cơ hội xin lỗi, hay hoặc là âm thầm mong đợi nàng sẽ lần nữa tìm đến hắn. Nhưng mà cho đến hắn hoàn thành nhiệm vụ dạy thay, trước khi rời đi Mĩ hắn không có tìm được cơ hội thích hợp mà nàng cũng không có lần nữa tới tìm hắn.

Vì vậy, cái tâm trạng buồn có chút hồi kia liền lại một lần nữa từ từ quay về yên lặng.

Khi đó, bóng dáng nàng đã có chút ít phai nhạt. Cho nên hắn cho rằng, nàng và hắn cuối cùng cũng sẽ như thế. Khi đó mặc dù tiếc nuối nhưng cũng không hối hận.

Cuộc sống nước ngoài do lúc ban đầu không hợp đất, thời tiết, nhưng càng về sau thích ứng được, hắn dùng thời gian gần một tháng. Đợi đến hết thấy đều ổn định lại hắn mới giật mình thấy thân ảnh kia vẫn cố chấp chứa ở trong đầu không chịu tản đi.

Rạng sáng, hắn nhìn ánh trăng tại xứ người đột nhiên có xúc động muốn gọi điện thoại. Chỉ là quay số điện thoại sau trong chớp mắt lý trí làm cho hắn lựa chọn kết thúc trò chuyện.

Có 1 ngày hắn tại QQ Tôn Vĩ bạn cùng phòng trước kia nói chuyện phiếm, đề tài từ hỏi thăm hai bên không biết tại sao liền hàn huyên tới game.

Tôn Vĩ tự dưng phát cái mặt bưng bình đại ngộ:

“Lão Hương, ta rốt cục nhớ tới Trăng sáng chiếu nương máng ai rồi!”

Khi đó hắn đã có một đoạn thời gian không có chơi game, nhưng mà nghe được Tôn Vĩ nói đến đồ đệ của mình, hứng thú cũng bị câu dẫn ra. Tôn Vĩ lại đột nhiên lời nói xoay chuyển húc đầu liền hỏi:

“Còn nhớ rõ Mạc Lục sư muội không? Học muội rất xinh đẹp, học tập, gia thế đều tốt ấy!”

Hắn gõ 1 đoạn, cuối cùng ngẫm lại lại xóa bỏ, cố làm ra vẻ bình tĩnh trở về một chữ:

“Ừ.”

“Ngày hôm qua ta gặp bạn gái trước, cô ấy đột nhiên hỏi ta về chuyện của cậu và sư muội. Ta nói cậu cùng sư muội trong lúc đó có thể có chuyện gì. Cô ấy mắt trắng nhìn ta, vô cớ mắng ta sau đó lắc lắc đầu nói hai người không có cùng một chỗ thật sự là thật là đáng tiếc. Cô ấy lộ ra nói trước Mạc sư muội âm thầm hướng nàng hỏi thăm về tên ID của cậu trong Phong vân OL, sau đó đăng kí một tên là Nước biếc người ta quần để đến gần cậu hơn, bất quá nghe nói cậu không thích nói chuyện với người lạ, cho nên cô ấy lại đăng kí 1 acc khác tên ‘Trắng sáng chiếu gương máng’. Hai người rõ ràng đã trở thành thầy trò, cô ấy nói sư muội thăm mền cậu ước chừng hơn hai năm còn nói là người sáng suốt cũng có thể nhìn ra được...”

“Cô ấy nói xong lời cuối cùng đề tài lại chuyển tới trên người ta, nói cái gì trước nàng rõ ràng có đã nói với ta chuyện này còn nói cái gì may mắn trước cùng ta chia tay chứ... Ta thật sự là đau lòng a...”

Tôn Vĩ vẫn còn thao thao bất tuyệt, hần mặc dù trầm mặc nhưng trong lòng đã là sóng biển xoay tròn.

Lần đầu tiên trong đời hần bắt đầu đối với quyết định mình làm hối hận.

Chỉ là đợi hần vào trò chơi lv của acc Trắng sáng chiếu gương máng vĩnh viễn dừng ở lv đó. Giữa hần và nàng vẫn như cũ là thầy trò, lại không trở về trước.

Hần vọng tưởng bắt đầu lại.

Vì vậy hần lập 1 acc gọi là Cực đêm... Đêm đến mức tận cùng cuối cùng sẽ sáng

Đến tảng sáng.

Chỉ tiếc không như mong muốn những thứ kia vật đổi sao dời quay đầu lại phần lớn thành quấy rầy. Cho dù về sau bọn họ lại đang ở cùng một quốc gia, nàng đã trong lòng có chủ. Mà người nọ sẽ không thể là hần.

Nàng từ đó thành 1 vết thương trong lòng, sẽ để lại sẹo.

Nàng kết hôn ngày hôm đó trên bầu trời bay mưa mù mịt.

Hần che dù, xa xa nhìn qua cửa khách sạn khuôn mặt tươi cười chú rể cô dâu tiếp khách. Nàng cười thật ngọt ngào, trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc, trời mưa làm mờ đi cái nhìn những vẫn không thể che hết hào quang động lòng người. Bên cạnh nàng người kại luôn đứng cạnh nàng, thay nàng ngăn trở gió mưa bên ngoài. Hai người ngẫu nhiên sẽ không coi ai ra gì thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, chộc cho người khác cực kỳ hâm mộ.

Hần nhớ tới ở nước ngoài, hần cùng với người nam nhân kia tại quán cà phê nói chuyện 1 lần.

“Mỗi người đều có đã từng nhưng vậy thì thế nào? Tôi là hiện tại của cô ấy, cũng là tương lai của cô ấy. Tôi không biết 1 cái dài như thiên trường địa cửu, cũng không biết cả đời xa bao nhiêu... nhưng tôi sẽ cùng đi cùng cô ấy trên con đường sống. Mỗi một lần trên đường về nhà, tôi cũng sẽ ở bên cạnh nàng vĩnh viễn sẽ không làm cho nàng 1 mình cô độc đi về phía trước.”

Ánh mặt trời chiếu tới khuôn mặt kiên định tự tin của người nọ. Hần biết rõ, chính mình chỉ có thể là đã từng.

Mưa dần dần ngừng, hần thu cái ô xoay người chuẩn bị rời đi chợt bị 1 vật sau lưng phóng đại làm giật mình.

Cô gái một nhúm tóc đen nhánh buộc đuôi ngựa, ngũ quan xinh đẹp, ánh mắt như nước trong veo thẳng tắp nhìn chăm chăm nhìn cửa khách sạn. Bởi vì hai bên rời đi gần nhau, hần thậm chí có thể cảm nhận được hô hấp của nàng.

Hần ho nhẹ một tiếng, cô gái không để ý, vẫn nhìn xem chú rể, cô dâu làm bữa lẩu bầu:

“Ừ... Kim Đồng Ngọc Nữ rất xứng đôi.”

Hần không nói, muốn lướt qua nàng rời đi chợt bị giữ chặt vạt áo.

“Này, Hướng Mãn, anh không vào ăn đi, mất công cho tiền vào phong bì thế thật uống phí? Đi cùng không? Em vốn còn muốn anh dẫn em vào đây.”

“Cô là?” Hấn nhíu mày, tìm khắp đầu cũng không có ấn tượng.

Nàng bỗng đứng tròn tròn một đôi con mắt:

“Không thể nào? Anh rõ ràng không nhớ rõ tem sao? Rất nhiều năm trước...Dưới cây đào... anh không phải là còn giúp bọn em chụp ảnh sao?”

” Là em...” Hấn tựa hồ có chút ấn tượng, lại vẫn có chút không xác định.

Cô gái vung tay múa chân nói năng lộn xộn:

“Em là em. Em là Hạ Tiểu Miêu có ấn tượng gì không?”

Hấn vẽ mặt mờ mịt làm cho nàng nhin không được nhứt chí, cuối cùng chỉ đành phải uể oải hỏi:

“Anh... anh còn nợ em một bữa cơm nhớ rõ không? Lúc ấy bạn kia cùng một chỗ sau từng nói muốn mời em 1 bữa coi như em gián tiếp là bà mối ! Nam tử hán đại trượng phu nói phải giữ lời, chúng ta bữa cơm này đợi chừng chín năm rồi...”

Hấn ngẩn người, từ từ đem vẻ mặt ủy khuất của cô gái trước mắt cùng nha đầu tròng mắt với hấn năm liên hệ tới, vốn là mặt trong treo nhưng lạnh lùng thêm một chút nhu hòa.

“Hạ Tiểu Miêu, đã lâu không gặp.”

“Hừ!”

“Em học trường gì nhỉ? Tốt nghiệp chưa?”

“Hừ!”

“Có để ý hay không cùng anh đến ăn mừng cho bọn họ không?”

“Hừ!”

“Thật sự không đi?”

“Hừ!”

“Đã như vậy,kia bữa cơm này đành phải trả lại sau rồi.”

Hấn giả vờ phải đi nàng đột nhiên thoáng cái nắm cánh tay của hấn, ăn vạ nói:

“Em đói bụng rồi! Bất quá này này không thể tính, em vẫn là nợ em 1 bữa!”

Hấn nhớ tới những chueyejn khi còn trẻ kia...

Trải qua cùng cô gái trước mắt này giằng co thời gian, đột nhiên có chút hoan hỉ vươn tay bắn ra 1 cái trên trán trơn bóng của nàng. Quả nhiên bên tai lập tức truyền tiếng bất mãn cùng kháng nghị.

“Này.. Hướng Mãn em cho anh biết đừng tưởng rằng anh cao em cũng không thể bắn trở về! Nữ nhi báo thù mười năm không muộn! Em hiện tại đại nhân đại lượng, không so đo với anh... Một ngày nào đó em sẽ bắt nạt lại...”

“Ừ, anh chờ.” Khóe miệng của hấn dần nhẹ, mở ra bước chân mang theo nàng tới hướng cửa chính khách sạn đi đến.

Lời chúc phúc từ trong miệng nói ra đồng thời hấn ở trong lòng nhẹ nói tạm biệt.

Từ nay về sau đường dài có lẽ rất khó để quên, nhưng nhất định sẽ có ngày nào đó...

68. Chương 81: Phiên Ngoại : Ngoái Đầu Nhìn Lại Ngoảnh Lại Nhìn

Mạc Phần ở trong kênh thể giới thu mua khuôn đúc luyện hóa “Nguyệt sắc Thanh Phong “, kết quả rỗng lên một tuần lễ còn không có mua được. Hai ngày sau, game nâng cấp phiên bản mới hệ thống xoát ra thông báo nói là danh vọng thầy trò có thể đổi những thứ khuôn đúc cực phẩm này.

Vì vậy, Mạc Phồn lập tức làm ra một cái quyết định gian nan – - thu đồ đệ!

[bang] [ba nghìn phồn hoa]: ai có biệt hiệu muốn bá sư ? Ca đang định thu đồ đệ, cơ hội khó được mọi người mau lên tiếng.

[bang] [Tần lúc trắng sáng]: Phồn ca, nếu như ta có biệt hiệu nhất định bá ca làm thầy!

[bang] [vì sao đuổi theo chó điên]: này, năm acc phụ của ta đều bá ta làm sư phụ...

[bang] [thái hậu người thật là xấu]: người trên thật quá độc! Ta chỉ luyện được một cái acc phụ.

[bang] [ba nghìn phồn hoa]: thái hậu mau đem acc phụ của em leo lên bá sư!

[bang] [thái hậu người thật là xấu]: ách, Phồn ca, sư phụ của phụ của ta là 1 cô nương rất có trách nhiệm, vứt bỏ sư sẽ bị sét đánh...

[bang] [ba nghìn phồn hoa]: ai, bọn người các người không có phúc khí. Ca ca ta đi tản bộ vậy, giải cứu những tân thủ làm nhiệm vụ chém quái vậy.

Cho nên nói “Trong game không thiếu nhất định là tân thủ” những lời này là chí lý, đại thần vĩnh viễn không đủ dùng, tân thủ thì ngày ngày một sọt.

Mạc Phồn vừa rồi truyền tống đến gần nơi đánh quái cấp 25, chạm mặt liền đụng với nữ kiếm khách lv 24 bị quái đuổi chạy khắp nơi.

Lòng nhiệt tình của người nào đó quyết định thật nhanh một chiêu đánh rơi quái vật, đem tiểu cô nương từ trong nước sôi lửa bỏng giải cứu ra.

[trước mặt] [con mắt giết]: cảm ơn.

[trước mặt] [ba nghìn phồn hoa]: không cần khách khí.

Mạc Phồn vốn là dự định rời đi, nhưng là nghĩ lại thế là sẽ có sẵn ? Vì vậy hắn chủ động phát một cái lời mời tổ đội qua.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: còn làm nhiệm vụ gì không? Cần giúp đỡ không?

[tổ đội] [con mắt giết]: kia... Phiền toái anh giúp em giết mấy con Ma hóa hổ nữ ở ngoại ô có thể chứ?

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: không thành vấn đề, đi, đánh BOSS đi!

Mạc Phồn nhiệt tình quả thực không giống chính hắn. Hắn lần đầu tiên có kiên nhẫn như vậy mang theo 1 tiểu cô nương, đem những nơi nhận nhiệm vụ tân thủ trên bản đồ tất cả làm hết quét là sạch.

Ngoài cửa sổ trời chiều đã xuống, các bạn tốt gọi điện thoại thúc giục hắn đi ăn cơm. Hắn nhéo nhéo bả vai có chút mỏi nhừ nhìn qua trong màn hình game với tiểu cô nương lễ phép, rốt cục đã hỏi tới điểm chính

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: Bạn nhỏ con mắt giết có thiếu sư phụ không? Ca ca vừa vặn thiếu đồ đệ, em có muốn làm đồ đệ của ta hay không?

Hắn ngồi trên màn ảnh máy tính đợi ước chừng năm phút đồng hồ lâu, không đợi được đối phương trả lời hắn tắt máy. Buổi tối hôm đó, hắn nằm ở trên giường nhớ tới chuyện này đột nhiên liền cảm giác mình rất áp chế. Cái này không được, cùng lắm thì đổi một cái quá! Tân thủ nhiều như vậy, hắn đại nhân vật như thế còn buồn tìm không được đồ đệ sao? Nhưng là hắn vì sao chính là canh cánh trong lòng chứ?

Hai ngày sau Mạc Phồn trèo lên vào trò chơi, đột nhiên. Có người mật hắn.

Người xa lạ Con mắt giết nói với bạn : thực xin lỗi, lần trước anh mới vừa nói xong nhà em lúc đó bị cúp điện.

Người xa lạ Con mắt giết nói với bạn : còn có, lần trước quên nói cho anh tiếng cảm ơn. Sau đó em cũng không biết mình rốt cuộc có sư phụ hay không, nhưng là em mỗi lần thăng cấp cũng sẽ được hệ thống nhắc nhở để cho em lựa chọn độ hài lòng với sư phụ như thế nào.

Người xa lạ Con mắt giết nói với bạn : em mỗi lần đều là chọn là hạng nhất...

Mạc Phồn vốn là rỗi ren khi người kia tìm được sư phụ, nhưng khi chứng kiến một câu cuối cùng này đột nhiên vui vẻ.

Trong trò chơi hệ thống thầy trò cũng là rất thú vị, đồ đệ tại mỗi lần thắng cấp cũng có thể đối với sư phụ tiến hành đánh giá. Sư phụ lấy được kinh nghiệm cùng với danh vọng ban thưởng bao nhiêu là dựa theo đồ đệ đánh giá tới. Mà cuối cùng hạng nhất là có sư phụ sao? Như thế nào chính mình cũng không biết! Lựa chọn hạng nhất mà nói kẻ làm sư phụ kia khỏi phải lo sẽ có được nhiều kinh nghiệm cùng ban thưởng danh vọng thầy trò.

Mạc Phồn trực tiếp đem tiểu cô nương mời đến trong đội ngũ.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: em có muốn biết hay không sư phụ em là ai?

[tổ đội] [con mắt giết]: di, thì ra là em mình có thể tìm được sao?

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: em mở ra phía dưới cái hình hình đầu kia tìm đến bên trong quan hệ thầy trò mở ra có thể nhìn thấy.

[tổ đội] [con mắt giết]: nhìn thấy... Khiêu vũ lông vũ.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: ta thuận tay tra xét, người này không có ở tuyến.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: em có muốn hay không cân nhắc hiện tại đem cái sư phụ không chịu trách nhiệm này đá?

[tổ đội] [con mắt giết]: ta vừa rồi một mực nghiên cứu giải trừ quan hệ thầy trò sau hắn sẽ tới hay không chém tới em á?

Mạc Phồn nhìn câu nói trong đội ngũ cười ha ha.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: đừng sợ, hôm nào chờ hắn online, anh dẫn em đem hắn chém! Chúng ta tiên hạ thủ vi cường!

[tổ đội] [con mắt giết]: có thể hay không bị sét đánh?

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: không có việc gì trời sắp xuống đã có sư phụ đây đây cho.

[tổ đội] [con mắt giết]: tạ ơn sư phụ!

Cho nên nói đại thần rất nhiều đều là ăn no rồi việc mà Mạc Phồn kể kiếp sống trong game với đồ đệ duy nhất này sau, hắn cuộc sống lui về phía sau lập tức tràn đầy các loại chua xót.

Ngày này, Mạc Phồn trèo lên vào game theo thói quen muốn mời đồ đệ tổ đội, nhưng là hắn vào đội sau đột nhiên kinh hãi phát hiện đồ đệ nhà mình huyết điều toàn bộ trắng, phỏng đoán nằm đó trong chốc lát rồi.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: chuyện gì xảy ra? Làm sao lại treo thế này?

[tổ đội] [con mắt giết]: em...

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: đừng sợ, nói ra sư phụ giúp em đi báo thù! Thậm chí ngay cả acc nhỏ đều không buông tha, thật là không có nhân tính!

[tổ đội] [con mắt giết]: cái kia... sư phụ, anh rất lợi hại phải không?

Vừa nhìn thấy tiểu đồ đệ nghi vấn chính mình Mạc Phồn không hài lòng.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: đó là đương nhiên ! Vì sư đúng là kiếm khách đệ nhất!

[tổ đội] [con mắt giết]: a, vậy em an tâm. Vừa rồi giết là 1 cung thủ lv 39. Sư phụ, chúng ta đi giết trở lại sao?

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: đương nhiên! Đi!

Mười phút sau, thầy trò hai người đứng bên cạnh thi thể người chơi lv 39 tiếp tục nói chuyện phiếm.

[tổ đội] [con mắt giết]: sư phụ anh thật lợi hại, xin hỏi anh so với được thích khách trên bảng kia không?

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: nhất định! Sự phụ khuyết điểm duy nhất chính là đánh nhau quá lợi hại!

[tổ đội] [con mắt giết]: a, vậy em an tâm. Em lần trước bị thích khách đứng thứ ba Nguyệt Hắc Phong Cao hại qua một lần...

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: Nguyệt Hắc Phong Cao? Thích khách thứ 3 đứng trên bảng xếp hạng? Đồ đệ em xác định không có nhìn nhầm?

[tổ đội] [con mắt giết]: hắn có tên trong danh sách kẻ thù, chắc chắn sẽ không có sai!

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]:...

[tổ đội] [con mắt giết]: sự phụ, cái này là có phải hay không rất khó khăn? Bằng không thôi đi. Sự phụ nếu như đi chịu chết một cách vô ích, em lương tâm sẽ bất an.

[tổ đội] [ba nghìn phồn hoa]: một chút kỹ thuật khó khăn cũng không có! Đi, chúng ta giết người đi!

Mới vừa ở trong đội ngũ nói xong lập tức rủ ít tin nhắn cho đứa bạn, vì vậy liền xuất hiện 1 màn Mạc Lục cho rằng người nào đó đang gạt tiểu cô nương kia. Chỉ là lúc đó Mạc Phồn không ngờ được có một ngày hắn hầu như không còn là ba nghìn phồn hoa, chỉ làm một người người ngoài đầu nhìn lại ngoảnh lại nhìn.

69. Chương 82: Cổ Đại Thần Phiên Ngoại: Thiên Trường Địa Cửu Của Chúng Ta

Cuộc sống sau khi cưới, bình thản mà ấm áp.

Trình Tô phát hiện mình yêu cuộc sống như vậy.

Buổi sáng từ nắng sớm tỉnh lại có người bên cạnh sẽ làm bạn cảm thấy tràn trề lực lượng. Mỗi ngày trước đi làm bọn họ sẽ hai bên ôm lẫn nhau dặn dò đối phương đi đường cẩn thận; ngẫu nhiên nàng làm thêm giờ trở lại sẽ thấy trong nhà đèn sáng, hắn đang ngồi ở trên ghế đợi nàng; trong đêm khuya ngẫu nhiên gặp ác mộng cũng không lại làm cho nàng cảm thấy sợ hãi.

Nàng cuối cùng từ đối diện giữa sợ hãi cùng bất an đi ra. Mà hết thảy này tất cả đều công lao của hắn.

Hắn và nàng là tồn tại trong sinh mệnh không thể thay thế.

Ngày hôm đó giống như mỗi ngày sau khi cưới đồng dạng, cũng không có cái gì đặc biệt.

Trình Tô len lén tắt đồng hồ báo thức, dự định dậy sớm một chút làm bữa sáng. Ai ngờ đến thời gian đến đồng hồ báo thức nhưng không có vang lên, chờ lúc nàng tỉnh lại bên người cạnh đã sớm không có ở đây, mà trong phòng bếp tràn ngập hương thơm bữa sáng.

Nàng phóng nhẹ bước chân đi tới thấy chồng của mình mang tạp dề đang bận rộn. Giống như là tâm linh tương thông nàng vừa tại cửa phòng bếp dừng lại, Thiên Lỗi liền xoay đầu lại hướng nàng nhẹ nhàng cười một tiếng:

“Tỉnh rồi? Đi rửa mặt đi, lập tức có thể ăn sáng rồi.”

“Nha.” Nàng ngoan ngoãn đi đánh răng rửa mặt, khi trở về hắn đã cởi bỏ tạp dề. Trên bàn bữa sáng rất phong phú.

Trình Tô nhìn bữa sáng một chút, lại nhìn hắn cuống cuống hỏi 1 câu:

“Đồng hồ báo thức là anh tắt?”

Thiên Lỗi gật gật đầu, cười khê: “Em trong khoảng thời gian này công tác bề bộn nhiều việc, buổi sáng không có việc gì ngủ thêm một lát đi.”

Nghe xong lời của hắn nàng đưa tay nắm tóc:

“Em vốn là nghĩ tới sáng nhất định phải đứng lên làm bữa sáng cho anh...” Nàng dừng lại một chút về mặt chán nản thất vọng nhìn nhìn hắn:

“Anh biết không? Em vốn là dự định sáng sớm hôm nay bộc lộ tài năng...”

Hắn bật cười, sủng ái sờ sờ đầu của nàng:

“Không sao...chờ lần sau, lại không phải là không có cơ hội.”

Nàng cúi gầm đầu, nhụt chí nói:

“Những lời này anh đã nói qua rất nhiều lần...”

Đây là lần thứ N nàng nói muốn làm bữa sáng cho hắn, nhưng cuối cùng đều nuốt lời. Hắn sủng ái cùng bao dung luôn làm cho nàng vô cùng áy náy...

Thiên Lỗi thấy nàng bộ dáng như vậy cái trán chạm trán của nàng, nhẹ giọng nói:

“Em cũng biết, anh cũng vui vẻ.”

Nàng nhìn hắn cuối cùng lộ ra nụ cười.

Thiên Lỗi đi công ty đi làm sau, Trình Tô khó được nghỉ ngơi chạy tới chợ bán thức ăn, dự định buổi trưa mang cơm cho người nào đó để đền bù chính mình không có đứng lên làm bữa sáng.

Từ chợ bán thức ăn mua một đồng lớn đồ sau khi về nhà bắt đầu nghiên cứu thực đơn nâng trước đây không lâu tìm được. Tại người chung quanh có thâm niên lâu như vậy mưa dầm thấm đất, luôn nên học được một chút gì đó.

Cho dù nàng tự mình cơ hội thí nghiệm đều có thể đếm được.

Trình Tô từ buổi sáng chín giờ rưỡi bắt đầu, liên tục tới gần mười một giờ rưỡi mới rốt cục làm xong một bữa cơm. Đương nhiên, phòng bếp thì khỏi phải nói. Thật may là nàng vô cùng có dự kiến trước gọi điện thoại cho chồng nhà mình để hắn chờ mình mang cơm trưa.

Bất quá đáng thương cho người nào đó ở công ty đồng nghiệp nguyên một đám chuẩn đi ăn cơm trưa chỉ đành phải chịu đói quá hành hạ. Lại đúng như chính hắn nói vui vẻ chịu đựng, thậm chí còn mang theo mơ hồ mong đợi. Cho nên khi Trình Tô gọi điện thoại nói mình nhanh đến, hắn liền không thể chờ đợi được xuống lầu đợi nàng.

Hắn mới xuống dưới lầu vừa vặn trông thấy nàng mang theo hộp cơm tại đường cái đối diện hướng chính mình phát tay. Nhưng mà hết thấy vui sướng này tại khi hắn vừa đưa tay chuẩn bị ra hiệu lúc đó toàn bộ hóa thành hoảng sợ, hắn mất thấy một chiếc xe chạy như bay từ trên đường sát qua.

Trong tay nàng hộp cơm đã bị đụng đến, thức ăn rơi đầy.

Tay của hắn dừng tại giữa không trung, toàn thân máu cũng ngưng kết. Một giây sau hắn lập tức kịp phản ứng, chạy như vbay về phía đối diện, đem vợ chưa hết hoảng hồn kéo đến một bên, sát sao ôm vào trong ngực.

Đang xác định xem nàng có gì đáng ngại sau, rốt cuộc nhịn không được mở miệng khiển trách:

“Em có biết hay không vừa rồi rất nguy hiểm! Em có biết hay không nếu như vừa rồi chiếc xe kia...” Hắn đột nhiên nói không ra lời, chỉ là dần dần nói nhỏ lại

“Em biết vừa rồi có bao nhiêu mạo hiểm sao? Nếu như...” Hắn không cách nào tưởng tượng cái hậu quả kia, nếu như...

“Cơm trưa em cực nhọc vất vả làm mất...” Nàng nhìn hắn, trong tiếng nói mang theo một chút tiếc nuối.

Trong lòng hắn không khỏi vọt lên một cỗ lửa giận. Một chút buông nàng ra, vẻ mặt cũng chìm xuống:

“Làm sao em cũng không suy tính cảm nhận của anh một chút? Em có biết hay không anh vừa rồi lo lắng và sợ hãi bao nhiêu!”

Nàng tại ánh mắt như hắn bị thương dần dần cúi đầu xuống, lại từ từ đưa tay chủ động ôm lấy hắn, nức nở nói:

“Thực xin lỗi, em chỉ là... em lại làm hư... em vốn là cho rằng có thể làm cho anh có một kinh hỉ... em rất vô dụng có đúng không?”

Nàng hiểu cảm thụ của hắn, nàng chỉ là muốn hắn nghe được nàng nói là chuẩn bị cơm trưa vì hắn mà thấy vui sướng cùng mong đợi nên liền không nhịn được khổ sở.

Hắn hiểu nàng. Vừa rồi lửa giận kỳ thật nói thẳng ra bất quá là vì lo lắng sợ hãi.

“Không, em trong lòng anh vẫn là giỏi nhất.” Hắn tự tay ôm lấy nàng, bên môi cười khê dưới ánh mặt trời phá lệ mê người

“Cơm trưa mất có sao đâu? Chúng ta cả đời này còn có rất nhiều thời gian.”

Cho nên, không cần cuống cuống cũng không cần phải lo lắng. Chỉ cần chúng ta cùng một chỗ những thứ khác cũng không có cái gì không được.

Từ lần ngoài ý muốn này sau, mỗi khi hai người cùng đi ra cửa, qua đường đường hắn hết sức nhất định sát sao che chở nàng. Dù cho dĩ vãng hắn cũng là dắt tay của nàng, bộ dáng dè dặt.

Về sau một lần, bọn họ ngoài ý muốn đụng với một chiếc xe lấy xe say rượu. Lúc lâm nguy nàng lại lựa chọn đem hắn đẩy ra. Hắn sau khi lấy lại tinh thần lập tức khẩn trương hề hề đem nàng toàn thân xem xét. Nhìn thấy trên cánh tay của nàng trầy da quyết định thật nhanh nói:

“Chúng ta lập tức đi bệnh viện.”

Đi trên đường tới bệnh viện, hắn càng không ngừng hỏi nàng

“Còn có hay không cảm thấy chỗ nào đau hoặc là không thoải mái không? Đợi lát nữa băng bó kỹ cánh tay, chúng ta đi làm kiểm tra thân thể ” ...

Nàng thấy hắn bộ dạng thần kinh khẩn trương, trấn an cười cười:

“Thiên Lỗi chỉ là nho nhỏ trầy da, đừng lo lắng.”

Đến bệnh viện bác sĩ thay nàng băng bó xong, xác nhận cũng không lo ngại, hắn vẫn là không yên lòng mang nàng đi làm cái kiểm tra. Hết lần này đến lần khác xác thực nghiêm túc không có việc gì sau, hắn mới rốt cục thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu tính sổ sách khi này.

“Tại sao lúc nguy hiểm như thế trước mắt lựa chọn đẩy anh ra chứ! Chẳng lẽ em không biết anh là chính mình bị thương cũng không nguyện trông thấy em mảy may bị tổn thương gì sao?”

Đối mặt hắn chất vấn nàng uốn lên mặt đáp đương nhiên:

“Nhưng là tựa như anh không muốn em bị thương em cũng vậy không muốn trông thấy anh bị thương .”

Yêu là phải có lẫn nhau. Nàng vẫn luôn hiểu đạo lý này.

Hắn nghe được lời của nàng, vẻ mặt dung động. Một giây sau, khê cúi đầu khê hôn lên mi mắt của nàng.

Hắn nghĩ, nếu như có kiếp sau, hắn mong vẫn sẽ được gặp nàng.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-co-anh-da-gap-phai-em>